

Lão Bản, Em Sai Rồi

Contents

Lão Bản, Em Sai Rồi	2
1. Chương 1: Trai Đẹp Tưởng Mỹ Nữ	3
2. Chương 2: Sắc Lang Trên Xe Bus	4
3. Chương 3: Con Đường Tìm Việc Gian Nan	5
4. Chương 4: Con Trai Đi Tìm Cha Con Đi	6
5. Chương 5: Xin Việc Thành Công!	7
6. Chương 6: Chuyện Ở Wc	9
7. Chương 7: Mỹ Nhân – Lão Bản – Sếp Mới?	11
8. Chương 8: Gật Hái	12
9. Chương 9: Lòng Dạ Hiểm Độc Của Lão Bản	13
10. Chương 10: Lão Bản Nham Hiểm	14
11. Chương 11: Bị Nhìn Khinh Bĩ	15
12. Chương 12: Lão Bản Đi Công Tác	17
13. Chương 13: Quyết Đấu Đi!	18
14. Chương 14: Trên Đường Đi Gặp Được Mối Tình Đầu	20
15. Chương 15: Từ Tri Lễ Đã Trở Lại!	21
16. Chương 16: Cầu Kết Với Nhau Làm Việc Xấu	23
17. Chương 17: Gian Tình	24
18. Chương 18: Cha Mẹ Vẫn Như Vậy	25
19. Chương 19: Yêu Cơ Tiểu Thư	27
20. Chương 20: Nàng Bị Đánh!	28
21. Chương 21: Thích Anh? Đời Này Cũng Khó Có Khả Năng!	29
22. Chương 22: Yêu Nghiệt Cũng Sẽ Ngã Bệnh?	31
23. Chương 23: Một Đám Tên Lừa Đảo	32
24. Chương 24: Đúng Là Âm Hồn Bất Tán Đảm Nhiệm Đông	33
25. Chương 25: Rình Coi? Không Thể Nào!	34
26. Chương 26: Đụng Ngã!	36
27. Chương 27: Gài Bẫy !	37
28. Chương 28: Nam Nam, Mình Đã Trở Về	38
29. Chương 29: Say Rượu Làm Loạn?	39
30. Chương 30: Cường Chế Đi Công Tác	41
31. Chương 31: Nhật Bản	42
32. Chương 32: Ngoại Quốc Đẹp Trai!	43
33. Chương 33: Lại Bị Từ Tri Lễ Chinh!	44
34. Chương 34: Tham Gia Yến Hội?	45
35. Chương 35: Lão Công Iu Quý !	46
36. Chương 36: Mua Sắm	47
37. Chương 37: Từ Hi & Từ Liên Anh	48
38. Chương 38: Từ Tri Lễ Đối Với Tôi Có Chút Lòng Tin Được Không!	49
39. Chương 39: Giành Giải Thưởng!	51
40. Chương 40: Ngạc Nhiên Mừng Rõ Hay Là Kinh Hãi?	52
41. Chương 41: Bước Lên Las Vegas	53

42. Chương 42: Từ Tri Lễ, Ngài Muốn Tôi No Chết!	54
43. Chương 43: Đây Ngụy Cơ?	55
44. Chương 44: Chân Nam Nhân, Cô Rất Hên!	57
45. Chương 45: Cô Có Giỏi Thì Thua Thử Xem!	58
46. Chương 46: Tiền Của Tôi !	59
47. Chương 47: Mời Khách Ăn CƠM	60
48. Chương 48: Cuộc Sống Sao Vẫn Phạm Hai Lần Sai	61
49. Chương 49: Hậu Quả Say Rượu	62
50. Chương 50: Là Say Rượu Mất Lí Trí Trong Truyền Thuyết	63
51. Chương 51: Nghiệt Duyên	64
52. Chương 52: Đây Coi Như Là Tai Nạn Lao Động Sao?	65
53. Chương 53: Về Nước!	66
54. Chương 54: Chuyên Trách Bà Vú	68
55. Chương 55: Đây Là Chuyện Gì?	69
56. Chương 56: Chân Ôn Nhu Bị Bắt Cóc	70
57. Chương 57: Là Tỷ Phu Trong Truyền Thuyết?	72
58. Chương 58: Đây Coi Như Là Thành Lập Quan Hệ Nam Nữ Sao?	73
59. Chương 59: Có Một Loại Người Gọi Là Nam Phụ	74
60. Chương 60: Thanh Xuân	75
61. Chương 61: Nàng Dâu Xấu Phải Gặp Cha Mẹ Chồng (1)	76
62. Chương 62: Nàng Dâu Xấu Phải Gặp Cha Mẹ Chồng (2)	77
63. Chương 63: Chân Ôn Nhu Trở Về	79
64. Chương 64: Chuẩn Bị Gặp Cha Mẹ Vợ?	80
65. Chương 65: Lần Đầu Tiên Mâu Thuẫn Bộc Phát	82
66. Chương 66: Không Khí Mập Mờ	83
67. Chương 67: Đây Coi Như Là Bất Kể Thông Dâm Sao?	85
68. Chương 68: Giải Thích Chính Là Che Dấu	86
69. Chương 69: Ai Mới Là Tiểu Tam Chân Chính?	87
70. Chương 70: Là Người Đi Đường	88
71. Chương 71: Bắt Đầu Mới	89
72. Chương 72: Xin Chào, Đã Lâu Không Gặp	90
73. Chương 73: Duyên Tới Duyên Đi Đều Là Mộng	92
74. Chương 74: Ngựa Khôn Không Nhai Lại Cỏ	93
75. Chương 75: Cứu Một Mạng Người	94
76. Chương 76: Có Một Số Việc Không Phải Nói Tha Thứ Liền Tha Thứ	95
77. Chương 77: Chuyện Quá Khứ Về Game Online	97
78. Chương 78: Tôi Có Con Của Anh Ấy	98
79. Chương 79: Ai Là Của Ai Số Mệnh Đã Định?	99
80. Chương 80: Đại Kết Cục	100

Lão Bản, Em Sai Rồi

Giới thiệu

Chân Nam Nhân! Mẹ bảo em về nhà ăn cơm! Thật là chuối! Thực em gái mình nha! Nó gọi là Chân 1

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lao-ban-em-sai-roi>

1. Chương 1: Trai Đẹp Tưởng Mỹ Nữ

Ánh nắng đón chào một ngày mới, Chân Nam Nhân ôm một cái hòm đồ đi tới điểm chờ xe bus. Nhìn bóng dáng xe công cộng qua lại, gió xung quanh thổi tới, Chân Nam Nhân cảm thấy mình như “ trắng sí ra đi không trở về”, hít 1 hơi dài nhìn lung tung. Nàng lại thất nghiệp!

Nó cứ như là chuyện bí hiểm xa xa của ngày hôm qua nhưng không chỉ có vậy bởi vì thất nghiệp – tiền thuê nhà tháng này sẽ không có mà trả, bởi vì thất nghiệp – cái máy chơi game mơ ước sẽ không có, Chân Nam Nhân hiện tại chỉ muốn tìm cái tường đâm đầu vào mà tự sát thôi! Vốn là do muốn mình ở lại thành phố B công tác vì thế mà thiếu chút nữa bị mẹ đoạn tuyệt quan hệ, nếu không phải mình vỗ ngực bảo đảm con trong vòng một năm nhất định vững chân trụ được ở thành phố B tuyệt đối sẽ không về nhà xin 1 nhân dân tệ nào! Và đương nhiên bị mẹ không thương tiếc, chớp nhoáng bị đá ra khỏi cửa.

Nhưng khi nhìn xem hiện tại .... Thôi... ngay cả chính nàng cũng không có mặt mũi mà nhớ lại nữa ~.

~Đang khi Chân Nam Nhân trong thời điểm đau buồn, hít hơi thở dài nhìn phía trước mông lung, cổ lắc đầu quên chuyện cũ, ôm đồ đạc. Trong lòng lại thở dài, Chân Nam Nhân ài! ~ thôi, hiện những thứ này còn có thể dùng được nữa không? hay là nghĩ lại làm sao tìm được công tác tiếp theo để không bị chết nơi xứ người .

Chân Nam Nhân đợi nửa ngày đột nhiên phát hiện cái xe này lái xe như thế nào còn không lái xe vậy! Không biết lãng phí thời gian của người khác chẳng khác nào hao tiền tốn của của người khác hay sao? Mặc dù mình không có gì cả cũng chỉ còn sót lại thời gian, trong buồng xe các hành khách cũng bắt đầu có điểm không nhìn được bắt đầu kháng nghị với lái xe, lái xe tựa hồ bị các hành khách khác thúc giục thấy phiền mặt nhăn một cái đối với chỗ ở cửa xe một hồi tức giận gầm thét

“Này rốt cuộc có lên xe hay không! Không thì đem chân thu lại cho nhờ!”

Lúc này các hành khách mới chú ý tới cửa xe có người, liền đương nhiên đem mọi oán khí đều vung đến tên đầu sỏ gây nên, Chân Nam Nhân cũng đưa mắt hướng cửa xe nhìn lại rất nhanh vốn là trong xe đang huyền não loạn trào thì lập tức yên tĩnh trở lại, nhiệt độ cũng như giảm xuống 1-2 độ, mỗi ánh mắt mọi người đều bị cái người đang lên xe hấp dẫn. (L: ko lẽ là hot girl???)

Một cái đầu đen bóng, tóc gió thổi phiêu, một đôi mắt cơ hồ có thể dùng sự đẹp đến mê hoặc để hình dung đôi mắt, tay lại mơ hồ lộ ra 1 cái khăn tay màu trắng, che kín miệng mũi nhưng coi như là như thế thì vẫn lộ ra luồng sinh khí mê hoặc quần chúng, nháy mắt như giết từng người trong xe. Mặc 1 bộ đồ màu xanh, nhìn dáng người có vẻ mảnh khảnh, Chân Nam Nhân ôm cái hòm của mình mơ hồ cảm thấy chính mình máu như chảy ngược toàn thân giống như là gà bị chọc tiết, hai mắt tỏa sáng. (L: mặt trái tim ...)

Chỉ thấy vị này đẹp dễ mỹ nhân khê nhú mày, trong mắt khinh thường kiêm khinh bỉ miêu tả sinh động, tuy nhiên nó không chút nào có thể ảnh hưởng đến mỹ nhân phong thái, đẹp dễ mỹ nhân lên xe đứng vững

vàng sau, nhìn quanh một vòng, mở ra ưu nhã bước chân vững vàng hướng Chân Nam Nhân đi tới, cái này, Chân Nam Nhân trong lòng cái kia kích động a, hận không thể lập tức ném xuống trong lòng ngực của mình cái rương, đánh về phía mỹ nhân ôm ấp.

Nhưng là đang lúc mỹ nhân đi tới trước mặt Chân Nam Nhân thì nàng thấy hưng phấn không thể kiềm chế, chỉ thấy vị mỹ nhân này nghiêng người ưu nhã, làm cho Chân Nam Nhân lập tức...tim thấy ... thật lạnh... thật lạnh a! Chân Nam Nhân khẽ nghiêng đầu đã nhìn thấy vị mỹ nhân này đứng ở phía sau mình, ánh mắt từ cửa sổ xe nhìn ra ngoài, cùng mỹ nhân ở khoảng cách gần như vậy, Chân Nam Nhân cảm giác mình tim mình lập tức lại đập nhanh khủng khiếp, cứ nhìn chăm chăm mỹ nhân. (L: cho hỏi đây là bo hay girl mà cứ nhìn mãi ng' ta thế...)

Oa! Mỹ nhân làn da thật đẹp nha! Ngay cả lỗ chân lông đều nhìn không thấy. Oa! Mỹ nhân vóc người thật là cao hình như tầm trên 1m8 đi so với mình cao hơn một cái đầu. Chẳng lẽ mỹ nhân là một người mẫu? .... Đang lúc Chân Nam Nhân thấy rất cao hừng như quên hết tất cả mọi thứ thì lúc đó mỹ nhân tựa hồ cũng cảm nhận được ánh mắt cơ hồ muốn lột sạch mình của Chân Nam Nhân kia chậm rãi đem con mắt nhìn về phía nàng.

Oa! Con mắt mỹ nhân quả đầy mỹ lực... ôi chào! Đôi mắt này quá đẹp đi.

“Khụ khụ? ? ? ? ? Cô gái hình như tự mình mang quá nặng đi ” Mỹ nhân nhẹ nhàng ho khan hai tiếng đối với Chân Nam Nhân chậm rãi nói ra một câu nói. (L: anh này tg? chị này nhìn đám đuối là muốn nhờ bê hộ đồ)

Oa! Mỹ nhân nói chuyện! Chân Nam Nhân căn bản sẽ không đem lời của đối phương để ở trong lòng.

“Này tiểu thư! Phiên toái cô...!” Mỹ nhân xem như hoàn toàn bị tầm mắt bỉ ổi của Chân Nam Nhân đánh bại.

Lúc này Chân Nam Nhân mới chú ý tới một cái rất trọng yếu, tiếng nói của mỹ nhân tiếng rất trầm mặc dù cũng rất dễ nghe... bắt quá giọng của con gái không thể nào thấp như vậy chứ... Chân Nam Nhân lúc này mới đem tầm mắt chậm rãi nhìn kĩ... sau đó... một cái kết lờ lờ tỏa hiện ra ở trước mắt nàng.

Má ơi! Mỹ nhân lại là nam!

2. Chương 2: Sắc Lang Trên Xe Bus

“Xin hỏi cô nhìn đủ chưa?” Chỉ thấy đối phương đầu lông mày vi vi nhất tiểu, ánh mắt khinh bỉ không có chút che dấu ý tứ cứ như vậy nói thẳng với Chân Nam Nhân, Chân Nam Nhân lập tức rất thức thời, đem mặt quay lại chỗ khác con mắt cũng ngoan ngoãn nhìn mình chăm chăm cái hòm trong ngực mình căn bản cũng không dám lại ngẩng đầu, nhưng là Chân Nam Nhân trong đầu bắt đầu thật nhanh ý thức được.

Ài! Không nghĩ tới mỹ nhân đẹp đến như vậy lại là người nam, quả là đã kích người mà, lồng ngực còn lớn thế kia.... Hiện tại nàng chỉ muốn nắm lấy râu Thượng đế để hỏi lão một chút, hẳn tạo ra một người đáng yêu như vậy đến tội cùng có ý gì? Chẳng lẽ là muốn làm toàn bộ nữ nhân trên thế giới này phải xấu hổ mà chết sao? (L: nghiệm trọng vậy ko?)

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Đang khi Chân Nam Nhân đang cảm thán Thượng Đế không công bằng lúc đó đột nhiên nàng cảm thấy một cái tay không an phận xoè móng vuốt đang lạng lẽ tập kích cái mông của mình. Má nó chứ! Không nghĩ tới mình ngồi xe bus nhiều năm như vậy hôm nay lại gặp được sắc lang xe bus như thiên hạ đồn thổi! Hơn nữa còn bị quấy rầy đúng cái mông của mình! Mụ nội nó! Tên này gan to tầy đình dám động vào lão nương ta đây! Chẳng lẽ không biết lão nương ta không chỉ có bề ngoài hung hãn nội tâm cũng tương đối hung hãn sao? Nếu không đem cái tên sắc lang này hảo hảo dạy dỗ một trận! Thì cũng không biết mình không phải là 1 quả hồng mềm!

Chân Nam Nhân ổn định tinh thần, hít một hơi thật sâu sau đó dùng khí thế sét nhanh chóng đem mặt chuyển hướng về phía sau lưng...nhưng là... Chân Nam Nhân tính sai... không nghĩ tới tốc độ của đối phương thế nhưng so với mình nhanh hơn! Chân Nam Nhân thật đáng tiếc không có bắt được tên sắc lang đang

thực hiện hành động, Chân Nam Nhân nhanh chóng hướng sau lưng nhìn lướt qua nhìn thấy một tên thanh niên đầu tóc mà đỏ, một vị chú trung niên đeo kính thoát nhìn có vẻ đạo mạo, còn có vị mỹ nhân đẹp dễ kia, Chân Nam Nhân dưới đáy lòng nhớ kỹ này vị trí 3 kẻ đứng sau mình... tuy nói thế nhưng mỹ nhân khả năng là không lớn bởi vì so với vô lễ với nàng mà nói hẳn vô lễ với chính mình còn hơn, nhưng là điều này cũng không có nghĩa là hẳn cũng không phải là tên biến thái nha! Vô lễ với chính mình nhiều hơn, ngẫu nhiên cũng muốn vô lễ với nàng một chút cũng đâu lạ!

Đang khi Chân Nam Nhân tựa đầu quay lại, lẳng lặng chờ đợi đối phương tập kích lần thứ hai rất nhanh ông trời không phụ lòng người! Chân Nam Nhân cảm giác được động tác của đối phương lần này nàng đã có kinh nghiệm trực tiếp nhắc chân muốn dùng một cước, dùng chân này độ mạnh yếu cùng với góc độ mà nói đối phương không chết cũng phải tàn phế nên biết nàng đúng là cố ý đá hướng về phía chỗ hiểm của các nam nhân đó!

Rất nhanh Chân Nam Nhân liền nghe được sau lưng truyền đến một tiếng kêu đau, Chân Nam Nhân hưng phấn sẽ ngửa mặt lên trời cười to!

Ha ha ha! Sắc lang! Mi liền chịu chết đi!

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Chân Nam Nhân lập tức dùng tư thế của kẻ thắng cuộc chậm rãi xoay người muốn nhìn một chút tên sắc lang trong truyền thuyết này rốt cuộc lớn lên thế nào nhưng là vừa xoay người nàng liền hối hận.

OMG! Nàng đã phải mỹ nhân!... Chỉ thấy đối phương khom người hai tay gắt gao ôm nơi đó của chính mình, đầy mồ hôi trên trán lăn xuống, gương mặt mị hoặc chúng sinh cũng thay đổi đến cực độ nhăn nhó, ánh mắt lại thủy chung nhìn chằm chằm Chân Nam Nhân, như muốn bóp chết nàng ngay tức khắc vậy. Mà đang đứng ở cạnh mỹ nhân cái vị trung niên nhìn tương đối đạo mạo kia con mắt cũng giật mình nhìn Chân Nam Nhân, rồi cùng vị này bị thương không nhẹ cả người đã hoàn toàn ngốc trệ, mà móng vuốt sói cũng quên mất thu hồi cứ như vậy đặt ở khoảng cách cách cái mông Chân Nam Nhân vài cm.

Trong nháy mắt, Chân Nam Nhân thật sự rất muốn cái chết! Minh rốt cuộc là trêu chọc phải vị tiên nào không biết! Không muốn bị chơi như vậy! Nên biết... chính mình vừa rồi một cước kia là sử dụng 10 thành khí lực chẳng lẽ mỹ nhân từ nay về sau sẽ phải làm thái giám sao? aaaaaaaaaa

3. Chương 3: Con Đường Tìm Việc Gian Nan

“Cái kia...Cái kia...Anh không sao chứ? ” Chân Nam Nhân ngậy người nửa ngày mới gian nan mở miệng, nhưng là lời nói vừa mới nói ra Chân Nam Nhân liền hận không thể lập tức cục gạch đem mình đập chết đi thôi... cái gì gọi là không sao chứ...! Minh cũng đá người ta đến như vậy làm sao có thể không có chuyện gì chứ! Nghĩ đến đây Chân Nam Nhân hai mắt tức giận nhìn về phía tên sắc lang chân chính kia, nhìn có vẻ đạo mạo nhưng lại là ông chú bí ổi,... lập tức tên chú bí ổi kia cảm giác trong người sợ run, cảm thấy cái uy hiếp tử vong đúng lúc này... xe bus dừng lại, tên chú bí ổi kia thấy nguy cơ đe dọa, chạy ngay xuống điếm đồ, sau đó liền rất nhanh biến mất trong dòng người, để lại vẻ mặt kinh ngạc của Chân Nam Nhân cùng với sắc mặt đau khổ của mỹ nhân.

Con bà nó! Có bản lĩnh đừng để cho ta gặp được mi! Chân Nam Nhân trở mắt nhìn tên chú đáng giận, bí ổi kia trốn rời khỏi hiện trường, trong lòng nguyên rủa .

“A...” Mỹ nhân trong lúc lơ đãng phát ra một tiếng kêu đau, làm lấy lại sự chú ý của Chân Nam Nhân.

“Anh...Có muốn tôi dẫn anh đi bệnh viện kiểm tra một chút không...mọi chi phí tôi xin trả...” Chân Nam Nhân dè dặt nói, sợ mình dây thần kinh bị chấp lại nói bậy.

Chân Nam Nhân vừa dứt lời cái người đang vốn cúi đầu kia đang ôm nơi hiểm yếu thoáng ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Chân Nam Nhân cơ hồ muốn đem nàng giết mất xác, Chân Nam Nhân thoáng cái liền thể nghiệm được cảm thụ vừa rồi của ông chú bí ổi không đợi Chân Nam Nhân nói mỹ nhân liền khẽ khom người, bước chân tập tễnh xuống xe một câu cũng không có nói... có lẽ là hẳn cho rằng Chân Nam Nhân ngu ngốc như vậy cũng không có chuyện gì để nói chỉ tự nhận mình xúi quẩy. (L: khổ than ông chủ, lần đầu đi xe bus đã bị thương nặng nề!!!!!!!!!!!!)

Nhìn qua thân ảnh mỹ nhân đi xa Chân Nam Nhân trong nháy mắt rơi lệ đầy mặt.

Rất nhanh Chân Nam Nhân đến bến xuống xe Chân Nam Nhân liền trở về căn phòng mình thuê, buông xuống cái hòm trong ngực Chân Nam Nhân chán chường ngã xuống trên giường của mình, tự hỏi tương lai mình sẽ như thế nào, chẳng lẽ muốn nàng về nhà bị mẹ đánh đòn nhận sai sao?

Đúng lúc này ngoài cửa phòng vang lên một vào tiếng gõ cửa, Chân Nam Nhân từ trên giường bò dậy một bộ mặt uể oải không phần chán đi mở cửa.

Ặc! Thật sự là cái gì đến cũng đến, đứng ở ngoài cửa không ai khác chính là dì Phòng Đông! Chỉ thấy dì cười đến vẻ mặt sáng lạn, bộ dáng rất ôn nhu bộ nhưng cái cười này rất sắc bén chứa dao làm Chân Nam Nhân không khỏi một hồi kinh sợ, Chân Nam Nhân cố khuyến khích mình, cứng rắn nặn ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn.

“Á! Là dì Phòng Đông xin hỏi có chuyện gì không ạ?”

“Tiểu Chân này, lần này ta tới đây cũng không có chuyện gì chính là tiền thuê phòng tháng này của con! “Dì rất ý vị thâm trường không có nói thêm gì nữa.

“A! Thật là thực xin lỗi dì, tiền lương tháng này của con còn chưa có phát, chờ hai ngày nữa tiền lương trả, con sẽ trả tiền cho dì, được không dì?” Chân Nam Nhân đại não nhanh chóng suy nghĩ bắt đầu nói dối không chớp mắt nên biết nàng tháng này có tìm được việc hay không là cả 1 vấn đề đó, càng đừng nói...tiền lương, ài, việc làm, tiền thuê phòng, trong lòng nàng rất đau xót!

“Như vậy thì Tiểu Chân này hai ngày nữa dì lại đến. ” Sau khi bà dì này ly khai Chân Nam Nhân sau lưng đầy mồ hôi lạnh toát ra, sợ mình một sai sẽ bị phòng dì Đông cứ như vậy đuổi ra khỏi cửa thì thành lưu lạc đầu đường rồi.

Chân Nam Nhân trở lại phòng móc ra cái lap yêu mến, liên tiếp lên mạng bắt đầu tìm kiếm công việc thích hợp.

Thư ký tổng giám đốc tiền lương 6000, yêu cầu : tốt nghiệp đại học chính, ít nhất tinh thông tiếng Anh, tiếng Nhật, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Nga, đoạn trang, vóc người cao đẹp....Chân Nam Nhân nhanh chóng nghĩ xiên xỏ đây không khác gì loại quy tắc ngầm.... đừng nói cái gì tinh thông 5 thứ tiếng chỉ là yêu bề ngoài mình đã rút ngay từ vòng gửi xe...người mình thế nào, mình tự biết.

Rất nhanh xem liên tiếp vài thông báo tuyển dụng xong, nàng bị thương... chẳng lẽ trên cái thế giới này không có công việc thích hợp với nàng sao? Rất nhanh... Chân Nam Nhân điều chỉnh phương thức tác chiến của mình bắt đầu dùng cách tung lưới khắp nơi như kiểu thả lưới bắt cá, lọt sang xuống nia, đem hồ sơ lý lịch của mình nhảy vào mail của N nhà thông báo tuyển dụng, sau đó liền nhanh chóng đóng máy tính, ôm gối ngã lên giường ngủ say.

4. Chương 4: Con Trai Đi Tìm Cha Con Đi

Nếu đến đườn cùng có thể lựa chọn được chết như thế nào Chân Nam Nhân nhất định sẽ không do dự lựa chọn ngủ chết, thân là người hâm mộ trung thành của Chu công ca ca Chân Nam Nhân điểm này phát triển đến cực hạn kết quả là Chân Nam Nhân này một 1 giấc liền thẳng tới 8 giờ sáng ngày thứ hai cho đến khi đã đói bụng thật sự là không chịu nổi, Chân Nam Nhân lúc này mới sờ sờ bụng chép chép miệng, không tình nguyện trở về thực tế cuộc sống.

Ài!Nếu 1 trên thế giới có một loại nghề chỉ có thể ngủ không làm việc, mỗi tháng có thể kiếm được tiền lương nhiều không nói ít nhất mỗi tháng 5000 nhân dân tệ đi nếu là thật có chuyện tốt như thế thì hay biết mấy, nàng sẽ bảo đảm mỗi ngày đều có thể vượt mức hoàn thành nhiệm vụ! (L: ài, tưởng bở có loại nghề đó mới là lạ...)

Liều xiêu bò đến trong phòng bếp, lấy đồ ăn cuối cùng trong phòng bếp: một gói mì ăn liền, Chân Nam Nhân bị thương thở dài một hơi, đem nó đổ ra, xé ra gói gia vị, rót nước sôi rồi mang ,bát mì ăn trở lại trong phòng ngủ mở ra Laptop, Chân Nam Nhân bắt đầu kiểm tra tin tức xin việc của chính mình.

Nhưng là không lý tưởng, thực tế liên tục mở ra 7 phong thư đề là tin”thật cảm ơn” Chân Nam Nhân buồn bực, chẳng lẽ mình thật sự kém như vậy sao? Nên biết chính mình đúng là ngay cả lý lịch sơ lược đều gi đầy đủ nha! Chân Nam Nhân đã không có lòng tin lại xem tiếp cái mail thứ tám hồi âm nàng yên lặng bưng bát mì ngồi chồm hồm đến góc khuất yên lặng bắt đầu ăn, trên mặt 1 chữ “thảm” to lù lù!

Đang khi Chân Nam Nhân đem nước mắt cùng mì hỗn hợp ăn vào bụng tử thì cái di động bấy lâu không có ai gọi tới lại vang lên, Chân Nam Nhân trong nháy mắt cảm tạ ngàn vạn Thượng Đế à rốt cục có ngoại lệ.... 10086 lần ngài đã nhớ rõ ta! Chân Nam Nhân kích động chạy về phía di động của mình chứng kiến thì ra là nhận được một tin nhắn, số điện thoại gửi tin nhắn này chưa thấy qua, 11 lần, Chân Nam Nhân trong nháy mắt so với gặp được thân nhân của mình còn thân hơn ngón tay mở ra tin nhắn vừa vắn xem hết, Chân Nam Nhân liền hoàn toàn đờ luôn, trong tin nhắn thành linh viết

“Mẹ! Con tháng này sinh hoạt phí dùng hết rồi, mẹ chuẩn bị tiền cho con, mã số là 325×××××8575.”

Má nó chứ! Nàng mới 23 tuổi mà! Từ nơi nào có con lớn đến như vậy! Chẳng lẽ ngoại trừ đòi nợ, lừa tiền người ngoài, lại có người sẽ nghĩ tới nàng sao? Chân Nam Nhân ấn trở lại hòm thư trả lời tin nhắn.

“Con trai mẹ cũng không có tiền đâu, con nên dứt khoát đi tìm ba con đi, xin nhiều 1 chút! Đến lúc đó ẹ một nửa là được.”

Tin nhắn gửi đi Chân Nam Nhân yên lặng bưng lên bát mì tiếp tục ăn, bộ mặt vẫn bi thảm như thế. Thượng Đế à! Chẳng lẽ ngài tuyệt đường sống của con sao? Ta đây 1 tran hảo hán cứ như vậy bi thảm vậy ư? Đang khi Chân Nam Nhân nhìn lên ông trời rơi lệ đầy mặt di động lại vang lên, Chân Nam Nhân nhìn lần này là cuộc gọi! Có thể là trước kia bị tên lừa đảo đáng giận lừa bôn qua như vậy sau này hào hứng của Chân Nam Nhân liền như thế lên không nổi, hiện tại chỉ cần là đến tin nhắn Chân Nam Nhân trên cơ bản đều nhận định đối phương là tên lừa đảo, vì vậy Chân Nam Nhân rã rời nhận điện.

“A lô ô ô ~” Chân Nam Nhân lười biếng kéo dài giọng.

“...” Đối phương trầm mặc một hồi không nói gì suy ra Chân Nam Nhân nhận định đối phương chính là tên lừa đảo, vì vậy, Chân Nam Nhân tức giận nói:

“Con trai à! Mẹ hiện tại thật không có tiền mà! Con đi tìm cha con đi!”

Vì vậy lại là một đoạn yên lặng... đang khi Chân Nam Nhân muốn tắt điện thoại thì đối phương rốt cục mở miệng.

“Mẹ tôi còn không có trẻ như vậy, Chân Nam Nhân tiểu thư, tôi chỉ là muốn thông báo cô sang mai 8 giờ đến công ty phỏng vấn ” sau đó đối phương cũng rất sáng khoái cúp điện thoại, Chân Nam Nhân sững sờ cầm lấy điện thoại đại não đã kịp thời ...

What? ? ? ? ? Mình vừa rồi nhận được nói phỏng vấn ư?

Chân Nam Nhân nhanh như bay ném di động, liền lăn một vòng chạy tới trước mặt Laptop mở ra một email.

“ Kính gửi tiểu thư Chân Nam Nhân:

Chúc mừng cô đã thông qua sơ tuyển công ty, hi vọng cô i sáng ngày mai 8 giờ đến đúng giờ tham dự phỏng vấn của công ty tôi.

CTTNHH ZL Kính gửi!

5. Chương 5: Xin Việc Thành Công!

Công ty TNHH ZL là công ty mấy năm nổi danh trong thành phố B, thành lập còn không đến 5 năm vậy mà đã gây dựng được danh tiếng, cái mạnh chủ yếu của công ty chính là đầu tư tài chính, rất nhiều người có tiền đều vui lòng đem tiền của mình giao cho bọn họ quản lý nói thẳng ra cũng là bởi vì họ có thực lực! Hơn nữa, theo tin tức hành lang mà nói chủ tịch của công ty ZL còn là một nam nhân kim cương trong truyền thuyết, số tuổi không đến 25, giá trị con người bất quá thấp nhất cũng là 8 con số! Hơn nữa quan

trọng nhất là vị chủ tịch ZL cực kì anh tuấn! Nói đơn giản chính là toàn thể nữ nhân viên trong công ty từ chức vụ cao hay thấp là ông chồng lí tưởng trong mộng!

Chân Nam Nhân di chuột đến xem giới thiệu về công ty, và cnagf không thể tin mình như thế mà nhân được thư hồi báo của công ty ZL! Đừng nói trước là có thể không thể đi vào đi chỉ bằng bàn chân mà nói được công ty ZL phỏng vấn liền cũng đủ làm cho nàng vui sướng vài ngày... thấy không... thấy không! Nàng Chân Nam Nhân cũng có tài hoa nha! Bằng không tại sao có thể vừa ý công ty ZL!

Ha ha ha ha! Chân Nam Nhân ngửa mặt lên trời cười to suýt nữa cười suýt thì sặc.

Qua hồi lâu, Chân Nam Nhân rốt cục đã ngừng lại tiếng cười cuồng tiếu, siêu cấp hâm! Tắt trang web mở ra chính mình phim yêu nhất “rừng mưa nhiệt đới cười thật to” nhìn lại, nhìn qua Abu mắt cá chết kinh điển, Chân Nam Nhân kêu là một tiếng kích động thật nhanh liền vùi đầu vào phim hoạt hình.

Chỉ chớp mắt trời đã hơi tối, Chân Nam Nhân rốt cục vừa lòng thỏa mãn đóng lại máy tính, duỗi lưng một cái nhìn thời gian đã là 5.45 p.m Chân Nam Nhân lúc này mới trở về phòng ngủ tìm một cái áo màu trắng, một cái quần jean đen mặc lên chuẩn bị đi ra ngoài tìm cái ăn.

“Bà chủ! Cho một tô mì thịt bò! Nhiều thịt có nhiều rau thơm!” Chân Nam Nhân đi xuống lầu dưới vào 1 tiệm mì thịt bò, tìm chỗ liền ngồi xuống.

“Ồ! Tiểu Chân à! Con đã đến rồi!” 1 vị mập mạp mặc quần áo đầu bếp màu trắng nhìn thấy Chân Nam Nhân kia gương mặt tròn tròn lập tức giống Phật Di Lặc gọi 1 tiếng thân thiết.

Kỳ thật đây hết thấy đều bởi vì lúc Chân Nam Nhân mới tới đây, chưa quen thuộc đường phố, vừa đem đồ đạc mình thu thập xong, liền đi ra cửa mua đồ kết quả đi lúc Chân Nam Nhân xách theo bao lớn, bao nhỏ gì gì đó chuẩn bị về nhà thì bị kịch đã xảy ra đó là nàng lạc đường... kỳ thật này cũng không thể trách nàng... ai kêu cái tiểu khu này ngõ hẻm lại nhiều như vậy, phức tạp như vậy.

Đang khi Chân Nam Nhân như con răng không đầu, thì lại nghe thấy trong ngõ hẻm tán loạn truyền ra tiếng động khác thường, lòng hiếu kỳ nổi lên Chân Nam Nhân rất không sợ chết chui vào, rất nhanh Chân Nam Nhân liền thấy được một đám côn đồ đang không có ý tốt gì vây quanh một dì, tựa hồ như đang định cướp bóc yên lặng xem 3 phút sau, Chân Nam Nhân quyết định gặp chuyện bất bình “rút dao tương trợ” móc ra điện thoại di động của mình nhanh chóng nhấn xuống 1 nút sau đó liền hướng về phía mấy tên côn đồ kia hô to lên.

“Mau buông dì ấy ra! Tôi báo cảnh sát rồi!” Rất nhanh tiếng xe cảnh sát trong ngõ hẻm vang lên, tên côn đồ vừa rồi ngẩng đầu lên nhìn nhìn Chân Nam Nhân một cái còn chưa kịp phản ứng đã bị tiếng xe cảnh sát hú vọt vàng lẫn một vòng biến mất. (L: ẹc, tưởng có đánh đám gì chứ, rút điện thoại mà tưởng đao ... chém)

“Dì à, người không sao chứ? ” Chân Nam Nhân vội vàng chạy lên.

“Không có việc gì... không có việc gì, ” chỉ thấy vị dì này không ngừng vỗ lồng ngực của mình, xem ra vẫn bị hù dọa.

“Tiểu huynh đệ à! Cám ơn con là con vừa rồi báo cảnh sát?”

ChânNamNhân... tiểu huynh đệ ? Dì à người thực là bị dọa sợ ngốc rồi chẳng?

“Dì à, con là nữ, là con vừa rồi bật tiếng còi cảnh sát bật ra, chứ con chưa có kịp báo cảnh sát.” (L: hử... zời ạ, lừa đảo quần chúng mà..)

“À vậy ra là như thế này! Tiểu huynh đệ thật sự là rất cảm ơn con.”

Dì à con là nữ! Chân Nam Nhân thật sự rất muốn lập tức chạy đến bệnh viện chứng minh giới tính chứng minh rồi treo ở trước ngực của mình.

Mà vị này liên tục đem Chân Nam Nhân nhận làm là nam, bị gì này chính là chủ quán mì thịt bò này.

“Tiểu Chân này công tác còn thuận lợi chứ? ” Thật vất vả có một chút nhàn rồi, chủ quán cầm bát mì thịt bò lao đến đây.

“Dạ...Công việc trước đã thôi rồi ạ! Ngày mai con đi phỏng vấn công việc mới” Chân Nam Nhân vừa ăn mì thịt bò vừa cùng dì chủ quán nói.

“A! Như vậy.. tiểu Chân, con ngày mai phải cố gắng lên!”

“Dạ!” Chân Nam Nhân nhanh chóng đem mì nuốt trọn vào bụng, rót cực vừa lòng thỏa mãn sờ sờ bụng... trả tiền rồi trở lại căn phòng của mình.

6. Chương 6: Chuyện Ở Wc

Ngày hôm sau, Chân Nam Nhân vì hôm nay là ngày phỏng vấn nên cố sức dậy thật sớm, dậy sớm để làm gì nào? Đương nhiên là trang điểm, ăn mặc vì muốn để cho người tuyển dụng lưu lại ấn tượng tốt Chân Nam Nhân cố ý tìm bộ đồ trang điểm kia ở trong cái hòm, bới bới... (L: quái, bà này thật biết trang điểm sao?), nàng còn tìm 1 bộ trang phục công sở đã lâu không mặc trải qua gần một giờ gian khổ phấn đấu Chân Nam Nhân rốt cục leo được lên cái giày cao gót 5 phân, lảo đảo đi ra cửa nhìn qua dáng của Chân Nam Nhân liên tưởng đến nàng hôm nay phỏng vấn ... thà nghĩ tối nay có gì để ăn còn hơn.

Ôi chao, xem ra người đẹp vì lụa, thay đổi quần áo, trang điểm lên Chân Nam Nhân như thế nào đều không nghĩ tới mình lúc lên xe bus rõ ràng thì có một vị tiên sinh chủ động nhường chỗ ngồi! Xem ra trên thế giới này không có nữ nhân xấu, chỉ có nữ nhân không biết làm đẹp... xem đi ta cũng là 1 mỹ nữ! (L: ta thấy xấu hổ quá...) Chân Nam Nhân thích ý ngồi trên ghế trong lòng cười đến sáng lạn, đúng là nàng lại bỏ quên chính mình về mặt đầy phấn trắng kia, cùng bộ dạng đi như lảo đảo thế kia thấy người ta tưởng kẻ có bệnh, không dám ngồi gần đó!

Chân Nam Nhân đứng ở tầng 1 công ty ZL, ngẩng đầu lên nhìn tòa cao ốc 30 tầng này, trong nội tâm rất kích động, Chân Nam Nhân hít một hơi thật sâu bước ra bước chân mà nàng tự cho là tao nhã bước vào tòa cao ốc, cái đại sảnh rộng rãi sáng ngời đầy thành phần tri thức lui tới một khung cảnh bận rộn làm cho người ta nhìn thì có động lực Chân Nam Nhân cản lại một tiên sinh hỏi thăm

“Chào anh, xin hỏi nơi phỏng vấn là nơi nào vậy?”

Đối phương nhìn Chân Nam Nhân, như xem quái vật trăm mặt thật lâu

“Này....xin hỏi cô muốn đi phỏng vấn công ty nào?”

“Hả? Nơi này không phải là công ty ZL sao?”

“...à ... công ty ZL nằm ở tầng tòa cao ốc 27, 28, 29 mà thôi, những tầng khác t đều là nơi những công ty khác “

Chân Nam Nhân trăm mặt vốn là nàng còn tưởng rằng công ty ZL này sẽ như trong tiểu thuyết viết... cả nóc nhà lớn nghiêm chỉnh đều là của bọn họ, sau đó lảo đảo đi làm qua tầng 1 lúc đó toàn thể công nhân viên sẽ cúi người chào đón hoan nghênh ông chủ như vậy sẽ rất hoành tráng... nhưng là bây giờ công ty ZL chỉ là chiếm 3 tầng trong, Chân Nam Nhân hết chỗ nói rồi nàng trước kia dù nói thế nào cũng là ôm đồm việc lung tung! Thà 3 tầng còn hơn cao ốc... ài

“Cảm ơn đã làm phiền anh rồi” Chân Nam Nhân hướng đối phương cúi mình chào liền vội vàng đi về hướng thang máy đi lên tầng 27.

” Xin hỏi phỏng vấn tiến hành ở nơi nào?” Chân Nam Nhân chạy tới ZL công ty trước sân khấu.

“Phỏng vấn trong phòng hội nghị của bộ phận nhân sự trong, cô đi bên trái, gian phòng làm việc thứ 2.”

“A. Cảm ơn” Chân Nam Nhân đi đến nơi phỏng vấn khi đó phỏng vấn đã bắt đầu, mà là chưa đến nàng, Chân Nam Nhân tìm cái chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi, nhưng Chân Nam Nhân lại nghĩ một chút hay là trước hãy đi vào toilet sửa sang lại một chút đi, vì vậy lại tiếp tục hỏi thăm toilet ở nơi nào rồi liền hấp tấp chạy tới.

“Namtrái nữ phải...” Chân Nam Nhân rất nghiêm túc nhớ lại lời họ nói, liền chui vào toilet đang khi Chân Nam Nhân giải quyết xong vấn đề cá nhân, đang rửa tay thì một bóng dị thường đập vào mắt, nhìn lại thân ảnh ấn tượng khó phai bước vào toilet.

OMG!!!!!!Là mỹ nhân tiên sinh.

Chân Nam Nhân ngốc trệ nhìn mỹ nhân tiên sinh rất tự nhiên đi vào một gian, ba phút sau đi ra sau đó rất bình tĩnh rửa tay.

Chân Nam Nhân buồn bực, chẳng lẽ mỹ nhân tiên sinh không có phát hiện cái phòng vệ sinh này cách bố trí khác ư? Hoặc là hẳn không có trông thấy một đại mỹ nhân như hoa như ngọc đứng ở bên trong sao? Hẳn hình như xác thực không nhìn thấy hay là nhân viên công ty ZL thật ra là nam nữ dùng chung một buồng vệ sinh? Bất quá căn bản không thể nào. (L: đại mỹ nhân, trời ạ, mức tự luyện chị này quá cao..., ta nghĩ 1 trong 2 người đi nhầm nhà... rốt cục là ai?)

“Này... Tiên sinh!” Chân Nam Nhân rốt cục cực cực không bình tĩnh mở miệng.

“Hả?” Mỹ nhân nghe được có người hình như là đang gọi hẳn, ưu nhã ngẩng đầu lên một đôi mắt xékhê hướng lên, hồn xiêu phách lạc. (L: nhìn chị này choáng kêu cha gọi mẹ rồi...)

Chân Nam Nhân rất gian nan nuốt nước miếng một cái, mỹ nhân tiên sinh... cái này không thể trách tôi... chỉ là chính anh đi nhầm toilet, tôi chỉ thật là vui trợ giúp anh nhận ra sự sai lầm này mà thôi ...vì để anh lần sau sẽ không tại đi nhầm toilet, bị người khác tưởng là sắc lang lần này... thực xin lỗi anh. (L: sắc nữ ^z~)

“Này anh, anh đi nhầm phòng rồi!” Chân Nam Nhân dùng lời lẽ chính nghĩa hướng mỹ nhân nói ra.

“Vậy sao?” Mỹ nhân lại rất bình tĩnh tiếp tục rửa tay.

Ách! Chẳng lẽ hẳn không có một chút cảm giác khó xử sao? Chân Nam Nhân trong nháy mắt rất muốn đem mỹ nhân giải phẫu, xem một chút đầu óc của hẳn rốt cuộc là như thế nào mà kết cấu khác hẳn với thường nhân! (L: chị cũng cần giải phẫu ...)

Chân Nam Nhân không có nói câu nói thứ hai chỉ là yên lặng nhìn chăm chú vào mỹ nhân xong chuyện, rút ra khăn giấy lau khô. Đang khi Chân Nam Nhân cho rằng mỹ nhân có thể như vậy tiếp tục bình tĩnh đi ra khỏi toilet thì Chân Nam Nhân phát hiện nòng sai rồi... mười phần sai! Có ai sẽ nghĩ đến cái mỹ nhân nhìn như vô hại này rõ ràng rửa tay xong sau đó liền trực tiếp như vậy hướng nòng đi tới! Lao thẳng đến dồn nòng vào góc tường! (L: @@ mỹ nam kếp...)

Á ~ chẳng lẽ mỹ nhân sợ bị phát hiện đi nhầm buồng vệ sinh sẽ giết người diệt khẩu sao? (L: ko đến mức vậy chứ... tưởng bạn biết võ mà, thi triển đi =.o)

“Cô nói... tôi đi nhầm buồng vệ sinh?” Lời nói u ám đột nhiên vang lên bên tai Chân Nam Nhân, nòng trên người đầy nổi da gà ~ nòng đột nhiên cảm thấy nguy cơ tử vong đến gần?

Chân Nam Nhân nuốt nước miếng một cái không dám lên tiếng.

“Cô nói xem...” Đôi môi mỹ nhân càng ngày càng đến gần cổ Chân Nam Nhân, như có 1 luồng khí thổi quét qua da nòng. (L: quả nhiên là mỹ nam kếp...)

Trời ạ! Mỹ nhân không lẽ đột nhiên cuồng tính phát tác đem nòng cắn chết chứ... a a a.... ~ Chân Nam Nhân đang nghĩ tới sáng ngày mai trên báo sẽ có tựa đề “Phát hiện xác 1 cô gái trong toilet công ty! Nghi là da mà cà rồng làm!” (L: hử... mẹ ơi... ta xỉu..)

“Tôi...tôi...” Chân Nam Nhân miệng run rẩy dị thường.

Núi xanh còn không lo thiếu củ đốt! Chết thì chết! Nòng Chân Nam Nhân bất cứ giá nào phải...!

“Thực xin lỗi! Là tôi đi nhầm toilet!”

“Ha ha...” Mỹ nhân tâm tình tựa hồ thay đổi rất khá, bắt đầu ở trên đầu vai nòng nở nụ cười.

Hơ ~ an toàn...

“Nhớ kỹ lời cô nói ” Mỹ nhân nhẹ nhàng nắm một chút cằm Chân Nam Nhân xoay người đi ra ngoài.

555 trời đất ơi! Ngàn vạn không cần dừng đàm áp nàng chứ! Mặc dù nàng bán đứng tôn nghiêm của chính mình nhưng là nàng cũng vì bảo toàn cái mạng nhỏ của mình! Ai biết mình ba lần... bốn lượt gặp phải mỹ nhân cực tà khí!

7. Chương 7: Mỹ Nhân – Lão Bản – Sếp Mới?

“ChânNamNhân! Chân Nam Nhân tiểu thư có đó không?”

Chân Nam Nhân mới vừa từ toilet đi ra liền nghe được có người gọi tên của nàng, vội vàng bước nhanh đi lên phía trước lớn tiếng đáp lại

“Dạ có!”

“Đến phiên cô phỏng vấn, vào đi! ” Đối phương thoát nhìn là 1 vị nữ trung niên rất nghiêm túc nhìn Chân Nam Nhân, đánh giá nàng từ trên xuống dưới một phen sau đó sờ sờ mắt kính của mình đẩy đẩy... liền mang theo Chân Nam Nhân đi vào nơi phỏng vấn.

Lúc Chân Nam Nhân cõ lòng tràn đầy ý chí chiến đấu đi tới phòng làm việc thì nàng ngây người.

OMG! Đây là cái gì thế này? Năm vị chú nhìn rất nghiêm ngồi ở phía trước, trong nháy mắt làm cho nàng rất xúc động.

“Khụ khụ...” Lúc này ở bên cạnh vang lên một tiếng quen thuộc làm cho Chân Nam Nhân gian nan quay đầu thấy được một cái thân ảnh khuynh quốc khuynh thành đang lười biếng dựa ở một bên tường, mị nhãn như tơ nhìn nàng... Chân Nam Nhân trong nháy mắt rất muốn tự sát.

Lão thiên gia à đừng chơi con như vậy chứ! Chân Nam Nhân không ngừng dưới đáy lòng tự vả chính mình, dị thường hối hận mình tới nơi này phỏng vấn.

“Rồi...Chân tiểu thư là tốt nghiệp đại học X?” Bên trái 1 ông chú mở to hai mắt cẩn thận nhìn lí lịch của nàng một chút, rất thận trọng mở miệng.

“Đúng vậy, tôi tốt nghiệp đại học X.”

“Vậy có thể xin hỏi Chân tiểu thư cô cho rằng cô có ưu thế gì để cho chúng ta giữ cô ở lại công ty ZL?” 5 vị chú này thay nhau đặt câu hỏi.

“Thứ nhất là bởi vì tôi đã có kinh nghiệm công tác điểm này so với sinh viên vừa mới tốt nghiệp đại học có ưu thế hơn, nếu đã quen thuộc cách thức làm việc của công ty ZL thì tôi sẽ phát huy hiệu lực của mình, hơn nữa, tôi hơn hẳn các cô gái khác vì tôi đáng người không mảnh mai có sức khỏe, có thể mang òm, khiêng thùng cũng không vấn đề như vậy cũng có thể trợ giúp những đồng nghiệp khác giải quyết việc vặt phiền não khiến ọi người tiến hành công tác có thể thuận lợi hơn... cuối cùng như lý lịch của tôi có giới thiệu tôi biết sơ một chút tiếng Anh, tiếng Nhật, cùng với tiếng Hàn sẽ giúp công ty phát triển nghiệp vụ “

Chân Nam Nhân rất cục thể hiện ra vài phần khí chất tri thức đô thị, cho dù nàng vừa rồi nói hiểu sơ tiếng Anh, tiếng Nhật, tiếng Hàn thật sự chỉ là “hiểu sơ “... nhất là tiếng Nhật trên cơ bản là do “phim hành động Nhật Bản ” nàng có thể từ đầu tới đuôi nghe hiểu trong người đang nói cái gì là ngoài ý muốn mà phải xem phụ đề mới được. (L: chị khai không....)

Đang khi mấy vấn đề đều hỏi xong Chân Nam Nhân khẩu khí trơn tru nói...nhưng không đợi nàng đắc chí, kẻ ác ma được trời cao phái tới hành hạ nàng lên tiếng.

“Xin hỏi Chân tiểu thư tiếng Nhật cô hiểu sơ đến mức nào?”

Ặc...Nàng cũng biết ác ma này tới bây giờ không có ý tốt gì mà!

“...De su ka?” Liền tiếp tiếng Nhật rất êm tai phát âm từ trong miệng hần truyền ra thoảng như nước suối trong suốt động lòng người.

Chân Nam Nhân lặng yên nàng dám thề lớn như vậy... nàng lần đầu tiên có ý nghĩ mãnh liệt muốn giết người như vậy!

“Ha ha...” Nhìn Chân Nam Nhân một bộ mặt sắp bị tức chết mỹ nhân tâm tình hiển nhiên trở nên vô cùng tốt, phá lệ trước mặt mọi người cười đến sáng lạn.

“Mời cô buổi sáng ngày mai 9 giờ tới công ty báo cáo, ok?”

Sau đó ChânNamNhân... nàng ...? Năm vị chú kia cũng là rất ...? , 10 con mắt gắt gao nhìn chằm chằm thân ảnh mỹ nhân rồi đi rồi cuộc nói không nên lời.

“À...Đúng rồi ” Mỹ nhân đột nhiên xoay người lại ánh mắt tuyệt đẹp mê hoặc chúng sinh... má ơi! Đây là vẻ đẹp mỹ nhân quay đầu cười trong truyền thuyết!

“Tôi gọi là Từ Tri Lễ, chủ tịch công ty ZL hoan nghênh cô gia nhập ZL.”

Từ Tri Lễ? Chủ tịch?... Đại Boss á? Chân Nam Nhân lần đầu tiên đối với tương lai của mình mê mang... trước mắt chỉ có một mảnh hắc ám.

8. Chương 8: Gặt Hái

Ngày hôm sau Chân Nam Nhân rất đúng giờ đến công ty báo cáo, trong lòng đã chuẩn bị rất tốt tiếp nhận hành động trả đũa của Từ Tri Lễ nhưng là không nghĩ tới... nàng rõ ràng chỉ là bị phân phối là người của công ty sau đó đầu tiên là 3 tháng thử việc nếu biểu hiện tốt thì 3 tháng sau, nàng là có thể chính thức trở thành 1 thành viên của ZL!

Chân Nam Nhân bắt đầu rất vui vẻ một ngày làm việc mọi công việc nhỏ nhặt... chính là làm việc vất vả vừa tới đến công ty, Chân Nam Nhân đã bị công nhân viên kỳ cựu rất vô tình phất đi : trong chốc lát nào là sao chép văn kiện, là bưng trà rót nước... quá đáng nhất là còn có người gọi nàng bóp vai!... Chân Nam Nhân rất buồn bực dự đoán thấy tương lai bị thâm của mình 1 tri thức có học mà thành nhân viên trà nước.

“Tiểu Chân chúng tôi muốn đi ăn cơm! Cô có muốn đi cùng không? ” Bị phất đi một buổi sáng thật vất vả mới đến thời gian nghỉ trưa khó được một chút. Chân Nam Nhân đã mệt mỏi muốn chết nằm sấp tại trên bàn làm việc của mình đều không nhúc nhích được, chỉ có thể mặt mím cười vui vẻ đưa tiễn những người khác đi ăn cơm trưa.

Ài~ Nàng cũng đói nha! Nàng cũng muốn ăn cơm! Nàng yêu nhất thịt kho tàu!

Chân Nam Nhân vô lực gục xuống bàn rơi lệ đầy mặt, không nhìn thấy tại cửa bộ phận nhân sự một thân ảnh quen thuộc lóe lên.

Đình ~ Di động Chân Nam Nhân vang lên không có cách nào Chân Nam Nhân đành phải liều mạng mạnh mẽ nhắc nhở mình cuối cùng có một chút khí lực nhận điện thoại.

“A lô” Chân Nam Nhân hữu khí vô lực nói.

“Hơ... muội muội thân ái của chị sao lại giọng uể oải không phấn chấn như vậy, tối hôm qua đã làm gì thế? ” Một giọng nói không có từ đầu kia truyền tới.

Này không cần phải nói... cái giọng này ngoại trừ bà chị tự xưng là phong lưu, kỳ thật trong lòng so với ai khác đều rất đáng giận bà chị vô tình, Chân Nam Nhân từ nhỏ đến lớn biết rõ nàng 17 tuổi thì lên đại học chuyển ra khỏi nhà trước vẫn bị bà chị đàn áp, mỗi ngày đều trải qua cuộc sống không bằng chết.

Tỷ tỷ của nàng tên gọi Chân Ôn Nhu chỉ từ tên đã khiến Chân Nam Nhân đối với cha mẹ mãnh liệt bất mãn! Dựa vào cái gì cái nữ nhân đầy yêu khí kia gọi là Ôn Nhu! Mụ ấy điển hình là lão yêu Hắc Sơn 1000 năm có lẽ! Cả ngày lẫn đêm ở trong đồng nam nhân, còn nói cái gì nữ nhân chính là do phần đông nam nhân phụ trợ mới có thể xinh đẹp, shit! Nàng rõ ràng là thái dương bổ âm! Nàng biết mình rất đáng thương, lớn lên như vậy đừng nói qua đêm đầu tiên mà ngay cả nụ hôn đầu tiên cũng chưa trao, vậy mà chị ta lại có bản lĩnh đem nam nhân dẫn vào trong nhà đương nhiên là ba mẹ đều đi ra ngoài, cứ như vậy ở trước mặt mọi người chị ta khí thế ngất trời! Bàn tay thậm chí còn không an phận sờ loạn nam nhân... ôi ~ đáng thương cho tâm hồn bé nhỏ của nàng gặp phải đả kích thiếu chút bị chảy máu mũi quá nhiều mà chết!

Ôi! Các vị đại nhân! Hãy nói đi có bà chị như vậy ta phải sao?

“Đi tìm chết đi! Đừng đem tôi với chị nhập làm một!” Chân Nam Nhân nói.

“A~ xem ra em không phải là miệt mài quá độ mà là không có nam nhân làm dịu cơn tức mới nặng như vậy...thiệt là em sớm một chút cùng tỷ tỷ nói, tỷ tỷ giúp em giới thiệu vài tá nam nhân để em giải cơn tức.”

Chân Nam Nhân buồn bực ai tới cái mục hồ ly này kéo đi cái? Nàng sắp bị bức điên rồi! Sao lại giống như ma ma Di Hồng Viện thế cơ chứ!

“Ha ha...” Chân Ôn Nhu cười giòn rớt cực nghiêm chỉnh một chút

“Ai ~ muội muội này tỷ tỷ đây cũng là vì muốn tốt cho em thôi, vừa rồi mẹ nói sắp quốc khánh được nghỉ dài hạn, muốn em về nhà nghỉ ngơi vài ngày, em ở thành phố B coi như lâu rồi, mẹ cũng không tức giận em nữa, nghỉ thì nhớ về nhà vậy nhé!Bye bye ~~ “

Chân Nam Nhân đóng lại di động nhìn lịch một chút, hôm nay 15/9 cách ngày quốc khánh có nửa tháng thôi, ài....

9. Chương 9: Lòng Dạ Hiểm Độc Của Lão Bản

“Chân Nam Nhân tiểu thư, chủ tịch gọi cô đến phòng làm việc của ngài một chuyện. ” Một vị chưa từng gặp qua đứng ở trước mặt Chân Nam Nhân nói.

OMG...Chân Nam Nhân buồn bực, Từ Tri Lễ hiện tại tìm mình có chuyện gì không? Không phải là đột nhiên nghĩ phương pháp nào mới hành hạ mình đi, dù biết mình đi khẳng định không có chuyện tốt lành gì... bất quá Chân Nam Nhân vẫn kiên trì bò lên tầng 29 đi vào phòng làm việc của chủ tịch.

“Dạ xin hỏi chủ tịch tìm tôi có việc gì ạ?” Chân Nam Nhân một bộ dạng nịnh bợ đừng nói đến người khác, ngay cả chính nàng cũng bắt đầu khinh bỉ chính mình.

Vốn là đang vui đầu xử lý văn kiện Từ Tri Lễ nghe được giọng của Chân Nam Nhân ngẩng đầu lên, vẻ mặt không rõ ,vui vẻ chọc cho Chân Nam Nhân mồ hôi lạnh toát ra, lão Đại à... tôi tình nguyện anh đối với tôi lạnh như băng còn hơn so với anh cười sắc bén chứa dao nhìn tôi chằm chằm thế này!

“Sao rồi...ngày đầu tiên tới công ty có quen chưa?”

Chân Nam Nhân lại mồ hôi, Từ Tri Lễ hôm nay uống lộn thuốc chắc? Làm sao lại ôn nhu nói chuyện như thế? Hơn nữa còn quan tâm tới nàng làm việc thế nào? Nhưng dấu hiệu này đều tỏ rõ trong chuyện này nhất định có biến!

“Dạ! Cảm ơn chủ tịch quan tâm, hôm nay đi làm coi như thuận lợi, các đồng nghiệp đều rất quan tâm tôi, nhiệt tình giúp đỡ.” Chân Nam Nhân vẻ mặt cực công thức hoá nụ cười, cười so với khóc còn khó coi hơn.

“A! Thật vậy sao? ” Từ Tri Lễ rõ ràng không tin.

“Đúng vậy... đúng vậy ” Chân Nam Nhân trong đáy lòng không ngừng kêu khổ. Lão Đại à, anh hãy bỏ qua cho tôi đi!

“Chủ tịch tìm tôi rốt cuộc có chuyện gì vậy?”

“Không có chuyện gì...tôi là muốn nhờ cô giúp tôi đi mua cơm trưa. ” Từ Tri Lễ nói như nước chảy mây trôi.

What! Tôi ngay cả cơm trưa của mình còn chưa ăn! Dựa vào cái gì mà đi giúp anh mua chứ! Chân Nam Nhân trong đáy lòng không ngừng gặm thét.

“Tôi muốn một cơm hải sản ở nhà hàng Uy Bá”

Từ Tri Lễ chính là một lão hồ ly! Nên biết cái nhà hàng Uy Bá này cách công ty phải đi tới nửa giờ! Đây rõ ràng chính là áp bức!

” Chủ tịch à, ngài nói giòn đúng không? Ngài muốn chơi tôi à” Chân Nam Nhân nhin không được khoe miệng co giật .

“Đúng vậy... chính là tại cô ” Từ Tri Lễ như cũ nói trơn tru khiến người ta rất chán ghét

“Cho nên cô nhanh mau đi đi.”

“Nếu là tôi không đi?” Chân Nam Nhân nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Từ Tri Lễ, liều mạng khổng chế mình xúc động mà cắn chết hẳn.

“Cô hôm nay cả một cái buổi sáng đều là giúp các nhân viên bưng trà rót nước làm tạp vụ, như thế nào giúp cho người lãnh đạo trực tiếp mua 1 phần cơm trưa mà nói không ư?”

Người này là ở trong bộ phận nhân sự cài đặt máy theo dõi chắc! Sao chuyện sáng hôm nay hẳn toàn bộ đều biết! Chân Nam Nhân quyết định sau này là mình đi nhà vệ sinh bên trong, bên ngoài, tỉ mỉ kiểm tra một lần! Cái tên muốn ăn tươi nuốt sống người này không chừng tại nơi đó cũng cài máy theo dõi!

“Chủ tịch à, tôi ngay cả cơm trưa của mình cũng chưa có ăn!” Chân Nam Nhân ý đồ muốn dùng hình tượng đáng thương tránh được một kiếp này.

“Như vậy thì vừa vặn, cô đi ra ngoài ăn nhân tiện mang cho tôi một phần cơm đi. ” Từ Tri Lễ căn bản không có buông tha Chân Nam Nhân.

“Nếu là tôi không đi đây?” Chân Nam Nhân dứt khoát làm 1 con lợn chết không sợ nước sôi.

“Rất đơn giản... Cô liền thu dọn đồ đạc về nhà đi.”

Chân Nam Nhân ngơ ngác , nàng thế nào lại quên mất Từ Tri Lễ là lãnh đạo trực tiếp của mình đó, hẳn động 1 đầu ngón út nàng cũng sẽ chết rất thảm, chọi với hẳn chính là trứng chọi đá, Từ Tri Lễ là tảng đá mà nàng là trứng gà mà thôi... vì vậy... nàng khuất phục.

“A! Chủ tịch có thể trả tiền xe không?”

“Tiền xe?” Từ Tri Lễ suy tư trong chốc lát

“Cô hay là đi bộ đi dù sao cô cũng không có tiền, tôi chờ được.”

Má ơi~ Đây là lão bản khéo hiểu lòng người cỡ nào! Tối rất muốn cảm tạ 8 đời tổ tông nhà anh! Thậm chí ngay cả tiền xe cũng không cho! Lão bản quá keo kiệt! Thế mà hẳn còn được gọi là một nam nhân kim cương chứ!

“Được rồi... vậy chủ tịch, ngài ít nhất phải đưa tôi tiền mua cơm chứ? ” Cái này chắc cũng có thể đi.

“Chẳng lẽ cô không biết là mình cần phải nịnh bợ lãnh đạo 1 chút sao?” Lời nói âm hiểm chính là ngay cả tiền cơm hẳn cũng không cho! Quá đả kích mình mà! Như này sao mà sống được....! Chân Nam Nhân hận không thể vừa quay đầu vừa muốn đập chết Từ Tri Lễ, làm người không nên keo kiệt vậy chứ! (L: coi như đầu tư đi, 1 hộp cơm sau này được phiếu cơm dài hạn...)

Trên cái thế giới chuyện bi thảm không phải là sống hay chết, mà là bị người ta lừa gạt, chính mình thổ mạnh cũng không dám! Quá bi thống mà!

“Nhưng là chủ tịch trên người tôi không có nhiều tiền mặt như vậy” Chân Nam Nhân vẫn còn vùng vẫy giãy chết, ý đồ có thể tránh được một kiếp nạn nên biết nhà hàng này giá không rẻ.

“Không có việc gì... nhà hàng có thể quét thẻ .” Ý là cô đi đi! Không đi cũng phải đi!

Chân Nam Nhân ưu thương .

10. Chương 10: Lão Bản Nham Hiểm

Chân Nam Nhân đẩy lấy ánh mặt trời chói chang xách theo một hộp cơm hải sản cùng với một hộp cơm rang trứng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng hấp tấp chạy vào phòng làm việc của Từ Tri Lễ lúc đó Chân Nam Nhân phát hiện Từ Tri Lễ đang chuyên tâm xử lý văn kiện, ngay cả nàng đi vào phòng làm việc đều không nghe thấy, một bên cửa sổ chiếu vào ánh mặt trời, chỉ thấy Từ Tri Lễ đắm chìm trong một trời nắng đẹp nhìn rất thánh khiết.

Ai ~ kỳ thật nếu là Từ Tri Lễ không có đáng giận như kia thì có thể nói kỳ thật rất không sai bằng vào gương mặt đó có thể mê đảo nhiều nữ nhân Chân Nam Nhân cảm thán.

“A! Cô đã trở lại?” Từ Tri Lễ vừa ngẩng đầu liền thấy được Chân Nam Nhân xuất thần nhìn hắn, điểm này làm cho hắn rất hài lòng. (L: ẹc... ko phải chứ...)

“Đây là cơm hải sản của ngài” Chân Nam Nhân hồi tinh thần lại, đem cơm cầm trên tay đưa cho Từ Tri Lễ, còn mình xách theo cơm rang trứng định chuẩn bị xoay người xuống lầu, trở lại vị trí của mình để tiêu nhanh diệt gọn hộp cơm rang trứng này.

“Chờ một chút ” Từ Tri Lễ chứng kiến Chân Nam Nhân ly khai liền gọi nàng.

“Còn có chuyện gì ư?” Van ngài tôi hiện tại đã mệt chết đi rồi , tôi cần nghỉ ngơi a! Nghỉ ngơi !

“Cô ở nơi này ngồi cùng ăn với tôi đi, một người ăn không ngon hơn nữa nếu là cô đi thì cô xác định có thể an toàn ăn xong cơm của mình chứ?”

Ách!!!!Chân Nam Nhân trầm mặc một hồi đột nhiên cảm thấy Từ Tri Lễ nói cũng có lý , vì vậy nàng xách theo cơm trưa của mình rất thích ngồi lại một bên trên ghế bắt đầu ăn.

Nhìn Chân Nam Nhân ngoan ngoãn ở một bên ăn cơm, Từ Tri Lễ mở ra hộp cơm hải sản còn ẩm ăn.

Không biết có phải do là quá mệt mỏi hay không mà Chân Nam Nhân ăn cơm xong lại ngủ thiếp đi, lần này nếu đổi lại là Từ Tri Lễ, hắn lớn như vậy lần đầu tiên chứng kiến có người lúc đang ăn cơm sẽ ngủ, cái nha đầu này coi như là một tuyệt thể đi.

Từ Tri Lễ buông xuống hộp cơm, đến gần Chân Nam Nhân đang ngủ sa, rốt cục có thể yên lặng tường tận xem xét một chút cái nha đầu này lớn lên thế nào , ngẫm lại lần đầu tiên gặp mặt nha đầu kia rõ ràng đối với hắn không kiêng sợ lộ vẻ háo sắc thật đúng là đủ to gan rồi, sau đó nàng lại vẫn hung hăng đá hắn một cước! Khi đó tình hình thật đúng là làm hắn cả đời khó quên nên biết hắn lớn như vậy còn không có xảy ra chuyện lớn như vậy! Lại về sau hắn tại nhà của mình vừa tỉnh ngủ, đang chuẩn bị đi vào nhà vệ sinh lúc đó đột nhiên phát hiện cửa bị kẹt. Tình huống này làm hắn không thể không xuống dưới lầu trong công ty rửa mặt, có một chút cần muốn nói rõ một chút... hắn mua cái tầng cao nhất của tòa cao ốc này ở lại, mà tầng 29 là phòng làm việc của hắn, ngoại trừ thư ký cùng với chủ quản khác đều không thể vào. Hắn không nghĩ tới chính mình lần đầu tiên đi nhầm toilet rõ ràng lại là bị cái nha đầu này bắt gặp, không biết kiếp trước mình nợ nàng cái gì thế nhưng sẽ như vậy nhiều lần ở trước mặt nàng xấu hổ như vậy... bất quá có bản lĩnh nhìn hắn ngốc nghếch nhiều lần như vậy có bản lĩnh sẽ phải thừa nhận hậu quả vì vậy hắn vận dụng quyền lợi trong tay mình đem cái nha đầu này vào công ty của mình, sau đó liền bắt đầu tùy tâm sở dục hành hạ nàng, lần đầu tiên chứng kiến cái nha đầu này bộ dạng rồi ren hắn cũng rất muốn đem gương mặt này càng thêm rồi ren, điểm này mà ngay cả chính Từ Tri Lễ cũng không nghĩ tới.

Từ Tri Lễ khẽ khom người xuống nhìn gương mặt đang ngủ say điềm tĩnh, lông mi cong vút, mũi thanh tú, môi đỏ thắm...Không chút phần son có vẻ thanh lệ, Từ Tri Lễ đột nhiên phát hiện kỳ thật cái nha đầu này rất đẹp, ít nhất so với mấy nữ nhân trang điểm hàng tạ phần mạnh hơn N lần vì vậy Từ Tri Lễ rất bỏ không được nghĩ tới muốn giấu đồ bìm leo, ngược lại còn rất ôn nhu giúp nàng để cơm trong tay qua một bên, để nàng chậm rãi nằm xuống, cuối cùng lại sợ trong phòng làm việc điều hoà lạnh ảnh hưởng tới nàng lập tức đem áo của mình đắp đến trên người Chân Nam Nhân còn mình thì lẳng lặng một bên tiếp tục xử lý chuyện của công ty bất quá, tâm mắt lại luôn thỉnh thoảng quét qua người đang ngủ say trên ghế.

11. Chương 11: Bị Nhìn Khinh Bĩ

Chân Nam Nhân thích ý mà thỏa mãn từ trong giấc mộng tỉnh lại bên ngoài đã là màn đêm buông xuống, trong phòng làm việc to như vậy cũng chỉ có 1 cái đèn trên bàn làm việc sáng, cả gian phòng lộ ra vẻ trống trải như vậy.

“Ồ! Cô đã tỉnh?”

Chân Nam Nhân trong lúc lơ đãng phát ra tiếng động rất nhỏ làm Từ Tri Lễ ngẩng đầu lên.

“Ách...vâng” Chân Nam Nhân đột nhiên có chút ngượng ngùng đành phải gãi gãi đầu của mình, vẻ mặt lúng túng cười.

“Tôi thật bội phục cô, ăn một bữa cơm cũng có thể ngủ lại ngủ suốt một buổi chiều, Chân Nam Nhân tiểu thư xin hỏi món nợ này chúng ta phải tính thế nào đây? Ngay tại ngày đầu tiên thực tập cô liền phạm vào loại sai lầm này?” Từ Tri Lễ buông xuống tay đag làm việc đứng dậy mở ra đèn trong phòng làm việc nháy mắt cả gian phòng sáng trưng, ngọn đèn chói mắt chọc cho Chân Nam Nhân một hồi hoa mắt.

“Lão Đại à tôi sai rồi! ” Chân Nam Nhân hận không thể lập tức ôm lấy chân Từ Tri Lễ rơi 1 tá nước mắt hướng hẳn cầu xin tha thứ.

“Cô sai ở đâu?” Từ Tri Lễ không có hảo ý nhìn xuống nàng.

“Ách...” Chân Nam Nhân thật nhanh đại não tổ chức được ngôn ngữ

“Thứ nhất tôi không nên ngủ trong giờ làm việc, thứ hai cho dù có ngủ cũng không được ngủ trong phòng làm việc của ông chủ.”

“Chỉ có vậy thôi?” Từ Tri Lễ nhàn nhã ngồi ở cái ghế lúc nãy Chân Nam Nhân ngủ qua, không có hảo ý nhìn xem nàng khẩn trương toàn thân phát run.

Ai ~ nha đầu kia làm cho người ta muốn trêu chọc đây?

Chân Nam Nhân trong lòng dị thường hối tiếc. Trời ơi tôi rốt cuộc là chết không sợ sung mà lại đi trêu chọc tới lão bồ tát Từ Tri Lễ này rõ ràng chính là bức mình tự sát làm sạch nhân gian, lão thiên gia vì cái gì người rõ ràng không có giáng xuống sét oánh chết tôi cho rồi, còn như vậy dùng sức lao hại gân cốt tôi như vậy, hại tôi đói bụng, tổn thương tinh thần bé bỏng của tôi!

“Vậy cô nên cảm thấy mình nên làm như thế nào mới có thể đền bù chỗ phạm sai lầm đây?”

Người này rõ ràng là một gian thương! Đầu đuôi là gian thương! (L: thì chính là gian thương mà)

“Lão bản....” Chân Nam Nhân muốn rơi lệ hy vọng có thể lay động Từ Tri Lễ chút xíu, ít nhất có thể tránh được một kiếp nhưng là nàng đã quên mất bản chất của Từ Tri Lễ, hẳn lại có thể đơn giản buông tha nàng như vậy sao?

“Sao?” Từ Tri Lễ lông mày xéch lên khiến Chân Nam Nhân lập tức rất thức thời ngậm miệng lại, nước mắt hết chảy đều thu hồi.

Thôi nhận mệnh đi! Nàng đời này chính là tôm tép, trước mặt hẳn nàng chỉ có thể là bị chèn ép? Nghĩ cũng đừng nghĩ.

“Lão bản ngoại trừ lấy thân báo đáp ra, cái gì tôi cũng báo đáp ngài!” Chân Nam Nhân nói một cái đồng dặc.

“Lấy thân báo đáp?” Từ Tri Lễ đổ mồ hôi, nha đầu kia nghĩ như thế nào thành ra cái này, bất quá chỉ cần Chân Nam Nhân biết thế Từ Tri Lễ sẽ không dễ dàng buông tha cơ hội này .

“Để cô lấy thân báo đáp thì tôi đi tìm nam nhân có cơ ngực phát triển còn hơn ” Từ Tri Lễ ý chính là: Chân Nam Nhân cô ngay cả nam nhân cũng không bằng, nhưng là hẳn quên mất Chân Nam Nhân thần kinh vốn không ổn định ngay cả Phật tổ cũng có thể bị cô ta làm tức điên.

“A! Lão bản! Thì ra là ngài thích nam nhân!” Chân Nam Nhân như phát hiện lục địa mới mất hưng phấn, trong nháy mắt Chân Nam Nhân cảm giác mình có thắng bằng, Từ Tri Lễ đẹp đẽ như vậy nhưng tính tình lại kém như vậy... nguyên nhân chính là bởi vì hẳn là một gay... Hơn nữa còn là hạng nằm dưới, một người nam nhân bị áp nhiều thì tính tình tự nhiên sẽ kém, Chân Nam Nhân trong nháy mắt cảm thấy Từ Tri Lễ rất đáng thương .

Cái này nếu đổi lại là Từ Tri Lễ rối loạn, xem ra hẳn vừa rồi hoàn toàn đánh giá quá cao năng lực lí giải của Chân Nam Nhân không nghĩ tới cô ta lại còn nói hẳn là Gay! Từ Tri Lễ trong khoảnh khắc đó thật sự rất muốn đem Chân Nam Nhân đẩy tới làm cho nàng ta xem thật kỹ xem hẳn có phải gay hay không!

“Ý của tôi là ngực nam nhân so với của cô còn lớn hơn!” Từ Tri Lễ lần đầu tiên nói chuyện phỉ sức như vậy.

Từ Tri Lễ vừa dứt lời, Chân Nam Nhân yên lặng cúi đầu xuống, nhìn nhìn ngực chính mình yên lặng rơi lệ, ngực nàng kiếp này vĩnh viễn là nỗi đau! Bất quá dù nói thế nào bị một nam nhân khinh bỉ ngực của mình

đây cũng không phải là vũ nhục nhân cách còn gì, Chân Nam Nhân hãy ngoan cường ưỡn cao bộ ngực của mình đi.

“Ít nhất cũng là cup A chẳng lẽ ngài nhìn không thấy sao?”

“Đúng vậy cup A sao, tôi xác thực nhìn không ra, tôi đoán chừng lúc Hoa Mộc Lan thay cha tòng quân đem ngực bó lại vẫn còn lớn hơn của cô”

Chân Nam Nhân rơi lệ đầy mặt, yên lặng ngồi xõm ở góc tường ...muốn đâm chết tiểu nhân, đâm chết Từ Tri Lễ nhà người, kim châm độc chết hẳn đi! Đâm chết người! Đâm chết người!

“Tốt lắm... đi thôi. ” Trêu chọc Chân Nam Nhân cũng đủ rồi, Từ Tri Lễ ưu nhã từ trên ghế đứng dậy.

“Đi nơi nào!” Chân Nam Nhân tức giận quay mặt sang.

“Ăn cơm!” Cùng Chân Nam Nhân lẩn qua lẩn lại lâu như vậy, thật đúng là có chút đói bụng.

Có chuyện tốt như vậy sao? Ở trong phòng lão bản ngủ một buổi chiều, có thể được lão bản mời cơm?

Từ Tri Lễ giống như có thể nghe được suy nghĩ trong lòng của Chân Nam Nhân nói.

“Chớ tưởng bỏ, bữa cơm cô trả tiền!”

Má nó! Quái gì thế! Vì sao lão bản ăn cơm bắt tôi trả tiền ! Này có còn muốn tôi sống hay không!

12. Chương 12: Lão Bản Đi Công Tác

“Cô ở đây?” Từ Tri Lễ lái xe rất hảo tâm đem Chân Nam Nhân đưa đến lầu dưới.

“Như thế nào ngài có ý kiến” Chân Nam Nhân tức giận nhìn nhìn Từ Tri Lễ một cái nghĩ tới nàng vừa anh dũng hy sinh nàng liền một bụng giận dữ!

“Không có... tôi chỉ là muốn nói nơi này rất xứng với cô.”

Xứng? Từ Tri Lễ nói chuồng heo rất xứng đôi sao! Tôi muốn ở đây chắc? Chẳng qua nhà trọ đắt tiền ai trả tiền đây?

“Tôi đưa cô lên. ” Nhìn trong thang lầu vài ngọn đèn mờ nhạt lúc sang lúc tối tùy thời bãi công, Từ Tri Lễ rất có phong độ nam nhân nói Chân Nam Nhân cũng không cần nhăn rất sáng khoái đáp ứng.

Đang khi Từ Tri Lễ đem Chân Nam Nhân đưa đến cửa nhà thì một cái người Chân Nam Nhân không nguyện muốn ập lại xuất hiện ở trước mắt.

“A!Con chào dì Phòng Đông.”

“Ồ ! Tiểu Chân hả? Con rốt cục đã trở lại, tôi còn tưởng rằng cô vì tháng này chưa trả tiền thuê phòng bắt đầu trốn đi đây. ” Nhìn một chút cái gì gọi là sẽ nói... câu này lời vừa nói ra Chân Nam Nhân nghĩ lừa gạt đi cũng không được.

Từ Tri Lễ đang nhìn Chân Nam Nhân lại nhìn đi kia một chút rất sáng khoái từ trong túi móc ra một cái ví thật dày mở ra đưa một xấp thật chỉnh tề NDT chiếu lấp lánh, thiếu chút nữa sáng ngời dọa cái mắt của Chân Nam Nhân! Chỉ thấy Từ Tri Lễ rút ra rất nhiều NDT đưa cho đi.

“Người xem ngần này đủ chưa?”

“A.. đủ rồi... đủ rồi” Dì Phòng Đông nhận được tiền sau rốt cục lộ ra khuôn mặt tươi cười.

“Tiểu Chân này! Bạn trai con thật không tệ. ” Sau đó liền vui rạo rức đếm lấy tiền nghênh ngang rời đi.

“Ách... Cái kia cảm ơn ngài... ” Chân Nam Nhân có chút ngượng ngùng.

“Không có việc gì, tôi sẽ nói với bộ phận tài vụ chào hỏi, số tiền này liền trừ vào tiền lương của cô.”

Từ Tri Lễ, hình tượng thiện lương một hồi chết đi! Có cần thiết phải tính toán chi li vậy không? Có cần thiết không? Có cần thiết không?

Sau khi bà đi cho thuê nhà đi rồi, hai người đứng cửa Chân Nam Nhân trầm mặc thật lâu, rốt cục Từ Tri Lễ mở miệng.

“Tôi ngày mai phải ra nước ngoài 1 thời gian.”

“A ” Liên quan gì tới tôi, Chân Nam Nhân tức giận trong đáy lòng nói.

Lại là một đoạn trầm mặc sau sau đó lại là Từ Tri Lễ mở miệng.

“Xem ra cô không có gì ý nghĩ muốn gì ? Thôi, tôi còn định sẽ chuẩn bị mua ít đồ cho cô, cảm ơn hôm nay mời tôi ăn cơm đây, xem ra không cần thiết cô sớm một chút nghỉ ngơi đi, tôi đi trước.” Sau đó Từ Tri Lễ xoay người đi xuống lầu nghênh ngang rời đi.

Chân Nam Nhân hóa đá, người này chính là một gian thương! Muốn tặng quà sao không sớm nói ! Chơi cái trò thần bí! Nàng muốn quà! Quà mà!

Cả đêm thương tiếc thuận tiện nguyên rửa Từ Tri Lễ nửa đường máy bay rui ro, sáng sớm hôm sau Chân Nam Nhân đẩy hai mắt gấu mèo mắt làm việc, liền nghe nói Từ Tri Lễ đã xuất ngoại.

“Ai ~ Lão bản đã xuất ngoại, thật là không có động lực làm việc ” Một nữ nhân háo sắc vẽ mặt u buồn 45° đang nhìn bầu trời, giả vờ không quan tâm.

“Đúng vậy lão bản vừa ra nước ngoài em liền mất đi mục tiêu cố gắng.”

“Lão bản! Ngài chừng nào thì trở lại đây!”

“Lão bản! Ngài mới ly khai 1 giờ 23 phút 37 s lập tức tôi liền nhớ ngài da diết” (L: choáng...)

Chân Nam Nhân rất thức thời nhét bong vào lỗ tai, không thêm để ý tới một đám sắc nữ, bởi vì nàng sợ hãi mình chen vào nói thì sợ sẽ không cẩn thận đem lời trong tim của mình nói ra, sau đó liền gặp một đám sắc nữ điên cuồng oanh loạn tạc, vì vậy nàng yên lặng làm việc.

“Ôi chào. Tiểu chân này nghe nói em ngày hôm qua buổi trưa bị lão bản kêu lên phòng làm việc , sau đó cả một buổi chiều không gặp em, em rốt cuộc đã làm gì! Thành thật khai báo!”

Mẹ ơi nói trúng chỗ hiểm... Chân Nam Nhân buồn bực, nàng cũng không muốn cùng cái người tên Từ Tri Lễ này có dây dưa, là hấn chủ động tới trêu chọc nàng mà! Nàng là vô tội! Các người ngàn vạn lần không nên hiểu lầm mà!

“Không có gì, lão bản chỉ là bảo em giúp ngài đi mua cơm trưa. ” Hơn nữa còn không trả tiền! Ngẫm lại Chân Nam Nhân liền tức giận như vậy nhớ tới ông chủ keo kiệt kinh điển đã hoàn toàn có tư cách tiến vào bảo tàng cúng bái! (L: bà quên hôm qua ai rút ví ra trả tiền nhà cho chị hả?)

“Vì cái gì lão bản tìm em giúp ngài mua cơm trưa? Thư ký sẽ không giúp ngài sao!”

“Tôi cũng không biết! Tôi cùng lão bản không quen, lão bản bảo tôi mua cơm trưa còn không đưa cho tôi tiền, điểm này đã đầy đủ chứng minh tôi là bị chèn ép!” Chân Nam Nhân vội vàng thành thật khai báo, nếu không nàng sợ hãi sẽ sơ hở càng lớn, đến lúc đó chết sẽ càng thảm.

Trong nháy mắt, chúng nhân háo sắc nhìn xem Chân Nam Nhân ánh mắt liền từ giai cấp địch nhân chuyển hóa thành đồng minh sau cùng quần chúng háo sắc còn hướng Chân Nam Nhân bảo đảm, nếu là lần sau lão bản lại bắt Chân Nam Nhân đi mua cơm trưa lại không trả tiền bọn họ sẽ trả cho!

13. Chương 13: Quyết Đấu Đi!

Từ Tri Lễ một ngày không ở đây Chân Nam Nhân cũng cảm giác thời gian qua thật nhanh. Cuộc sống ở trong công ty cũng là tương đối thích ý, rất nhanh liền đến ngày nghỉ quốc khánh, căn cứ vào lời mẹ chỉ thị năm nay nàng rốt cục có thể trở về nhà, nhớ lại mẹ tự mình làm thức ăn, nước miếng của nàng liền ngăn không được chảy xuống..

Ôi ~ mẹ ơi! Người thật sự là mẹ ruột của con! (L: liên quan gì nhỉ...)

Thật vất vả nhin đến ngày nghỉ bắt đầu, từ khi ngày ngày nghỉ từ đầu sáng sớm Chân Nam Nhân liền xách theo bao lớn, bao nhỏ gì đó ngồi lên xe lửa về nhà, trên xe lửa Chân Nam Nhân thật bất ngờ nhận được tin nhắn chị mình, tỷ tỷ lại đến nhà ga đón nàng á? Chứng kiến tin nhắn này Chân Nam Nhân phản ứng đầu tiên chính là... Chân Ôn Nhu hôm nay không điên chứ? Điều này thật bất khả tư nghị mình bị Chân Ôn Nhu “đầu độc” nhiều năm như vậy, lần đầu tiên thấy chị quan tâm mình như thế, Chân Nam Nhân trong đáy lòng không hiểu dâng lên một hồi khủng hoảng.

OMG! Không phải sắp có chuyện kinh thiên động địa sắp xảy ra chứ!

Trải qua mấy giờ lắc lư Chân Nam Nhân rốt cục xế chiều đến trạm, Chân Nam Nhân xách theo bao lớn bao nhỏ hành lý, đứng tại nguyên ch chờ đợi Chân Ôn Nhu đại giá quang lâm.

“Tình yêu!” Một cái giọng ngọt ngán người truyền đến lỗ tai của Chân Nam Nhân, nàng trên người lập tức một hồi tê dại xong rồi...xong rồi... tuyệt đối không có chuyện tốt lành gì!

Thật không hổ là tỷ muội quả nhiên như Chân Nam Nhân dự đoán, không đến 10 s một cái than ảnh diễm lệ liền nhào tới trong ngực Chân Nam Nhân, không đợi Chân Nam Nhân nói chuyện Chân Ôn Nhu một phát nắm chặt eo Chân Nam Nhân liều mạng ở cái ngực chỉ có cup A của nàng mà nheo, một bộ rất thâm tình, trời mới biết bà chị này tâm địa trong là gì!

Này! Đừng cọ! Cọ này... !

“Tình yêu đã lâu không có nhìn thấy, người ta rất nhớ em nha!”

Má ơi! Chúa mới tin bà này nói

“Em không biết chứ lúc em ra ngoài trong khoảng thời gian này người ta sống không được, người ta nhớ em mỗi tối đều ngủ không được” Chân Ôn Nhu lời nói càng thái quá, Chân Nam Nhân hận không thể tìm cái khăn lau nhét vào miệng bà chị này!

Đang khi Chân Nam Nhân sống không bằng chết, liều mạng muốn đem chân bà chị như cái keo con voi này đẩy ra thì lúc đó một tiếng nói dị thường trầm thấp truyền vào tai Chân Nam Nhân.

“Người chính là bạn trai Ôn Nhu?”

Chân Nam Nhân lập tức biết rõ chân tướng , thì ra là nữ nhân này đón mình là có chủ ý, biến nàng là lá chắn giúp chị ta giải quyết những kẻ dây dưa không ngừng.

Chân Nam Nhân ngẩng đầu lên nhìn nhìn đối phương.

Một thân cường tráng, nhìn ra ít nhất rất cao, thấy thế nào đều là sợ..., Chân Nam Nhân buồn bực Chân Ôn Nhu cái yêu nữ ngàn năm thế nào trên chộc phải những thứ nam nhân hình thù kỳ quái này!

Đối phương gặp Chân Nam Nhân không nói lời nào rất tự nhiên liền cho rằng Chân Nam Nhân chấp nhận.

“Đây đúng là “nam nhân” nhà ta, không cho phép anh khi dễ!” Chân Ôn Nhu núp ở trong ngực em gái, một bộ dạng chim nhỏ nép vào người.

Lời này nàng cảm giác kỳ quái thế nào á? Đúng là rõ ràng không có sai...nàng chính là “nam nhân” nhà chị ấy.

“Hắn đã gặp cha mẹ em sao?” (L: gặp từ khi mới oe oe.. ha ha)

“Đúng vậy, anh đã không còn cơ hội, anh buông tha đi!”

“Không thể nào! Nam nhân với nam nhân phải quyết đấu!”

“Không được!”

“Nếu là em không đồng ý, anh vẫn đi tìm em! Thực tại không được anh liền đi tìm cha mẹ của em để cho bọn họ bình phẩm một chút, rốt cuộc ai thích hợp hơn!” (L: cái này...rất khó nói...)

“... Được rồi vậy thì quyết đấu đi.”

Chân Nam Nhân rất buồn bực dường như nàng từ đầu tới đuôi cũng không có nói câu nào vì sao nàng cứ như vậy bị bán đứng đây? Đây rốt cuộc là sao? Vì... sao?

Vì vậy Chân Nam Nhân mới vừa xuống xe lửa, còn chưa kịp về nhà nghỉ ngơi một chút, đã bị bà chị ruột của mình cùng với người theo đuổi của nàng lôi đến một chỗ đất trống tiến hành quyết đấu. Mặc dù Chân Nam Nhân hận không thể lập tức thua trong tay tên này, làm cho hắn vội vàng đem cái bà chị chuyên môn gieo họa này lôi đi nhưng là Chân Ôn Nhu kia ánh mắt rất “ôn nhu” nhìn soi mói nàng khuất phục thừa kim cương tiên sinh thực xin lỗi anh...

“Thật xin lỗi” Chân Nam Nhân bày ra tư thế của mình tuy là đối thủ rất đẹp nhưng là nàng rất bị thương vì không có đàn ông dõm dạc... Đó là bởi vì nàng từ nhỏ đã bị cha mẹ của mình đưa vào trường học võ thuật! Nên biết tỷ tỷ của nàng học là vũ đạo, mà nàng học lại là võ thuật! Nhĩ tới đây Chân Nam Nhân cũng đã nguyên vẹn thấy được cha mẹ mình rất không công bằng.

Ai nói con út được chiều? Chuối!!!!

Chân Nam Nhân tư thế xong, kim cương tiên sinh liền không chút khách khí vọt lên. Má nó! Người đánh nhẹ chút! Ta chính là nữ đó! Nữ!

Kim cương tiên sinh từng chiêu thức đều lòng ực đạo mười phần, nếu là Chân Nam Nhân thật sự chịu một chiêu phỏng đoán thật sự là không chết cũng đi nửa cái mạng.

Đang khi Chân Nam Nhân liều mạng tránh né thì kim cương tiên sinh sơ hở bị Chân Nam Nhân bắt được, Chân Nam Nhân lập tức lắc thân dùng hết khí lực toàn thân hung hăng hướng phần bụng đánh tới thuận thế nhấc chân lên, kim cương tiên sinh rất tự nhiên liền ngã xuống.

“Oa! Tình yêu! Em thật giỏi!” Chiến đấu vừa kết thúc Chân Ôn Nhu liền tương đối nhiệt tình nhào tới.

Chân Nam Nhân lặng yên, trong đáy lòng âm thầm thì cũng không muốn dễ dàng tin tưởng lời nào của Chân Ôn Nhu!

14. Chương 14: Trên Đường Đi Gặp Được Mỗi Tình Đầu

“Ôi chào! Chị đủ rồi!” Vị kia đi ra khỏi thật xa, cho đến khi rốt cuộc nhìn không thấy thân ảnh bị thương kia, Chân Nam Nhân lúc này mới liên tục nhấc tay bà chị mình ra, nhưng là bà chị này tốc độ so với Chân Nam Nhân nhanh lên một chút tại khi Chân Nam Nhân bỏ ra chị đi, nàng đã ưu nhã chạy đến.

“Ai nha. Muội muội này thật vô tình ~ tại sao có thể như vậy đối với tỷ tỷ đây?” Chân Ôn Nhu qu怨 rĩ hướng Chân Nam Nhân nói khác so với bộ dạng yếu mềm lúc này

OMG! Rõ ràng là bà tỷ tỷ không có một tự giác đi, có bà chị nào lợi dụng muội muội như vậy không?

“Được rồi nhanh trở về đi, vừa rồi làm trễ nãi nhiều thời gian. Như vậy thiệt là ba mẹ chờ sót ruột.”

Vừa rồi hình như là chị gây họa đi, Chân Nam Nhân trong đáy lòng oán thán, bất quá vẫn ngoan ngoãn đi theo chị về nhà.

“Ba mẹ chúng con đã!”

“Ồ” Mẹ đang ngồi ở trên ghế cần hạt dưa xem phim Hàn, không có chút nào ý định muốn đứng dậy. (L: già vậy còn xem phim hàn...)

“Nam Nam đã về hả con” Cha đang ở một bên ân cần quạt ẹ. (L: á... sao lại tự quạt.. điều hoà đâu, quạt điện đâu...)

1 hình ảnh quen thuộc! Chân Nam Nhân rốt cục cảm nhận được hơi thở quen thuộc trong lòng cảm thấy rất ấm áp.

“Nhanh đi hành lý xuống, chuẩn bị ăn cơm đi con” Mẹ rốt cục buông hạt dưa, phẩy tay đi về hướng bàn ăn.

Oa! Mẹ tự mình làm thức ăn a! Nàng đến ngay đây! (L: ạch...)

” Mẹ làm nấu ăn vẫn là ngon như vậy. ” Chân Nam Nhân vừa lòng thỏa mãn vuốt bụng của mình, thích ý nằm trên ghế thỏa mãn nắc cục.

“Con gái này nếu là tại thành phố B thật sự là nhớ ta nghề của mẹ như lời nói, dứt khoát lần này con trở về mẹ chắc sẽ làm cho con vài thứ, mang lên đó ăn dần nha!” Vẫn là cha hiểu rõ mình nhất! Chân Nam Nhân hưng phấn muốn chết.

“Em đồ đầu heo... chỉ biết ăn...người ta kêu ăn ít thịt sống lâu, còn em, em sống thế hả? ” Chân Ôn Nhu không chút khách khí lên tiếng đả kích Chân Nam Nhân.

Cắt ngay! Cái bà chị Hoa Hồ Điệp có tư cách gì mà nói ta, đồ hồng nhan họa thủy từ nhỏ đến lớn không biết có bao trái tim ngây thơ bị chị hung hăng làm nhục, thật không biết có đạo sĩ nào đạo hạnh cao thâm đạo thu phục bà lão yêu ngàn năm dùm cái. (L: sắp có, hiện tại đạo sĩ đó đang xuống núi, cứ từ từ...)

“Được rồi! Được rồi! Bữa tối ăn nhiều như vậy vẫn còn ở nhà nằm sao! Đi ra ngoài tiêu mỡ đi!” Người quyền hành lớn nhất trong lên tiếng ai dám không nghe? Vì vậy Chân Nam Nhân cùng chị đều bị mẹ đuổi ra ngoài.

Nhưng là Chân Nam Nhân không nghĩ tới mình vận khí sẽ tốt như vậy, rõ ràng mới vừa đi ra cửa nhà liền gặp được kim cương tiên sinh đây là vận khí quý gì!

“Chân Ôn Nhu! Hắn ở gần đây sao?” Chân Nam Nhân gian ác nhìn bà chị nói xong.

“Em không biết sao, hắn mở 1 nhà hàng gần nhà chúng ta” Chân Ôn Nhu coi như không biến sắc Chân Nam Nhân buồn bực, Chân – Ôn – Nhu chị muốn giết ta phải không? Vạn nhất đối phương kia đây thần kinh bị chập một ngày nào đó bộc phát liền trực tiếp liền đến thăm cửa nhà thì sao, ba ngày hai bữa bức chị lấy hắn ta biết làm thế nào!

Bất quá hoàn hảo làm cho Chân Nam Nhân không nghĩ tới chính là kim cương tiên sinh gần kề chỉ là thâm tình nhìn chăm chú bà chị nàng hồi lâu, cuối cùng một trái tim nát vụn chậm rãi rời đi nhìn xem than ảnh kim cương tiên sinh rời đi Chân Nam Nhân thiếu chút nữa liền khống chế không nổi chính mình đem chân tướng nói ra.

Chân Ôn Nhu! Chị thật tàn nhẫn! Thật tàn nhẫn!

“A! Xin hỏi là Chân Nam Nhân sao?” Đang khi Chân Nam Nhân lên án nhìn chăm chăm bà chị thì một cái giọng xa lạ lại quen thuộc vang lên Chân Nam Nhân chậm rãi quay đầu.

“A! NamNam! Thật sự là bạn! Thật là đúng dịp ha!”

“Ách... Đúng vậy Đảm Nhiệm Đông quả tình cờ ” Chân Nam Nhân hết chỗ nói rồi, hôm nay ra cửa khẳng định không có xem lịch! Bằng không thể nào lại gặp phải người không muốn gặp nhất!

Đảm Nhiệm Đông là người phương nào? Đáp: chính là thanh mai trúc mã với Chân Nam Nhân và là mối tình đầu.

15. Chương 15: Từ Tri Lễ Đã Trở Lại!

“Hi! Đảm Nhiệm Đông! Em trở về lúc nào thế, tại sao không vào nhà chị ngồi chơi một chút!” Chân Ôn Nhu nhiệt tình khỏi nói còn Chân Nam Nhân trong nội tâm biết bà chị này khẳng định không có tốt đẹp gì nên biết khi chính mình thăm mền Đảm Nhiệm Đông bà chị kia toàn ở bên cạnh nói mát, giội nước lã. Minh nội tâm của 1 thiếu nữ thần mền cứ như vậy bị đông thành băng, hơn nữa Đảm Nhiệm Đông kia là tên đầu gỗ như thế nào cũng không hiểu đang khi nàng thật vất vả lấy hết dũng khí chuẩn bị hướng hắn thổ lộ thì hắn mặt mày hờ hợt nói với nàng hắn ra nước ngoài học! Má nó! Rời đi nơi này, cái thành phố này chỉ còn nàng thì hắn vui vẻ thế sao?

Vì vậy Chân Nam Nhân buồn bực... buồn bực N năm, cho đến tốt nghiệp đại học rồi tiếp xúc với xã hội, thấy được quá nhiều nhân tình ấm lạnh rồi sinh lý tử biệt, rốt cục đem trong lòng của mình chôn vùi lại dù sao chỉ là thất tình có cái gì quá không, kết hôn cũng còn có lý hôn kia cơ mà, huống chi là đoạn tình yêu này căn bản còn chưa có bắt đầu chứ?

Bất quá làm Chân Nam Nhân không nghĩ tới chính là vốn là kẻ hiện tại cần phải ở nước ngoài như Đằm Nhiệm Đông lại cứ như vậy ngoài ý muốn xuất hiện trước mặt nàng Chân Nam Nhân buồn bực.

“Ha ha ” Đằm Nhiệm Đông như cũ vẫn là nụ cười ảm áp kia.

“Vừa mới về nước còn chưa kịp, ba mẹ 2 người thân thể có khỏe không cũng đã nhiều năm không gặp rồi.”

“Bọn họ thân thể tốt lắm, em về nước rồi ở đâu, ở nhà trước kia hay chỗ khác?”

” Em vẫn ở đó nhưng bên trong toàn là bụi, nên hiện tại đang muốn đi siêu thị mua một ít đồ.”

Chân Ôn Nhu cùng Đằm Nhiệm Đông hai người tán gẫu khí thế ngất trời, Chân Nam Nhân trong nháy mắt cảm giác mình là dư thừa, hận không thể cách hai người kia xa 1 chút.

“Nam Nam, cậu bây giờ là làm việc ở nơi nào ? Lâu không gặp cậu đều trở nên xinh đẹp hơn suýt chút mình không nhận ra!”

Chân Nam Nhân không nghĩ tới hắn sẽ nói như vậy, thật là kẻ như hắn trước kia giờ sang nước ngoài ăn nói mạnh mẽ hơn, cứ như vậy bị ô nhiễm!

“Cái kia... mình hiện tại tốt, hiện tại đang làm ở thành phố B.” Cái này ngay cả Chân Nam Nhân cũng bắt đầu trong đáy lòng khinh bỉ chính mình, chỉ nói là nói mà thôi khản trương cái gì! Già mồm phải chết không nên ... không nên!

“Đúng rồi, cậu không phải là muốn đi siêu thị sao? Nhanh lên đi đi! 2 chị mình không quấy rầy cậu nữa!” Vì vậy Chân Nam Nhân rất xin lỗi buông Chân Ôn Nhu chạy thoát.

“Ai nha ~ em chạy làm cái gì, chị còn muốn cùng Đằm Nhiệm Đông tâm sự 1 chút nữa đây. ” Chân Ôn Nhu đứng nói chuyện, chọc cho Chân Nam Nhân một hồi nghiến răng trời mới biết bà c hị đang nghĩ cái mưu ma chước quỷ gì!

“Bất quá nói thật Đằm Nhiệm Đông trở lại, người đều thay đổi thật nhiều trước kia là đầu gỗ hiện tại nếu là hắn thông minh chút , kịch tính 1 chút sẽ được ta liệt vào danh sách , ài ~ đáng tiếc ... còn kém một chút như vậy.”

Đúng vậy nếu là Đằm Nhiệm Đông biết mình chỉ kém chút xíu vào danh sách của bà chị mình , mình sợ hắn sẽ trực tiếp đi làm giải phẫu thẩm mỹ cách chị mình càng xa càng tốt! Chân Nam Nhân rất không cho chị mặt mũi trong đáy lòng tự nhủ.

“Đúng rồi giống như trước kia khi hắn xuất ngoại em thăm mền qua hắn đúng không ?”

Chị! Chị là chị ruột em đó! Van xin chị buông tha cho em được không! Đó là chuyện trước kia rồi... bây giờ còn nói làm cái gì!

“Có muốn hay không chị hiện tại giúp em một chút? Đi nói với hắn, em thăm mền hắn nói không chừng hắn sẽ nhất thời cảm động sau đó liền không cần thận lên con tàu cướp biển của em không chừng.” Chân Ôn Nhu vẽ mặt gian gian chọc cho Chân Nam Nhân hận không thể một cái tát đập chết bà chị này! Cái gì gọi là con tàu cướp biển! Mình căn bản chưa ọc làm qua nữ tặc! Ở đâu ra bà chị nà chứ...là một nữ lưu manh! Gieo họa cho nhân gian.

Mà nhắc tới gieo họa, Chân Nam Nhân không tự giác liền tưởng đến Từ Tri Lễ! Hắn không chỉ có bộ dạng gieo họa! Mà ngay cả trong lòng đều là không ngừng tính toán như thế nào gieo họa cho người khác ! Nàng chính là người bị hại lớn nhất! Nàng trong đáy lòng chân thành cầu nguyện hi vọng... hai người kia tốt nhất có thể cấu kết với nhau làm việc xấu thông đồng cùng một chỗ, lẫn nhau gieo họa mà thôi... không cần phải cũng không có việc gì ra gieo họa người khác...!

Đang khi Chân Nam Nhân trong đáy lòng không ngừng cầu nguyện thì di động nàng vang lên, một chuỗi số chưa quen thuộc lóe ra.

“A lô? Xin hỏi...?” Chân Nam Nhân kỳ quái nhận nghe điện thoại.

“...” Đối phương chính là không nói lời nào.

“A lô! Em gái nhà người ! Nếu không nói lời nói bà đây treo !” Chân Nam Nhân nói tục luôn.

“Chân Nam Nhân, cô chính là như vậy an ủi của người lãnh đạo trực tiếp của mình vậy à?” Một thanh âm rất êm tai từ trong điện thoại di động truyền ra, trong nháy mắt Chân Nam Nhân hóa đá... chẳng lẽ mạng của nàng cứ như vậy khổ sao? Càng sợ gặp phải ... hết lần này tới lần khác lão thiên khiến nàng bị bắt gặp cho dù không thấy được thì cũng muốn gọi điện thoại đến đe dọa nàng sao?

16. Chương 16: Cầu Kết Với Nhau Làm Việc Xấu

Cách đó không xa một chiếc Audi A8L màu đen lừng lững đậu ở chỗ đó người ngồi trên ghế lái nhàn nhả tay bấm lấy đầu, tay kia cầm lấy di động ở bên tai, ánh mắt lại chăm chú nhìn chăm chăm phía trước, khoe miệng nhếch ra một tia không vui mà người này dĩ nhiên là vừa vặn từ nước ngoài đi công tác trở về – Từ Tri Lễ.

Mà ngay cả chính Từ Tri Lễ cũng không biết mình mới vừa từ nước ngoài đi công tác trở lại, phải như thói quen mọi khi bình thường sẽ trở lại chỗ ở của mình ngủ cả ngày để khôi phục mệt mỏi cả nhưng lần này đi công tác trở lại, hẳn không có bối rối mà ngay cả mệt mỏi cũng không có trở lại chỗ ở đột nhiên không biết như thế nào liền nhớ cái nha đầu Chân Nam Nhân này, cho nên hẳn tra một chút tư liệu về Chân Nam Nhân đi tới nhà của nàng, giống như là 1 loại trùng tà dĩ nhiên làm như vậy lái xe đi thẳng tới dưới lầu nhà nàng. Từ Tri Lễ vượt vượt thái dương của mình đối với hành vi xúc động như vậy của mình hết sức bất đắc dĩ.

“Lão Đại, em sai rồi, ngài không nên khai trừ em!” Chân Nam Nhân biết rõ mình còn là trong thời gian thử việc, chỉ cần là Từ Tri Lễ thấy mình không vừa mắt sẽ tùy tiện có thể tìm lý do khai trừ mình, bằng không nàng sẽ lại dùng đáng thương giả bộ đến mức này sao? Đợi đến nàng trở thành nhân viên chính thức cái kia ngày, chính là ngày nàng tu luyện thành tinh! Đến lúc đó nàng cũng không cần sợ Từ Tri Lễ ! Chân Nam Nhân ngậm lại liền vui vẻ!

“Tốt thôi, tôi sẽ không khai trừ cô ” khai trừ rồi tôi và em còn có niềm vui thú gì đây?

“Tôi hỏi cô nếu là tôi đi đến nhà cô chơi thì cô sẽ như thế nào chiêu đãi tôi đây?”

Chân Nam Nhân nghe được câu này lập tức cảnh giác nhìn bốn phía tra xét một phen rất tốt ngoại trừ một chiếc xe gần đây không nhìn thấy đáng Từ Tri Lễ.

“Nhất định là sẽ cùng ngài ăn, cùng ngài uống, cùng ngài chơi bảo đảm không thu bất kỳ phí tổn, bao ngài đến cao hứng mà hài lòng mà về!” Chân Nam Nhân lời nói này là tương đối êm tai, hẳn không thể vỗ cái ngực của mình thể hiện quyết tâm.

“Ồ ~ em gái, em đây là chơi ba cùng à~” Chân Ôn Nhu ung dung ở bên cạnh nói một câu lời Chân Nam Nhân khóc dở mếu dở

Đầu nhà chị ấy! Cái gì ba cùng! Lão nương gọi là tư tưởng bợ đỡ hiểu không ? Em tại thành phố B mấy ngày qua đã hiểu cuộc sống người lao động nhỏ bi thảm thế nào, hay nhàn nhả thế nào đều trông cậy vào Từ Tri Lễ ... có thể không hảo hảo nịnh hấn sao?

“Đây là cô nói?” Từ Tri Lễ khẽ nhíu lông mày.

“Dạ!” Dù sao lão nhân gia này bây giờ còn đang nước ngoài ngây ngô mình lo lắng cái gì, chờ lúc ông chủ về nước mười một ngày nghỉ đã qua đợi đến lần sau có thời gian nghỉ phép sẽ không biết khi nào thì đây, Chân Nam Nhân tính toán nhỏ nhặt.

“Rất tốt!” Từ Tri Lễ rất mau lộ ra mặt tươi cười.

“Cô bây giờ quay đầu lại xem một chút.”

Chân Nam Nhân lập tức dựa theo chỉ thị Từ Tri Lễ mà làm, trong nội tâm đột nhiên dâng lên một dự cảm xấu.

Quả nhiên khi Chân Nam Nhân hoàn toàn xoay người lại... nàng hoàn toàn hồng mắt má ối! Không nên chơi con như vậy chứ! Chân Nam Nhân chỉ thấy Từ Tri Lễ chói mắt đứng ở cỗ xe màu đen bên cạnh nhìn nàng, mặt mỉm cười bộ dạng thấy thế nào cũng làm cho nàng có gan xúc động rất muốn giết người.

“Kia là cấp trên của em?” Chân Ôn Nhu bắt động thanh sắc bên tai hỏi.

“Không phải!” Chân Nam Nhân hung dữ thuyết

“Hắn là Thượng Đế phái tới chơi em..là ác ma!”

“Vậy em thật đúng là may mắn , có ác ma xinh đẹp như vậy để chinh em, chắc hẳn mỗi ngày đều rất có ý tứ đi ~” Chân Ôn Nhu không có hảo ý nói Chân Nam Nhân, cười đến một cái bỉ ổi.

Chân Nam Nhân hoàn toàn xác định Từ Tri Lễ cùng Chân Ôn Nhu hai người này mới là 1 nhà gieo họa! Minh căn bản chính là con bị nhặt được !

17. Chương 17: Gian Tình

Chân Nam Nhân từ nhỏ liền biết mình là kẻ luôn bị chèn ép khi còn bé là Chân Ôn Nhu, rồi đến khi làm việc cuối cùng là Từ Tri Lễ điều này làm cho nàng buồn bực dị thường chẳng lẽ mình dài rất vô sỉ mặt sao? Như thế nào ai cũng chinh nàng thế! Nên biết nàng hiện tại mỗi ngày đều trong nước sôi lửa bỏng! Giống hiện tại đang ngồi ở trong 1 quán ăn bên trái là Từ Tri Lễ, bên phải là Chân Ôn Nhu trước mặt là ba món ăn súp kia đối về kai chuyên ăn đồ ăn xa hoa thì chắc không có hương vị gì nhưng là bây giờ Chân Nam Nhân lại không một chút có cảm giác đến thứ này nàng hiện tại chỉ cảm thấy sự khó thở tinh thần thật lớn có cảm giác bị áp bách.

Hu~ ai tới giải cứu nàng đây!

“Sao? Làm sao cô không ăn. ” Từ Tri Lễ gấp lên một miếng xào bỏ vào trong miệng.

Thần tiên à, ngài nhìn xem ngài có để cho ta như thế nào mà nuốt trôi đồ chứ!

“Không có việc gì em ấy hiện tại tại giảm béo.”

Lại có phải chị mình không? Một ngày không nói mình vài câu liền ngứa miệng hử... cái gì gọi là giảm béo! Nàng như vậy còn cần giảm sao? Lại giảm thì ngay cả cup A cũng không có! Chân Nam Nhân tức giận uống một ngụm trà để xuống lửa giận trong lòng.

“Lão bản ngài khi nào trở về. ” Chân Nam Nhân rất chân chó hỏi.

“Hử? Sao cô hi vọng tôi mau về sao?” Từ Tri Lễ ánh mắt quét qua đi 1 cái Chân Nam Nhân lập tức đành hoảng.

“Nào có em vốn định là biết rõ ngài ở nơi này chơi vài ngày, thì mới lập ra được kế hoạch hành trình chứ ” Thuận tiện tại phỏng đoán một chút nàng sẽ tổn thất bao nhiêu nhân dân tệ.

“Thật sao ” Từ Tri Lễ khẩu khí rõ ràng là không tin.

“Nhất định là thật, Nam Nam nhà chúng ta đều đã làm xong dự định ba cùng.” Chân Ôn Nhu ung dung ở bên cạnh toát ra 1 câu chọc cho Chân Nam Nhân hận không thể đại nghĩa diệt thân tại chỗ!

Chân Ôn Nhu! Nói ít đi một câu thì chị sẽ chết à!

Từ Tri Lễ nở nụ cười, cười đến một cái khuynh quốc khuynh thành, mà ngay cả người được xưng là thiên hạ mỹ nữ Chân Ôn Nhu đều ngây người, chớ nói chi là Chân Nam Nhân đại não không phát tiểu não thiếu đầu óc .

Cái gì gọi là tú sắc khả xan! Cái gì gọi là hồng nhan họa thủy! Cái gì gọi là khuynh quốc khuynh thành! Nếu là không biết lai lịch Từ Tri Lễ Chân Nam Nhân thật sự sẽ đem hắn ngộ nhận là 1 phú bà mặt trắng! Mọi người xem một chút mặt mũi người ta bộ dạng này thấy thế nào đều là đồ mặt trắng! Đầu như nàng Chân Nam Nhân gương mặt như giấy ráp mà thôi!

“Khụ khụ Chân Nam Nhân, không cần dùng cái loại ánh mắt nhìn thức ăn nhìn chăm chăm ta được không. ” Từ Tri Lễ vẫn như cũ ưu nhã đang ăn cơm.

Cái này không riêng chỉ là Chân Nam Nhân, mà ngay cả Chân Ôn Nhu đều lúng túng, giật mình thu hồi ánh mắt của người.

Ai ~ chị à...xem ra chị cùng Từ Tri Lễ kém một bậc rồi, cái gì gọi là yêu ma! Từ Tri Lễ chính xác là thế! Ngay cả nữ yêu ngàn năm như Chân Ôn Nhu đều bại hạ thì có thể biết rõ Từ Tri Lễ tu luyện tới trình độ gì rồi đó!

Sauk hi Từ Tri Lễ một phen no nê sau một chuyến ba người đi ra khỏi nhà hàng nhìn chung quanh : Từ Tri Lễ sáng khoái tinh thần, Chân Ôn Nhu diễm lệ hào phóng, cũng chỉ có Chân Nam Nhân uể oải không phần chân đây là tại sao chứ? Rất đơn giản bởi vì bữa cơm này là nàng trả tiền!

Hu hu ~ vì cái gì chứ! Chân Nam Nhân hồi tưởng lại những tiểu thuyết ngôn tình đã từng xem qua, trong tiểu thuyết không phải là nữ chính đi theo nam chính một bước lên trời sao, còn có N xa xỉ phẩm! Nhìn lại mình một chút vì cái gì còn kém nhiều như vậy chứ! Vì cái gì đi theo đại Boss ra cửa phải trả tiền đều là nàng.

“Lão bản, ngài bây giờ muốn đi đâu đây?” Chân Nam Nhân hy vọng có thể nghe được Từ Tri Lễ chính miệng nói ra hẳn phải về thành phố B!

“Hả ~” Từ Tri Lễ nhìn như rất nghiêm túc suy tư một phen

“Trước tìm nhà khách sạn đi.”

“Wow! Nam Nam, bắt đầu có gian tình!” Chân Ôn Nhu lặng lẽ ở bên tai Chân Nam Nhân nói mặt mang nụ cười làm cho Chân Nam Nhân tự đáy lòng có gan muốn cùng Chân Ôn Nhu phân rõ giới hạn, cùng Từ Tri Lễ không phải là lần đầu tiên gặp, Từ Tri Lễ sẽ có cái gì chuyện gì tốt tìm tới nàng sao? Sẽ sao... sẽ sao...sự chề cười này nàng không tin cũng chỉ có bà chị mình lần đầu gặp hẳn thì nghĩ như vậy.

“Chị theo em cùng đi chứ, ” Chân Nam Nhân lần đầu tiên cảm giác nói chuyện là một môn học, Từ Tri Lễ vô cùng đơn giản mấy chữ thì có một loại cảm giác bất minh mập mờ.

“A ~” vì vậy Chân Ôn Nhu lộ ra một loại lòng dạ biết rõ mập mờ vui vẻ.

“Vậy 2 người hãy đi đi, ta đây sẽ không quấy rầy 2 người ~ nhớ rõ công tác an toàn phải làm tốt ” Câu nói sau cùng là lặng lẽ đối với Chân Nam Nhân nói, nói xong bà chị diễm dứa này đi ra ngoài, Chân Nam Nhân nhìn xem thân ảnh rời đi của chị mình thật sự rất muốn hung hăng với nàng kia giẫm lên mấy cước!

Nàng hận Chân Ôn Nhu!

18. Chương 18: Cha Mẹ Vẫn Như Vậy

“Lão bản, nơi này chính là chỗ tốt nhất của khu chúng tôi.”

“Thật sao ” Từ Tri Lễ đứng ở cửa, nhìn xem nhà này có năm tầng, có năm chữ to đang tại trong đêm tối lờ lờ tỏa sáng “ khách sạn đại học X”

Chân Nam Nhân nhìn xem vẻ mặt của Từ Tri Lễ nàng cũng buồn bực, nàng cũng biết nơi này không ra gì? Nhưng là không có biện pháp nơi này đích xác là chỗ tốt nhất, ai kêu hẳn đến 1 nơi kinh tế không phát đạt. Hai lại không phải là 1 khu du lịch trong trấn nhỏ người đi hai vòng mỗi người đều là quen biết mà ngay cả bà chủ quán ăn vừa rồi dựa theo họ mà nói mình phải gọi là bà trẻ đi! Cho nên vì không có quá nhiều dân nhập cư, tự nhiên cũng liền không có khách sạn hay quán rượu các loại gì cả.

“Nhà cô thế nào ” Từ Tri Lễ quay mặt sang nhìn xuống bên cạnh Chân Nam Nhân.

“Ba phòng ngủ một phòng khách, hơn một trăm mét vuông ” Chân Nam Nhân rất tự nhiên trả lời, không có cảm giác kỳ quái.

“A, vậy tối nay đi nằm ngủ nhà cô là tốt rồi ” Từ Tri Lễ xoay người liền chuẩn bị lên xe ô-tô đi tới nhà Chân Nam Nhân.

Ở nhà nàng á? Nàng không có nghe lầm chứ Boss ơi! Ngài xác định ngài không phải là muốn mượn đao giết người chứ! Mượn đao mẹ giết nàng một người thuần khiết vô tội thể chứ!

“Lão bản, ngài xác định không phải là muốn hại chết em chứ ?” Chân Nam Nhân vẻ mặt rồi ren nhìn Từ Tri Lễ.

“Hình như có 1 chút ” Từ Tri Lễ một bộ nghiêm túc trả lời trong nháy mắt làm cho Chân Nam Nhân rất tổn thương.

Từ Tri Lễ, mi hoàn toàn hung ác rồi!

“Được rồi, trước giúp tôi thuê phòng đi ” Từ Tri Lễ không hề trêu cợt Chân Nam Nhân nữa, rốt cục nghiêm chỉnh nói.

Lão bản, sao ngài vì cái gì nói lời nói luôn có thể làm cho người ta phán đoán liên thiên đây? Chân Nam Nhân buồn bực.

Thật vất vả đem Từ Tri Lễ dàn xếp tốt Chân Nam Nhân rốt cục giải thoát trở về nhà, vừa vặn đẩy cửa ra thiếu chút nữa Chân Nam Nhân bị hù chết!

Một gương mặt tái nhợt, xoa mắt trật tự còn có một thân màu trắng váy dài! Má ơi! Cái này chẳng lẽ chính là hồn ma trinh nữ trong truyền thuyết sao?

Chân Nam Nhân suýt nữa nữa bị sợ chết! Trời mới biết nàng đời này sợ nhất đúng là ma! Đang khi Chân Nam Nhân bị dọa đến mặt mày ngay cả gọi kêu không ra tiếng thì con ma đối diện đối với nàng nhẹ nhàng tới ! Hu ~ nàng còn không muốn chết!

“Ồ, lão bản em không phải là hẹn đi thuê phòng sao, em tại sao lại trở về rồi ” bay tới trước mặt của nàng thì Chân Nam Nhân tại đang từ khủng hoảng thấy rõ đối phương. Móa! Lại là Chân Ôn Nhu! Kể ban ngày chuyên môn bên ngoài gieo họa câu dẫn nam sinh gây thơ buổi tối khuya liền hiện nguyên hình!

“Em gái mi ! Làm em sợ muốn chết!” Chân Nam Nhân vỗ lồng ngực đứng dậy.

“Đẹp... đừng vuốt, lại thành lòng chảo Tứ Xuyên. ” Chân ôn nhu rất khinh thường xoay người.

“Đúng rồi, em gái ta không phải là em sao.”

Nàng khẳng định không phải là em gái Chân Ôn Nhu! Nàng tuyệt đối là nuôi con! Chân Nam Nhân lần thứ N+1 trong đây lòng xác định sự thật tàn khốc này.

“Cị đừng nói ác như vậy được không, hần thuần túy chính là khi dễ em thấy thật thú vị!”

“Cũng đúng...em bộ dạng này muốn làm quy tắc ngầm ta đây sợ hần không có khẩu vị này ” Chân ôn nhu thoa mặt nạ mình, ung dung trở về gian phòng của mình.

Chân ôn nhu, chị một ngày không dả kích ta mấy lần liền đến không điên đúng không?

Chân Nam Nhân trong bóng đêm đứng ở nhà mình rất buồn bực, ở nơi này là không biết từ chỗ nào truyền ra một chút động tĩnh, có điểm giống tiếng giường chiếu lay động tựa hồ còn một hai tiếng khe rên rỉ.

” ... “

ChânNamNhân dù sao đều không phải là đứa trẻ, loại thanh âm này vừa nghe cũng biết là chuyện gì , ài ~ đã nhiều năm như vậy ba mẹ tình cảm còn tốt như vậy thật không biết là phúc hay họa!

Đang khi Chân Nam Nhân chuẩn bị trở về đến gian phòng của mình thì Chân Nam Nhân đột nhiên nhớ tới Tây Du Ký hài, Đường Tăng đối với Tôn Ngộ Không nói: Ngộ Không! Mi là 1 con khỉ! May nhà ngươi không có mẹ, không có gia đình nếu không xem vì sư làm thế nào mắng ngươi! Ta đã nói con mẹ nó với ngươi bao nhiêu lần phạm là nữ yêu bắt ta về xong phải chờ tín hiệu của ta, chờ ta đánh tín hiệu mới đến cứu! Nhà ngươi bót cọt nhả đi! Hãy xem một chút vì sư mỗi lần đều bị ngươi đột nhiên xâm nhập lại như vậy mấy lần, vì sư... sợ là cũng không còn dùm pháp phổ độ các nàng nha! Ngộ Không ái đồ nhìn xem vì sư lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa được không?

Chân Nam Nhân trong nháy mắt liền liên tưởng đến hiện tại, nếu là nàng mạnh đẩy ra cửa phòng cha mẹ sẽ có hậu quả như thế nào đây... Được rồi, nàng là tà ác .

19. Chương 19: Yêu Cơ Tiểu Thư

Một đêm ngủ tốt.... Chân Nam Nhân sáng khoái tinh thần đứng ở trên ban công nhà mình, hô hấp lấy không khí ngày mới vốn là một hình ảnh đẹp cỡ nào nhīm là ai tới cùng nàng giải thích một chút! Sau cái xe kia lại ở dưới lầu nhà mình! Như thế nào xe Từ Tri Lễ lại lù lù dừng ở đây thế này!

Hu hu ~Boss à vì cái gì sáng sớm cũng không muốn buông tha ta vậy! Ngài như này ta làm sao mà chịu nổi!

Giống như là nghe thấy được trong lòng Chân Nam Nhân lên án bình mình Từ Tri Lễ xuống xe ngẩng đầu lên, hướng Chân Nam Nhân vẫy vẫy tay ý bảo nàng xuống trong chớp nhoáng này, nàng là muốn thế giới lập tức biến mất cỡ nào! Nhưng mà đại BOSS đều lên tiếng mình có thể làm bộ như không thấy được ư? Có thể sao...có thể sao?

“Lão bản ngài tìm em có chuyện gì ? ” Chân Nam Nhân dùng hết sức trên mặt kéo ra một nụ cười tươi tắn hi vọng về mặt của mình không quá bị thảm.

“Mang cô đi ăn sáng, tôi không biết nơi này hiệu ăn sáng chỗ nào. ” Từ Tri Lễ đương nhiên thế Chân Nam Nhân hận không thể trực tiếp chửi thảm!

Lão bản! Xem như tôi cầu xin ngài được không nên có 1 chút hình tượng lão bản 1 chút chứ! Mỗi ngày dậy sớm như thế chỉ có nhân dân lao động chúng ta thôi! Ngài mỗi ngày dậy sớm như thế tôi thấy thực xin lỗi những người có tiền!

“Lão bản, ngài muốn ăn cái gì?”

“Cô cứ đề cử đi ” Từ Tri Lễ lái xe nhìn về phía trước.

“Mì thịt bò? Thịt dê? Hay là sữa đậu nành bánh quẩy? Hay là cháo đây?”

“Nếu tôi muốn ăn cô, cô thấy thế nào?” Từ Tri Lễ đột nhiên quay mặt sang chăm chăm nhìn Chân Nam Nhân một cái, thấy Chân Nam Nhân nổi da gà không trách được Từ Tri Lễ lớn lên như vậy họa thủy! Hóa ra là ăn thịt người!

“Lão bản sinh mạng là đáng quý, không ăn thịt người được không?”

“Tốt vậy thì hạn cô trong vòng năm phút dẫn tôi tìm được một cửa hàng có đồ ăn sáng không tệ lắm bằng không tôi liền ở trên xe đem cô ăn.”

Hu hu ~ không uy hiếp người thì ngài không sống được sao!

Chân Nam Nhân không nghĩ tới kì nghỉ 10 ngày của mình cứ như vậy bị Từ Tri Lễ tàn phá. Hu hu ~ Từ Tri Lễ! Ngài trả cho tôi 1 kì nghỉ tốt đẹp đi! Vì vậy 11 ngày nghỉ dài hạn cuối cùng không đợi Chân Nam Nhân thu thập hành lý, Từ Tri Lễ liền bắt đầu thúc giục Chân Nam Nhân trở về thành phố B, mà bây giờ Chân Nam Nhân chính là cùng Từ Tri Lễ ngồi ở cùng 1 chiếc xe nhanh chóng hướng thành phố B xuất phát.

Mà nàng thần chí từ khi xuất phát vẫn như đi vào cõi thần tiên không mình nếu là tỉnh táo lại sẽ lập tức không chế không nổi cái tính tình “ôn tồn tao nhĩ” nhắm ngay vào mũi tên kia một nhát!

Chân Nam Nhân đánh chết không quên được tình hình ngay lúc đó Từ Tri Lễ rõ ràng tự mình đến thăm rồi kéo nàng cùng nhau trở về thành phố B, hơn nữa còn là ở trên bàn cơm cứ vậy đem nàng kéo đi! Lúc ấy Từ Tri Lễ xuất hiện ở trong nhà mình Chân Nam Nhân thiếu chút nữa liền đem hai cây chĩa đưa cắm vào mũi của mình! Thượng Đế à! Ngài xem ta không vừa mắt thì hoàn toàn có thể nói với tôi một tiếng, tôi có thể tự sát! Không nên chơi như vậy chơi!

Tóm lại lần này 11 ngày nghỉ dài hạn sẽ khiến Chân Nam Nhân cả đời khó quên! Bất quá Từ Tri Lễ cũng có thu hoạch không nhỏ đó chính là trên cổ, trên cánh tay lẻ tẻ phân bố vài đốm lớn đây là Chân Nam Nhân lần đầu tiên cảm thấy con muỗi là một loại sinh vật đáng yêu cỡ nào! Quả đáng giá tán dương!

Trở lại thành phố B, Chân Nam Nhân lại bắt đầu nàng cuộc sống nước sôi lửa bỏng ví như hiện tại : nàng đang quét nhà cầu, Chân Nam Nhân vừa tức giận vừa quét lấy nhà cầu, vừa lẩm bầm tên Từ Tri Lễ thuận tiện còn hỏi thăm mười tám đời tổ tông đang khi nàng lần thứ N bị gọi đến tầng 29 đi làm công nhân lao động thì không cẩn thận tiểu vũ trụ bộc phát một ít thì rõ ràng đã bị Từ Tri Lễ trực tiếp đá xuống quét

nhà cầu! Móa! Từ Tri Lễ cái tên lòng dạ độc ác hèn hạ vô sỉ tiểu nhân! Nàng cũng biết hấn liên tục ghi hận việc mình đụng vào hấn đi nhằm nhà vệ sinh mà! Đem mình vào công ty tìm mọi cách ngược đãi mình còn chưa tính, lại còn ình đến quét nhà cầu! Đây không phải quá xem thường con người đi! Mặc dù Từ Tri Lễ giống như liên tục sẽ không có coi mình là người.

Bất quá, Chân Nam Nhân không để mắt đến thể chất và vận rủi của mình coi như là quét nhà cầu nàng cũng có bản lĩnh.

Đang khi Chân Nam Nhân cần cù chăm chỉ quét 1 nhà cầu thời điểm một đôi chân đặc biệt lóe sáng, đặc biệt xinh đẹp, giày cao gót màu đỏ hiện ra ở trước mắt nàng hơn nữa cứ như vậy đứng ở trước mặt nàng, không có ý định rời đi chút nào vì vậy Chân Nam Nhân thật tò mò nhìn lên trên.

OMG! Mi đoán nàng nhìn thấy gì! Một con yêu cơ! Thần tiên à, cô ta trên mặt kéo phần dày cá thược, hương vị của cô ta làm nàng choáng váng.

“Cô chính là Chân Nam Nhân đi ” Yêu cơ tiểu thư nói

“Ừ ” Chân Nam Nhân thật tò mò yêu cơ tiểu thư tìm mình có chuyện gì.

“Tôi tới cảnh cáo cô tốt nhất cách xa Từ Tri Lễ một chút, đừng có vọng tưởng chim sẻ biến thành phượng hoàng, hấn không phải kẻ cô có thể xứng đôi ” Sau khi thả một phen hung ác yêu cơ tiểu thư rốt cục vừa lòng thỏa mãn xoay người rời đi

“A, đúng rồi nói cho cô biết ta tên là Viên Lệ Lệ, bạn gái của Từ Tri Lễ .” Viên Lệ Lệ giống như sợ Chân Nam Nhân nghe không rõ đường như, đem mấy chữ cuối cùng nói cực kỳ thông thả, sau đó diêm dúa rời đi.

Móa! bạn gái Từ Tri Lễ thì liên quan cóc gì tới mình!

20. Chương 20: Nàng Bị Đánh!

“Quét sạch !” Đi ngang qua N tầng nhà phấn đấu và cố gắng sau, Chân Nam Nhân rốt cục xách theo cây chổi, tự hào xông về trước mặt Từ Tri Lễ nhưng Chân Nam Nhân không nghĩ tới vừa rồi cái yêu cơ hướng nàng thị uy gọi là Viên Lệ Lệ tiểu thư thế nhưng đã ở trong phòng làm việc của chủ tịch, Chân Nam Nhân lập tức cảm giác mình rất đáng chết!

“Ách... Cái kia... Thực xin lỗi lão bản... Tôi đi nhầm... chủ tịch phu nhân thực xin lỗi. ” Chân Nam Nhân hướng lui về phía sau vừa hướng Từ Tri Lễ cùng với Viên Lệ Lệ.

“Cô chờ một chút!” Từ Tri Lễ trực tiếp ngăn cản kẻ chuẩn bị chuồn mất.

Hu hu ~ lão Đại à, tôi thật không phải là cố ý đánh vỡ chuyện tốt của ngài ! Ngàikhông cần lại gieo họa đến tôi! Chân Nam Nhân khuôn mặt cười so với khóc còn khó coi hơn.

Từ Tri Lễ vừa nhìn thấy vẻ mặt Chân Nam Nhân lập tức hài kịch, dù sao cũng là sóng to gió lớn làm sao có thể đơn giản như vậy chứ? Từ Tri Lễ kể gần chỉ là đơn giản ho khan một tiếng, thần sắc lập tức bình thường.

“Cô vừa rồi nói ai là chủ tịch phu nhân!” Từ Tri Lễ giả bộ làm ra một bộ bộ dáng rất tức giận.

Hử? Chẳng lẽ trong căn phòng này có tới ba nữ nhân? Chân Nam Nhân buồn bực mà tiểu thư gọi là Viên Lệ Lệ kia sắc mặt cũng tái nhợt, Chân Nam Nhân trong nháy mắt thật sự rất bội phục mình lại có thể từ lớp phấn dày như Viên Lệ Lệ tiểu thư chứng kiến sắc mặt của cô ta tái nhợt, Chân Nam Nhân trong nháy mắt cảm giác mình có tố chất làm Thần Thương Thủ không có biện pháp, ai bảo ánh mắt ta tốt đây?

Từ Tri Lễ theo tầm mắt Chân Nam Nhân thoáng cái liền nhìn về phía Viên Lệ Lệ.

“Cô không cần phải ba hoa biết không? Đó là bạn học đại học của tôi, hiện tại chỉ là đến thăm tôi mà thôi.”

Ách...Lão Đại ngà cứ vậy đem lời này nói hết ra, cho dù người ta thật sự đối với ngài có ý gì, người ta cũng nghiêm chỉnh! Ngài nói vậy làm sao mà chịu nổi!

Chân Nam Nhân nói không có sai Viên Lệ Lệ vừa nghe đến lời Từ Tri Lễ mặt vốn là diễm lệ bắt đầu cấp tốc chuyển sắc, vốn là trước còn vênh váo hung hăng đôi mắt lập tức liền trở nên ngập nước không cẩn thận có nước mắt rớt xuống.

Ài ~ Từ Tri Lễ! ngài là ác của ác ma, hành hạ tôi đây là đủ rồi, tại sao còn tổn thương một mỹ nữ có tình thâm thiết với ngài đây? Hơn nữa người ta dù nói thế nào là bạn học thời đại học của ngài đó! Chân Nam Nhân tức giận nhìn qua Từ Tri Lễ như kẻ địch của phái nữ

“Lão bản nếu không có chuyện gì tôi đi xuống trước dưới còn rất nhiều việc phải làm

“Ừ, được rồi cô đi xuống đi ” Từ Tri Lễ suy nghĩ một chút, rốt cục mở miệng buông tha Chân Nam Nhân.

Chân Nam Nhân lập tức như được đại xá! Ta rất cảm ơn Từ Tri Lễ nhà người! Ta cảm tạ 18 đời tổ tông nhà mi!

“Tri Lễ, mình còn có chút chuyện, mình cũng đi đây ” Viên Lệ Lệ cũng đứng dậy.

“A... vậy cậu đi thông thả. ” Từ Tri Lễ tuyệt không khách khí.

Chân Nam Nhân lập tức phát ra lời khinh bỉ Từ Tri Lễ!

Đang khi Chân Nam Nhân cùng Viên Lệ Lệ cùng nhau đi ra khỏi phòng làm việc, vào thang máy thời điểm, Chân Nam Nhân đánh chết cũng không nghĩ tới chuyện gì xảy ra! Nàng rõ ràng bị người ta đánh một cái tát! Hơn nữa còn là bị Viên Lệ Lệ đánh! Tốc độ cực nhanh mà ngay cả nàng cũng không kịp phản ứng! Cứ như vậy đã trúng! Chân Nam Nhân thoáng cái so với ăn con cóc còn khó chịu hơn, bất quá bình sinh không đánh nữ sinh là nguyên tắc của nàng nên cũng chỉ biết giữ vững lý trí của mình.

“Viên tiểu thư thật giống như tôi không có trêu chọc cô đi, vì cái gì cô lại đánh tôi đây?”

“Vì cái gì! Cô còn không biết xấu hổ mà hỏi! Cô làm cái gì chính cô rõ ràng!” Viên Lệ Lệ ác độc nói.

Vừa rồi? Chẳng lẽ nói nàng là chủ tịch phụ nhân về sau bị Từ Tri Lễ phủ nhận sao? Móa! Chuyện này nàng cũng lạ nha? Nói nàng là bạn gái của lão bản chính là cô ta mà! Phủ nhận chính là Từ Tri Lễ mình chỉ đem địa vị của cô ta từ bạn gái cho tăng lên tới phụ nhân mà thôi, chỉ có nói trước mặt Từ Tri Lễ mà thôi! Dựa vào cái gì cô không đi đánh Từ Tri Lễ! Hắn mới là đầu sỏ gây nên !

Có lẽ là càng nghĩ càng tức giận, Viên Lệ Lệ đánh ỳnh một cái tát còn không đã ghiền, gương cao tay vừa chuẩn bị cho Chân Nam Nhân một cái tát nữa, bất quá đúng lúc này cửa thang máy mở ra, Viên Lệ Lệ động tác chút chậm trễ một chút, bất quá vẫn là đánh xuống.

Trời ơi...! Chẳng lẽ ta tại dưới ban ngày ban mặt lại chịu lên cái tát thứ hai sao?

21. Chương 21: Thích Anh? Đời Này Cũng Khó Có Khả Năng!

Đang khi Chân Nam Nhân buồn bực vô cùng thì một đôi tay vững vàng tiếp nhận cái tát của Viên Lệ Lệ sau đó thuận thế đem Chân Nam Nhân kéo ra khỏi thang máy.

Chân Nam Nhân ngẩng đầu nhìn lên càng thêm buồn bực, anh hùng cứu mỹ nhân dĩ nhiên là Đảm Nhiệm Đông! Hắn tại sao lại ở chỗ này!

Đang khi Chân Nam Nhân kinh ngạc thì càng kinh ngạc hơn chuyện đã xảy ra bà chị yêu quý của mình thế nhưng cũng xuất hiện ở trong công ty! Chẳng lẽ hôm nay là ngày thăm người thân sao?

“Anh là ai! Thả tôi ra!” Viên Lệ Lệ giãy giụa muốn rời khỏi không chế của Đảm Nhiệm Đông.

“Đẹp, mặt đã xấu lại còn dám ra đây dọa người. ” Chân Ôn Nhu ở một bên rất khinh bỉ nói sau đó bên cạnh một đám nam nhân viên mắt mạo hiểm nhìn Chân Ôn Nhu lờ lờ tỏa sáng.

Nếu như nói Viên Lệ Lệ là một đóa hồng kiều diễm như vậy Chân Ôn Nhu chính là một gốc mẫu đơn diễm lệ, áp đảo quần phương Viên Lệ Lệ vừa so sánh đã thấy mình chung quanh hết thấy đều bất lợi, Viên Lệ Lệ rất thông minh lựa chọn trầm mặc.

Đảm Nhiệm Đông chứng kiến Viên Lệ Lệ không động đây cũng liền thuận thế buông lỏng ra tay của mình, Viên Lệ Lệ lập tức bắt được cơ hội nhấn xuống thang máy liền chuồn mất .

“Ài, làm sao lại chạy nhanh thế chứ?” Chân Ôn Nhu mặt không rõ nở nụ cười thấy Chân Nam Nhân liếc cực kỳ ghê.

“Chị, 2 người làm sao tới đây?”

“Tại sao á...em ghét bỏ chị mình! Chúng ta không đến còn không biết em ở trong công ty cứ vậy sống qua ngày sao! Cô ta đánh em sao em không đánh lại! Em tưởng mình là thánh mẫu Maria à!” Chân ôn nhu tức giận trừng Chân Nam Nhân một cái.

“Ách... Chị cũng không phải không biết em không đánh nữ sinh.” Chân Nam Nhân má phải hơi sưng rõ nét bàn tay, Chân Nam Nhân sắc mặt hơi có chút khó coi.

“Đầu nhà mi! Như vậy coi như là nữ sinh hả? Là yêu tinh mà mi không hạ thủ! Thật không biết nhà người dùng đầu để làm gì, để móc não rồi hả!” Chân Ôn Nhu so với người bị đánh còn giận dữ hơn, dù sao dù nói thế nào Chân Nam Nhân đều là em gái của nàng mặc kệ nàng bình thường bắt nạt nó như thế nào cũng không muốn em gái của mình bị một nữ nhân khác ban ngày ban mặt tát vào mặt em mình như vậy.

“Thôi nào chị Ôn Nhu ... không nên tức giận ” Đảm Nhiệm Đông thấy Chân Nam Nhân bị đánh cũng là rất giận phần, thực hận chính mình không có giúp Chân Nam Nhân báo thù.

“Được rồi Nam Nam, em cũng không cần phải đi làm nữa ở trong công ty bị người khác đánh, lão bản của em chỉ là tên đầu heo! Đi cùng chị đi dạo phố nào!” Chân Ôn Nhu kéo tay Chân Nam Nhân một chuyến ba người lập tức tiêu sái ra cửa công ty.

Rất nhanh, chuyện này liền truyền đến tai Từ Tri Lễ.

Đi thì đi! Chân Nam Nhân vừa vẽ mặt đưa đám, vừa buồn bực cùng Chân Ôn Nhu đi, trên người đã đeo đầy bao lớn bao nhỏ gì đó.

Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ

“Nam Nam, có muốn tôi giúp cậu một tay hay không?” Đảm Nhiệm Đông tay không đứng ở một bên, muốn chìa tay giúp đỡ.

“Đảm Nhiệm Đông! Không cho phép giúp nó! Không để cho cái nha đầu này một chút dấy dỗ nó cũng sẽ không hối cải! Làm cho nó lần sau đừng có giả làm bộ thánh mẫu Maria nữa!” Chân Ôn Nhu vừa hung dữ nói, vừa điên cuồng chọn y phục.

Chị à, chị thật sự là chị ruột của em sao!

Đến khi Chân Ôn Nhu vừa lòng thỏa mãn xong trời đã tối, Chân Ôn Nhu cũng sớm đã tìm được chỗ rồi sẽ không có đi đến chỗ Chân Nam Nhân, sau khi nói dịu dàng miễn cho Đảm Nhiệm Đông đưa nàng về nhà Chân Nam Nhân bước lên xe công cộng trở lại chỗ ở của mình.

“Cô đã trở lại” Trong bóng tối một bóng người đi ra, sống sờ sờ làm Chân Nam Nhân sợ hết hồn.

Từ Tri Lễ, làm sao nhà người âm hồn bất tán thế! Chân Nam Nhân mau muốn phát điên!

“Chuyện chiều hôm nay tôi cũng biết rồi.”

“A ” Chân Nam Nhân rất bình thản đáp một tiếng, liền chuẩn bị vòng qua Từ Tri Lễ trở lại chỗ ở của mình.

“Cô không có gì muốn nói?” Từ Tri Lễ giọng nói tựa hồ có ẩn ý.

“Không có!” Nàng muốn nói cái gì? Kêu hắn đi đem cái mũ gọi Viên Lệ Lệ kia ra đánh một trận sao? Van ngài, mình không có bạo lực như vậy huống chi bây giờ là xã hội hoà bình nàng là một đứa bé ngoan thuần khiết. (L: choáng Kì: oops có thuần khiết thật k đây ?)

Từ Tri Lễ trầm mặc, đang khi Chân Nam Nhân chuẩn bị đóng cửa phòng Từ Tri Lễ thoáng cái dùng chân kẹt ở cửa.

“Anh làm gì?” Từ Tri Lễ người này không phải quá nhàm chán được không...mình rõ ràng đã mệt chết đi được lại còn không buông tha cho ta sao?

“Cô thích tôi sao?” Từ Tri Lễ con mắt ở dưới ánh đèn có vẻ dị thường lóe lên.

Chân Nam Nhân choáng Từ Tri Lễ à...anh thật sự là kẻ tự luyện + điên khùng! Con mắt nào nhìn ra tôi thích anh! Trừ phi tôi là tự làm khổ mình! Bằng không tôi đời này sẽ không thích của anh!

Chân Nam Nhân rất bình tĩnh mở miệng

“Tôi tặng ngài mấy chữ: tắm một cái rồi ngủ đi.”

22. Chương 22: Yêu Nguyệt Cũng Sẽ Ngã Bệnh?

“Xì...” Từ Tri Lễ thế nhưng nghe Chân Nam Nhân nói mà nở nụ cười!

Chân Nam Nhân lập tức cảm thấy Từ Tri Lễ nhất định là điên rồi, vì vậy theo truyền thống tốt đẹp của con người nhân hậu Chân Nam Nhân rất độ lượng không cùng Từ Tri Lễ so đo, chỉ là đem chân Từ Tri Lễ đá ra ngoài, nhanh chóng đóng cửa khóa lại, một loạt động tác nhanh như nước chảy mây trôi mà Từ Tri Lễ đứng ở ngoài cửa yên lặng đứng một hồi rồi rời đi.

Chân Nam Nhân ở trong chốn, nghĩ tới Từ Tri Lễ trong lòng càng muốn khó chịu bằng gì sao nợ hoa đào của hắn cuối cùng báo ứng trên đầu nàng chứ? Gì chứ...gì chứ.... vậy nên Chân Nam Nhân lập tức một cái từ đầu giường lấy di động, liền bắt đầu rằng rắc gửi tin nhắn cho chị của mình.

Chị, hỏi chị một vấn đề : làm sao có thể đả kích đến một nam nhân?

Không chờ lâu, Chân Ôn Nhu cũng rất nhanh chóng trả lời tin nhắn của Chân Nam Nhân.

Từ trên sự nghiệp khinh bỉ hắn

Sự nghiệp? Chân Nam Nhân buồn bực Từ Tri Lễ khinh bỉ nàng thì còn có thể.

Chị... nếu là về mặt sự nghiệp khinh bỉ hắn không được thì sao?

Em muốn khinh bỉ kẻ nào!

một kẻ phong tao + biến thái + họa thủy

Ách... Muội à, nam nhân như vậy em tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn, bỏ qua đi....

Móa! Không nên đả kích người vậy chứ!

Chị iiiiiiiiiii

Được rồi chị hỏi em, người nam nhân có chưa?

Có chưa ? Chân Nam Nhân rất buồn bực, mình là thủ hạ bị chị mình làm cho độc hại đã lâu thậm chí ngay cả loại loại chữ này đều rõ hiểu, thật là xin lỗi đáng quá!

Chắc chưa đi lần đầu tiên là bởi vì chính mình ở trong công ty ngây ngốc lâu như vậy không có nghe qua 1 đám háo sắc kia trong miệng nói hắn yêu thương hoặc là có bạn gái hắn là không có đi.... dù sao hắn đều càn cao như vậy nữ nhân nào có thể vào được mắt của hắn chứ.

Ha ha, vậy tốt tìm ra một cơ hội, em hãy xem hắn trần truồng! Sau đó hắn sẽ xấu hổ và giận dữ bắt em đối với hắn chịu trách nhiệm khi đó mọi thứ phong tao + họa thủy + ...kia đều là mây bay! Và lúc đó, em có thể tận tình vũ nhục hắn! Như thế nào!

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Chân Ôn Nhu à... chị thực là họa ! Chủ ý này thật là đủ rồi... đủ rồi ... Kinh bạo! Ta thích ! Chân Nam Nhân rốt cục thỏa mãn đi ngủ.

Lóe sáng ngày hôm sau, Chân Nam Nhân rất nhanh đến công ty đi làm, thật bình tĩnh không có chuyện gì phát sinh.

Ngày thứ ba, thật bình thường không có chuyện gì phát sinh.

Ngày thứ tư, thật bình thường không có chuyện gì phát sinh... Về mặt qua vài ngày Từ Tri Lễ cũng không có tìm Chân Nam Nhân phiền toái, điều này làm cho nàng thụ sủng nhược kinh, trong lòng càng phát bất an.

Chẳng lẽ, đây là bình tĩnh trước bão táp?

Cho đến thứ bảy, Chân Nam Nhân rốt cục không chịu nổi, Từ Tri Lễ à, ngài không hành hạ ta về thể xác lại về mặt tinh thần sao?

Vì vậy, Chân Nam Nhân rốt cục không bình tĩnh chủ động gọi điện thoại cho Từ Tri Lễ.

Tại một hồi lâu sau ... Từ Tri Lễ rốt cục nhận điện thoại.

” ...A lô, ai đó? Khụ khụ... khụ khụ.”

Cái này.... chân tướng thì ra là Từ Tri Lễ là ngã bệnh, thăm nào mới không có tới hành hạ mình !

” Lão bản, là tôi...”

Rất nhanh, Chân Nam Nhân cầm thánh chỉ mà Từ Tri Lễ vừa ban bố ngồi thang máy như một làn khói đến tầng 29 lại dựa theo phân phó của Từ Tri Lễ bước lên một thang đứng ở trước cửa chỗ ở của Từ Tri Lễ trong nội tâm một hồi quay cuồng!

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Wow ôi chào! Mình lên tầng 30! Nhiều người ở trong công ty kể cả năm chủ quản cũng không có đãi ngộ này, mình rõ ràng hưởng lấy! Chân Nam Nhân cảm giác được thân thể của mình giá trị lên gấp bội!

23. Chương 23: Một Đám Tên Lừa Đảo

Khi Chân Nam Nhân hào khí ngút trời nhấn xuống chuông cửa liền bắt đầu lảng lạng lo lắng và chờ đợi, tại N phút sau cửa nhà Từ Tri Lễ rốt cục chậm rãi mở ra.

” À...cô đã đến rồi, khụ khụ...” Từ Tri Lễ mặt đỏ bừng, thần sắc hoảng hốt bộ dáng làm cho tim Chân Nam Nhân lập tức run lên. Trời ơi...đây là mỹ nhân bị ốm trong truyền thuyết! Quả là rất mát hồn người! Vừa nhìn có thể bị dễ dàng liền đụng ngã 1 tiểu thụ! Chân Nam Nhân trong đầu nháy mắt liền nổi lên rất nhiều hình ảnh, Từ Tri Lễ bị một cái nam nhân cường tráng XXOO lại OXXX, lão thiên à! Không được... không được! Nàng muốn chảy máu mũi ! (K: chị thật BT a nhưng mà e thích =)))

“Này! Cô rốt cuộc có vào hay không!” Từ Tri Lễ suy yếu dựa người ở cửa, có chút tức giận nhìn kẻ tên Chân Nam Nhân kia.

“Vào đây!” Chân Nam Nhân trong nháy mắt hoàn hồn, lập tức nhảy vào nhà Từ Tri Lễ.

Mới vừa bước vào trong nhà Từ Tri Lễ, Chân Nam Nhân lập tức liền ngậy người, nàng vẫn cho là kẻ như Từ Tri Lễ so với nữ nhân còn nữ nhân hơn trong nhà cũng có thể là nữ tính hóa một chút, nhưng là không nghĩ tới trong nhà hần thật không ngờ trần trụi khí chất nam nhân : màu đen + màu nắng râm + màu trắng chủ đạo có góc cạnh thấy thể nào cũng không phù hợp bề ngoài của Từ Tri Lễ.

“Cô ngồi đi ” Từ Tri Lễ người mềm nhũn, căn bản cũng không có phong thái ức hiếp Chân Nam Nhân, Chân Nam Nhân lập tức không quen chẳng lẽ mình đã biến thành một kẻ cuồng ngược sao? (L: chính xác)

“Lão bản, ngài chưa uống thuốc sao?” Như thế nào nghiêm trọng như thế kia.

“Khụ khụ... uống...nhưng là hình như không có đúng... đến bây giờ còn chưa ăn gì....Khụ khụ ” Từ Tri Lễ lão đảo trở về đến phòng ngủ nằm xuống, hô hấp suy yếu thoáng cái Chân Nam Nhân phát ra sự quan tâm bản năng của con gái.

“Ngài uống thuốc gì? Để tôi xem một chút. ” Chân Nam Nhân nhận lấy thuốc Từ Tri Lễ đưa tới, buồn bực.

“Ngài là muốn tự sát sao? Phát sốt lại uống thuốc tiêu viêm mà trị được!”

“Nhà của tôi cũng chỉ có thuốc tiêu viêm mà thôi...” Từ Tri Lễ thoáng cái thay đổi tác phong mạnh bạo trước kia thoáng 1 cái trở nên điềm đạm và đáng yêu.

“Được rồi, tôi giúp ngài nấu chút cháo, ăn trước sau đó tôi sẽ xuống lầu giúp ngài mua thuốc ” Chân Nam Nhân xoay người liền đi tới nhà bếp, mà mắt không có mở to nên không nhìn thấy Từ Tri Lễ là gian kế thực hiện được đang nụ cười nhìn mắt gian nịnh hắn.. nói.... đứa bé đáng thương...

Chân Nam Nhân đứng phòng bếp Từ Tri Lễ tại chỗ lấy ít đồ, cầm lấy nguyên liệu trong tủ lạnh để nấu ăn, đơn giản vì Từ Tri Lễ nấu cháo trứng muối thịt nạc, cùng với hai thức ăn nhẹ, nhớ ngày đó chính mình vì muốn thay đổi khí chất đàn ông cố ý chạy đến trường học nấu ăn một đoạn thời gian... nhưng là đến cuối cùng... khí chất cũng không có thay đổi, ngược lại bị bà chị bóc lột chèn ép lấy cớ! Hu hu ~ nàng tức giận!

Nửa giờ sau, Chân Nam Nhân rót cục bưng một khay thức ăn, đẩy cửa phòng Từ Tri Lễ ra.

“Ách... cô chuẩn bị xong rồi...” Từ Tri Lễ xoa 2 con mắt tỉnh táo từ trên giường từ từ đứng dậy, lại chọc cho Chân Nam Nhân thiếu chút nữa tay cầm đồ rơi luôn!

” Anh...anh... Làm sao anh không mặc quần áo!” Chân Nam Nhân kích động ngay cả lời nói đều không rõ.

“Nóng ” Từ Tri Lễ một chữ liền cứ vậy nói với Chân Nam Nhân

“Ăn ở đây?” Chân Nam Nhân đem đồ ăn bưng đến trước mặt Từ Tri Lễ.

“Tôi đi mua thuốc .”

“Ừ ” Từ Tri Lễ vui đầu ăn, cũng không có để ý đến Chân Nam Nhân.

Ừ, may.. đầu không có nóng lắm ... Từ Tri Lễ có lẽ đã tốt hơn, Chân Nam Nhân nhìn thấy Từ Tri Lễ đối với mình như vậy ngược lại càng cảm thấy phải bình thường.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Đang khi Chân Nam Nhân đóng kín cửa chính thì Từ Tri Lễ ngẩng đầu lên, hơi chút hướng ngoài cửa phòng ngủ nhìn nhìn, rót cục yên lòng cầm lấy di động, bấm một cái số.

“A lô, cảm ơn chị.. .vâng ... đó là nhất định, không nghĩ tới chủ ý của chị tốt như vậy, cũng đúng... là chị thì đương nhiên là hiểu em mình rồi... Yên tâm đi, ok, ừ, vậy em cúp máy.. bye bye” Từ Tri Lễ anh tuấn nhấn xuống kết thúc cuộc gọi.

Ai ~ Chân Nam Nhân, chị của cô đều đứng ở bên này, cô còn có cơ hội thắng lợi sao? Từ Tri Lễ khoe miệng nhếch lên một cái cúi đầu ăn tiếp.

24. Chương 24: Đúng Là Âm Hồn Bất Tán Đảm Nhiệm Đông

Một bên khác đang hướng tiệm thuốc tới Chân Nam Nhân không hiểu sao tự dưng rung cả mình, nổi da gà. Chẳng lẽ là bị Từ Tri Lễ lây bệnh rồi? Chân Nam Nhân rất buồn bực, xoa xoa 2 cánh tay, tiếp tục hướng tiệm thuốc đi đến.

“NamNam!” Đúng lúc này sau lưng Chân Nam Nhân truyền đến một thanh âm quen thuộc.

“Đảm Nhiệm Đông tình cờ nha, cậu tại sao lại ở chỗ này?” Chân Nam Nhân xoay người nhìn.

“Mình hôm nay là đi có việc, do ở nước ngoài đi làm lần này về nước cũng là muốn giúp công ty phát triển thị trường trong nước.”

“Thật sao!” Chân Nam Nhân tương đối hâm mộ, xem một chút người ta đi ! Chỉ là ra chuyển nước đã khác biệt lại lớn như vậy ! Vì sao nàng bây giờ ở đây làm thuốc hạ, làm trâu làm ngựa mà hấn đi công tác còn thuận đường đi chơi, đều là dưới tay người khác đi làm vì cái gì khác biệt lớn như vậy chứ? Chân Nam Nhân rất buồn bực.

“Cậu bây giờ đi đâu, có rảnh rồi cùng mình tới quán cà phê phía ngòai một chút đi.” Đảm Nhiệm Đông cười đến vẻ sáng lạn, một chút cũng không giống kẻ bị xã hội làm độc hại!

Đảm Nhiệm Đông này chẳng lẽ cậu không biết cậu cười như này dễ khiến ình xúc động sao? Cậu không biết mình lúc trước phải mông bước đi có biết mình thăm mếm cậu sao...

“Không được rồi mình có việc gấp” Chân Nam Nhân vừa nghĩ tới kẻ còn ở trên giường đợi mình cứu mạng là Từ Tri Lễ, Chân Nam Nhân trong nháy mắt liền mất bỏ qua dục vọng nhìn mỹ nam cười... thôi coi như thoát được một kiếp!

“Thật sao... vậy thì lần sau vậy! Lần sau xin cậu nhất định phải đáp ứng đó!” Đảm Nhiệm Đông trong mắt rõ ràng thoáng hiện lên một tia thất vọng.

“Ừ! Nhất định!” Lần sau mình nhất định cho cậu nhìn thấy mình mà sợ, đến mức phải đường vòng!

Sau khi xua tan kẻ kia, Chân Nam Nhân thành công mang một túi thuốc trở lại chỗ Từ Tri Lễ.

“Làm sao cô mua nhiều như vậy?” Từ Tri Lễ có ăn thần sắc rõ ràng khá hơn một chút, không giống bộ dạng vừa rồi như sắp chết đói!

“Trong nhà của ngài thuốc gì cũng không có nên tôi đây liền mua nhiều 1 chút, cần thì dùng” Chân Nam Nhân tính toán nịnh bợ thủ trưởng, dù sao 1 phen tiền cũng không thiệt thòi sẽ có lời!

Từ Tri Lễ tại tò mò, nhìn nhìn thuốc Chân Nam Nhân mua.

” Ách...cô xác định những thuốc này là mua cho tôi?” Từ Tri Lễ đổ mồ hôi.

“Đúng vậy!” Chân Nam Nhân gật gật đầu.

“Cô cảm thấy tôi cần trị bệnh phù chân? Hoặc là thuốc đau bụng kinh sao? Còn có cô đối với thể chất của tôi có gì không hài lòng mà cần thiết ngay cả thuốc bổ dương cũng mua rồi! Có muốn tôi thử xem cho cô biết không?”

Chân Nam Nhân lặng yên, nàng vào tiệm thuốc ngoại trừ hộp thuốc hạ sốt kia là tỉ mỉ nhìn những thứ khác nàng xem rồi cảm có thời giờ đâu mà xem là thuốc gì! Không trách được bà bán thuốc dùng con mắt không tốt gì nhìn mình hoá ra...là như vậy! Chân Nam Nhân bình tĩnh đại ngộ!

“Nếu không tôi lập tức cầm đi đối?” Chân Nam Nhân thử thăm dò khẩu khí của Từ Tri Lễ.

“Thôi, cầm thuốc hạ sốt cho tôi đã” Từ Tri Lễ cũng không có quá nhiều so đo liền bỏ qua cho Chân Nam Nhân.

Chân Nam Nhân không nghĩ tới Từ Tri Lễ đơn giản như vậy buông tha nàng, từ khi Chân Nam Nhân biết Từ Tri Lễ đến giờ hấn chưa từng như vậy... tỉ lệ này quá ít! Khụ khụ... Ta rất muốn cảm tạ CCTV, cảm tạ MTV... không nghĩ tới 1 hồi sinh bệnh có thể làm ột kẻ gieo hoạ nhân gian cải tà quy chính! Này quá con mẹ nó thật thần kỳ! Vượt qua phạm vi con người thường cảm ơn chúa, cảm ơn Shakespeare, Maria... rất yêu các ngài!

25. Chương 25: Rình Coi? Không Thể Nào!

Còn có cái gì cần giúp nữa không ạ?” Khó có được khi Từ Tri Lễ khoan dung như vậy Chân Nam Nhân cũng khó mà chủ động xin đi giết giặc phục vụ hấn, nếu là Từ Tri Lễ vĩnh viễn đều khoan dung như vậy thật là tốt bao nhiêu! Ít nhất cuộc sống của mình cũng sẽ không bị thảm như vậy, mỗi ngày làm trâu làm ngựa mệt mỏi lắm. “Trên người tôi hiện tại đầy mồ hôi, muốn tắm rửa cô định giúp tôi sao?” Từ Tri Lễ rất khinh bỉ nhìn Chân Nam Nhân một cái.

Ách... Được rồi loại chuyện mức độ khó cao này thuần khiết như nàng làm không được, mặc dù trong lòng vô cùng muốn nhìn một chút Từ Tri Lễ trần truồng... ài ~ vì hài hòa xã hội... vì Từ Tri Lễ dạng từ thiện khó thấy... nhìn đi! (Kì: vâng thuần khiết của chị đấy)

Trong phòng tắm truyền đến tiếng âm thanh của nước chọc Chân Nam Nhân một hồi ngứa ngáy một chút, ngấm lại lời bà chị dạy cho nàng xoay người ... lão thiên gia .. ngài đây là rèn luyện việc đối mặt với lực hấp dẫn sao? Được rồi, nàng nhất định sẽ không cô phụ lão thiên gia ưu ái! Mới là tắm rửa mà thôi không có gì! Một nam nhân gì không mặc đứng ở trước mặt nàng, nàng cũng có thể khẽ mỉm cười... sau đó... bỏ nhào vào!

Chân Nam Nhân lắc đầu đem đầu óc đầy tạp niệm quăng đi ra ngoài, hết sức chuyên chú làm công tác bảo mẫu giúp đỡ Từ Tri Lễ sửa sang lại phòng, bất quá nói thật cái tên Từ Tri Lễ thật sự thích sạch sẽ, ngoại trừ mấy thứ đồ hơi chút bày biện một chút ngay cả gấp bụi nàng cũng không nhìn thấy.

Đang khi Chân Nam Nhân hết sức chuyên chú giúp Từ Tri Lễ sửa sang lại phòng thì tình huống đã xảy ra Từ Tri Lễ trong phòng tắm đang rất tốt đột nhiên liền truyền ra một tiếng vang thật lớn, sau đó bên trong liền không còn có thanh âm gì nữa!

Hắn không phải là tắm đến nửa đường thuốc có công dụng ngã xuống trong phòng tắm đi? Hay là đứng không vững thoáng cái ngã lăn quay trong phòng tắm đầu bị đá thương té xỉu? Chân Nam Nhân càng nghĩ càng khẩn trương, Từ Tri Lễ...ngài có thể ngàn vạn không nên xảy ra sự tình gì! Nếu là ngài chết trong phòng tắm, ta cũng sẽ bị coi như nghi phạm bị bắt bớ! (L: ... choáng..)

Chân Nam Nhân cũng không cố thượng luân lý đạo đức gì.. dư luận xã hội hành vi làm người thường ngày... cho nên Chân Nam Nhân 1 chân đá, hung hăng sẽ đem cái cửa phòng tắm của Từ Tri Lễ đá văng, ài ~ vì sao nàng đột nhiên có một loại cảm giác mình là cướp thế nhỉ? Được rồi nàng kỳ thật nàng không phải là cướp mà nàng là hái hoa đạo tặc

~“Từ Tri Lễ! ngài không sao chứ!” Chân Nam Nhân vừa vào cửa liền lớn tiếng hô lên.

“Tôi là không có việc gì...tôi là sợ cô có việc... ” Từ Tri Lễ đang an toàn nằm trong bồn tắm không 1 tia nguy hiểm!

Được rồi, nàng thật không cần thiết sống nữa hắn là không yếu như vậy! Ngài không có việc gì sao tự dừng ở bên trong lớn tiếng như vậy chứ! Ít nhất phải mở cái miệng nói 1 câu mình an toàn chứ...! Em gái nhà người ! Chân Nam Nhân tức giận nếu không phải là Từ Tri Lễ là lãnh đạo trực tiếp của mình, nàng thật sự nghĩ cho hắn một cái tát.. đến cháy mặt!

“Hình như tôi nên tố cáo cô tội vô lễ...”

Em gái người ! Vô lễ với người như người ư ? Ta không bằng vô lễ với chính mình trừ vật phía dưới vật của mi ta không có, còn bên ngoài hai người chúng ta có cái gì không giống! Mặc dù loại chuyện không đáng kêu gọi như vậy nhưng Chân Nam Nhân vẫn tự biết rõ!

Bất quá, Chân Nam Nhân buồn bực nhất còn không phải là điểm này mà là Từ Tri Lễ vì cái gì vừa mới bắt đầu cứ như vậy nhàn nhã nằm ở chỗ này rồi! Chuyện gì không có! Khi nàng đá cửa tiến vào thì hắn ngay cả mắt cũng không nháy! Chớ nói là hắn bây giờ là nằm trong bồn tắm nàng đi vào cái gì nên thấy đều...! Nhưng hắn còn có thể gian trá nhìn nàng như vậy làm cho nàng lập tức cảm giác người bị xử là mình!

“Này...ngài không cảm giác ngứa sao?”

“Không có ... như thế nào, cô thấy ngứa?”

Nhìn xem Từ Tri Lễ mặt bộ dáng nhàn nhã Chân Nam Nhân thật muốn hung hăng xé nát gương mặt đó!

“Tôi làm sao có thể? Người như vậy cũng không phải tôi!”

“A ~ làm sao cô biết tôi là thế ? Chẳng lẽ cô muốn xem tôi trần truồng?” Từ Tri Lễ mắt như một con mèo bắt được chuột hai con mắt thấy thế nào đều không giống người tốt!

“Không cần ... Thật sự không cần!” Chân Nam Nhân thật mất mặt nuốt nước miếng một cái chọc cho Từ Tri Lễ một hồi bật cười.

“Chân Nam Nhân, cô thật đáng ghét ~ “

Ách... Lão Đại, loại kiểu lời liếc mắt đưa tình lời ngài thật sự không thích hợp ... thật sự!

Từ Tri Lễ một chút không có cổ kị chậm rãi từ trong bồn tắm đứng dậy chọc cho Chân Nam Nhân vội vàng nhắm mắt lại, em gái người ! Đừng nên kích thích người khác như vậy!

” Cô thực không muốn xem một chút?” Từ Tri Lễ giọng giống như là ác ma dụ hoặc Chân Nam Nhân phạm tội.

Chân Nam Nhân thái độ rất kiên quyết! Đơn giản như vậy liền dụ dỗ nàng sao, nàng không có kém như vậy sao? Nhưng với hành vi thường ngày, chuyện thực chứng minh nàng thật sự kém như vậy! Hai tay hờ ra 1 cái lỗ con mắt lên lên lút lút hướng Từ Tri Lễ nghiêng mắt nhìn đi nhưng khi nàng xem không có gì nhiệt huyết sôi trào, không có gì máu chảy... có chỉ là tức sùi bọt mép! Nàng bị Từ Tri Lễ đùa giỡn!

26. Chương 26: Đụng Ngã!

Trên thế giới này, Chân Nam Nhân chưa từng gặp qua kẻ hèn hạ, vô sỉ như Từ Tri Lễ vì sao.... Rất đơn giản bởi vì hắn trong bồn tắm thể nhưng cũng vây quanh khăn tắm! Má nó, mọi người gặp qua ai trong bồn tắm còn trùm khăn tắm sao? Cho nên khi Từ Tri Lễ đứng dậy Chân Nam Nhân lại không có thể chứng kiến những gì mình ảo tưởng loại cảm giác này thực muốn giết mẹ của hắn!

“Anh vừa rồi đùa giỡn tôi sao?” Chân Nam Nhân trong giọng nói mang theo bất mãn mãnh liệt.

“Làm sao vậy...Tức giận? Bởi vì không nhìn thấy gì muốn nhìn?” Từ Tri Lễ vẻ mặt trêu tức.

Được rồi, Từ Tri Lễ... anh thắng ... Chân Nam Nhân yên lặng đi ra khỏi phòng tắm.

“Chân Nam Nhân kỳ thật cô muốn nhìn liền nói với tôi, tôi có thể thỏa mãn nguyện vọng này của cô.”

Mẹ của người ! Người đi chết đi! Chân Nam Nhân tức giận nghĩ phát điên! Thật không biết nàng trước kia con mắt trúng tà gì lại cho Từ Tri Lễ kỳ là người tốt! Nàng tình nguyện tin tưởng Trư Bát Giới thật ra là anh tuấn tiêu sái đẹp trai cũng không nên tin tên này!

“Làm sao vậy... Tức giận?” Từ Tri Lễ lau tóc bên hông một lần nữa vây quanh một khối khăn tắm.

“Không có!” Chân Nam Nhân tức giận, khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêng một cái chuyển hướng về phía bên kia, Từ Tri Lễ đột nhiên có gan muốn đâm vào cái mặt nàng 1 cái.

“Này ! Ngài sẽ không phải ngay cả ngã bệnh đều là giả đi.” Chân Nam Nhân tức giận thậm chí ngay cả tên đều lười gọi mặc kệ hắn là khí gió gì! Dù sao hiện tại nàng rất tức! Nàng bây giờ là đại gia... Ai chọc nàng, nàng giết!

“Không có, tôi là thật ngã bệnh, không tin cô cứ sờ ” Từ Tri Lễ nhích tới gần Chân Nam Nhân, chủ động đem tay Chân Nam Nhân lên trán của hắn.

“Như thế nào vẫn nóng đi.”

“Đẹp! ~” Chân Nam Nhân khinh thường thu hồi tay của mình, ngã bệnh thì sao! Ngã bệnh còn có thể chinh người sao... mặc dù nàng chỉ là 1 nhân viên thực tập nhưng là bị áp bách đã lâu nàng cũng là sẽ phản kháng ! Nàng kính yêu đảng cộng sản ....!

“Chẳng lẽ, cô muốn tôi lấy thân báo đáp?”

Em gái nhà người lấy thân báo đáp! Nàng cũng chỉ biết mình là xử nữ! Nàng siêu cấp thua thiệt được được! Thật muốn tát chết hắn.

“Được rồi! Tôi có việc! Tôi xin đi trước!” Chân Nam Nhân từ trên ghế cầm lấy túi xách của mình chuẩn bị đi ra cửa chính.

“Đợi một chút!” Từ Tri Lễ đột nhiên liền kéo lại tay Chân Nam Nhân tay.

“Có muốn tôi đưa cô về hay không ?”

Từ Tri Lễ lời còn chưa dứt liền nghe được một tiếng trống vang lên Chân Nam Nhân bị Từ Tri Lễ mạnh mẽ một trảo trọng tâm không có không chế tốt thoảng cái liền thật sự đem Từ Tri Lễ nhào tới, được rồi nàng hôm nay rất cực công đức hoàn thành nhưng là vì nàng ngã xuống tư thế lại như vậy? Một cái chân khác rõ ràng cứ như vậy cắm ở dưới eo Từ Tri Lễ bấp dùi đi lên đúng vị trí trọng điểm! Hơn nữa Từ Tri Lễ lại còn cứng ngắc! Đúng vậy bạn không có nghe lầm! Hẳn thật sự dễ dàng như vậy liền cứng ngắc! Từ Tri Lễ à, ngài như vậy... để cho ta làm sao mà chịu nổi!

“Cô không phải liền ở chỗ này làm việc đi ” Người bị áp ở phía dưới Từ Tri Lễ rầu rĩ nói thanh âm có chút khàn khàn.

Từ Tri Lễ, ta không có đem ngươi đè chết coi như ngươi mạng lớn! Chân Nam Nhân mặt có chút ửng đỏ đứng dậy.

” Tôi... tôi đi trước!” Chân Nam Nhân giống như là gặp quỷ đuổi theo vội vã chạy đi.

Hu hu ~ lão thiên gia! Để cho ta như siêu nhân biến mất đi!

27. Chương 27: Gài Bẫy !

Tại lúc ở trường học nàng vẫn luôn ình là độc nhất vô nhị không có người nào có thể thay nàng nhưng là vào xã hội mới phát hiện thì ra là... trước kia mình chỉ là chút ít hiểu được toàn bộ con mẹ nó mà thôi! Giờ thời buổi nhân tình ngày càng mờ nhạt nếu là mi là người không quyền không thế ai sẽ nhớ rõ nhà ngươi ! Vì cuộc sống đừng nói là con trai mà ngay cả cháu nội cũng phải giả bộ! Nếu là gặp được lão bản hơi có chút lương tâm thì tốt, nếu là gặp được kẻ không có lương tâm lại còn là lão bản cực độ ác ma mi sẽ chờ mỗi tối làm thêm giờ đến đêm khuya, sau đó an vị tại phòng làm việc không có một bóng người khóc đi!

Cho nên qua tổng kết kinh nghiệm Chân Nam Nhân quyết định mệnh mình khổ cũng không oán chính phủ, cũng không oán xã hội, trong công ty bình thường đều là nữ ít nam vì an toàn tiếp tục ở chung không đợi người khác lên tiếng! Chính nàng trước hết đem mình làm súc sinh. Bất quá tại đây khó được cuối tuần coi như là súc sinh cũng phải nghỉ ngơi một chút sau khi từ nhà Từ Tri Lễ thi hành nịnh bợ thủ trưởng xong Chân Nam Nhân về nhà liền trực tiếp mở ra máy tính, mở ra một trò chơi nhanh chóng online ở nơi này thế giới ảo cũng qua một hồi vào nhà giết người cướp của, cuộc sống thoải mái lấy an ủi tâm linh mình.

Vừa lên trò chơi một cái hồng y hiệp nữ xuất hiện tên “Ta là gay ao sợ ai” sau đó bang phái bạn tốt liền tiếp ân cần thăm hỏi.

bang phái chim nhỏ Phi Phi: oa!NamNhân xuất hiện rồi!

bang phái Hắc Sơn ngự tử: nam nhân! Mi lâu như vậy chưa lên chết đâu đó!

bang phái sư thái: 555 nam nhân! Người ta nhớ người muốn chết! Cầu xin an ủi... cầu xin sờ mớ!

bang phái ta là gay ai sợ ai: ách...sư thái ...thật nhiệt tình, phiền toái người chú ý một chút hình tượng của mình ~ điều này làm cho những người ngưỡng mộ hòa thượng làm sao mà chịu nổi a!

Chân Nam Nhân mở ra danh sách phần lớn mọi người đang online nhưng là, nàng để ý nhất cái ID kia lại màu xám tro .

“Ai ~ lão công hôm nay cũng không có ở tuyến ~” Chân Nam Nhân nhìn máy tính, rất thất vọng thở dài một hơi.

Đúng vậy Chân Nam Nhân kết hôn đương nhiên là ở trong trò chơi hơn nữa lão công của nàng còn là một kẻ nam nhân lạnh lùng, không thích nói chuyện, chuyện yêu nhất chính là giết người cùng nàng làm nhiệm vụ loại nam nhân nhân này hoàn toàn đánh trúng điểm lưu manh của nàng ! Vì vậy, nàng rất không sợ chết trực tiếp một hồi kịch tiết mục liệt nữ theo đuổi nam rất cực tại lần thứ N bị đối phương giết chết đối phương rất cực không chịu nổi nàng quán quít chặt lấy, rất không tình nguyện cùng nàng đến chỗ Nguyệt lão kết hôn cứ như vậy nàng thuận lợi ở trong trò chơi lên cấp đã trở thành phụ nữ có chồng. (L: @@ ép hôn)

Bất quá nhắc tới cũng kỳ quái kể từ sau khi kết hôn đối phương thay đổi thái độ đối với mình gặp một lần giết một lần thể nhưng bắt đầu làm 1 lão công tốt, mỗi ngày ngoại trừ cùng mình làm nhiệm vụ chính là làm nhiệm vụ ngay cả chính nàng cũng không khỏi mở rộng tầm mắt.

Ở trên trò chơi đi dạo một vòng, linh linh lung tung làm một hai nhiệm vụ đơn giản hái thuốc, Chân Nam Nhân cùng người trong bang phái lên tiếng chào sau liền vội vã off, ngã lên giường liền vui vẻ đi hẹn cùng Chu công đẹp trai.

Ngày hôm sau, Chân Nam Nhân rất cực khó có được ngủ một giấc ngủ phải dậy từ tỉnh mơ cho đến 9 giờ sáng mới chậm chạp rời khỏi giường, sau khi rửa mặt Chân Nam Nhân mở ra tủ lạnh, chuẩn bị đồ lấp đầy bụng nhưng khi tủ lạnh mở ra trong nháy mắt, nàng buồn bực trong tủ lạnh ngoại trừ một chai sữa cùng một quả táo cái gì cũng không có.

Ai ~ tuần lễ này tại bên ngoài làm trâu làm ngựa, ngay cả tủ lạnh trống rỗng đều nhớ không được thật chẳng lẽ chính là nàng mau già ? Trí nhớ giảm? Được rồi Chân Nam Nhân yên lặng lấy ra sữa thêm trái táo đem bụng đói lấp đầy, sau đó sẽ cầm ví tiền chạy về siêu thị phía gần đây đem tủ lạnh bằng không ngày nào đó nàng ở nhà 4, 5 ngày có thể sẽ chết đói!

Chân Nam Nhân đẩy shopping cart đi qua quầy đặt băng vệ sinh lúc này mới nhớ tới hình như tháng này còn chưa tới trong nhà đồ phụ tùng cũng không có vì vậy một cái cua đứng ở trước quầy băng vệ sinh lấy ra hai băng so sánh một chút, xem cái nào có lời hơn.

“A!NamNam! Lại gặp được cậu!” Một thanh âm quen thuộc ở gần đó vang lên.

Ách....đừng hỏi... nhất định lại là Đảm Nhiệm Đông! Chân Nam Nhân liền kỳ quái như thế nào đến chỗ nào đều sẽ gặp phải hắn! Chẳng lẽ hắn trên người của nàng cài hệ thống định vị sao?

“Nam Nam, thật là rất tình cờ! Sao lại thường xuyên gặp được cậu vậy.”

“Đúng vậy, thật sự là tình cờ ” Chân Nam Nhân lúng túng cười cười.

Vì vậy hai người cứ như vậy đứng ở trước khu bán băng vệ sinh tán gẫu ... cảm giác thật quái dị.

“Mấy lần trước gặp cậu, cậu đều nói có việc, lần này chắc không phải thế chứ.”

“Ừ, bây giờ xác thực rất nhàn rồi ” bằng không cũng sẽ không cùng cậu đứng ở trước quầy băng vệ sinh nói chuyện phiếm.

“Tốt! Hôm nay tớ mời cậu ăn cơm! Chúng ta không say không về!”

28. Chương 28: Nam Nam, Mình Đã Trở Về

Ngồi ở khách sạn nổi danh đắt nhất thành phố B xem 1 mâm thức ăn trước mặt trong mắt nàng đó chính là một mâm toàn nhân dân tệ! Ăn một miếng Chân Nam Nhân liền cảm giác lương tâm mình đang run rẩy dù cho bữa cơm này không phải mình trả tiền.

“Nam Nam, mau ăn đi.... mình nhớ được cậu không phải là thích ăn thịt nhất sao?” Đảm Nhiệm Đông thân thiện giúp Chân Nam Nhân gấp thức ăn.

“Ừ” Chân Nam Nhân gấp thức ăn đưa vào trong miệng, bữa cơm này Chân Nam Nhân ăn ăn không biết ngon.

” Phục vụ! Xin cho chúng tôi hai chai rượu!”

“Không cần đi!” Chân Nam Nhân vội vàng ngăn lại Đảm Nhiệm Đông, nên biết kể từ nàng đi làm liền không còn có dính qua rượu ai biết tửu lượng của nàng có hay không giảm đi, mà dù không giảm thì tửu lượng của nàng cũng là không thể xuất thủ, dưới tình huống bình thường nàng ba chén rượu xuống bụng liền lập tức hôn mê cũng chỉ có lúc nhỏ nàng cùng Đảm Nhiệm Đông không hiểu chuyện len lén ném ném rượu của cha lúc đó nhỏ, gì không biết, hai người cứ như vậy người một chén ta một chén bất quá Chân Nam Nhân cũng không biết có phải hay không tửu lượng của mình trời sinh liền so với Đảm Nhiệm Đông mạnh hơn

một chút thì phải mỗi lần uống trộm rượu thì hấn luôn ngã trước cuối cùng đầu mọi tội đổ lên đầu nàng bị mẹ đánh cho nhe răng trợn mắt .

“Không sao! Chúng ta uống một chút!” Đằm Nhiệm Đông Trục đón lấy hai cái cốc rót rượu.

Hu hu ~ xem ra nàng hôm nay xác định là chạy không khỏi kiếp này! Chết thì chết! Chân Nam Nhân bưng chén rượu cùng Đằm Nhiệm Đông gắp cười, cầu nguyện hôm nay nàng sẽ không chết quá thảm! Amen!

Mười phút sau

“Này! Đằm Nhiệm Đông! Tôi cho cậu biết...cậu đừng tưởng rằng ra khỏi nước thì liền rất giỏi! Có cái gì ...mình...mình..” Chân Nam Nhân say, nằm sấp ở trên bàn.

Ai ~ rõ ràng vài chén rượu đã gục, Chân Nam Nhân nằm sấp ở trên bàn đại não trở nên mơ mơ màng màng, đang khi vậy Chân Nam Nhân rõ ràng mơ mơ hồ hồ nghe được một câu nói, hình như là giọng Đằm Nhiệm Đông.

“Nam Nam mình đã trở về, mình trở về tìm cậu... ” Lời nói sau đó càng ngày càng mơ hồ.

Thiệt là, uống rượu lỡ tai thế nhưng nghe nhầm, xem ra phải lên bệnh viện ... Chân Nam Nhân mang theo 1 chút suy nghĩ cuối cùng rồi rút cục anh dừng hạ sinh!

“Ách ~ đầu đau quá!” Chân Nam Nhân rút cục trong đau đớn tỉnh lại, hai tay ôm đầu đau đến cũng sắp muốn nổ tung!

5555 bi kịch! Sớm biết rằng hấn lại có thể uống như thế thì trước đánh chết nàng sẽ không đáp ứng cùng hấn uống rượu ! Hiện tại hay rồi tự làm tự chịu! 5555 thật khó chịu!

“Nam Nam, cậu đã tỉnh?” Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, Đằm Nhiệm Đông đem một ly trà đến, Chân Nam Nhân vội vàng mọi nhìn xung quanh....1 gian phòng xa lạ, giường xa lạ! Nơi này không phải là chỗ của nàng ở!

Giống như hiểu ánh mắt Chân Nam Nhân, Đằm Nhiệm Đông rất tự nhiên liền giải thích.

“Cậu ngày hôm qua uống rượu uống đến lợi hại hoàn toàn bất tỉnh nhân sự, mình không biết cậu ở nơi nào cũng chỉ dẫn cậu đến chỗ mình.. đến... trước uống chén trà giải rượu.”

” Chị mình thì sao...sao cậu không gọi cho chị mình?” Chân Nam Nhân trầm mặc một hồi nhận lấy chén trà trong tay, uống 1 ngụm.

“Ôn Nhu tỷ không biết làm sao mấy ngày nay đầu liên lạc không được, cũng không biết là đã xảy ra chuyện gì ” Đằm Nhiệm Đông có chút lo an nguy của Chân Ôn Nhu.

“A, không có việc gì...chắc lại là tìm được bạn trai có tiền đi ra ngoài tiêu dao rồi...chắc đang sáng khoái đây ” Chân Nam Nhân mặt đối với loại chuyện như vậy nhìn quen lắm rồi, nói nếu là bà chị mình mà đang hoàng thì mới khác thường.

“Đúng rồi ” Chân Nam Nhân để chén trà trong tay, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm Đằm Nhiệm Đông

“Cậu thành thật nói ình biết! Mình ngày hôm qua uống rượu say có làm ra hành động gì quá khoa trương hay không? Có hay không với cậu...có gì cứ nói thẳng...?” Chân Nam Nhân áp a áp úng sắc mặt đỏ bừng.

Đằm Nhiệm Đông lúng túng ho khan một tiếng, có nửa đùa nửa thật là nói

“Nếu là cậu thật sự đối với mình làm cái gì, cậu sẽ chịu trách nhiệm sao?”

29. Chương 29: Say Rượu Làm Loạn?

Xong rồi, xong rồi! Nàng thật sự làm ra cái loại chuyện thương thiên hại lý! Vì nhân dân cùng quốc gia làm chuyện khinh thường rồi? Chẳng lẽ nàng thật sự dưới tác dụng của rượu còn đem hấn đẩy ngã sao? Lão thiên à! Điều này làm cho nàng như thế nào làm người! Đằm Nhiệm Đông ...mình thực xin lỗi cậu!

Chân Nam Nhân vịn phần hồi tiếc, trong đầu đột nhiên hiện ra một hình ảnh quỷ dị trong tưởng tượng nàng đang dựa ở trên đầu giường hút thuốc chỉ thấy khói mù chậm rãi quanh quẩn trong không khí tại giường toàn thân tên kia đang che bằng chăn không ngừng khóc, sau đó nàng nhéo tàn thuốc trong tay, chậm rãi nói

“Đảm Nhiệm Đông yên tâm đi, mình sẽ đối với cậu phụ trách.” (L: nữ vương...)

5555 thật là khủng khiếp! Chân Nam Nhân vội vàng lắc đầu, đem phán đoán của chính mình lắc lắc, thiết là.. chính mình tự sướng cái gì!

” Cái kia...mình thật sự làm ra gì ... ” Chân Nam Nhân không dám đem lời nói hết.

Đảm Nhiệm Đông trong sự trầm mặc nhìn chăm chú Chân Nam Nhân nửa ngày chọc cho trong lòng Chân Nam Nhân một hồi sợ hãi sau, rốt cục không nhịn được bật cười lên.

“Ha ha ~ được rồi, không đùa cậu, cậu ngày hôm qua vừa say, vừa la hét, ngủ như heo lười cho dù cậu muốn làm gì thì sợ làm không được”

Này... Đảm Nhiệm Đông, ta trong nháy mắt phát hiện kỳ thật cậu cũng là biết giết người!

Chân Nam Nhân cố nén khó chịu thân thể cáo biệt kẻ không ngừng giữ mình lại, trở lại cái ổ của mình.

Bởi vì Chân Nam Nhân một ngày uống đến say không còn biết gì, đến ngày hôm sau lúc nàng thanh lúc đi làm đã hoàn toàn đến muộn, cho nên vì bảo trụ phần công tác không để có này vì vậy, nàng giả ngã bệnh xin cấp trên chủ quản xin nghỉ.

Ai ~ nàng lừa gạt cấp trên của mình, trong lòng thật đúng là băn khoăn cho nên vì trừng phạt chính mình nàng quyết định! Phạt nàng hôm nay một ngày không ăn cơm! Chỉ có thể ngủ!

A ~trừng phạt tàn khốc như vậy, chỉ có thể tỏ rõ nàng là thật đối với mình phạm vào sai lầm mà sám hối, giường thân ái, ta tới đây!

Đang khi Chân Nam Nhân ngủ thích ý thì do quá mức thậm chí đã mơ tới mình ở nước ngoài, trải qua cuộc sống thần tiên chung quanh đều là một đám da thịt rõ ràng tóc vàng nam nhân ngoại quốc đẹp trai trắng sáng vây quanh nàng, lão thiên gia à! Đừng cho tôi tỉnh lại!

Nhưng là Chân Nam Nhân đã quên nàng trời sinh chính là một thể chất không tồi nên lão thiên gia làm sao có thể đơn giản như vậy bỏ qua cho nàng? Trong giấc mộng bị phần đông đẹp trai quay chung quanh Chân Nam Nhân đột nhiên cảm nhận được một hồi gió lạnh đánh tới không khỏi một hồi run rẩy đem chăn mền ôm càng chặt hơn một chút.

“Ngủ có ngon không? Chân Nam Nhân tiểu thư” Giọng tương đối ôn nhu nhẹ nhàng phát qua tai Chân Nam Nhân, chọc cho Chân Nam Nhân nổi da gà một hồi.

Như thế nào cái giọng này quen tai như vậy? Như thế nào làm cho nàng tâm thần không cảm giác tập trung đây? Chân Nam Nhân trong đầu nháy mắt liên tưởng đến Từ Tri Lễ... ắt! Từ Tri Lễ hiện tại khẳng định ở trong công ty mắng thượng, quát hạ đây! Nào có thì giờ để ý tới nàng! Chân Nam Nhân vội vàng trở mình tiếp tục ngủ.

“Chân Nam Nhân, cô có tin hay không, cô lại nằm như vậy tôi lập tức đuổi việc cô.”

Trong nháy mắt, Chân Nam Nhân giống như là bị thiên lôi đánh trúng vẻ buồn ngủ toàn bộ tiêu tán, hai mắt mở lớn toàn thân cứng ngắc duy trì tư thế cũ, gian nan nuốt nước miếng một cái chậm rãi xoay người lại.

Hu hu ~ Từ Tri Lễ thật sự là hần!

Chỉ thấy Từ Tri Lễ hai tay khoanh ở trước ngực, đứng ở bên giường của nàng vẻ mặt nghiêm ngẫm nhìn chăm chú vào nàng.

“Ha ha ~ lão bản, sớm ” Chân Nam Nhân lúng túng gơ tay chào Từ Tri Lễ, trong lòng ngay cả nghĩ muốn chết đều có .

Từ Tri Lễ! Ngài rốt cuộc là như thế nào tiến đến đây rồi!

30. Chương 30: Cường Chế Đi Công Tác

“Cô vẫn chưa chịu dậy? Chẳng lẽ muốn câu dẫn tôi sao?” Từ Tri Lễ gặp Chân Nam Nhân vẫn như cũ nằm ở trên giường, chậm chạp không hề cử động lập tức liền mở miệng.

Ách... Câu dẫn ngài? Thôi đi, tôi đây còn muốn sống thêm vài thập niên!

Chân Nam Nhân vội vàng từ trên giường xoay người, thoáng cái liền ngồi ở cạnh giường.

“Lão bản hỏi ngài 1 cái vấn đề.”

“Hỏi đi ” Từ Tri Lễ đồng ý thỉnh cầu này của Chân Nam Nhân.

” Này...ngài là như thế nào có được chìa khoá nhà tôi ?” Nàng nếu như là không đem chuyện này hỏi rõ ràng, nàng buổi tối đều ngủ không yên! Nào biết đâu kẻ tên Từ Tri Lễ này sẽ sắc tính đại phát cầm lấy chìa khoá đến quấy rầy nàng!

“Cô cảm thấy, bộ tôi có chìa khoá nhà cô là không thể tưởng tượng nổi sao?” Từ Tri Lễ một bộ mặt trên thế giới hoàn toàn không có chuyện gì làm khó được hắn, nhìn xem rất dương dương tự đắc!

Đúng vậy, mới là một cái chìa khoá mà thôi chỉ bằng tài hoa như ngài... làm sao có thể không lấy được đây? Nếu là ngay cả loại chuyện nhỏ nhặt này ngài đều làm không được, thì liền quá vũ nhục danh hiệu kẻ gieo họa rồi!

Chân Nam Nhân rất buồn bực nhìn Từ Tri Lễ, trong lòng đột nhiên rất muốn hỏi một chút Từ Tri Lễ, ngài là “cuối thu” đi, xem một chút tôi... đều là bị ngài “khí sáng” !

“Nhanh lên chuẩn bị một chút, hôm nay theo tôi cùng đi công tác ” Sau đó Từ Tri Lễ liền tiêu sái đi ra khỏi phòng ngủ còn rất hảo tâm giúp Chân Nam Nhân thuận tiện đóng cửa lại, lưu lại Chân Nam Nhân về mặt kinh ngạc ngồi ở bên giường.

Nàng... cùng Từ Tri Lễ đi công tác? Được rồi nàng thừa nhận, nàng rất sợ hãi, trời ơi....biết rõ cái tên Từ Tri Lễ này đi công tác nhưng vẫn dùng cáo phương pháp quỷ gì đi chinh nàng đây! Dù sao nàng chính là thân nhiều tai nạn Từ Tri Lễ chính là kẻ khuynh quốc khuynh thành.

“Chân Nam Nhân, tôi hạn cho cô trong vòng năm phút mặc quần áo tử tế thu thập xong đồ lập tức đi ra bằng không coi như là cô không mặc gì đi cũng tốt, tôi vẫn có thể đem cô trực tiếp kéo dài tới máy bay!”

Hu hu ~ Từ Tri Lễ! Thật sự không nên uy hiếp người như vậy!

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Một canh giờ sau Chân Nam Nhân xách theo hành lí thu thập trong 5 phút của mình đi theo Từ Tri Lễ đứng ở trong phi trường, lần này đi công tác có hai vị nhân viên đi theo đã đứng đó chờ họ, Chân Nam Nhân không khỏi há mồm hoàn hảo...tốt quá! May là không phải chỉ nàng cùng Từ Tri Lễ! Nếu Từ Tri Lễ sẽ ra tay giết mình, huy thi diệt tích...Amen!

Kỳ thật đang khi Chân Nam Nhân đi theo Từ Tri Lễ chạy đến sân bay Chân Nam Nhân liền biết được một cái tin tức làm nàng dở khóc dở cười nàng vào hôm nay bị Từ Tri Lễ tự mình xuống mệnh lệnh, hiện tại nàng Chân Nam Nhân đã kết thúc thời gian thử việc trở thành nhân viên chính thức của công ty đây vốn là một chuyện tốt đẹp cỡ nào! Nhưng là hết lần này tới lần khác Từ Tri Lễ thì kỹ thuật công phá kinh khủng... Nàng trở thành nhân viên chính thức xong... gì không nói...mà hiện tại nàng là trợ lí đặc biệt của Từ Tri Lễ! Được rồi nàng đối với tương lai của mình đã không ôm hi vọng gì, nhớ ngày đó nàng cũng chỉ biết thời gian thử việc xong sẽ liền thường xuyên bị Từ Tri Lễ tương sai khiến, hiện tại được rồi... trực tiếp liền dưới tay hắn còn không bị hành chết mới là lạ! Chân Nam Nhân thực hận của mình bất tự không tốt! Làm sao lại đen đủi như vậy?

“Chủ tịch, ngài rút cuộc đã tới chúng ta chuẩn bị đi thôi.”

“Ừ, tốt ” Từ Tri Lễ gật gù đầu, vừa nhìn liền trông như kẻ có 1 bộ dáng Đại thiếu gia thật sự hủ bại! Hủ bại! Chân Nam Nhân núp ở sau lưng Từ Tri Lễ tức giận cắn khăn tay!

Cho đến khi lên máy bay, Chân Nam Nhân mới phát hiện một cái vấn đề trọng yếu nàng giống như ngay cả lần này đi công tác đâu còn giống như không biết đi!

Vì vậy, không có cách nào nàng đành phải đem mình da mặt đã rơi dưới mặt đất trở về, đến bên chân Từ Tri Lễ về mặt chân chó nhìn bên cạnh Từ Tri Lễ

“Lão bản, chúng ta lần này là đi đâu công tác vậy?”

Từ Tri Lễ khi lên máy bay con mắt tự động khép kín đột nhiên liền mở ra nhìn Chân Nam Nhân nửa ngày.

“Chúng ta là đi Nhật Bản, nhiệm vụ của cô lần này chính là giúp chúng ta làm phiên dịch trên lý lịch cô không phải nói mình tiếng Nhật lưu loát sao, vừa vặn tận dụng rồi.”

Chân Nam Nhân trong nháy mắt hồi hận, hận không thể trực tiếp như samurai của Nhật Bản tự sát! Nói dối thật sự hại chết người!

31. Chương 31: Nhật Bản

Máy bay trên đường đi Nhật Bản thời gian có vẻ dài như vậy nhất là người tên Từ Tri Lễ đang ngồi bên cạnh nàng, thời gian càng thêm gian nan loại cảm giác thống khổ này kể từ khi nàng tốt nghiệp trung học xong liền không còn có cảm thụ qua...má ơi!

Chân Nam Nhân cái đầu dò xét nhìn nhìn Từ Tri Lễ, hắn đã đeo bịt mắt đi vào trong giấc ngủ, Chân Nam Nhân rốt cục thở phào nhẹ nhõm từ trong bao của mình móc ra Laptop, mở ra một cái bắt đầu nghịch nghịch, đang khi Chân Nam Nhân nhìn qua máy tính buồn ngủ thì nàng đột nhiên tìm được rồi một cái trang web thú vị chính là đưa vào tên có thể thông qua tên của bạn làm trắc nghiệm...mặc dù trong mắt mọi người là có chút nhàm chán, bất quá nàng vẫn là rất vui vẻ mở ra 1 đề mục xem sao: “ trắc nghiệm bạn là công hay là thụ?”

Chân Nam Nhân tà ác quay đầu nhìn nhìn Từ Tri Lễ một cái, cười gian một tiếng lập tức nhanh chóng nhập tên Từ Tri Lễ rất nhanh kết quả liền đi ra.

Từ Tri Lễ: nữ vương thụ 56. 7%

Ha ha! Nàng vừa nhìn thấy kết quả này thiếu chút nữa cười lên thành tiếng âm, 2 tay gắt gao che miệng sợ đem người bên cạnh mình đánh thức nếu là Từ Tri Lễ biết mình kiểm tra hắn như vậy không phải là đem nàng từ trên máy bay ném xuống mới lạ!

Chân Nam Nhân thật vất vả khống chế tâm tình của mình, đột nhiên lòng hiếu kỳ nổi lên thuận tiện đem tên của mình cho vào nhưng... kết quả xuất hiện trong nháy mắt đó Chân Nam Nhân hồng mắt rồi... Móa! Ngay cả trang web bắt nạt nàng!

ChânNamNhân: là thụ hơn nữa còn là một có bị là 89. 7%

Chân Nam Nhân trong nháy mắt rất muốn làm hacker đem cái trang web sai bét này làm cho sập!

Nửa giờ sau, một chuyến bốn người rốt cục tớiTokyo.

“Hôm nay không có chuyện gì trọng yếu chúng ta tới khách sạn trước... thật tốt nghỉ ngơi, sau đó ngày mai lại bắt đầu công tác” Từ Tri Lễ vừa đi ra sân bay vừa giống như là quốc vương đối với ba người này sai khiến, tuy nhiên rất kỳ quái không có ai cảm giác có cái gì không đúng đối với lời của hắn nói hoàn toàn không phản bác.

Tokyo bây giờ không phải là mùa du lịch, các khách sạn cũng không có hiện tượng đầy ngập khách, vì vậy một chuyến bốn người rất nhanh chóng liền đi tìm một khách sạn tổng cộng hai gian phòng, hai nữ nhân một gian, hai nam nhân một gian vốn là Chân Nam Nhân trong ảo tưởng tan vỡ.

Từ Tri Lễ! Vì sao ngài luôn muốn cùng tôi đối nghịch vậy! Trong nháy mắt, Chân Nam Nhân rốt cục hiểu, người còn sống thì hắn chết; người còn sống thì hắn sớm đáng chết! Những lời này rất hàm nghĩa Từ Tri Lễ! Nói đúng là ngài!

Trở lại gian phòng của từng người, Chân Nam Nhân lúc này mới chú ý tới cô gái lần này cùng đi công tác là thư kí riêng của Từ Tri Lễ, đeo gọng kính màu đen thoát nhìn cực kì tri thức.

“Lưu thư ký, mấy ngày nay phiền toái chị chiều cổ nhiều hơn.”

“Ừ ” Lưu thư ký rất khách sáo đáp một tiếng, liền xoay người đi sửa sang hành lý của mình.

Ai ~ xem ra lần đi công tác này một tuần lễ sẽ rất khó chịu đựng!

Chân Nam Nhân nhanh chóng đem hành lý của mình sắp xếp 1 chút, thừa lúc bên ngoài khí trời không tệ lắm, thấy mình cũng không có mệt nhọc sau khi cùng Lưu thư ký lên tiếng chào hỏi, liền đi ra khỏi khách sạn, đi bách bộ.

Đường đi lạ lắm, người xa lạ , còn có văn hoá xa lạ hết thấy hết thấy làm cho Chân Nam Nhân dị thường hiếu kỳ, không nghĩ tới Nhật Bản cũng có vẻ đẹp mê người vậy.

Đang khi Chân Nam Nhân đứng trên ngã tư đường, không biết nên đi nơi nào một vị mặc tây trang, thất cả vạt thoát nhìn bộ dạng cũng không tệ lắm tiến lên tới gần Chân Nam Nhân.

Cho tới bây giờ nàng không dám tưởng tượng chính mình thế nhưng cũng sẽ có bị người ta đến gần!

32. Chương 32: Ngoại Quốc Đẹp Trai!

Chân Nam Nhân không che dấu được tâm tình của mình, có chút kích động lại có chút ít xấu hổ nhìn đối phương.

“& %#@? ? ? ? ?” Đối phương miệng nhanh chóng nói, Chân Nam Nhân sắc mặt lại càng ngày càng ngốc tệ, ách... ai tới cùng nàng giải thích một chút là đối phương rốt cuộc nói với nàng cái gì không! Chân Nam Nhân rốt cuộc hiểu rõ tầm quan trọng của việc biết nhiều ngoại ngữ... hu hu ~ ngoại quốc đẹp trai!

Đang khi Chân Nam Nhân vạn phần tiếc hận nhìn đối phương sau lưng lập tức liền truyền đến một giọng rất quen tai, tiếng chuẩn Tokyo sau đó Chân Nam Nhân cũng cảm giác một đôi tay khoắc lên trên vai của mình tựa hồ là tuyên thệ quyền sở hữu, sau đó đối phương xám xịt chính là đi lúc ra đi tựa hồ còn có chút lưu luyến quay đầu lại nhìn Chân Nam Nhân 1 chút. (L: @@)

Chân Nam Nhân hiện tại đã chết lặng, ánh mắt ngốc tệ nhìn một chút người bên cạnh, rất tốt... rất tốt, quả nhiên là Từ Tri Lễ kẻ này... sau đó hần khẽ mỉm cười xoay người liền hướng khách sạn đi, còn nàng trong nội tâm rơi lệ đầy mặt. Thế là xong...trai đẹp kia đi mất rồi.....!

Đây mới thật là người hạnh phúc xung quanh là hạnh phúc nhưng là bất hạnh thì mỗi nơi đều có bất hạnh! Chân Nam Nhân như tựa như là u linh phiêu trở về trong phòng, bắt chập ánh mắt kính ngọc của Lưu thư ký trực tiếp ngã xuống, nhắm mắt lại lão thiên à... van cầu ngài...khi tôi mở mắt ra liền phát hiện đây hết thấy đều là mộng, tôi không có ở công ty của Tri Lễ làm việc... tôi không có gặp được người tên Từ Tri Lễ ...sẽ không lo bị khai trừ, sẽ không bị khủng hoảng kinh tế... Rất nhanh, Chân Nam Nhân đang khi tự thôi miên mình thì ngủ thiếp đi.

“Chân tiểu thư nên rời giường” Lưu thư ký rất tận tụy chức trách rời giường, còn thuận tiện kêu Chân Nam Nhân lên, Chân Nam Nhân nháy vài cái rồi cũng rời khỏi giường, hai người mặc quần áo tử tế ra khỏi phòng vừa vặn liền gặp được Từ Tri Lễ cùng với 1 vị nam đồng nghiệp khác đi ăn sáng Chân Nam Nhân nhìn đến Từ Tri Lễ trong nháy mắt mặt hoàn toàn đen ... Từ Tri Lễ, sáng sớm đã liền gặp ngài..., tôi hôm nay rốt cuộc sẽ có bao nhiêu vận rủi!

Chân Nam Nhân nhanh chóng mặt mặt sắc lập tức liền hấp dẫn tầm mắt Từ Tri Lễ rất nhanh... Từ Tri Lễ vẻ mặt vạn phần quen thuộc lập tức xuất hiện ở trước Chân Nam Nhân đó là một loại vẻ mặt gì... hơi nghiến ngậm? Phúc hắc... Còn là ác ma mỉm cười? ChânNamNhân nói không rõ ràng bất quá nàng duy nhất rõ ràng chính là chỉ cần Từ Tri Lễ lộ ra loại vẻ mặt này nàng hôm nay cũng đừng nghĩ sống khá giả!

“Ồ, Chân Nam Nhân tiểu thư như thế nào sáng sớm sắc kém như vậy?”

” Ách... Không có việc gì ” Không có việc gì mới là lạ! Nhìn đến nhà người là không chuyện tốt!

“A, như vậy Chân tiểu thư thật sự không cần đi bệnh viện xem một chút sao?” Từ Tri Lễ một bộ mặt quan tâm thuộc hạ thấy thế nào như thế rất không tự nhiên, Từ Tri Lễ xem như tôi cầu xin ngài... không cần phải lộ ra loại vẻ mặt sắc bén chứa dao này... được không? Đây để cho tôi buổi tối ngủ không yên!

” Chủ tịch...tôi thật sự không có việc gì!” Từ Tri Lễ trầm mặc tỉ mỉ đánh giá Chân Nam Nhân 1 phen, lộ ra bề mặt bình tĩnh chọc cho Chân Nam Nhân trong lòng một hồi sợ hãi. Lão Đại! Ngài rốt cuộc là hiểu cái gì! Lên tiếng sẽ chết! Không nên để cho tôi tim gan run sợ như vậy được không!

“Chân Nam Nhân, tôi hiểu rõ nữ nhân sẽ có vài ngày như vậy, không sao...tôi sẽ không vì vậy tức giận” Nói xong, còn đặc biệt vẻ khéo hiểu lòng vỗ vỗ bả vai của nàng, lộ ra một nụ cười ôn nhu đi ra.

Chân Nam Nhân quay mặt sang hít một hơi thật sâu, bình phục ý định giết người. Từ Tri Lễ, ngài để cho ngài nói thật cái gì không tốt!

Thần chết ơi mau dẫn tôi đi với....

33. Chương 33: Lại Bị Từ Tri Lễ Chinh!

“Chân Nam Nhân tiểu thư nếu thân thể của cô không thoải mái như vậy việc đàm phán hôm nay cô không cần đi hãy thật tốt ở trong phòng nghỉ ngơi đi.” Từ Tri Lễ còn đặc biệt quan tâm thuộc hạ nói.

“Không cần, tôi không sao, mọi người đều đang bận rộn, tôi lại không biết xấu hổ một mình ở trong khách sạn nghỉ ngơi chứ?” Chân Nam Nhân khách sáo cười hé ra mặt vốn là rất bình thường trong nháy mắt liền biến thành một bộ mặt đỏ khốc đỏ cười nhìn xem 2 người bên cạnh vẻ mặt khác thường nàng thấy mặt mình thật đen?

“Ai được rồi, nhìn cô dáng vẻ tích cực như vậy vậy liền theo chúng ta cùng đi nếu không thoải mái nhớ phải nói với tôi đó.”

Hu hu~ Từ Tri Lễ, ta van cầu nhà người không cần phải quan tâm ta như vậy được không, ta đây quá cảm động Cảm động đến thật sự là không chịu nổi! Ta thà tình nguyện ngài đối với tôi ác càng ác càng tốt!

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Rốt cục sau khi Chân Nam Nhân tỏ thái độ tích cực nàng rốt cục đã được như ý nguyện tham dự thương vụ hôm nay, ngồi ở trong phòng họp nhìn xem một phòng nghề nghiệp 1 đồng các tình anh vì lợi ích của công ty thúc đẩy đầu óc của mình, Chân Nam Nhân cảm thấy phần chần, ai ~ chính mình khi nào thì cũng có thể biến thành 1 loại nhân viên nòng cốt rồi đây... đi ra ngoài, là khí chất đó... phong độ thể kia ngấm lại nàng rất vô cùng hâm mộ, như nàng hiện tại đã nói nghe là một trợ lý giám đốc nói như thế nào cũng là 1 nhân vật quan trọng đúng là nói trắng ra chính là một tạp vụ! So với một nhân viên làm việc vặt mà nói nàng có chút thanh nhàn một chút, tiền lương cũng nhiều hơn một chút, người khác hầu hạ chính là hết thấy người, nàng cần hầu hạ tốt 1 người là Từ Tri Lễ là đủ rồi.

“Đi, giúp tôi lấy ly cà phê.” Đang thảo luận Từ Tri Lễ vượt vượt thái dương của mình lộ làm ra một bộ mặt có chút mệt mỏi lặng lẽ nói bên tai Chân Nam Nhân.

Nếu lão bản đã lên tiếng chính mình dám ngồi im sao? Vì vậy Chân Nam Nhân đành phải thừa dịp người chung quanh không có chú ý nàng nhanh như mèo, lẹ lẹ chạy ra khỏi phòng họp lục lọi tìm được phòng có đồ uống nhanh tay giúp Từ Tri Lễ rót 1 ly cà phê, đang lúc Chân Nam Nhân bưng ly cà phê đang chuẩn bị đưa cho Từ Tri Lễ đột nhiên di động vang lên một chút, mở ra dĩ nhiên là Từ Tri Lễ nhấc.

bây giờ tình huống có 1 chút căng thẳng, cô chờ 1 lúc hãy mang cà phê vào

Xem ra tình huống hiện tại có gì không đúng? Chân Nam Nhân bưng cà phê nóng hôi hổi theo bốn phần yêu cầu của Từ Tri Lễ không có đi vào quầy rầy bọn họ, ngược lại là ngồi ở trong phòng trà nước nghỉ ngơi, ngay từ đầu thấy người khác ra vào phòng giải khát nàng còn có chút lúng túng không biết nên cùng làm thứ gì, bất quá rất nhanh Chân Nam Nhân liền tìm chuyện làm nàng mở ra di động của mình chơi trò chơi quá là nhàm chán .

Nhưng Chân Nam Nhân hoàn toàn quên mất Từ Tri Lễ là một người như thế nào, Từ Tri Lễ phúc hắc là vậy. Chuyên dùng ác chính Chân Nam Nhân làm niềm vui thú nếu là ngày nào đó Từ Tri Lễ không chinh Chân Nam Nhân đó mới là ngày thế giới này đều đổi tính! Nhưng bạn biết đó Chân Nam Nhân đột nhiên thần kinh không ổn định năng thậm chí ngay cả chuyện này đều quên vì vậy, nàng ....bi thảm .

Một người đáng thương ngồi ở một quốc gia khác lại còn ở phòng giải khát lại chơi game... cuối cùng còn chơi đến ngủ! Còn ngủ thẳng tới tự nhiên tỉnh dậy hết thấy đều là Từ Tri Lễ ban tặng!

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Vì vậy, khi Từ Tri Lễ cùng công ty kia lần này đàm phán chuyện trò vui vẻ vừa từ phòng họp đi ra, bưng tỉnh đại ngộ đột nhiên nhớ ra Chân Nam Nhân trong phòng giải khát lấy một ly cà phê sau đó lại mất....

Thiệt là! Hiện tại chỉ cần vừa nhìn thấy cái mặt Từ Tri Lễ lúc đó, nàng liền muốn dã man!

LễNins | -spacerun:yes'> lộ ra loại vẻ mặt này nàng hôm nay cũng đừng nghĩ sống khá giả!

“Ồ, Chân Nam Nhân tiểu thư như thế nào sáng sớm sắc kém như vậy?”

” Ách... Không có việc gì ” Không có việc gì mới là lạ! Nhìn đến nhà người là không chuyện tốt!

“A, như vậy Chân tiểu thư thật sự không cần đi bệnh viện xem một chút sao?” Từ Tri Lễ một bộ mặt quan tâm thuộc hạ thấy thế nào như thế rất không tự nhiên, Từ Tri Lễ xem như tôi cầu xin ngài... không cần phải lộ ra loại vẻ mặt sắc bén chứa dao này... được không? Đây để cho tôi buổi tối ngủ không yên!

” Chủ tịch...tôi thật sự không có việc gì!”

Từ Tri Lễ trầm mặc tỉ mỉ đánh giá Chân Nam Nhân 1 phen, lộ ra bề mặt bưng tỉnh chọc cho Chân Nam Nhân trong lòng một hồi sợ hãi.

Lão Đại! Ngài rốt cuộc là hiểu cái gì! Lên tiếng sẽ chết! Không nên để cho tôi tim gan run sợ như vậy được không!

“Chân Nam Nhân, tôi hiểu rõ nữ nhân sẽ có vài ngày như vậy, không sao...tôi sẽ không vì vậy tức giận” Nói xong, còn đặc biệt vẻ khéo hiểu lòng vỗ vỗ bả vai của nàng, lộ ra một nụ cười ôn nhu đi ra.

Chân Nam Nhân quay mặt sang hít một hơi thật sâu, bình phục ý định giết người. Từ Tri Lễ, ngài để cho ngài nói thật cái gì không tốt! Thần chết ơi mau dẫn tôi đi với....

34. Chương 34: Tham Gia Yến Hội?

Thật vất vả liều mạng đè nén lửa giận trong lòng đi theo sau Từ Tri Lễ trở lại khách sạn, Chân Nam Nhân thiếu chút nữa trực tiếp mở lên một cục gạch hung hăng đánh tới gáy Từ Tri Lễ! Em gái nhà người! Làm ỉn bên ngoài đợi lâu như vậy, thậm chí ngay cả giải thích cũng không có! Từ Tri Lễ... mẹ của người ! Người khẳng định không phải là đảng cộng sản Trung Quốc ưu tú hun đúc lớn lên! Toàn thân cao thấp một mùi tư bản Mĩ! Ta muốn tố cáo người! Ta cáo người ngược đãi nhân viên! Chân Nam Nhân oán khí đến tột đỉnh cả người chung quanh ánh mắt thường cũng có thể nhìn ra nàng có oán khí, 1 oán khí đáng sợ!

Có lẽ là cảm nhận oán khí mãnh liệt của Chân Nam Nhân, Từ Tri Lễ rốt cục dừng bước quay mặt nhìn Chân Nam Nhân một cái, khóe miệng đột nhiên nhếch lên không rõ, sau đó lại xoay người tiếp tục đi hành động này chọc cho Chân Nam Nhân không giải thích được Từ Tri Lễ... ngài là quỷ nhập vào người đúng không?

Đang khi Chân Nam Nhân sắp trở lại phòng của mình Từ Tri Lễ rốt cục chậm rãi mở ra cái đôi môi cao quý.

“Tối mai sẽ có một buổi tiệc ăn mừng, cô theo giúp tôi đi, ngày mai nhớ đi mua bộ lễ phục.”

” Ách...tại sao là tôi.... Lưu thư ký đâu?” Chân Nam Nhân nháy mắt liền nhớ đến một người đồng nghiệp nữ khác... nói thế nào mặc dù Lưu thư ký nhìn qua là cứng nhắc một chút nhưng bắt quá số tuổi tầm mình

cũng không hơn kém bao nhiêu ăn mặc một chút cũng không tệ lắm ... đâu như nàng? Dù là hoá trang thế nào cũng bị ngộ nhận là giả gái...

“Lưu thư ký là vợ của Trần quản lý” Từ Tri Lễ rất tốt bụng giải thích vì sao Lưu thư ký không cần đi Trần quản lý là 1 vị đồng nghiệp cũng đi cùng trong chuyến này...Chân Nam Nhân biết cái chân tướng này trong nháy mắt hồn loạn .

Nàng không có nghe lầm chứ...Lưu thư ký & Trần quản lý...1 đôi. Dường như Lưu thư ký so với mình chỉ lớn hơn một tuổi đi vì sao lại kết hôn sớm như vậy! Điều này làm nàng hâm mộ ghen ghét! Đang nói nếu là một nhà 1 đôi sao phải tách ra! Này rất dễ dàng làm cho nàng hiểu lầm được được! Chân Nam Nhân nhìn khách sạn này chỉ cần nhớ kẻ đầu sỏ gây nên mọi oán hận trong lòng lại mạnh mẽ thêm một bậc... đôi phân phòng! Thật thiệt thòi chỉ có thủ trưởng nhần tâm mới nghĩ ra được!

“Bọn họ mới kết hôn có hai tháng mà thôi, tôi không hi vọng lúc đàm phán mang theo hai kẻ tinh lực không đủ, và 1 kẻ đại não si ngốc đi. ” Từ Tri Lễ giống như là có thuật đọc tâm một nghi vấn trong lòng Chân Nam Nhân.

“Nhớ rõ ngày mai đi mua lễ phục ” Sau đó liền nghênh ngang rời đi.

Chân Nam Nhân ngơ ngác đứng tại cửa phòng, thật lâu sau mới hiểu được ý của Từ Tri Lễ.

Từ Tri Lễ! Nhà người mới là ngốc! Cả nhà người đều đại ngốc!

Chắc có lẽ là bởi vì tại phòng giải khát ngủ một giấc nên Chân Nam Nhân nằm xuống giường lăn qua lộn lại không có một chút buồn ngủ, vì vậy nàng bắt đầu nhớ lại mình từ thời thiếu niên sau đó chính là bây giờ vẻ đẹp của nàng chỉ dùng hai chữ khái quát đó là “bi thống”! Vô cùng vô tận .... bi thống!

Chân Nam Nhân quay cuồng hơn một giờ sau ngủ không được, ngồi dậy móc ra Laptop nhanh chóng vào trò chơi, ngủ không được ở trên giường lãng phí thời gian còn không bằng tại thế giới game giết boss cho thống khoái, dù sao đều là boss coi như giết Từ Tri Lễ cho hả giận !

Bất quá Chân Nam Nhân bỏ lên trò chơi, thế nhưng hảo hữu một mảnh màu xám tro thấy lóe sáng 1 cái tên đó! “giang hồ vô song” là lão công trong trò chơi của nàng!

A! Tình yêu ! Chỉ có chàng không có vứt bỏ thiếp!

35. Chương 35: Lão Công Iu Quý !

nương tử ta là gay ta sợ ai: phu quân! Thiếp nhớ chàng muốn chết!

phu quân giang hồ vô song: ? ? ? ? ?

nương tử ta là gay ta sợ ai: chán ghét... cũng không nói 1 câu an ủi người ta một chút.

phu quân giang hồ vô song: ? ? ? ? ?

Nhìn xem trong màn hình, người kia bị chính mình lời ngay cả 1 câu đều nói không nên lời, Chân Nam Nhân trong lòng nhất thời biết thỏa mãn! Trong nháy mắt những tức giận của Từ Tri Lễ toàn bộ đều tiêu tán. (Chân Nam Nhân, trong lòng của người rất cuộc là có bao nhiêu biến thái!)

nương tử ta là gay ta sợ ai: phu quân, có thể hay không cùng nương tử đi xoát BOSS

~Chân Nam Nhân lên trò chơi miệng liền trở nên dị thường trơn tru, quả thực có thể so với chủ chúa Di Hồng Viện đánh còn không lại nàng! Chẳng qua là 1 thời gian dài luyện nàng đẳng cấp, trang bị cho dù không phải là đại thần cũng ít nhất là nhị thần đi! Mặc dù xưng hô thể này nghe rất giống mắng chửi người.

phu quân giang hồ vô song: hả, BOSS?

nương tử ta là gay ta sợ ai: chính là boss lão vu bà, thiếp ghen ghét nàng so với thiếp trẻ tuổi xinh đẹp hơn nên thích on game liền đi giết cô ta, trực tiếp phóng đại chiêu! 5555

phu quân giang hồ vô song: OK, ngay lập tức đi đi.

nường tử ta là gay ta sợ ai: Dạ! Phu quân! Chàng thật tốt quá! Hôn một cái.

Rất nhanh, liền chứng kiến trong màn hình một người nữ hiệp mặc y phục màu đỏ ôm một áo lam kiếm khách nhiệt tình hôn hôn, bên kia một nam nhân cương nghị luôn luôn cứng ngắc khóe miệng đột nhiên giương lên một cái, chung quanh là một cao ốc văn phòng tối om, trong một phòng làm việc chỉ có máy tính phát ra ánh sáng hơi yếu. (L: nam phụ đi...)

Sáng sớm hôm sau, Chân Nam Nhân đã bị Từ Tri Lễ từ trên giường dùng điện thoại đào lên đây là bi thảm cỡ nào! Nên biết nàng tối ngày hôm qua đánh Boss đánh hăng một chút buồn ngủ cũng không có, khiến cho nàng 3 giờ sáng có một chút buồn ngủ rồi mới cưỡng bức ngủ trên giường.

Nhưng là bây giờ Từ Tri Lễ vì một bộ lễ phục! Sáng sớm liền kéo nàng ra khỏi khách sạn thậm chí còn cưỡng chế dùng nước lạnh giúp nàng rửa mặt để thanh tỉnh một chút! Chân Nam Nhân dù không muốn vẫn phải đi phía sau Từ Tri Lễ trong miệng vẫn ân cần thăm hỏi tổ tông 18 đời nhà hắn.

“Đi thử xem cái này” Từ Tri Lễ buông lỏng Chân Nam Nhân đi vào một tiệm bán quần áo, một phen chọn lựa từ trên giá áo lấy được một bộ lễ phục công chúa màu lam nhét vào tay Chân Nam Nhân vừa nhìn liền biết không phải là lần đầu tiên mang theo nữ nhân đi mua đồ.

Chân Nam Nhân ôm y phục trong ngực một bộ mặt muốn lên núi đao xuống biển lửa bi tráng bị nhân viên trong cửa hàng dẫn đi vào trong phòng thử đồ, u u mê mê cởi ra y phục của mình đổi lại y phục Từ Tri Lễ chọn sau một phen giãy giụa Chân Nam Nhân rốt cục thay xong y phục đi ra khỏi phòng thử quần áo.

“Cái kia.. trông như thế nào?...” Chân Nam Nhân nhích mép váy, một bộ mặt nhăn nhó nhí nhí mặt đã là đỏ bừng đây là nàng lần đầu tiên từ khi ra đời mặc váy! Thấy không được tự nhiên đây?

Từ Tri Lễ gần đó khi Chân Nam Nhân đi ra trong nháy mắt có một loại cảm giác kinh diễm, sau đó vẻ mặt lập tức bình tĩnh.

” Cô cảm thấy ở đâu không hợp sao?”

” Hả... Chính là bên trên... có điểm quá hở ” Chân Nam Nhân lần đầu tiên cảm giác mình cũng là nữ, mặt đã hồng kinh dị .

“Bên trên tôi thấy đương nhiên rất bình thường ” Từ Tri Lễ rất bình thản nói giống như Chân Nam Nhân chính là ngực bằng phẳng!

Chân Nam Nhân phần nộ rồi. Móa! Y phục là mi kéo ta tới mua! Cũng không phải ta xung phong nhận việc muốn cùng nhà người đi yến hội ! Hiện tại ghét bỏ ta ngực phẳng... Chuyện này liên quan gì tới ta! Muốn đi cùng mỹ nữ....mi tự tìm chứ...

36. Chương 36: Mua Sắm

Từ Tri Lễ thật bình tĩnh loại bỏ ánh mắt phần nộ của Chân Nam Nhân ở trong tiệm tiếp tục tìm kiếm lấy 1 bộ lễ phục thích hợp, đối với Từ Tri Lễ coi nàng như không khí thật sự làm cho nàng rất giận phần, hoàn hảo ở đây không có vũ khí có tính sát thương bằng không nàng sẽ sử dụng tại trên người Từ Tri Lễ!

“Đi thử lại 1 lần nữa xem nào” Từ Tri Lễ lại thuận tay từ trên giá áo lấy xuống một món đồ màu đỏ bên cạnh cô bán hàng căn bản sẽ không phải một nhọc gì!

“Dạ... lão gia ~” Chân Nam Nhân không có cách nào kháng cự yêu cầu của Từ Tri Lễ ai bảo hắn là lão bản? Minh chính là mệnh chịu khổ! Nếu là bay qua thời cổ đại Từ Tri Lễ chính là một địa chủ! Nàng chính là nô lệ bi thảm!

Không biết qua bao lâu Chân Nam Nhân mặc thử N bộ lễ phục từ phòng thử quần áo đi đến... thể xác và tinh thần mệt mỏi nhìn xem kẻ kia nhàn nhã ngồi ở ghế uống nước không biết lấy từ đâu, Chân Nam Nhân hận không thể trốn đến góc xó xĩnh nào cần khẩn nguyện rửa Từ Tri Lễ!

“Lão bản à, hôm nay đã thử bao nhiêu rồi còn muốn thử bao nhiêu nữa?” Dù cho hận Từ Tri Lễ tiểu nhân, Chân Nam Nhân vẫn như cũ không có cách nào cãi bất cứ mệnh lệnh gì của hắn, không có biện pháp .... người ở dưới mái hiên sao lại không cúi đầu chứ!

“Cô cảm thấy tôi sẽ dẫn một kẻ quần áo nhìn không thể được đi tham gia một yến hội đối với tương lai phát triển của công ty rất trọng yếu sao?” Từ Tri Lễ nói giống như Chân Nam Nhân chính là một kẻ ngu ngốc một đầu gỗ mục không thể dẻo.

“Lão bản, ngài chỉ cần đi tìm một mỹ nữ cùng ngài đi như vậy còn có thể đề cao hình tượng của công ty chúng ta hơn” Chỉ cần không phiền toái nàng ai đi nàng đều gơ hai tay tán thành!

“Đúng là con người của tôi ngay cả có 1 thói quen kì lạ như vậy, hoặc là sẽ phải tìm phải tốt nhất, bằng không sẽ phải xấu nhất trung gian tôi không thích, nữ nhân tôi mang theo nhất định phải cho người khác lưu lại ấn tượng thật sâu.”

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Chân Nam Nhân rất thông minh biết rõ Từ Tri Lễ chắc chắn sẽ không khen mình xinh đẹp nếu là không cực đoan chọn một kẻ bình thường Chân Nam Nhân không hề nghi ngờ mình chính là người xấu nhất trong miệng Từ Tri Lễ thiệt là... này quá tổn thương lòng tự trọng đi! Nàng chẳng qua là lớn lên như nam nhân một chút có cần thiết phải như vậy tổn hại nàng không? Mặc dù nàng mặc váy quả thật có điểm rất khó nhìn.

“Nơi này lễ phục mỗi bộ tôi đều thử qua” mặc dù rất không... Chân Nam Nhân còn không đem lời nói thật ra, hy vọng có thể đả động Từ Tri Lễ buông tha cho chính mình.

“Như vậy...” Từ Tri Lễ rút cục giật giật thân thể từ trên ghế đứng lên

“Đi 1 tiệm khác đi.”

“Lão bản ~” Chân Nam Nhân nước mắt lưng tròng nhìn Từ Tri Lễ hận không thể quỳ xuống.

“Chỉ cần cô theo giúp tôi đi lần này tháng này tiền thưởng tăng thêm 50 % phần trăm muốn hay không?” Từ Tri Lễ dứt khoát vung ra tiền thưởng làm hấp dẫn.

“Hả....80% ...” Chân Nam Nhân suy nghĩ một chút kiếm 1 chút không uống, còn không bằng kiếm 1 chút dù sao Từ Tri Lễ có nhiều tiền.

“60% không thêm ” Từ Tri Lễ xoay người rời đi ra khỏi tiệm.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Đợi một chút! Tôi xong rồi! Lão Đại... đi chậm một chút!” Chân Nam Nhân rút cục chiếm một chút tiện nghi, vui vẻ chạy đến phòng thử nhanh chóng cầm quần áo đối chết như điện Từ Tri Lễ trong nháy mắt, Chân Nam Nhân dùng một loại ánh mắt lửa nóng 100 độ gắt gao nhìn chằm chằm Từ Tri Lễ... đó chính là tiền \$\$\$!

37. Chương 37: Từ Hi & Từ Liên Anh

Ngày hôm sau.

“Lão Đại à, ngài xác định thật sự muốn tôi mặc bộ này ?” Sắp tới thời gian xuất hiện ở yến hội Chân Nam Nhân vẫn như cũ không lòng nắm góc áo của mình.

“Cô nếu như là nếu không xuất phát cứ u u mê mê tôi lập tức đem cô lột sạch kéo tới yến hội trường!” Nguy trạng ưu nhã của Từ Tri Lễ toàn bộ bị Chân Nam Nhân ài đến không còn một mảnh, lộ ra vẻ hung tàn Chân Nam Nhân trong nháy mắt bị khí thế hung hăng của Từ Tri Lễ ngơ ngác ngẩn người tại đó.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Không nhanh đi chuẩn bị!” Từ Tri Lễ thật sự là bị cái kẻ thần kinh không ổn định là Chân Nam Nhân giầy vò đến điên rồi, chỉ là mua lễ phục rõ ràng hần cũng đã cảm thấy cũng không tệ lắm nhưng cái nha đầu này rõ ràng chính là ở chỗ này kén cá chọn canh ... cái gì làn váy quá ngắn, sau lưng quá lộ, vải quá ít ... Nếu

không phải là sợ đi ra ngoài mất mặt hẳn thật sự rất muốn ném cho Chân Nam Nhân một cái ga giường! Dem nằng toàn thân cao thấp đứng lên tốt nhất một vùng che cho kín!

“Tốt! Tốt! Lập tức ngay!” Chân Nam Nhân liên tiếp hô ba tiếng, vội vàng đi ngay đồ, giấy, túi xách... liền vội vã ra cửa.

Từ Tri Lễ sải bước đi ở phía trước trong lòng âm thầm ghi nhớ về sau tiệc tối nay, yến hội các loại tuyệt đối không thể mang Chân Nam Nhân cùng đi cho dù là một mình cũng so với mang theo Chân Nam Nhân mạnh hơn một trăm lần...à không gấp một vạn lần!

Ngồi trên xe taxi, Từ Tri Lễ nhanh chóng nói nơi đến lái xe tiên sinh ngay lập tức lái xe chở hai người đến nơi.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Chân Nam Nhân, tôi lần cuối cùng nhắc nhở cô ” Ngồi trên xe Từ Tri Lễ dùng lời lẽ chính nghĩa giáo dục Chân Nam Nhân, mặc dù hẳn đã đối với Chân Nam Nhân có ở trong yến hội biểu hiện xuất sắc gì cũng không mong đợi, bất quá cần thiết vẫn phải nói...phòng trừ cô nằng này bị mất mặt, dù sao cũng là thủ hạ của mình... không muốn chính mình bị mất mặt.

“Tôi cũng biết ! Đến đó tuyệt đối không có thể tùy ý lớn tiếng ồn ào, cười to, tốt nhất là toàn bộ hành trình một câu nói cũng không nên nói, chỉ cần ở cạnh lúc ngài nói chuyện tôi ở một bên mỉm cười gật đầu là được, trừ phi có gì đặc biệt nếu không tuyệt đối tuyệt đối không tách khỏi ngài trong cự li năm mét ...” Chân Nam Nhân nhanh chóng đem lời nói của Từ Tri Lễ đọc lâu lâu.

“Những lời này ngài nhắc đi nhắc lại đều đến 5 lần rồi !Tôi chỉ cần nghe 1, 2 lần là đủ lắm rồi” Nói xong Chân Nam Nhân còn cố ý làm ra một vẻ ngoáy lỗ tai.

“Còn có tại đó tuyệt đối không thể tùy tiện liền ngoáy lỗ tai, dù cô phải nghe hơn một ngàn lần cũng phải nghe!” Nhìn Chân Nam Nhân, Từ Tri Lễ càng ngày càng hối hận quyết định của mình đem Chân Nam Nhân tới tham gia lần yến hội này...này chỉ sợ là đời này hẳn lần đầu tiên hối hận với quyết định của mình.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Hối hận kỳ thật không chỉ là 1 mình Từ Tri Lễ mà Chân Nam Nhân trong lòng cũng là hối hận vạn phần, nghĩ mình lúc trước làm sao lại không thể lấy cái chết kiên quyết uy hiếp không đi công tác lần này? Lần này thì hay rồi... cái gì cũng không có chơi đến..lại còn bị lẩn qua lẩn lại quá đầu như Lưu thư ký cùng Trần quản lý tại đây đi công tác ngày cuối cùng còn có thể cho nghỉ phép, hai người thần tiên quyến lữ cùng một chỗ du sơn ngoạn thủy mà nằng thì? Đó là chỉ có thể nhìn chằm chằm yêu nghiệt Từ Tri Lễ cho dù gương mặt này dù thế nào hẳn đẹp ý nhưng là khí quản chịu nổi, huống chi Từ Tri Lễ còn thường xuyên vô nhân đạo áp bức nằng.

Hôm nay không biết là Từ Tri Lễ nhân phẩm tốt thế nào, hai người trên đường đi thế nhưng không có gặp được kẹt xe điều này làm cho nằng nhiều năm đi làm cũng thấy lạ, cơ hồ ngày ngày gặp được kẹt xe là chuyện bình thường.

“Đến rồi, hãy nhớ kỹ lời của tôi nói!” Từ Tri Lễ móc ra ví thanh toán tiền xe,rất thân sĩ từ xe xuống trước, không đợi Chân Nam Nhân mở cửa xe Từ Tri Lễ liền dẫn đầu giúp Chân Nam Nhân mở cửa xe dắt tay Chân Nam Nhân xuống, Chân Nam Nhân lập tức thụ sủng nhược kinh nên biết nằng nếu như là Từ Hi thái hậu được Từ Tri Lễ hầu hạ căn bản chính là lần đầu tiên! Từ Tri Lễ à Từ Tri Lễ, nhà người cũng có thành Lý Liên Anh! Chân Nam Nhân rất muốn ngửa mặt lên trời cười to.

38. Chương 38: Từ Tri Lễ Đối Với Tôi Có Chút Lòng Tin Được Không!

“Chân Nam Nhân, tôi cảnh cáo cô mau đem cái loại nộ cười ngây ngô thu hồi cho tôi” Từ Tri Lễ đứng ở bên cạnh Chân Nam Nhân cảnh cáo, vừa lại dắt tay Chân Nam Nhân đi vào hội trường.

“We e” mới vừa đi vào hội trường chạm mặt liền đi tới một đôi quần áo nam nữ chới vơi đối với bọn họ nhiệt tình chào, Từ Tri Lễ cũng là lập tức đáp lễ, Chân Nam Nhân vốn là ngơ ngác đứng ở một bên nhìn ba người tự mình một mình như là một ngốc tử đứng ở nơi đó đặc biệt nhìn chăm chú lập tức cũng học Từ Tri Lễ cũng đi theo đối phương.

Rất nhanh Từ Tri Lễ chào hỏi xong liền mang theo Chân Nam Nhân đi tới khu rượu, hai người đều tự bưng một ly sâm banh liền bắt đầu ở trong đám người đi xuyên qua, không ngừng chào hỏi... mỉm cười khiến cho Chân Nam Nhân trong lòng xúc động muốn chết hận không thể tại chỗ lột xuống váy áo của mình, mặc lại trang phục thường ngày, thế giới này không thuộc về nàng

“Lão bản, tôi có thể xin đi 1 chút được không?” Chân Nam Nhân trên mặt mỉm cười, lặng lẽ đi theo Từ Tri Lễ nói.

“Tôi thật sự là nhịn không nổi ~ “

“Nhanh lên đi!”

Vừa được Từ Tri Lễ phê chuẩn Chân Nam Nhân trong lòng khoan khoái chỉ thiếu chút nữa vừa đi vừa nhảy nhót đến nhà vệ sinh .

“Thật không biết những người có tiền kia suy nghĩ cái gì, như thế nào lại thích lấy loại yến hội không ăn uống này, nhìn xem ai cũng là cười hì hì nào biết đâu trong lòng có bao nhiêu tính toán nhỏ nhặt ..., ài... chân của tôi ~” Chân Nam Nhân ngồi ở trên bồn cầu bực tức, vừa cởi xuống giày cao gót xoa bóp cho đôi chân đau thương của mình.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Đang khi Chân Nam Nhân trong lòng tính toán cứ như vậy cứ ngồi trong phòng vệ sinh đến khi kết thúc yến hội thì di động trong túi xách của Chân Nam Nhân vang lên, mở ra vừa nhìn đúng như Chân Nam Nhân dự đoán quả nhiên là Từ Tri Lễ.

Từ Tri Lễ! Ngài không thể để cho tôi thanh thản nghỉ ngơi một chút sao? Không có tôi ngài sẽ chết sao!

“A lô?”

“Chân Nam Nhân, xin hỏi cô là chết trong phòng vệ sinh sao?” Từ Tri Lễ vừa mở miệng chính là tương đối độc.

Chân Nam Nhân không có cách nào phản kháng, đành phải ngoan ngoãn đi lên giấy đi ra khỏi buồng vệ sinh, mỗi một bước đi đều tương đối nặng nhọc, từ phòng vệ sinh đi vào trong hội trường bên cạnh Từ Tri Lễ lập tức thấy được Chân Nam Nhân lại ngay lúc đó cùng người bên cạnh lên tiếng chào hỏi sau đó liền đi về phía nàng.

“Cô lâu như vậy không ra, tôi còn tưởng rằng cô bị rớt xuống bồn cầu rồi.”

Từ Tri Lễ, xin ngài không cần phải khinh bỉ chỉ số thông minh của tôi được!

“Dù sao cũng không có đi nhầm phòng vệ sinh....Và ít ra sẽ không bị người ta ngộ nhận là biến thái hoặc là sắc lang ” Chân Nam Nhân rất nhắc lại chuyện xấu hổ lần trước của Từ Tri Lễ, vẻ mặt nụ cười chuyên nghiệp thoáng liếc mắt nhìn vẻ mặt của Từ Tri Lễ.

Ừ..hay quá... cả khuôn mặt hoàn toàn biến thành màu đen, đây là Chân Nam Nhân lần đầu tiên cùng Từ Tri Lễ đấu tranh mà lấy được thắng lợi và cũng là lần duy nhất của cuộc đời nàng.

“Hoan nghênh các vị tới tham gia yến hội lần này, tôi cùng với vợ rất biết ơn mọi người đã quang lâm, vì mọi người có thể chơi tận hứng nên còn cố ý an bài một tiết mục nhỏ chính là thỉnh mỗi vị tiên sinh có bạn gái lên đài vì mọi người cống hiến 1 tiết mục, sau đó mỗi người sẽ bỏ phiếu bình chọn ra 1 tiểu thư có tài tốt nhất, vị tiểu thư kia có thể lấy được một phần lễ vật do chúng tôi chuẩn bị.” Một đôi vợ chồng trung niên đứng ở trên đài nói, Từ Tri Lễ liền đảm nhiệm vai trò phiên dịch đem lời họ nói cho Chân Nam Nhân sau cùng còn nói thêm câu.

“Tôi không cầu cô có biểu hiện gì ra vẻ yếu kém đừng có cho tôi xấu mặt!”

Cất... như thế nào đối với nàng không có lòng tin thế chứ? Thiệt thôi nàng còn đối với phần thưởng thần bí kia có ý muốn bưng bưng không nghĩ tới còn chưa có bắt đầu đã bị Từ Tri Lễ gọi ột chậu lạnh buốt!

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Này... ~” Chân Nam Nhân rất khinh bỉ nhìn xem Từ Tri Lễ, rồi đi theo mấy cô gái đến sau sân khấu , không thèm cùng Từ Tri Lễ dây dưa.

39. Chương 39: Giành Giải Thưởng!

“Tiết mục bắt đầu! Đầu tiên ời bạn gái của Hứa tiên sinh Vương tiểu thư ra sân khấu!”

Thời gian chuẩn bị ngắn ngủi trôi qua , mấy cô gái đều ríu rít lên sân khấu ra sức biểu hiện tài của chính mình, dưới đài các vị tiên sinh cũng đều hưng trí bừng bừng quan sát biểu diễn, chỉ có Từ Tri Lễ trong đáy lòng có chút thấp thỏm bất an rất nhanh... khi Từ Tri Lễ bất an Chân Nam Nhân ra sân chỉ thấy nàng thay lễ phục đổi lại một bộ đồ thể thao màu lam, mọi người tham gia trước đó lên sân là ca hát, hoặc là khiêu vũ nên nàng lập tức thu hút hứng phấn của mọi người.

“Là bạn gái của Từ tiên sinh, Chân tiểu thư.” Người chủ trì hướng mọi người giới thiệu một chút rồi ngay lập tức xuống đài, đem sân khấu để lại cho Chân Nam Nhân. (L: khi nào lên chức bạn gái rồi..)

Nhìn xem khách quý ở dưới đài Chân Nam Nhân hít một hơi thật sâu ổn định tinh thần, lập tức liền bày ra tư thế của mình một cái chân xinh đẹp đá lập tức chọc cho người dưới đài kinh ngạc liên tục mà ngay cả Từ Tri Lễ cũng là có chút ít giật mình nhìn xem Chân Nam Nhân, ánh mắt của nàng cũng có chút biến hóa ít nhất Chân Nam Nhân trong mắt hẳn không phải là một kẻ cái gì cũng không biết ngu ngốc rồi... ít nhất khi nguy hiểm cô ta có thể động tay chân.

Ngắn ngủi vài phút Chân Nam Nhân liền hướng mọi người cúi người chào, sau khi biểu diễn vài động tác võ thuật độ khó cao Chân Nam Nhân khuôn mặt nhỏ nhắn có chút đỏ lên nhưng là so với bộ dạng sống không bằng chết trước kia thì cô nàng này ngược lại càng thêm xinh đẹp, chói lọi, rất nhanh tất cả các cô gái đều biểu diễn xong đến phiên vợ chồng chủ buổi tiệc tuyên bố người giành giải thưởng. Từ Tri Lễ nhẹ kéo tay Chân Nam Nhân tay, mỉm cười đứng ở dưới đài, trong lòng đã có dự định nếu là không ngoài suy đoán của hắn, Chân Nam Nhân hẳn là người nhận phần thưởng dù sao nói thế nào thấy Chân Nam Nhân hoàn toàn xứng đáng.

“Các cô gái đây đều rất đa tài, rất giỏi tuy vậy cũng chỉ có vị này có tài xuất chúng giành chiến thắng do mọi người nhất trí tán thưởng cô gái ấy chính là Chân Nam Nhân tiểu thư!”

Chân Nam Nhân lập tức kích động quạ tặng ...! Nàng rốt cục cướp được lễ vật! Xem ra yến hội xa hoa này chủ nhà cũng sẽ không quá buồn xin chuẩn bị quà tặng chắc không đến nỗi! Chân Nam Nhân đối với phần thưởng tràn đầy mong đợi còn Từ Tri Lễ lại một mực bên cạnh duy trì vẻ mặt mỉm cười không có gì quá kích động, ChânNamNhân quay mặt sang len lén khinh bỉ nhìn hắn.

“Chân tiểu thư may mắn lấy được 1 chuyến đi du lịchAlaskabây ngày, tại trong bảy ngày này mọi chi phí ăn, ở, đi lại đều được bao chọn...!”

Du lịch miễn phí toàn bộ á?

Chân Nam Nhân chỉ là nghĩ thôi đã liền kích động nên biết nàng đúng là nô lệ cùng khổ! Muốn nàng đi làm kiếm tiền đếnAlaskadi du lịch không biết đến ngày tháng năm nào mới có thể đi được! Đối với cái chuyện to đến trời sập này có lý do mà gì cự tuyệt chứ? Chân Nam Nhân không chút khách khí lên đài nhận phần thưởng của mình cho đến khi yến hội kết thúc, trở lại khách sạn Chân Nam Nhân vẫn cười không khép miệng.

Nhìn xem Chân Nam Nhân vẻ cao hứng trong lòng Từ Tri tính toán thật nhanh cho cái nha đầu kia vui vẻ đây cũng không phải là tác phong của hắn, nhìn cô ta vẻ mặt đau khổ hề hề đến không nói được mới là niềm vui thú cuộc sống hắn. Vì vậy... (L: ác ma...)

“Buổi sáng mai dậy sớm hãy thu thập xong đồ, chúng ta phải đi săn bay ” Trở về phòng trước Từ Tri Lễ đối với Chân Nam Nhân dặn dò .

Săn bay? Chẳng lẽ là phải về Trung Quốc sao? Chân Nam Nhân thoáng cái liền nhớ món mì thịt bò của Trung Quốc ...Trung Quốc ...

Từ Tri Lễ nhìn xem Chân Nam Nhân bộ dạng chảy nước miếng thần bí cười cười đi trở về gian phòng của mình, Chân Nam Nhân nếu nhà người biết săn tướng xem còn có thể vui vẻ như vậy hay không?

40. Chương 40: Ngạc Nhiên Mừng Rỡ Hay Là Kinh Hãi?

Chân Nam Nhân trở về phòng trong tay cầm vé máy bay liên tục cầm chặt nhìn chăm chăm, không ngừng ngây ngô cười, chọc cho người ở một bên là Lưu thư ký tóc dựng ngược như nhìn một người bị bệnh thần kinh nhìn Chân Nam Nhân, còn cô nàng kia vốn là ngây ngô cười đột nhiên từ trên giường nhảy lên dè dặt đem vé máy bay kẹp vào trong hộ chiếu, sẽ đem hộ chiếu này thật tốt đặt ở dưới cái gối rồi yên lặng ngủ.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai Chân Nam Nhân đã bị tâm tình về nhà bị kích động sớm một chút liền từ trong chăn đi ra, so với ngày thường cũng không có thuaChúc công ca ca.

“Lão bản, chúng ta hôm nay là mấy giờ xuất phát đi săn bay ?” Chân Nam Nhân ăn điểm tâm bưng bưng nhìn qua Từ Tri Lễ.

” Hả...10 giờ đi ” Từ Tri Lễ không nhanh không chậm ăn sáng, một chút cũng không để cho Chân Nam Nhân nhìn ra cái gì khác thường .

“oh~” Chân Nam Nhân gật gật đầu không có nói cái gì nữa.

Tại chỗ ăn xong một chuyến bốn người lại trở về phòng của mình thu thập hành lý, chuẩn bị bước lên máy bay về nước.

“Lão bản và Chân tiểu thư đem hộ chiếu cho tôi đi, tôi đi tiến hành làm thủ tục” Đi vào sân bay Trần quản lý xung phong nhận việc giúp mọi người chạy việc, ai cũng không từ chối làm gì rất sáng khoái sẽ đem hộ chiếu đưa tới Trần quản lý.

“Đúng rồi, tôi với cậu cùng đi” Từ Tri Lễ giống như là đột nhiên nghĩ tới chuyện gì đó đi theo Trần quản lý, còn hai cô gái liền ngồi ở tại chỗ chờ đợi họ trở lại.

Cũng sắp phải về nhà Chân Nam Nhân tâm tình bắt đầu theo thời gian trôi qua mà càng kích động, một lòng chỉ nghĩ nhanh kết thúc chuyến đi không có chút nào vui thú, ngoại trừ kia phần thưởng Alaska kia làm cho nàng thoáng có được một chút an ủi dù sao chuyến đi này cũng có gì đó.

Rất nhanh Từ Tri Lễ cùng Trần quản lý làm xong thủ tục trở lại, Trần quản lý mang theo lão bà của mình đi dạo mấy cửa hàng miễn thuế ở gần đó, chỉ để lại Từ Tri Lễ cùng Chân Nam Nhân tại đó mất to trừng mắt nhỏ ngồi không thấy thế nào cũng không được tự nhiên, Từ Tri Lễ lại đeo lên kính râm ngồi nhắm mắt dưỡng thần, còn những người qua lại ở sân bay nhìn Từ Tri Lễ kia xinh đẹp xuất chúng cho dù là đeo kính râm che lấp mắt cũng không có chút ảnh hưởng đến, làm cho nhiều người còn tưởng rằng Từ Tri Lễ là đại minh tinh nào đó rồi rít móc ra di động, máy chụp ảnh bắt đầu một phen cuồng sáng loé, một bên Chân Nam Nhân đương nhiên bị ngộ nhận là là trợ lý của minh tinh thậm chí có người còn nhiệt tình hướng Chân Nam Nhân hỏi thăm về Từ Tri Lễ là đại minh tinh nào.

“ n sa mu a ” Các loại từ ngữ bên tai không dứt... rất nhanh, Từ Tri Lễ đã bị loại thanh âm này quấy rầy làm cho tỉnh nhanh tháo xuống kính râm mắt nhếch lên ánh mắt cao ngạo đảo qua ý mọi người dừng lại gần, thoáng cái làm ấy cô gái ở chung quanh đều trầm mặc không nên hiểu lầm các nàng trầm mặc tuyệt đối không phải là bị Từ Tri Lễ đe dọa mà là các nàng chỉ là bị té xỉu dưới mị lực của hắn, mỗi người đều biến thành mắt bốc lên vẻ háo sắc.

Ài ~ lại có bao nhiêu nữ nhân ngu ngốc bị Từ Tri Lễ lừa gạt, Chân Nam Nhân ở trong lòng không ngừng thở dài vì bọn họ vô tội quá... đối với Từ Tri Lễ làm nàng bị thương cỡ nào...nhớ cảm giác khi đó gặp hắn lần đầu làm cho trái tim đập lung tung cả lên...

Rất nhanh cũng sắp đến thời gian bay hai vợ chồng nhà kia cũng đều đứng giờ trở lại đang lúc Chân Nam Nhân xách theo hành lý chuẩn bị cùng vợ chồng Trần quản lý cùng nhau tiến vào thì một cánh tay trong nháy mắt đem Chân Nam Nhân kéo trở lại.

“Vì sao lại không đi theo bọn họ lên phi cơ?”

Chân Nam Nhân nghe được Từ Tri Lễ nói lập tức quay lại nhìn hẩn một cái nhìn khinh bỉ.

“Nói nhảm chúng ta không bay trở về Trung Quốc? Chẳng lẽ ngài nghĩ bơi về à?”

Đang lúc Từ Tri Lễ cùng Chân Nam Nhân một phen dây dưa thì người ở phía trước Trần quản lý đột nhiên quay đầu lại.

“Chân tiểu thư, cô còn không biết vừa rồi lão bản đã giúp cô đem vé máy bay đi Alaska đổi thành Las Vegas mà ngay cả thủ tục thị thực chủ tịch cũng giúp cô chuẩn bị xong lão bản nói muốn cho cô ngạc nhiên mừng rỡ, nên không để cho cô biết chủ tịch muốn cùng cô đi du lịch Las Vegas.” Nói xong, Trần quản lý còn đặc biệt mỉm cười thân thiện một chút mà không biết Chân Nam Nhân bây giờ tai không nghe ra cái gì nữa rồi... cũng nhìn không thấy bất kỳ gì cả. (L: choáng rồi)

Ngạc nhiên mừng rỡ gì chứ... thật sự là vô cùng ngạc nhiên mừng rỡ! Loại ngạc nhiên mừng rỡ này đủ để xảy ra án mạng! Cái gìLas Vegaschứ! Nàng không muốn.. Nàng không thích là tuyết... nàng chính là chó kéo tuyết!Las Vegas...nàng không thích!

41. Chương 41: Bước Lên Las Vegas

Mang theo một loại oán hận ... Đủ loại tâm tình phức tạp Chân Nam Nhân gian nan bước ra từng bước chân của mình, bước lên chuyến bay đi Las Vegas, về mặt mãnh liệt oán niệm tự động làm cho những người chung quanh cách xa Chân Nam Nhân ít nhất 2 mét, nàng mang theo một bụng oán khí cùng Từ Tri Lễ rốt cục bước lên bên kia bờ đại dương.

“Đi thôi, chúng ta đi tìm khách sạn trước. ” Từ Tri Lễ hòa ái dễ gần nhìn Chân Nam Nhân, còn đưa tay giúp Chân Nam Nhân xách hành lý làm hại Chân Nam Nhân thụ sủng nhược kinh, thấp thỏm bất an đi theo Từ Tri Lễ, không biết trong bụng của hẩn đang tính toán những gì. (L: là sói ăn cừu...)

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Đi theo Từ Tri Lễ hai người rất nhanh liền thuê xe đến 1 khách sạn, đứng ở bên ngoài khách sạn Chân Nam Nhân không ngừng bài tổ chủ nghĩa tư bản chủ nghĩa hủ bại! Đến 1 khách sạn cũng xa hoa như 1 tòa cung điện, Chân Nam Nhân trong nháy mắt liền dâng lên một ý muốn dờ bỏ vài cái ở đây về bán lấy tiền xài. (L: ...)

“Đừng có dùng loại ánh mắt đói khát này nhìn chằm chằm nơi này, cô đâu có ăn trôi được nó.” Từ Tri Lễ mới vừa đến gần, trong đó đã có 2 vị phục vụ mỹ nam đi ra một vị tiếp nhận hành lý trong tay của Từ Tri Lễ một vị khác thì đi lên trước dẫn đường.

“Xin chào Từ tiên sinh và Chân tiểu thư, Vũ Diên tiên sinh đã gọi điện thoại trước đến đây dẫn dò phòng của ngài cũng đã được sắp xếp xong xuôi, mời ngài đi theo bên này.” Nhân viên kia nói một lưu loát tiếng Trung dẫn đường cho 2 người.

“Oa, Trung văn nói thật giỏi ” Chân Nam Nhân vẻ mặt kinh ngạc.

“Cắt ~” Từ Tri Lễ vẻ mặt ngạc nhiên nhìn xem Chân Nam Nhân.

“ĐếnLas Vegasdu lịch người Trung Quốc là rất nhiều, có thể nói tiếng Trung là đương nhiên.” Từ Tri Lễ luôn cảm giác mình cùng Chân Nam Nhân sống chung một chỗ thì giá trị con người liền rớt một mức lớn. (L: vậy sao còn lẩn vào...)

“Khách sạn tầng 1 có quán cà phê, nhà hàng, tầng 2 có quán rượu cùng với sông bạc nếu hai vị cảm giác nhàm chán có thể đi xuống lầu vui một chút, phía sau khách sạn có hồ bơi nếu là hai vị có hứng thú cũng có

thẻ đi thưởng thức một chút. Từ tiên sinh phòng là 4159, Chân tiểu thư phòng là 4160 Sau khi giải thích cho hai người thì bọn họ cùng lên thang máy đến cửa phòng.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Đây là thẻ mở cửa phòng của 2 vị, xin cầm lấy nếu còn có gì cần có thể gọi điện thoại, chúc 2 người có những ngày nghỉ thư giãn và thoải mái.”

Giới thiệu sau, nhân viên khách sạn lấy ra 2 tấm thẻ chìa khoá đưa cho Chân Nam Nhân cùng Từ Tri Lễ rồi rời đi.

“Chốc gặp lại ở nhà hàng.” Từ Tri Lễ mở cửa đi vào phòng của mình, Chân Nam Nhân thì rất buồn bực vào phòng, trực tiếp liền thay áo T-shirt quần jean, rửa qua cái mặt liền đi ra khỏi phòng, tục ngữ nói là nữ nhân sa cơ huỷ dung...tốt mình lần này cùng Từ Tri Lễ chỉ có hai người tại Las Vegas dù có đem mặt mình huỷ khuôn mặt cũng rất tốt !

“Cô xác định mặc thế này đi ăn mà không hối hận?” Từ Tri Lễ đứng ở cửa nhìn nhìn cách ăn mặc của Chân Nam Nhân lắc đầu, âm thầm trong đáy lòng phủ định luôn Chân Nam Nhân dù thân là nữ nhưng người này rõ ràng là linh hồn nhảy vào sai thân thể! Toàn thân cao thấp không có một chút vị nữ nhân hơn nữa người này cũng không có một chút tự giác mình là nữ.

“Có cái gì hối hận ở đây đâu cần ai nhận ra.” Chân Nam Nhân kéo kéo góc áo của mình, không có cảm giác cái gì gì là không thích hợp lại không phải đi tham gia quốc yến gì có cần thiết phải sầm đấm sao? Hơn nữa Từ Tri Lễ cũng đâu khác mình lắm... một áo sơ mi màu xanh đậm, một cái quần đơn giản căn bản chẳng khác mình là mấy...

“Cô không hối hận là tốt rồi.” Từ Tri Lễ xoay người liền hướng thang máy đi.

“Cắt, ai hối hận chứ....ta cũng đâu phải con ông nào, bà nào... ~” Chân Nam Nhân âm thầm dưới đáy lòng nói cũng bước nhanh về phía trước thang máy đi theo Từ Tri Lễ.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Khi hai người bước vào nhà hàng Chân Nam Nhân rốt cục hoàn toàn hiểu hàm nghĩa mà Từ Tri Lễ nói, nàng xác thực đã bắt đầu hối hận phóng mắt nhìn đi... cả nhà hàng tất cả các cô gái đều là trang phục lộng lẫy, chói lọi mình đứng ở nơi này không khác gì 1 kẻ giúp việc...! Nhìn lại một chút Từ Tri Lễ, trừ đi quần áo trên người, chỉ là gương mặt đỏ cũng đã đủ hấp dẫn tâm mắt của mọi người....!

42. Chương 42: Từ Tri Lễ, Ngài Muốn Tôi No Chết!

Thật vất vả bỏ qua ánh mắt tò mò của mọi người đi vào trong nhà ăn, Chân Nam Nhân như đứng đồng lửa ngồi đồng than, hận không thể lập tức cất bước rời đi cái địa phương có không khó không hề hợp với mình...Khi Chân Nam Nhân len lén liếc Từ Tri Lễ thì... thôi đi... đại boss còn ở chỗ này nhân nhả uống cà phê, thưởng thức phong cảnh, nghĩ gì cũng nên nghĩ trong lòng mà thôi, nàng không dám đắc tội với cái nam nhân hẹp hòi, hay so đo này... dù sao vẫn là con dân dưới hoàng cung của hần đây....

Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Tiên sinh xin hỏi 2 người dùng gì?” Một vị nữ phục vụ cầm lấy thực đơn đi tới, con mắt lại hoàn toàn liền nhìn chằm chằm Từ Tri Lễ, thật sự là .... trắng trợn háo sắc, Chân Nam Nhân không nghĩ tới cho dù là đến nước ngoài nàng cũng có thể thấy ánh mắt hoa si này, xem ra háo sắc thật đúng là chẳng phân biệt biên giới!

Đang khi Chân Nam Nhân hiếu kỳ xem Từ Tri Lễ sẽ có phản ứng như thế nào thì Từ Tri Lễ rốt cục buông xuống ly trong tay, thoáng khinh bỉ liếc Chân Nam Nhân một cái, bình tĩnh nhận lấy thực đơn tùy ý lật ra vài cái.

“Hai phần mì Ý, hai phần bánh ngọt ” Nói xong lại liếc Chân Nam Nhân một cái, thấy Chân Nam Nhân vẻ mặt khó hiểu, chọn món ăn còn nhìn xem nàng có gì muốn ăn sao?

“Cho một phần bít tết, muốn ăn gì nữa không? ” Nói xong lại đem thực đơn đưa trả lại phục vụ cả cái quá trình không có nhìn vị nữ phục vụ kia một cái.

Từ Tri Lễ, ngài cũng đã biết mình làm tổn thương một vị ngưỡng mộ ngài sao? Chân Nam Nhân cắn lý thủy tinh, u oán nhìn Từ Tri Lễ.

“Đừng cắn món ăn lập tức liền có đây.” Từ Tri Lễ liếc qua ánh mắt của Chân Nam Nhân tự động coi cô ta như 1 loại quỷ chết đói.

Chân Nam Nhân lập tức rất nghe lời bỏ xuống lý thủy tinh, đối mặt với Từ Tri Lễ nàng có thể làm gì ngoài trầm mặc! Chân Nam Nhân hận không thể lập tức phát điên! Khi Chân Nam Nhân giận dữ ở trong lòng cắn khần tay nhỏ vẽ các vòng tròn nguyên rửa Từ Tri Lễ thì món ăn rất cực tới... người đưa món không phải cô gái vừa rồi... Chân Nam Nhân tưởng tượng chắc cô gái này ở trong phòng vệ sinh che mặt khóc thút thít.

Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Hai phần mì Ý cùng hai phần bánh ngọt khác nhau đặt ở trước mặt hai người, còn có một phần bít tết đặt ở giữa hai người nhìn qua có chút kỳ quái, đang khi Chân Nam Nhân nhìn xem phần này đồ ăn này vẻ mặt đầy nghi vấn thì Từ Tri Lễ đem nó đẩy về hướng Chân Nam Nhân, biểu lộ ý của mình cái này là của cô thoáng cái Chân Nam Nhân càng thêm rối loạn đây là có ý gì? Ý hẳn là thủ trưởng yêu thương nhân viên sao? Hay là hẳn cảm thấy nàng chính heo phải thêm 1 phần này mới làm no cái bụng của mình..

” Lão bản...tôi...” Chân Nam Nhân áp a áp ứng không biết muốn nên cùng Từ Tri Lễ giải thích thế nào mới tốt... phải nói lão bản cảm ơn hảo ý của ngài nhưng tôi không phải là heo sao? Đang khi Chân Nam Nhân rồi ren không thôi thì Từ Tri Lễ lập tức cắt đứt lời Chân Nam Nhân.

“Lúc ăn cơm không cần nói.”

Thoáng cái, tất cả lời muốn nói của Chân Nam Nhân nhét trở về bụng của mình, cúi đầu hết sức chuyên chú ăn đồ của mình, nên biết nàng ăn cơm chưa bao giờ an tĩnh như vậy! Sau khi tiêu diệt xong mì ý của mình vì không cô phụ kì vọng của lão bản Chân Nam Nhân dưới ánh mắt to lớn áp lực của Từ Tri Lễ, run rẩy duỗi tay hướng về phía bít tết... bất quá nói thật...sau khi ăn nó xong nàng thật sự no rồi, hu hu~ xem ra nàng thật sự có xu thế đổi thành heo!

“Kế tiếp muốn đầu vậy? ” Chân Nam Nhân lau miệng, hướng Từ Tri Lễ hỏi thăm dự định tiếp theo.

“Cô muốn làm gì?” Từ Tri Lễ hỏi lại Chân Nam Nhân.

“Nghe nói sông bạc rất đẹp ~” Chân Nam Nhân trong lời nói bao hàm tình yêu thương hâm mộ vô hạn với sông bạc.

Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Ok, chúng ta đi sông bạc xem một chút.”

43. Chương 43: Đầy Ngụy Cơ?

Cõi lòng tâm tình tràn đầy hưng phấn không thôi Chân Nam Nhân đi theo Từ Tri Lễ dè dặt đi tới cửa sông bạc, sông bạc này là do khách sạn này mở quy mô đương nhiên là không thể bằng với những sông bạc chuyên nghiệp ở khu này bất quá dù thế nào nó cũng là 1 hình thức kinh doanh thu tiền...giải trí, nhiều khách vẫn tới đây tiêu phí.

“Đi thôi, dẫn cô đi xem một chút. ” Từ Tri Lễ dắt tay Chân Nam Nhân liền đi vào trong sông bạc, Từ Tri Lễ tay rất lớn, rất ấm, thoáng cái làm cho tim Chân Nam Nhân đột nhiên tạm ngừng một chút, một loại cảm giác kỳ quái bắt đầu lan toả toàn thân của nàng.

Từ Tri Lễ trước tiên đem Chân Nam Nhân dẫn tới vị trí bài chín, nhìn xem kỹ xảo chia bài thành thạo tráo bài... Chân Nam Nhân thật sự có loại cảm giác mình đang nhìn trong phim chính mình giống như trong nháy mắt hóa thân thành Châu Nhuận Phát có vai trò đồ thần tay cũng bắt đầu không tự chủ ngứa ngáy.

Đúng lúc này một vị mỹ nữ ngoại quốc mặc áo màu đỏ thắm cầm một ly sâm banh tới gần hai người, mở miệng nói bằng tiếng Trung tuy không được lưu loát lắm.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Tiên sinh là đi một người?”

Chân Nam Nhân há mồm một cái kinh ngạc, chẳng lẽ là người Trung Quốc hay là người Nhật Bản hoặc là người Hàn Quốc một cái là có thể nhìn ra được à?

Đối mặt với mỹ nữ gọi Từ Tri Lễ xem như không khí, bỏ qua người đẹp đó 1 bên lại, có lẽ là lần đầu tiên gặp được nam nhân không chú ý tới mình mỹ nữ trong mắt bắt đầu bốc cháy đầy ý chí chiến đấu, Chân Nam Nhân ở một bên buồn bực Từ Tri Lễ chẳng lẽ ra ngoài đến nước này cũng không thể bớt phóng túng sao? Chẳng lẽ ngoài nghĩ bị toàn bộ ánh mắt nam nhân thế giới ghen ghét và sống với ánh mắt đối khắt của nữ nhân đuổi giết sao? Ài ~ xem ra toàn bộ thế giới kẻ trấn định nhất chính là mình, hoàn toàn miễn dịch... đây là sự vĩ đại thế nào! (Người nào đó hình như hoàn toàn bỏ qua cảnh tượng chính mình lần đầu tiên nhìn thấy anh ta.)

“Tiên sinh, tôi cũng đi 1 mình có muốn cùng tôi kết bạn hay không? ” Mỹ nữ bắt đầu lợi dụng ưu thế của mình, mãnh liệt không ngừng hướng Từ Tri Lễ phóng ra tín hiệu hấp dẫn Chân Nam Nhân ở một bên con mắt trợn thật lớn, lão thiên à... đây là đến gần sao? Này rõ ràng chính là câu dẫn...

Đang khi Chân Nam Nhân thấy mỹ nữ kia nồng nhiệt đang chuẩn bị tiến lên ôm tay Từ Tri Lễ thì Từ Tri Lễ một cái ưu nhã lách mình tránh thoát tập kích của đối phương, sắc mặt bắt đầu trở nên khó coi.

“Tiểu thư tôi không thích bò sữa, nếu cô chân chính hiểu tiếng Trung cô nên biết đây là ý gì?” Từ Tri Lễ tuyệt không cho đối phương mặt mũi.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Bò sữa? Phốc.. một tiếng, Chân Nam Nhân không có thể nhịn được thoáng cái liền cười ra tiếng vì vậy Chân Nam Nhân rất nhanh bị mỹ nữ kia chú ý.

“Cô cười cái gì! Một phục vụ mà vô lễ như vậy! Lập tức gọi quản lý của các người tới đây! Tôi nhất định phải lập tức khai trừ con ranh này!” Mỹ nữ khí thế hung hăng hướng Chân Nam Nhân tập kích.

Sặc... phục vụ ...? Chẳng lẽ là chỉ mình sao? Chân Nam Nhân buồn bực nhìn một chút trang phục của mình, chẳng lẽ nàng trời sinh liền có một bộ dạng làm phục vụ sao?

“Cô vẫn còn ở nơi này làm gì!” Đối phương thấy Chân Nam Nhân bất vi sở động, một đôi tay bén nhọn liền lập tức duỗi lên, màu sơn móng tay đỏ tươi lập tức làm cho Chân Nam Nhân có cảm giác sợ run, hai mắt không tự chủ được nhắm lại toàn thân bắt đầu chuẩn bị một trận đau đớn sắp tới.

Hu hu ~ không nghĩ tới, lần này đến Las Vegas cái thứ nhất thu hoạch dĩ nhiên là cái này! Mẹ ơi... Con gái của mẹ làm mẹ bề mặt quá... Sớm biết rằng có chuyện sẽ phát sinh con sẽ không đi học học võ...,! Bị huấn luyện viên làm ảnh hưởng chính khí của mình đối với người già, phụ nữ và trẻ em không được ra tay, đáng nhẽ nên đi học mẹ tu luyện cái gì gọi là Ưng Trảo Công, sư tử hà đông rồng chiêu này chắc thực dụng hơn nhiều!

Đang khi Chân Nam Nhân trong lòng đang suy nghĩ lung tung thì mới đột nhiên phát giác, đau đớn mình dự đoán không có phủ xuống trên người của mình, lúc này mới dè dặt mở mắt nhìn tình huống chung quanh.

Chỉ thấy tay mỹ nữ kia đang bị Từ Tri Lễ giữ chặt, vô luận giãy giụa ra sao cũng không thoát khống chế của Từ Tri Lễ, Chân Nam Nhân nhìn xem bộ dạng đẹp trai anh hùng cứu mỹ nhân thật sự rất muốn vì Từ Tri Lễ mà vỗ tay.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Từ Tri Lễ, ngài thật sự là đàn ông! (Từ Tri Lễ: ta khi nào thì không là đàn ông !)

“Tiểu thư thỉnh tự trọng!” Từ Tri Lễ rất nghiêm túc nói đem tay mỹ nữ hung hăng gạt qua bên giống như là ném đi cái gì bám vào người bị bắn, lôi kéo tay Chân Nam Nhân không chút lưu luyến xoay người rời đi.

“Oa! Từ Tri Lễ, ngài quá đẹp trai! Ngài vừa rồi thấy không vẻ mặt của cô gái kia cực phong phú... ! Con mẹ nó thực sáng khoái ... ” Chân Nam Nhân kích động nói bô bô không có chút nào chú ý tới mình đem 3 chữ Từ Tri Lễ thuận miệng nói ra.

“Về sau cô hãy gọi tôi như vậy.” Từ Tri Lễ đột nhiên mặc danh kỳ diệu nói vào một câu lời nói còn Chân Nam Nhân nghiêng đầu, không hiểu.

“Cô nhớ kỹ về sau tại bên ngoài trực tiếp gọi tên của tôi, còn dám gọi là lão bản tôi liền trừ tiền lương của cô!”

Cắt! Sao tiền lại ở đây rồi... Từ Tri Lễ mi là quỷ bóc lột hả...Nhưng không hiểu sao vì cái gì trong lòng có cảm giác rất vui vẻ đây?

44. Chương 44: Chân Nam Nhân, Cô Rất Hên!

“Ách... cái này là cái gì ?” Chân Nam Nhân chứng kiến 1 cái bàn nửa hình tròn có rất nhiều người vây quanh, nàng liền bị hấp dẫn đến xem náo nhiệt.

Từ Tri Lễ ở phía sau liếc mắt, Chân Nam Nhân à cô rốt cuộc là như thế nào tồn tại kì dị vậy.... ngoại trừ không có ý thức là nữ còn chưa tính, sao đến hành động đều ngu ngốc như vậy? Nhưng vì cái gì mình lại ở chỗ này vì một người ngu ngốc vậy chứ... cô này làm sao có thể làm ình yên tâm đây? Dù cho cô gái này có buồn lậu trước mặt cũng không cần lo lắng sẽ bị lừa bán bất quá mặc kệ trong lòng oán hận thế nào Từ Tri Lễ vẫn đi theo.

“Loại này là cái gì ? ” Chân Nam Nhân nhìn hồi lâu cũng không hiểu là ý gì, đành phải hướng Từ Tri Lễ xin giúp đỡ.

“Loại bài này cách chơi gọi là 21 điểm, 21 điểm bình thường dùng đến 1-8 lá bài. Người cầm cái phát ổi cái người chơi hai mình bài để giữa trên mặt; rồi phát ình phát hai lá bài, lá bài được hé ra gọi mình bài, bài che mặt gọi là ám bài. Trong tay mọi người lá bài từ 1 – 10 rồi tiếp tục là: K, Q, J. Lá bài chữ A có thể tính làm 1 điểm cũng có thể tính làm 11 điểm do người chơi chính mình quyết định. Còn lại 2 đến 9 giữ nguyên giá trị. Đầu tiên người chơi bắt đầu có bài,nếu như người chơi bắt được 2 lá bài trước hé ra A cùng 10 liền có được Hắc Kiệt Khắc lúc này nếu như nhà làm cái không có Hắc Kiệt Khắc người chơi kia có thể thắng được 2 lần tiền đánh cuộc nếu như nhà cái có mình bài hé ra A thì người chơi có thể cân nhắc theo hay không theo số tiền đánh cuộc trừ đi một nửa nếu như nhà cái là Hắc Kiệt Khắc như vậy người chơi có thể lấy được tiền mình đặt; nếu như nhà cái không có Hắc Kiệt Khắc thì người chơi thua cuộc. Không có Hắc Kiệt Khắc người chơi có thể tiếp tục cầm bài có thể tùy ý muốn bao nhiêu ván mục đích là hướng 21 điểm là chỗ dựa trong quá trình đó nếu như tất cả bài cộng lại vượt qua 21 điểm người chơi sẽ thua...mất hết số tiền và trò chơi liền kết thúc. Nếu người chơi không có thôi lại quyết định tiếp tục lúc này nhà làm cái đem ám bài mở ra. Bình thường 17 điểm hoặc ngoài 17 đã không được cầm bài nhưng là 15 đến 16 điểm, thậm chí 12 đến 13 điểm cũng không được lấy thêm bài, 18 đến 19 điểm tiếp tục cầm bài. Nếu nhà cái bạo điệu, vậy hẳn liền thua. .... ” Từ Tri Lễ đứng ở bên Chân Nam Nhân giới thiệu rõ ràng, rành mạch. (L: nó thật ta nghe cũng chẳng hiểu.... ta ko có chơi đc loại trình độ cao này..)

“Giống như có vẻ hay ho” Chân Nam Nhân ánh mắt bắt đầu lóe ra ánh sang khác thường.

Từ Tri Lễ lập tức hồi hận mình đem cách chơi nói rõ như vậy, ai biết người này đối với đánh bạc lại sinh ra hứng thú.

“Chân Nam Nhân, tôi rất nghiêm túc nói cho cô biết chúng ta không có tiền!”

“Hả? Vậy chúng ta ở chỗ này sẽ chết đói sao?” Chân Nam Nhân lần đầu tiên ngược đầu, nháy mắt lưu manh nhìn xem Từ Tri Lễ.

Lão thiên à! lại dám có chuyện đáng xấu hổ lưu manh sao! Cảm giác ngán ngấm tập kích trong người Từ Tri Lễ.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Khụ khụ ” Từ Tri Lễ hắng giọng mới cùng Chân Nam Nhân giải thích

“Phí đi chơi của chúng ta lần này đều là lấy ra từ tiền lần trước của chủ yến hội, thay vì nói là xuất tiền còn không bằng nói là miễn phí chiêu đãi bởi vì khách sạn này Sâm Điền tiên sinh có cổ phần, cho nên chúng ta ở trong này hết thấy đều là miễn phí, nhưng là... một khi đi ra cái gì chúng ta muốn đều phải tự móc tiền túi .” (L: giả nghèo, giả khổ...)

“À ~” Chân Nam Nhân bưng tỉnh gật đầu

“Thì ra là người có tiền đều dính vào những cái khó xử này!”

Từ Tri Lễ thật dài thở phào nhẹ nhõm, người này rốt cục nghe hiểu!

“Nhưng mà...” Chân Nam Nhân vẫn như cũ không muốn buông tha.

“Chẳng lẽ ngài ngay cả một ít tiền cũng không mang sao?”

“Một chút cũng không mang!” Từ Tri Lễ xem như hoàn toàn phục Chân Nam Nhân, may mình không có nói chuyện mình mang thẻ tín dụng cho cô ta biết rõ nếu không chỉ bằng khí chất ngốc nghếch này....có khí có thể làm cho hai người bọn họ lưu lạc đầu đườngLas Vegas!

“Được rồi!” Chân Nam Nhân giống như là hạ quyết tâm xoay người liền níu lấy Từ Tri Lễ chen vào trước bàn, lần đầu tiên nói tiếng anh lưu loát như vậy.

“He can do when bet money ?” (xin hỏi anh ta có thể lập tức thay đánh cuộc bằng tiền không?)

Trong nháy mắt, Từ Tri Lễ điên rồi, nhân viên làm việc cũng choáng rồi....

45. Chương 45: Cô Có Giỏi Thì Thua Thử Xem!

Công tác ở nơi này nhiều năm như vậy, hẳn là lần đầu tiên nhìn thấy khách nhân kỳ quái như thế dám bắt người thay tiền đánh cuộc! Đây coi như là buồn bán người sao? Đứng ở vị trí này mọi nhân viên trong khách sạn đầu đầu hắc tuyến.

Lần đầu tiên nhìn khách nhân đề cập 1 chuyện xấu như vậy, nhân viên lập tức đem tình huống này báo cho quản lý song bạc... quản lý lại báo lên cho quản lý tầng trên đang khi Chân Nam Nhân đã cảm thấy chuyện này đã vô vọng thì thần may mắn là lần đầu tiên phủ xuống trên người Chân Nam Nhân, đại boss khác sạn thể nhưng lại đồng ý! Còn nói xảy ra chuyện gì hẳn chịu trách nhiệm! Chân Nam Nhân nhìn Từ Tri Lễ trong nháy mắt gương mặt xinh đẹp của lão bản lo âu...nàng thấy khoan khoái...

Từ Tri Lễ, người cũng có ngày rơi vào tay ta....

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Vậy đối thủ kia thì sao?.... Chân Nam Nhân mọi nơi xem nhìn một cái... chung quanh giống như toàn lão nam nhân trên 50 tuổi, nếu là thật chính mình vận rủi quần thân một cái không cẩn thận thua trận đem Từ Tri Lễ thật sự biến thành một tiểu thụ nghĩ tới đây Chân Nam Nhân một hồi buồn nôn, mặc dù mình ở trong lòng oán thầm Từ Tri Lễ tại năm nào tháng nào một ngày nào đó bị 1 nam nhân mạnh bạo áp dưới thân thể trở thành một tiểu thụ... nhưng khi thực tế chân chính bày ở trước mặt Chân Nam Nhân lại không có như vậy lá gan có vẻ không hay ho gì...! Nếu 1 cường tráng đẹp trai theo lời nàng nói mà đến thì có thể suy nghĩ một chút (Từ Tri Lễ: Chân Nam Nhân cô cảm thấy cô sẽ sống được bao lâu ?).

“Tôi tới chơi với cô đi.”

Đang khi Chân Nam Nhân rồi ren không thôi một bóng người quen thuộc từ sau đi tới, chỉ thấy một bóng dáng quen thuộc xuyên qua dòng người nặng nề đi tới trước mặt Chân Nam Nhân OMG... Dĩ nhiên là kẻ vừa rồi bị Từ Tri Lễ gọi là bò sữa...! Được rồi Từ Tri Lễ ra số ngài là thế...ngài liền dứt khoát theo nàng đi thôi, nhìn bộ dạng của ngài chắc mỹ nữ kia cũng không dám ngược quá thê thảm... (Từ Tri Lễ: cô dám!)

“Xem ra rất thú vị vậy để tôi 1 chân” Đang khi Chân Nam Nhân cùng Từ Tri Lễ mắt to trừng mắt nhỏ, một giọng trầm ổn, nam nhân cường tráng cũng đi tới bên cạnh hai người nhìn đối phương kia mày rậm mắt to, màu da đồng. Chân Nam Nhân trong nháy mắt đã bị đối phương làm ê ngã. (L: ng' này bật mí cho các bạn là ck' của nàng này trong game.. he he, chuyện vui rồi...)

A! Chính là hần! Chính là hần! Trong lòng nàng đó là 1 tiểu công hoàn mỹ!

Người tham gia đã định rồi đánh cược liền chính thức bắt đầu, xét thấy Chân Nam Nhân đánh cuộc đặc thù bởi vậy Từ Tri Lễ chỉ có thể làm một lần đặt cược nói cách khác chỉ cần là nhà cái thắng Từ Tri Lễ liền thuộc về khách sạn, nếu là 1 trong hai người chơi kia thắng Từ Tri Lễ cũng liền thuộc về người thắng, trừ phi là Chân Nam Nhân thắng hoặc là hoà Chân Nam Nhân mới có thể thuận lợi đem Từ Tri Lễ trở lại. (L: đem cả lão bản đi đặt cược..có khí phách...)

Ông trời phù hộ! Chân Nam Nhân nhìn lên trần nhà, cầu nguyện một chút đánh cược chính thức bắt đầu.

Khi đánh cuộc tiến hành, Từ Tri Lễ rất giữ bốn phần đứng ở một bên không nói một câu. Ngay từ đầu, Chân Nam Nhân hé ra K cùng với 8 này đã nói lên lá bài thứ ba tuyệt đối không thể quá 3! Nếu quá 3 Chân Nam Nhân liền thật muốn đem Từ Tri Lễ trở thành lễ vật tặng cho người khác! Ngẫm lại hậu quả Chân Nam Nhân không rét mà run bắt đầu hối hận vì mình nhất thời xung động, sớm biết thế này đầu năm đi lễ chùa cho rồi...

Chân Nam Nhân vừa ý tiểu công tiên sinh vận khí cũng cũng không tệ lắm, hé ra 9 cùng với 7, mỹ nữ kia vận khí có điểm kém ngay từ đầu hai lá 10, nhà cái có chút ít hé được ra 3 cùng với 5 trong nháy mắt Chân Nam Nhân cảm giác địch nhân chân chính của mình cũng chỉ có thể là tiểu công tiên sinh mặc dù mình cũng rất hi vọng đem Từ Tri Lễ đưa cho hần nhưng khi nhìn Từ Tri Lễ ở một bên khí thế thở ra cao cường nàng cũng chỉ biết ngoan ngoãn thu nội tâm tà ác mình vào.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Ý tưởng của cô nàng Chân Nam Nhân này cô ta chẳng lẽ không biết mình luôn viết trên mặt hay sao...! Chẳng lẽ nàng cho là mình sẽ ngu ngốc nhìn không thấu nàng ý nghĩ của cô ta sao? Thật không rõ trong đầu cô ta rốt cuộc là cấu tạo kì dị quái quỷ gì nữa! Chân Nam Nhân nếu là cô muốn sống trở về Trung Quốc cô nhất định phải thắng cho ta! Bằng không chính cô xong rồi!

46. Chương 46: Tiền Của Tôi !

Chân Nam Nhân ngừng thở chăm chú nhìn chăm chăm lá bài cuối cùng trong tay mình, lão Thiên à cầu nguyện hi vọng nhất thời xúc động của mình sẽ không gây thành hậu quả nghiêm trọng, Chân Nam Nhân hít sâu một hơi chậm rãi lật ra lá bài trong tay mình, hé ra 1 lá chữ A trước mắt nàng.

Oa! Thật tốt quá! Nàng không có đi! Chuyện thành công này chứng minh, nàng cũng là có nhân phẩm bộc phát ! Nàng thật có thể nhất cử thành công 1 phát tay không bắt sói trắng! Bất quá, đây hết thảy còn xem bài bên tiểu công tiên sinh đã,... ông trời phù hộ!

Chân Nam Nhân nhìn chăm chăm bài trong tay tiểu công tiên sinh nhìn một cái như lang như hổ, thấy tiểu công tiên sinh trong lòng từng đợt sợ hãi trực giác tự nói với mình ván này hần ngàn vạn lần không thể thắng, bằng không nhất định sẽ có hậu quả dị thường nghiêm trọng đang chờ hần!

Chỉ thấy tiểu công tiên sinh thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi lật bài trong tay mình một Trương Hắc Đào K xuất hiện ở trước mắt mọi người thoáng cái tất cả mọi người phát ra âm thanh tiếc hận làm sao lại là bạo đây? Bài tốt như vậy bị mọi người đưa cho hy vọng tiểu công tiên sinh thất bại ra khỏi đánh cược, mỹ nữ

kia cũng không cam chịu thua, hé ra 7 cũng lui ra khỏi đánh cược trên cơ bản Chân Nam Nhân đã thắng cục.

Đánh cược kết thúc Chân Nam Nhân đếm lấy một xấp tiền mặt trong lòng toả sang... Từ Tri Lễ đứng ở một bên nhìn xem hai mắt cô nàng đã biến thành lờ lờ nhân dân tệ Chân Nam Nhân à.... Chân Nam Nhân, may cô không có thua mà cho dù là như vậy hẳn bị Chân Nam Nhân làm vật đánh cuộc cảm giác cũng không quá sảng khoái, Từ Tri Lễ dứt khoát hoặc là không làm, nếu đã làm thì cho xong, một phát giành lấy tiền trong tay Chân Nam Nhân cho 1 khoản vào túi quần của mình trong lòng lập tức cân bằng nhiều hơn.....(L: @@)

“Này...” Chân Nam Nhân trong lòng thấy không công bằng! Từ Tri Lễ đồ không có lương tâm! Đây là của tôi... Chân Nam Nhân duỗi tay của mình nghĩ muốn cướp tiền của mình về.

Từ Tri Lễ cứ như vậy nhìn Chân Nam Nhân một cái, lại vừa ngẩng đầu nhìn nhìn cách đó 1 vị nam nhân kia không xa, lạnh lùng quét mắt một cái, không có bất kỳ vẻ mặt nào... cứ thế bắt lấy tay Chân Nam Nhân cũng không quay đầu đi ra khỏi sòng bạc, tốt nhất đem nha đầu này khỏi cái nơi này... mau và nhanh...

“Mr Wiltshire, phòng của ngài đã chuẩn bị xong” 1 vị nhân viên khách sạn rất cung kính hướng tiểu công tiên sinh à không... hiện tại gọi là Mr Wiltshire.

“Được ” Dù cho vừa rồi hẳn đã trải qua một hồi đánh cược coi như thú vị nhưng tâm tình vẫn như cũ không có quá lớn phập phồng, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn nhân viên rồi chuẩn bị đi tới phòng của mình nghỉ ngơi, đứng lúc này cảm nhận được một tâm mất không tốt hẳn lập tức nhìn lại rất nhanh liền thấy được người...đó là người vừa rồi bị coi như là vật đánh cuộc, còn có 1 vị tiểu thư rất kia... thật sự là 1 đôi rất thú vị, đang khi hẳn đối với Từ Tri Lễ khẽ mỉm cười thì Từ Tri Lễ thế nhưng cũng không quay đầu lại lôi kéo Chân Nam Nhân nhanh chóng rời khỏi sòng bạc.

Wiltshire mỉm cười lắc đầu, đem tay vào của mình vào trong túi quần, sờ sờ ra trong túi 1 lá bài 5 cơ... nhanh chóng ra khỏi sòng bạc. (L: đúng là vị này ko dám thắng....)

47. Chương 47: Mời Khách Ăn Cơm

Bị bóc lột tàn khốc chèn ép đau đớn là Chân Nam Nhân u buồn trở lại phòng của mình, u buồn ngồi ở trước cửa sổ nhìn ra ngoài thực TMD u buồn! Nếu là trước kia nàng còn có thể hưng phấn nhảy dựng lên, chỉ vào tuyết ngoài cửa sổ vui vẻ mà hồn nhiên.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Xem kìa! Tuyết đó...!” Nhưng là bây giờ ngay cả hứng thú đánh bạc cũng bị mất, càng đừng nói cái gì mà gà tây đều là có thể nói chuyện!

Ài, nhìn xem mình cứ như thế ưu thương ngay cả chính nàng đều không có thói quen, thôi... hay là đi vệ sinh đem tất cả thoát ra... nghĩ tới đây Chân Nam Nhân hành động lập tức yên lặng hướng đi phòng vệ sinh.

Nói, nhân dân Trung quốc sức tưởng tượng thật sự rất cường đại... chuyện gì đều có thể liên tưởng đến thơ ca... cũng ví như hiện tại Chân Nam Nhân vừa khoan khoái phát tiết vừa nói “sông lớn hướng đông chảy ...” “Nói một cái là sảng khoái khi nàng rốt cục đem hình tượng mới, diện mạo mới một lần nữa từ phòng vệ sinh chạy ra lại thiếu chút nữa bị dọa ngã trên mặt đất.

Đây là tại sao? Rất đơn giản bởi vì Từ Tri Lễ đứng ở trong phòng mình mà còn hình như đang đợi mình.

5555, lão thiên gia à! Ngài chơi ta đúng không!

Dù cho Chân Nam Nhân đáy lòng rất không tình nguyện cũng chỉ có thể nuốt vào bụng, đối mặt với kẻ cướp bóc tiền mồ hôi nước mắt của chính mình cũng chỉ có thể làm ra một dạng bộ nịnh nọt ai bảo hẳn là lão Đại.

“Xin hỏi ngọn gió nào thổi ngài đến đây vậy?”

Từ Tri Lễ nhìn Chân Nam Nhân, cười gọi rất thân thiết, tay vừa sờ đầu Chân Nam Nhân thân mật mở miệng

“Đi nào... hôm nay kiếm được chút tiền lẻ, tôi mời cô đi ăn cái gì đó, dù sao tới giờ chưa ăn cơm cô khẳng định là đói bụng rồi.”

Chân Nam Nhân lập tức lộ vẻ nóng lòng, lão Đại à ngài dùng tiền cướp bóc của tôi lại đến mời tôi ăn cơm, ngài thật không hổ là gian thương cực kì gian!

“Tôi như thế nào không biết xấu hổ để cho lãnh đạo phải tiêu pha đây” Nhà người cứ trực tiếp đem tiền cho ta thì ta mới sáng khoái!

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

“Không sao, ngẫu nhiên chỉ muốn cùng nhân viên cùng vui, hơn nữa cô là nhân viên mới của công ty nếu không hảo hảo chiêu đãi cô vạn nhất cô lại 2 lòng đem cơ mật trong công ty truyền đi ra thì làm sao bây giờ.” Từ Tri Lễ nói như mây trời nước chảy lại đem Chân Nam Nhân sợ hãi quá mức.

“Lão bản! Tôi bảo đảm, tuyệt đối sẽ không 2 lòng! Đời này tôi vĩnh viễn sống cùng với công ty... đánh chết tôi cũng không 2 lòng!”

“Đây là cô nói?”

“Ừ! Đương nhiên!” Chân Nam Nhân đem ngực đập bành bạch vang lên.

“Tốt lắm đừng vuốt đập liên thật sự mất... đi thôi chúng ta đi ra ngoài ăn cái gì đi.”

Chân Nam Nhân đáy lòng chảy nước mắt đi theo Từ Tri Lễ ra khỏi khách sạn.

Từ Tri Lễ à, ngài một mình gieo họa nhân gian tại sao lại gieo họa chỉ một mình tôi! Thế giới to lớn rất nhiều cô gái vui lòng bị ngài gieo họa sao lại đi hành hạ 1 kẻ như tôi chứ...? Xem tôi khuôn mặt bị ngài làm cho đỏ khóc đỏ cười, khổ mà không nói được ngài liền sáng khoái đúng không!

“Uống rượu không?” Từ Tri Lễ mang theo Chân Nam Nhân đi tới một nhà hàng coi như là xa hoa ăn cơm đầu tiên là gọi vài món ăn sau, rồi mới hỏi thăm đến Chân Nam Nhân.

(Bạn đang đọc truyện : Lão bản em sai rồi tại blog tuyetlien90.wordpress . Chúc các bạn có những giây phút thư giãn vui vẻ)

Chân Nam Nhân chần chờ một chút ngẫm lại tửu lượng của mình ngay cả 1 đĩa trẻ hai tuổi cũng không bằng, đang nhìn Từ Tri Lễ nhìn so với phim kinh dị còn làm nàng tim gan run sợ hơn, nàng kiên trì gật đầu nhẹ trong lòng âm thầm quyết định, chỉ uống một hớp!

Nhưng là nàng quên mất nếu đã là Từ Tri Lễ chủ động đưa ra lời mời chút rượu cũng sẽ không đơn giản như vậy bỏ qua cho Chân Nam Nhân, nên biết Từ Tri Lễ chính là 1 kẻ gian trá.

48. Chương 48: Cuộc Sống Sao Vẫn Phạm Hai Lần Sai

Không hổ là nhà hàng tốc độ mang thức ăn lên thật là mau, Chân Nam Nhân còn buồn rầu không biết nên cùng Từ Tri Lễ nói cái gì đó đến giết thời gian chờ đồ ăn nhưng thoáng cái phục vụ liền bưng món ăn lên, tốc độ này thực cần phải làm cho những nhà hàng ở Trung Quốc cố gắng học hỏi!

Rượu và thức ăn một lượt đưa lên đủ sau Chân Nam Nhân lúc này mới phát hiện, Từ Tri Lễ ỉnh 1 món ăn có thể nói gì đây... Ốc sên! Trong nháy mắt Chân Nam Nhân nháy mắt liền liên tưởng đến 1 thân sên toàn thân đều dính đầy chất nhờn loại sinh vật mềm không xương sống, thoáng cái một cảm giác buồn nôn tập kích dạ dày Chân Nam Nhân.

Từ Tri Lễ ngài vì cái gì lại hỉ hoan bỏ tiền ra mời chứ... đương nhiên là chơi mình 1 vỏ đây...

“Ăn đi không ngon sao?” Từ Tri Lễ ưu nhả cất lấy bát tét vừa ngừng đầu lên nhìn Chân Nam Nhân hần làm bộ như không có gì, trời mới biết bộ dáng này của hắn đã chọc cho Chân Nam Nhân hận không thể một cái

tát bay qua...nhưng điều này cũng chỉ là ý tưởng trong đáy lòng của Chân Nam Nhân mà thôi, nàng phải đối mặt với một cái tương lai là ngồi chồm hổm ở góc tường ăn mì ăn liền viễn cảnh thê thảm đó thì thà ngồi ở nơi này chịu đựng 1 chút...dù sao từ khi học đại học nàng biết rõ dù người có tiền, có quyền có đánh mình mình cũng không thể phản kháng, mà còn phải chủ động duỗi ra mặt lúc nghĩ đến đó nàng thấy rất khinh thường nhưng là bây giờ...thực tế xã hội chính là như vậy ai bảo cô không có tiền, ai bảo không phải con ông nọ, bà kia...

“Thích! Tôi thích ăn nhất! Lão bản, ngài hực hiểu tôi!” Chân Nam Nhân đáy lòng yên lặng chảy nước mắt từ trong mâm cầm lên một con ốc sên, một cái tay que khêu đem thịt lấy ra ngoài cắn răng một cái, giậm chân một cái hạ quyết tâm nhắm mắt lại cùng anh dũng hy sinh đem ốc sên cho vào trong miệng .

Đừng nói mặc dù ốc sên này nhìn rất buồn nôn bắt quá làm thành thức ăn nhưng thật ra rất ngon, cắn bản không có trong dự đoán cảm giác kia... Chân Nam Nhân trong miệng nhai hai cái liền nuốt đến bụng .

“Vì sao tôi lại có cảm giác là đang mời cô ăn độc dược gì đây?” Từ Tri Lễ nhìn bộ dạng lo âu của Chân Nam Nhân ăn ốc sên trong lòng có chút lạ quái, chẳng phải là trong phim truyền hình có người nào chuyển mà xấu không phải người xấu, giống như mình đang diệt khẩu, ốc sên này cũng không tệ lắm ít nhất không có khó ăn như biểu hiện của Chân Nam Nhân chứ

“Không có ăn thật ngon” Chân Nam Nhân có gắng nói, khắc chế chính mình hãy nghĩ không phải đang ăn ốc sên...mà là sò... thoáng cái cảm giác dễ chịu hơn nhiều hơn.

“Uống 1 chút cho dễ tiêu ?” Nghe giọng Chân Nam Nhân Từ Tri Lễ cố ý đem chén rượu đầy đẩy đến chỗ Chân Nam Nhân

“Ừ” Chân Nam Nhân bưng chén rượu nhẹ nhàng nhấp một ngụm không có cay như trong dự liệu ngược lại giống như là đang uống đồ uống ngọt mà thôi thoáng cái Chân Nam Nhân liền yêu loại rượu ngọt ngào này không tự giác liền bắt đầu không chế không nổi uống nhiều thêm.

” Tôi... còn muốn... ” Chân Nam Nhân 1 hồi hiện ra bộ dạng say rượu sắc mặt ửng hồng, thần sắc mê ly nhìn Từ Tri Lễ, thoáng cái là hai người, thoáng cái lại biến thành ba người.

Từ Tri Lễ đầu đầu vuốt vuốt thái dương của mình đối với mình nhất thời có tư tưởng xấu bắt đầu hối hận, ai biết cái nha đầu này từ lượng kém đến thế này! Mới có một chén rượu .. rõ ràng lại có bản lĩnh làm cho thần chí của cô gái này bắt đầu không rõ, Từ Tri Lễ trong đáy lòng âm thầm nhớ kỹ về sau tuyệt đối sẽ không cho Chân Nam Nhân lại tùy tiện uống rượu!

“Hu hu ~ tôi còn muốn uống...muốn uống...” Chân Nam Nhân như đứa trẻ không có được kẹo bắt đầu không ngừng ăn vạ, khách nhân chung quanh ánh mắt cũng bắt đầu như chăm chú liếc tới bên này.

Từ Tri Lễ vội vàng gọi phục vụ thanh toán, dưới sự giúp đỡ của nhân viên đem xe tới, hắn mới đem được kẻ đã lớn mà như trẻ con gào thét là Chân Nam Nhân an toàn mang về khách sạn. (L: sau đó có gì sẽ xảy ra...)

49. Chương 49: Hậu Quả Say Rượu

“555 đầu thật choáng váng ~ ách! ...” Chân Nam Nhân bị Từ Tri Lễ dắt mà lung la lung lay đi tại hành lang khách sạn miệng lẩm bẩm, thậm chí còn thiếu chút nữa không an phận hưởng người phục vụ đánh, làm hại Từ Tri Lễ dọc theo đường đi tim run sợ, sợ một cái không cẩn thận cô ta lại bổ nhào đến trên người người khác, nếu là quang bổ nhào vào người còn đỡ...chạm phải 1 con chó thì toi đời...? Hắn chẳng lẽ còn muốn mang cô gái này đi tìm vắc-xin phòng bệnh dại sao?

“Dừng lại!” Đột nhiên Chân Nam Nhân rất nghiêm chỉnh đứng vững trên mặt đột nhiên xuất hiện một loại nghiêm trọng chưa từng có qua.

Chân Nam Nhân làm sao vậy? Từ Tri Lễ trong đầu chỉ có một cái ý nghĩ chăm chú nhìn chằm chằm Chân Nam Nhân.

Ở nơi này là.... Chân Nam Nhân đột nhiên đem mặt chậm rãi hướng Từ Tri Lễ nhìn lại bốn mắt nhìn nhau một loại ánh mắt chưa bao giờ có trao đổi ở giữa hai người, sau đó đã nhìn thấy Chân Nam Nhân chậm rãi

nhích tới gần Từ Tri Lễ... càng ngày càng gần... càng ngày càng gần, môi Chân Nam Nhân cơ hồ sẽ đụng phải môi Từ Tri Lễ, Từ Tri Lễ trong nháy mắt giống như là hóa đá, đối mặt với Chân Nam Nhân tới gần đã không có chút phản ứng nào đang khi Từ Tri Lễ nhận mệnh nhắm mắt lại, tâm tình vạn phần phức tạp thì lúc đó....

“Oẹ “

“Chân –Nam- Nhân!” Từ Tri Lễ nói gần từng chữ không đành lòng nhìn lại y phục trên người mình, đây hết thấy đều do nha đầu này nên ...vậy mà sau khi ới xong thế nhưng lại dựa trên vai Từ Tri Lễ ngủ thiếp đi không có chút mảy may tỉnh gì cả... nhìn xem Chân Nam Nhân nằm ở trên vai mình ngủ Từ Tri Lễ thật sự rất muốn đem cô nàng bóp chết bất quá nếu trên hành lang giết người sẽ lưu lại chứng cứ Từ Tri Lễ cường chế phần nộ trong lòng, cường chế cảm giác buồn nôn mở ra cửa phòng, lại hung hăng đóng kín... rất nhanh Chân Nam Nhân đã bị Từ Tri Lễ không một tia lưu luyến ném lên trên giường, Từ Tri Lễ hung hăng trợn mắt nhìn Chân Nam Nhân vài lần, rốt cục lại cũng chịu không được mùi vị trên người mình, lập tức đi vào phòng tắm.

Trong phòng tắm tiếng nước chảy ào ào vang lên Chân Nam Nhân vốn là nằm ở trên giường ngủ ngon giấc, lại do tác dụng của cồn....dâng lên, toàn thân nóng rang làm cho nàng như thế nào không thể ngủ được, lăn qua lộn lại tìm kiếm một chút cảm giác mát mẻ cuối cùng lôi kéo ra y phục của mình.

Vì vậy, Từ Tri Lễ từ trong phòng tắm đi ra liền thấy được một cảnh tượng rất hương diễm, Chân Nam Nhân quần áo nửa lộ ra không ngừng ở trên giường ngo nguẩy, trong lúc lơ đãng còn có thể chứng kiến cái bụng bóng loáng bằng phẳng kia, Chân Nam Nhân sắc mặt ửng hồng vẻ mặt khó chịu người không biết còn tưởng rằng cô ta bị hạ thuốc gì. (L: xuân được.. ha ha)

Từ Tri Lễ thông thả ung dung rót ỉnh một ly nước, một tay cầm ly nước, một cái tay khác để ở túi áo nhìn xem Chân Nam Nhân bộ dạng khó chịu không có một chút ý nghĩ giúp đỡ bất quá nhìn Chân Nam Nhân say rượu lại còn hủy diệt một bộ y phục của hần còn làm cho hần bị chịu đồng mùi khó ngửi kia lâu như vậy với bản tính của hần mà nói hần không có bóp chết cô nàng này thì thật sự rất cảm ơn trời đất.

” Từ... Tri Lễ... 555 tôi nóng ... ” Mang theo một tiếng nói nũng nịu chưa từng có Chân Nam Nhân nói còn Từ Tri Lễ thì thờ ơ, nằm ở trên giường Chân Nam Nhân mơ mơ màng màng thế nhưng lại gọi ra tên hần, nhất thời làm vẻ mặt cứng lại.

50. Chương 50: Là Say Rượu Mất Lí Trí Trong Truyền Thuyết

Nếu như một người nam nhân đối mặt với 1 người trên giường quần áo không chỉnh tề, 1 nữ nhân thần chí mơ hồ nhện không được hấp dẫn mà nhào tới điều này nói rõ người nam nhân này là nam nhân dùng nửa người dưới suy nghĩ, nếu là hần không bị hấp dẫn điều này giải thích rõ người nam nhân này nửa người dưới đã tàn vậy Từ Tri Lễ thuộc loại nam nhân nào đây?

Rất đơn giản hần thuộc về loại thứ ba: không thể dùng tư duy bình thường của đàn ông suy nghĩ mà đối mặt với quần áo lộ ra của Chân Nam Nhân, Từ Tri Lễ thế nhưng đầu lại có phát kiến... đi từ từ đến bên giường ngón tay như có như không xẹt qua vai Chân Nam Nhân cảm thụ được xúc cảm trơn mềm kia khoe miệng nhếch một cái cao có nghĩa là tâm tình của hần rất tốt, xoay người tắt trong phòng, trong bóng đêm bao phủ xuống chỉ thấy được bóng người Từ Tri Lễ trở về bên giường, chậm rãi nằm xuống ...

“Ưm ~” Chân Nam Nhân giật giật cánh tay của mình, từ từ trong giấc mộng tỉnh lại tuy vừa vặn mở mắt ra có chút choáng váng, thế nhưng nàng phát hiện mình thế nhưng cùng Từ Tri Lễ cùng giường chung gối... Đây là khái niệm gì... nàng bị Từ Tri Lễ ăn...là quy tắc ngầm rồi sao?

Chân Nam Nhân thoáng cái dừng lại tất cả động tác ở thân thể, cứng ngắc nằm ở trên giường sững sờ nhìn xem mặt Từ Tri Lễ, hô hấp cũng dừng lại mãi cho đến khi Từ Tri Lễ chậm rãi mở mắt ra cùng Chân Nam Nhân bốn mắt nhìn nhau, lúc này mới một cái giật mình vội vàng một cái xoay người, ngay cả chăn cùng người cùng ngã xuống mặt đất.

” Anh...anh” Chân Nam Nhân mở to 2 mắt thấy Từ Tri Lễ bộ dạng quần áo nửa lộ yêu mị, kích động nói không ra lời.

“Làm sao vậy?” Từ Tri Lễ làm một bộ không liên quan đến mình trơ mắt nhìn Chân Nam Nhân ngã trên mặt đất.

“Mi! Tên cầm thú này!” Chân Nam Nhân rốt cục suy nghĩ lại đầu óc của mình, nhặt lên cái gối đầu rơi cùng mình hung hăng hướng Từ Tri Lễ đập.

“Cô nghĩ gì thế!” Từ Tri Lễ một cái tay liền ngăn hung khí Chân Nam Nhân đập tới, sửa sang lại áo choàng trên người mình, đứng dậy.

“Mi tên cầm thú này! Tội qua mi đối với ta làm cái gì!”

“Nghĩ hay quá nhỉ! Cô uống rượu phun ra trên người tôi, tôi rất muốn đem cô ra giết, cô còn muốn làm gì!” Từ Tri Lễ tức giận nhìn nhìn Chân Nam Nhân rồi một cái xoay người liền trở về phòng tắm thay quần áo.

Chân Nam Nhân vẻ mặt đầy ??? Ngồi dưới đất cúi đầu nhìn nhìn mình mặc dù có chút không đoàng hoàng nhưng coi như là đầy đủ ..vẫn mặc quần áo của mình... được rồi nàng thật sự đổ oan cho Từ Tri Lễ .

“Sao ? Vẻ mặt oán phụ, trông như tôi đã làm gì cô vậy sao?” Từ Tri Lễ thay đổi quần áo từ trong phòng tắm đi ra, nhìn xem kẻ kia vẫn như cũ ngồi ở dưới đất không nhúc nhích, nhàn nhã dựa ở khung cửa trên ghẹo.

Em gái nhà người! Chẳng lẽ nhà người thật đúng là nghĩ muốn làm gì ta! Chân Nam Nhân yên lặng nhìn Từ Tri Lễ một cái, gỡ gỡ đầu tóc rối loạn của mình, đem chăn mền ném trở về trên giường tự mình đứng lên đi ra ngoài cửa, trở về phòng của mình.

“Cô xác định cô có thể chuẩn xác trở lại gian phòng của mình sao? Đừng không cẩn thận xông nhầm vào phòng người khác.”

Chân Nam Nhân nghe Từ Tri Lễ nói lời này nghe thật không lọt tai, dù thế nào chính mình chẳng lẽ vô dụng như vậy ngay cả trở về phòng của mình đều tìm không ra sao...vậy chính mình sống nhiều năm như vậy xem như uống phí rồi!

“Ngài cứ yên tâm đi! Cho dù đi nhầm cửa tôi cũng sẽ không đi nhầm phòng của ngài!” Nói xong chậm rãi chống cái lưng của mình đi ra khỏi phòng Từ Tri Lễ.

Ai da, lưng của mình... vừa rồi ngã một cái thật sự đau !

51. Chương 51: Nguyệt Duyên

“Chân Nam Nhân phiền toái cô đem tầm mắt của cô dời đi được không chẳng lẽ cô muốn những đồ ăn này nhìn cô như óc cảm giác tự sát uống công sao?” Trong nhà ăn, Từ Tri Lễ vừa ưu nhã cắt thịt, lại vừa nói móc Chân Nam Nhân.

“Không chỉ là muốn tự sát còn muốn ngay tiếp theo đem ngài cùng xử lý, như vậy tôi có thể đi vào sử sách.” (L: ha ha)

“Chẳng lẽ cô thật sự nghĩ cùng tôi chết thành quỷ uyên ương sao? Ngay cả chết cũng không muốn rời tôi đi, cô nói đi khi nào thì đối với tôi sinh ra ý nghĩ không an phận rồi.. . để cho tôi còn chuẩn bị tâm lý về sau đề phòng bị cô dụng ngã.”

“Thật sự?” Chân Nam Nhân ngẩng đầu lên nhìn nhìn Từ Tri Lễ, lập tức làm ra một dạng bộ chim nhỏ nép vào người, xấu hổ chọc cho trong lòng Từ Tri Lễ thấy buồn nôn.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! editor : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“Kỳ thật, đều là nguyệt duyên ...” Chân Nam Nhân làm ra bộ dạng như nhớ lại chuyện cũ nghĩ thầm, Từ Tri Lễ lão nương cũng không tin đâu không lại nhà người, ta còn buồn nôn không kém gì người...

“Vì vậy tôi liền đối với ngài ám sinh tình tố, Tri Lễ ~ anh còn nhớ rõ năm đó Tiểu Nam Nam ở quán ăn vật bên cạnh nhà trẻ sao?” Chân Nam Nhân vắt hết óc rốt cục biên ra 1 đoạn chuyện bi thương...đầy kịch tính... có thể nói là Quỳnh Dao tái thế! Ngay cả chính nàng đều buồn nôn ... nàng cũng không tin, Từ Tri Lễ sẽ chịu được. Lần này rốt cục báo thù cho cái lưng buổi sáng của nàng!

“Được rồi, tôi lúc đầu còn định cô nếu như là không thích cùng tôi một chỗ thì chúng ta hôm nay sẽ trở về nước, không nghĩ tới cô thích ở cùng tôi một chỗ như vậy, chúng ta liền vĩnh viễn tại bên ngoài bỏ trốn đi.. cũng may là tôi còn có 1 chút tiền gửi ngân ...chờ tôi hết tiền đành phải chờ cô nuôi tôi, tôi kỳ thật rất không ngại con gái ra ngoài đi làm, đặc biệt là lão bà của mình thì càng không ngại kỳ thật tôi liên tục mơ ước là được ở nhà chờ vợ về ăn cơm...” (L: ha ha, coi như các hạ cao tay)

Được rồi, Từ Tri Lễ xem như nhà người lợi hại! Chân Nam Nhân hung hăng nhìn xem Từ Tri Lễ mặt cười khổ, hận không thể hung hăng 2 chân giẫm lên! Nàng phải về nhà... về nhà!

Hai người ở Las Vegas đã 3 ngày rồi, cãi nhau hoài, đầu óc một lúc sau Chân Nam Nhân dần dần liền đối với Từ Tri Lễ mất đi kính sợ bắt đầu không biết lớn nhỏ vùng lên.

“Từ Tri Lễ, tôi cảm thấy ngài tức giận rất có khí chất ” Chân Nam Nhân ngồi ở phòng Từ Tri Lễ khát nước, liền trực tiếp cầm lấy tạm 1 ly rượu vang đỏ của Từ Tri Lễ đặt lên bàn uống.

“Tức giận mà có khí chất?” Từ Tri Lễ đang xoay người tìm đồ, cũng không chú ý tới cử động của Chân Nam Nhân.

” Ngài có một loại khí chất nữ vương bị... ha ha...”

“Bị ?”

Từ Tri Lễ không hiểu thế giới hủ nữ rồi.

“Chính là hai nam nhân với nhau, còn ngài bị áp ở dưới...ách..” Chân Nam Nhân hảo tâm giúp Từ Tri Lễ giải thích, còn rất thích ý mất bộ dạng của kẻ say rượu.

“Bị phải không?” Từ Tri Lễ đứng thẳng người, vòng tới đây, một tay chạm lên cằm Chân Nam Nhân.

“Muốn hay không cô chính mình thử xem tôi có phải bị hay không?” Người thấy được Chân Nam Nhân trên người có nhàn nhạt mùi rượu, nhìn xem chén rượu trên bàn đã không còn Từ Tri Lễ lập tức sẽ hiểu sự tình... trong đầu lập tức liền nhớ lại lần trước Chân Nam Nhân uống rượu say ... làm hấn lắc đầu, một phát bắt được tay Chân Nam Nhân kéo ra khỏi phòng của mình, muốn ới thì về phòng của mình mà ới... thối chết cũng không quan đến người khác.

Cảm giác đau đớn xâm chiếm tất cả giác quan của Chân Nam Nhân thoáng cái thành khác thường Chân Nam Nhân nước mắt cứ vậy rơi xuống, Từ Tri Lễ chưa từng bao giờ thấy Chân Nam Nhân khóc thoáng cái làm Từ Tri Lễ có chút tay chân luống cuống, hấn cũng không phải là không có gặp qua nữ nhân khóc, có thể bình thường đều là con gái hay nũng nịu, và yếu ớt, khóc cũng làm người ta rất đau lòng còn Chân Nam Nhân cô gái này bình thường rất tùy tiện thậm chí có chút ít châm chọc không nghĩ tới khi khóc cũng mãnh liệt thế, nước mắt thoáng cái liền chảy đầy cả khuôn mặt, cả nước mũi đều rớt theo.... Từ Tri Lễ ngây người hấn nên làm cái gì bây giờ? Tiếp tục ném cô nàng này ra bên ngoài ? Nhưng khi nhìn bộ dạng của nha đầu kia trong lòng lại có chút không đành lòng, nên ở tại chỗ này đợi cô ấy khóc đủ thì thôi...

Từ Tri Lễ nhìn lên trời, Chân Nam Nhân à, tôi nên làm thế nào với cô!

52. Chương 52: Đây Coi Như Là Tai Nạn Lao Động Sao?

Vài lời của tác giả : Nếu như tôi nói Chân Nam Nhân cùng Từ Tri Lễ hai người chính là một quan hệ cùng công ty thuần túy, sau đó Chân Nam Nhân tìm được một nam nhân rất bình thường rồi kết hôn, Đảm Nhiệm Đồng cũng đi dần ra nước ngoài tiểu thuyết cứ thế over, mọi người có thể đem tôi giết chết rồi?

Được rồi, tôi biết rõ nếu là tôi dám viết như vậy tôi nhất định sẽ chết không có chỗ chôn, chỉ bằng cho Chân Nam Nhân cùng Từ Tri Lễ hai người này nghiệt duyên cắt không đứt, nói bọn họ không có gian tình ngay cả mẹ của tôi cũng không tin!

Như vậy Từ Tri Lễ đối với Chân Nam Nhân lần thứ hai say rượu thì sẽ làm sao đây? Rất đơn giản có lần đầu tiên làm bài học... Từ Tri Lễ rất nhanh liền điều chỉnh tâm tình của mình, trực tiếp sẽ đem Chân Nam Nhân cho ném tới bồn cầu bên cạnh phòng vệ sinh ới đi... dùng sức mà ới đi!

Nhưng mà hần quên mất Chân Nam Nhân sẽ như vậy mà bị xua đuổi sao? Cô nàng này mà an phận ngay ngốc trong phòng vệ sinh sao? Chân Nam Nhân nhắm hai mắt lại, sờ sờ từ phòng vệ sinh chạy ra ngoài, càng quá đáng hơn chính là nàng nhào tới chiếc giường mà lão bản của mình đang nằm bình yên đi ngủ, một phen găm cắn sau hai người liền ... tương đối rồi sau đó xin mời các vị tự mình mơ mộng .

Mơ mộng làm cho thế giới hài hòa hơn!

Tóm lại, trải qua một đêm đại chiến này Từ Tri Lễ liền hoàn toàn bị Chân Nam Nhân ăn, mặc kệ hần có nguyện ý hay không, hần cũng đã là tiểu thụ dưới thân Chân Nam Nhân, vì vậy khi hai người này ngày hôm sau tỉnh lại đều ngốc trệ, Chân Nam Nhân là bị cảnh tượng hai người đồng thời nằm ở trên giường đều là giống nhau không mặc gì...đây là chuyện gì.. nàng muốn quy tắc ngầm rồi sao? Mà Từ Tri Lễ là vì mình tối hôm qua không có thể kiên trì tới cùng đem thân thể thuần khiết của mình bị ác nữ Chân Nam Nhân hung hăng làm nát nát mà cảm thấy bị ai.

Chân Nam Nhân lặng lẽ giật giật thân thể của mình, cảm giác chua xót đau đớn xâm chiếm toàn thân của nàng, đặc biệt là nơi tư mật lại càng đau đến muốn lấy cái mạng già của nàng.

“Cái kia... Đây coi là... tai nạn lao động sao?” Chân Nam Nhân lôi kéo chân dè dặt thử dò hỏi Từ Tri Lễ.

Từ Tri Lễ nhếch lông mày, thân thể dựa lên lộ ra lồng ngực cường tráng Chân Nam Nhân gian nan nuốt nuốt nước miếng của mình, mặc dù tục ngữ nói “chết dưới hoa mẫu đơn làm quỷ cũng phong lưu” nhưng nàng đâu phải hoa mẫu đơn hần rõ ràng chính là một 1 hoa ăn thịt người! Hơn nữa ngài mai tốt đẹp của chính mình là còn rất xa, nàng không muốn chết như vậy

~“Cô cảm thấy là như thế nào?” Từ Tri Lễ một bộ dạng như việc không liên quan đến mình, trời mới biết hần tối qua còn là một xử nam! Không biết còn tưởng rằng hần đã thân kinh bách chiến mình đồng da sắt vậy mà đơn giản như vậy bị cô ta ăn ? Xử nam ... quả nhiên trải qua không được hấp dẫn.

Chân Nam Nhân co lại ở trong chăn, trong đầu không tự giác liên tưởng cảnh tượng trên giường bên phải là một cô gái nhu nhược, đang không ngừng khóc thút thít bên trái là một nam nhân cường tráng đang rút một điều thuốc phun ra vài cái vòng khói chậm chậm mở miệng.

“Nói đi muốn bao nhiêu tiền, tôi sẽ đền bù tổn thất cho cô.”

Nếu là Từ Tri Lễ cũng có thể hào phóng như vậy thì tốt rồi, nhưng nàng quên mất là kẻ này không dùng tư duy bình thường của nam nhân suy nghĩ, hần cũng sẽ không như nam nhân khác ăn xong lau chùi miệng nhanh như vậy liền chạy lấy người.

Đang suy tư thật lâu sau, Từ Tri Lễ làm ra một cái rất quyết định trọng yếu.

“Chúng ta lui tới đi.”

Chân Nam Nhân hóa đá đây là mình nghe nhầm đúng không? Cùng Từ Tri Lễ 1 kẻ ăn tươi nuốt sống như vậy lui tới...cuộc sống mình còn chưa đủ phong phú sao?

Gặp Chân Nam Nhân không có phản ứng Từ Tri Lễ dĩ nhiên là đem thái độ của Chân Nam Nhân coi là cam chịu, nếu đối phương đều chấp nhận, hai người tự nhiên liền trở thành quan hệ trai gái, vì vậy Chân Nam Nhân tình huống bị hóa đá lại bị Từ Tri Lễ kéo vào trong ao đầm dục vọng nên biết hần vừa rồi thoát ly danh hiệu xử nam, vì vậy vĩnh viễn đều trở thành 1 sinh vật nguy hiểm nhất.

53. Chương 53: Về Nước!

Bị Từ Tri Lễ hành hạ chà đạp suốt cả một ngày sau, Chân Nam Nhân rốt cục có thể trở về đến quốc gia xinh đẹp của mình, dù cho cả người cũng đã bị hành hạ đến chết không sống được nhưng nguyên tắc là chết cũng phải chết tại Trung Quốc, Chân Nam Nhân coi như buông lỏng chính mình ngồi trên mây bay về nước, nhìn xem bên cạnh Từ Tri Lễ vẻ mặt sảng khoái Chân Nam Nhân liền hận nghiêng rằng nghiêng lợi, vì cái gì ...vì cái gì đều là thời gian giống nhau hần ngược lại thoát nhìn tinh thần rất tốt rõ ràng hần tiêu hao thể lực còn nhiều hơn mình!

“Nếu là biết rõ em còn có tinh thần trừng đến người ta như vậy, tôi thực muốn về nước muộn thêm vài ngày.” Từ Tri Lễ buồn rười rượi nói uy hiếp Chân Nam Nhân, không có chút kế thừa truyền thống yêu mến phụ nữ gì cả.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Chân Nam Nhân nhìn vẻ mặt của Từ Tri Lễ lập tức đem mặt trở về, mẹ nhà hắn... Từ Tri Lễ coi chừng có công mài sắt có ngày nên kim! Chân Nam Nhân ở trong lòng nguyên rửa .

Trải qua thời gian dài bay Chân Nam Nhân rốt cục còn sống đập về trên đất Trung Quốc, đất mẹ thân yêu! Chân Nam Nhân hận không thể lập tức quỳ rạp trên mặt đất tiếp xúc thân mật với đất.

“Chú ý một chút hành động của mình, tôi không hi vọng người khác vì cử động của em đem tôi cũng kéo đến bệnh tâm thần.” Từ Tri Lễ kéo lại Chân Nam Nhân thân thể như sắp bỏ nhào xuống.

“Chẳng lẽ anh cảm thấy anh rất bình thường sao?” Trở về nhà rồi thì nàng chính là một con cọp! Dù sao đánh không lại hắn nàng còn có thể có một chỗ để về chứ không như ở nước ngoài.

” Em cứ nói đi?” Từ Tri Lễ khinh bạc đùa bốn cảm của Chân Nam Nhân, yêu mị cười.

“Tôi có chỗ nào không bình thường, em ngày hôm qua chẳng phải vừa vặn mới kiểm tra qua rồi sao? Muốn hay không kiểm tra lại 1 lần.”

“...” Chân Nam Nhân nhất thời cứng họng, mặt đỏ lên

“Lưu manh!” Chân Nam Nhân vội vàng gạt ra móng vuốt của con sói Từ Tri Lễ.

Nguy hiểm thật... thiếu chút nữa bị Từ Tri Lễ dạy dỗ...may quá!

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“Đi thôi chúng ta trở về” Từ Tri Lễ kéo eo Chân Nam Nhân, đi thẳng ra khỏi sân bay.

“Oa ~ cậu xem, người kia rất đẹp trai !”

“Ừ! Giống Lý Tuấn Cơ.. “

“Bất quá bên cạnh hắn nam nhân kia cũng không kém, mặc dù không có khí chất yêu nghiệt bất quá cũng rất tinh khiết! Rất hợp khẩu vị của ta!”

“Chẳng lẽ cái này chính là BL trong truyền thuyết ?”

Khi đi qua mọi lời nói lảm nhảm... Từ Tri Lễ dùng cái tướng mạo yêu nghiệt cực độ không hề nghi ngờ trêu chọc một đám sắc nữ, thuận tiện ngay cả Chân Nam Nhân cũng thành kẻ gieo họa .

Con bà nó! Nhà mi mới là boy! Mặc dù trong lòng vẫn là rất giận bất quá nhiều năm như vậy đã kích như vậy nàng cũng không có có cảm giác gì, thật không biết là vui sướng hay là bi thương đây!

“Em về trước đi ngày mai nhớ tới làm.” Từ Tri Lễ đem Chân Nam Nhân đưa lên xe liền trực tiếp đóng cửa lại, cũng không có cùng nàng nói gì thêm... nàng muốn thẹn thùng hỏi mặc dù dựa theo lí mà nói hai người giờ đã là quan hệ nam nữ, biến thành kẻ địch của sắc nữ...nước nhà sau đám so với đại dương...nàng cũng chỉ biết ngoan ngoãn theo cách làm của Từ Tri Lễ, trở lại chỗ ở của mình.

Vừa mở cửa Chân Nam Nhân liền ngốc trệ.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Sắc...này là gì thế này?

“ồ, em rốt cục đã trở lại” Chân Ôn Như đang nằm trên ghế tư thế nữ vương bệ hạ vẻ mặt cười gian, Chân Nam Nhân nhìn nhìn ti vi đang chiếu gì đó thiếu chút nữa đã bất tỉnh, trong ti vi một nam nhân tiểu thụ đang quần áo nửa lộ nửa nằm trên ghế trên người của hắn một nữ nhân khí phách tùy ý đùa bỡn, Chân Nam Nhân rất dĩ nhiên là liền đem nữ diễn viên liền tưởng thành bộ dáng của bà chị mình không có biện pháp... khí tràng kia quá giống!

“Chị sao lại ở chỗ này!” Chân Nam Nhân vội vàng bước vào trong nhà đóng cửa phòng sợ đi ngang qua hàng xóm chứng kiến loại hình ảnh này sẽ đem nàng vào phạm vi của nữ nhân biến thái.

“Chị làm sao lại không thể ở chỗ này, muội muội thân ái của ta? Đúng rồi nói cho em biết 1 điều, chị dự định ở tại nơi này 1 thời gian, không cho phép em đem tin tức để lộ ra đi ~” Chân Ôn Nhu chợt lóe lên sát khí làm cho Chân Nam Nhân lập tức thần phục.

54. Chương 54: Chuyên Trách Bà Vú

“Em đi làm đây!” Trải qua một ngày nghỉ ngơi, Chân Nam Nhân liền bắt đầu đi làm.

“Ừ, nhớ rõ buổi tối trở lại sớm một chút, chị vẫn chờ em trở lại nấu cơm đây” Chân Ôn Nhu cắn một miếng sandwich thỏa mãn khẽ chớp mắt và trong lòng không có ý buông tha cho em gái.

Nàng đời trước rốt cuộc là tạo bao nhiêu nghiệt chương! Như thế nào đời này gặp phải loại chị cực phẩm này chứ! Bà này kéo ra ngoài cùng với Từ Tri Lễ quả thực liền là một đôi sát tinh của mình! Bất quá ỉn h lá gan lớn hơn nàng cũng không dám phản kháng Từ Tri Lễ cùng Chân Ôn Nhu, đối với mệnh lệnh của hai người chỉ có thể là nói gì nghe vậy chẳng lẽ đây là khí phái trong truyền thuyết sao?

“Buổi sáng tốt lành!” Chân Nam Nhân trở lại công ty, lập tức các vị đồng nghiệp đã lâu không gặp mời đến thế nhưng nàng không nghĩ tới chính là một mảnh ánh mắt phản hận chiếu vào mình.

Ách... Nàng có thể biết rõ rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra sao?

Vì vậy không đợi người khác đối với nàng phát động công kích, Chân Nam Nhân trước hết làm ra vẻ bình thường như mọi khi, kéo một vị đồng nghiệp phòng giải khát hỏi đến cùng phát sinh chuyện gì.

“Ồ, cô còn hỏi tôi cái gì sao, chính mình lòng dạ biết rõ...sao có ý gì muốn khoe khoang sao?” Đối phương giọng chưa loét làm Chân Nam Nhân thực dui mù, nàng thật sự không biết là chuyện gì!

“Đừng giả bộ! Hiện ở công ty người nào không biết Chân đại tiểu thư thừa lúc đi công tác câu dẫn chủ tịch, hiện tại cô là thư ký nói không chừng 1 ngày nào đó vị trí phu nhân chủ tịch cô cũng có thể leo lên, hừ!” Đối phương bơ luôn Chân Nam Nhân, uốn một cái eo liền đi ra khỏi phòng giải khát lưu lại Chân Nam Nhân ngây ra như phỗng đứng ở nơi đó.

Mình...câu dẫn Từ Tri Lễ? Chuyện này khi nào... việc đang nói này xem như câu dẫn sao? Kia nhiều lắm thì chỉ là Bá Vương ngạnh thượng cung đi. =_=_

Chân Nam Nhân bước nhanh chạy tới ngoài phòng nhân sự... lập tức liền thấy được một thông báo chức vụ được điều động mình Chân Nam Nhân đại danh tại ngay trên trong nháy mắt, Chân Nam Nhân cái cảm loảng xoảng một tiếng liền rơi xuống đất đây là có chuyện gì? Từ Tri Lễ, nhà người từ khi nào thì thành loại người lạm dụng chức quyền vậy! Ngài như vậy không phải tôi chính là loại dùng quy tắc ngầm sao! Chân Nam Nhân thực hối hận mình buổi sáng ngày hôm đó say rượu mất lý trí sao không đem tiền hung hăng ném ở trên mặt Từ Tri Lễ.

“Này?” Chân Nam Nhân lặng lẽ ngồi chồm hổm trong một góc bị cường chế bấm cái số di động kia.

“Chuyện gì?” Bên kia Từ Tri Lễ đang xem văn kiện, vừa thấy số máy của Chân Nam Nhân liền lập tức nghĩ tới Chân Nam Nhân có lẽ đã thấy được sự an bài nhân điều động mình làm.

“Đây là chuyện gì, tôi như thế nào về công ty đã thành thư ký của ngài, ngài có thể giải thích rõ ràng được không?” Chân Nam Nhân che miệng nói nhỏ không dám để cho người khác nghe được mình cùng Từ Tri Lễ nói chuyện, nếu như bị người nào nghe được mình nhảy vào song Hoàng Hà cũng rửa không sạch tội!

“Thì chính là do em thấy được thôi, Chân thư ký nếu là em trong vòng năm phút không có đi lên trình diện, hôm nay liền coi như em bỏ bê công việc.” Nói xong Từ Tri Lễ lập tức liền cúp máy coi như là Chân Nam Nhân có gọi lại, hần cũng không nghe nữa....

Từ Tri Lễ xem như nhà người lợi hại! Chân Nam Nhân đột nhiên phát giác mình cùng cái loại đại yêu tinh tu luyện ngàn năm này mà nói đối đầu thì ngay cả rằng cũng không còn, mình chỉ có thể mặc cho nó vượt ve..1 chữ “thảm” to dùng...

Gặp lại sau chiến hữu của ta! Gặp lại sau thân nhân của ta! Gặp lại sau chiến trường của ta! Mặc dù mình lúc sắp rời đi tất cả đều mọi người đều hiểu lầm tôi nhưng là... ta tin tưởng sẽ có 1 ngày khả hoàn trở về ...ngày đó mọi người cũng sẽ nhiệt tình nghênh đón tôi! Mặc dù xem tình huống này là rất không có khả năng .

“Báo cáo đại BOSS Chân Nam Nhân đã có mặt! Xin hỏi công việc của tôi là gì?” Chân Nam Nhân ôm đồ đạc của mình đứng ở trước mặt Từ Tri Lễ.

“Đại BOSS” – Từ Tri Lễ nhú mày, hiển nhiên hắt đối với xưng hô này không hài lòng lắm bắt quá xem tại năng nhanh như vậy liền biết thời thế hẳn cũng không có tiếp tục làm Chân Nam Nhân khó xử.

“Đi đến cạnh cửa ngồi đi.”

Hả? Từ Tri Lễ nhà người coi ta là ăn mày xin cơm sao! Chân Nam Nhân hận không thể đem những thứ đang cầm trong tay nện vào mặt Từ Tri Lễ.

“Bắt đầu từ hôm nay em chịu trách nhiệm đưa nhận các tài liệu, cùng với trà nước nếu cần thiết em muốn đến chỗ ở của tôi chăm sóc tôi thì đương nhiên càng tốt.”

Được rồi nói cách khác nàng là được Từ Tri Lễ chuyển chức vụ thành bà vú tốt cái đầu hẳn...mẹ nhà hẳn ấy!

55. Chương 55: Đây Là Chuyện Gì?

“Ồ đã lâu không gặp, làm sao cô lại biến thành chó giữ cửa rồi?” Một cái giọng nữ quen thuộc vang lên bên tai Chân Nam Nhân.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit: Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Nhớ mình trên má từng chịu một trận đau đốn, đúng là oan gia ngõ hẹp, cái bà Viên Lệ Lệ này tin tức linh giữ vậy? Mình mới vừa đi nhận chức cô ta lập tức sẽ tham gia náo nhiệt, thật sự là xem náo nhiệt không ngại chuyện lớn!

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit: Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Vì bảo trì tư tưởng luôn luôn kính già yêu trẻ nhiệt tình giúp người, lương thiện nên Chân Nam Nhân rất cố gắng khắc chế chính mình đối với lời Viên Lệ Lệ nói làm như không nghe, không thấy...cứ vậy tập trung tư tưởng nghiêm khắc quán triệt làm công việc của mình Chân Nam Nhân trong nháy mắt thực cảm giác mình không có lên chữ chủ tịch thật sự là thua thiệt. (L: chủ tịch phu nhân thì thế nào? Ta nghĩ tương đương CNN : vậy hả, để suy nghĩ...)

“Làm sao ... còn biến thành câm?” Viên Lệ Lệ trào phúng cười cười, trên cao nhìn xuống nhìn khinh bỉ Chân Nam Nhân liền chuẩn bị đẩy cửa đi vào phòng làm việc của Từ Tri Lễ.

Bị một kẻ khinh bỉ mình cảm giác so với ăn con ruồi còn khó chịu hơn, Chân Nam Nhân lập tức vỗ bàn đối với Viên Lệ Lệ liền hô to một tiếng.

“Viên tiểu thư, cô không có hẹn trước không thể đi vào.”

“Ồ, thì ra là cô sẽ biết nói như thế nào... lần trước cô không có nhớ rõ sao? Tôi là bạn gái của lão bản cô, tôi muốn vào khi nào thì vào, cô chỉ là 1 thư kí nhỏ nhoi dám trông nom tôi sao!”

Chân Nam Nhân lần trước bị Viên Lệ Lệ thưởng một cái vang dội tất tai sau nên các đồng nghiệp ở chung quanh đã nói nghe được về vài thông tin về Viên Lệ Lệ : bạn gái gì chứ... đúng là tự mình đa tình...,Viên Lệ Lệ cùng Từ Tri Lễ không có quan hệ gì kia chính là một bạn học đại học bình thường. Viên Lệ Lệ thích cũng theo đuổi Từ Tri Lễ đã nhiều năm nhưng Từ Tri Lễ căn bản không có thái độ gì...chỉ xem như là quan hệ bạn học, còn cái cô này tùy ý ở trong công ty đi ngang dù sao không có tạo ra hao tổn cho công ty thì không sao, ai nghĩ cái cô này chợt bắt đầu tự xưng mình là bạn gái Từ Tri Lễ đối với các nhân viên nữ trong công ty từng dợt oanh loạn, chọc cho nữ nhân viên trong công ty chỉ cần đối với Từ Tri Lễ hơi có chút ảo tưởng hận không thể cầm lấy hỏa tiễn đại pháo đối với Viên Lệ Lệ bắn chết, bắt quá bây giờ Chân Nam

Nhân đạp qua Viên Lệ Lệ đã thành công chen lấn được vào trong bảng xếp hạng bị nữ đồng nghiệp ghét nhất...thật là bi ai... Hay là bi thảm đây.

“Thực xin lỗi chỉ nếu là không có lệnh của chủ tịch tôi không thể tùy tiện cho cô vào.” Chân Nam Nhân lần đầu ôn thuận nói chuyện như vậy, nếu là trước kia không phải là một quả đấm mới lạ, coi như biến Viên Lệ Lệ thành nam nhân.

“Thật không biết tốt xấu!” Viên Lệ Lệ tay giơ lên làm bộ hướng trên mặt Chân Nam Nhân.

Đúng là cô ta quên mất Chân Nam Nhân dù sao cũng là có chút công phu, chẳng qua là lần trước không có đề phòng bây giờ làm sao có thể làm cho Viên Lệ Lệ đắc thủ đây? Chỉ thấy Chân Nam Nhân tay vững vàng bắt được cái tay của Viên Lệ Lệ, lại mặt làm cho Viên Lệ Lệ quay lưng đi, lại thuận tay đem Viên Lệ Lệ khống chế được thoáng cái tình huống lập tức liền chuyển biến, Viên Lệ Lệ ngã vào Chân Nam Nhân trong tay mặc người ta chém giết.

“Cô thả tôi ra!” Viên Lệ Lệ giãy giụa.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit: Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Chân Nam Nhân mới lười phải trông nom Viên Lệ Lệ gào khóc thảm thiết những thứ gì, trực tiếp một cái tay nhấn xuống điện thoại nội bộ gọi Từ Tri Lễ, nói Viên Lệ Lệ muốn vào, Từ Tri Lễ đúng dịp bị Viên Lệ Lệ dây dưa phiền vừa vặn lần này mượn Chân Nam Nhân đem Viên Lệ Lệ ném ra khỏi công ty, hắn ngược lại coi như có được tiện nghi, rất thanh nhàn nên sao mà không làm chứ... vì vậy Viên Lệ Lệ hoa hoa lệ lệ ném ra khỏi công ty.

Mà bên kia, trong phòng làm việc Từ Tri Lễ nhìn xem mặt của Chân Nam Nhân, lại mỉm cười không rõ.

56. Chương 56: Chân Ôn Nhu Bị Bắt Cóc

Bởi vì Chân Nam Nhân đối mặt Viên Lệ Lệ biểu hiện ra ngoài hình tượng anh dũng nên những lời đồn đại trong công ty lời nhảm lại tăng thêm một cái, vốn là các đồng nghiệp còn cho rằng là Chân Nam Nhân câu dẫn Từ Tri Lễ... hiện tại tốt lắm, Chân Nam Nhân trực tiếp liền biến thành giậu đổ bìm leo, năm ngón trong đêm hóa thân thành sói đem Từ Tri Lễ trực tiếp bỏ nhào vào, đây là Bá Vương ngành thượng cung, Chân Nam Nhân nghe lời đồn đãi thế trong lòng hận kinh dị!

Vì sao...vì cái gì chứ... vì sao người thua thiệt là mình, bị thương cũng là mình! Tại cái đó ngày bi thảm đó ta chỉ làm ra một cái hành vi vô ý thức bị người ta ăn sạch sành sanh, rõ ràng không có người nào cùng ta nói lời chính nghĩa thì chớ lại còn bỏ đá xuống giếng! Hu hu ~ đến từ mọi sự tra tấn dã man ta không sợ, sợ là sợ là đồng chí của mình không hiểu mình!

“Chân Nam Nhân vào ngay! ” Từ Tri Lễ giống như là gọi nha hoàn của mình vậy.

Chân Nam Nhân vừa đi vào trong phòng làm việc, liền chứng kiến Từ Tri Lễ đang ở trước bàn làm việc cúi đầu xử lý văn kiện, trên mặt còn đeo kính đem cặp kia quá độ yêu nghiệt của hắn che chắn, cả người trong nháy mắt liền nhỏ nhả hơn rất nhiều, thoáng cái liền đánh trúng điểm yếu của Chân Nam Nhân.

“Xin em không cần phải dùng cái loại ánh mắt nhìn thức ăn để nhìn tôi được không? ” Từ Tri Lễ mặc dù cúi đầu nhưng vẫn bị ánh mắt mãnh liệt của Chân Nam Nhân làm cho trong lòng lòng tơ động động, hắn như thế nào trước kia không có phát hiện Chân Nam Nhân cũng có 1 mặt đối khát như vậy đây?

Ặc...Chân Nam Nhân trầm mặc.

“Bảo em vào chỉ là muốn hỏi em, chị của em hiện tại ở nơi nào” Từ Tri Lễ đột nhiên hỏi một vấn đề rất riêng tư, chọc cho Chân Nam Nhân hung hăng kinh hãi.

Đây là gì thế? Nàng nhớ tới hôm trước bà chị dặn dò nàng không cho phép đem tin tức lộ ra, hiện tại Từ Tri Lễ lại hỏi tới chị mình.... trong chuyện này có bí mật gì sao? Chân Nam Nhân như cái đầu gỗ đứng ở nơi đó không biết nói hay là không nói.

Chân Nam Nhân lần đầu tiên phát hiện thì ra là nàng cũng có lúc bần khổ như vậy, vốn là nàng vẫn cho là điều này chỉ có xuất hiện của nhân vật chính trong tiểu thuyết.

“Hả? Em không biết chị mình thế nào sao?” Từ Tri Lễ buông xuống bút, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Chân Nam Nhân, giống như là muốn tại trên người nhìn chăm chăm nghiên cứu.

Chân Nam Nhân giật mình 1 cái... không dám bán đứng chị ruột của mình.

“Lão bản, tôi đã thật lâu không có thấy chị ấy.”

“Thật sự?” Từ Tri Lễ rõ ràng không tin.

“Thật sự! Tôi đối với cái đèn thề!”

Từ Tri Lễ nghe được Chân Nam Nhân vừa nói như vậy, trong nở nụ cười, bả vai còn rất quý dị run hai cái chẳng lẽ cô ấy không biết mình nói dối rất tệ sao?

“Chân Nam Nhân ” Từ Tri Lễ nở nụ cười một hồi, mới nói tiếp.

” Em có biết hay không khi em nói nói, con mắt của em sẽ luôn nhìn lên trên.”

Chân Nam Nhân sững sờ, trong thoáng chốc nàng giống như thấy được 1 đám quạ đen bay vèo vèo.

“Nói đi, tôi sẽ không hại chị em .”

“Thật sự ?” Chân Nam Nhân dè dặt hỏi.

“Em còn chưa tin nhân phẩm của tôi sao?”

Cũng là bởi vì nhân phẩm của ngài quá tốt nên tôi mới không thể tin! Chân Nam Nhân trong lòng yên lặng nói, ngẫm lại giống như Từ Tri Lễ cùng chị mình hình như không có gì thâm cừu đại hận gì, vì vậy Chân Nam Nhân lúc này mới tin tức chị đang ở nhà mình nói ra.

Khi Chân Nam Nhân nói xong liền thấy Từ Tri Lễ cầm lên điện thoại

” Đó...ok, bye”

“Đây là...” Chân Nam Nhân đáy lòng đột nhiên dâng lên một cảm giác phi thường xấu.

“Không có gì, có người bạn của tôi muốn tìm chị của em. ” Từ Tri Lễ nói vô cùng nước chảy mây trôi, lông mày còn có một loại vui vẻ không hiểu.

Chân Nam Nhân đột nhiên cảm giác sau lưng có chút lạnh cả người, nàng như thế nào cảm giác mình giống như rơi xuống một cái bẫy rồi?

“Đúng rồi!” Từ Tri Lễ giống như nhớ tới đến cái gì đó.

“....Hình như nhớ ra hẳn ta đã nói qua nếu hẳn ta bắt được chị em, sẽ làm cho nàng ta phải trả giá thật lớn” Từ Tri Lễ cười nhẹ nhàng, còn Chân Nam Nhân hình như thấy được kết quả bi thảm của bà chị mình.

“Từ Tri Lễ! Tôi đã bị anh hại chết!” Chân Nam Nhân hướng về phía Từ Tri Lễ hô to một tiếng, thoáng cái liền chạy ra khỏi phòng làm việc chạy như điên về nhà, hi vọng còn kịp cứu.

Đang lúc Chân Nam Nhân thở hổn hển đứng lầu dưới nhà mình liền thấy được Chân Ôn Nhu bị một kẻ rất cường tráng, rất lạnh, 1 nam nhân tàn khốc khiêng trên vai đi xuống lầu, ném vào một cỗ xe màu đen nghênh ngang rời đi.

Hu hu ~ chị~ em thực xin lỗi chị

~

57. Chương 57: Là Tỷ Phu Trong Truyền Thuyết?

Chân Nam Nhân đứng nguyên tại chỗ, đưa mắt nhìn chị mình bị lôi đi...thật lâu mới phục hồi lại được tinh thần, lúc này Từ Tri Lễ đã từ trong công ty cũng chạy tới, Chân Nam Nhân vừa nhìn thấy Từ Tri Lễ lập tức liền níu lấy cổ áo Từ Tri Lễ.

“Từ Tri Lễ! Anh nói đi, chị của tôi có gặp chuyện gì hay không? “

“Em yên tâm đi!” Từ Tri Lễ thoát khỏi tay Chân Nam Nhân, không chế được bả vai của Chân Nam Nhân, ổn định tinh thần cho nàng.

“Nếu là anh đoán không sai, em cũng sắp có 1 tỷ phu.”

Tỷ phu? Chân Nam Nhân vốn là đại não tức giận đang muốn phun trào thoáng cái đã bị Từ Tri Lễ tưới một chậu nước lạnh cực lạnh, não biến thành trạng thái sáng khoái, nghiêng đầu nghe không hiểu Từ Tri Lễ nói là có ý gì.

Nhìn Chân Nam Nhân như vậy Từ Tri Lễ thở dài, buông lỏng Chân Nam Nhân lên nhà của nàng cứ thế tự nhiên rót chén nước, mới chậm rãi cùng nàng giải thích hết thủy chuyện tình.

Thì ra là người nam nhân ép buộc tỷ tỷ đi tên gọi là Trình Hạo Vũ, là bạn học cùng thời trung học của Từ Tri Lễ, trong thời gian nàng đi theo Từ Tri Lễ đi công tác thì Trình Hạo Vũ và vài người bằng hữu khác đi vào trong quán rượu tụ hội, vừa vặn gặp Chân Ôn Nhu tại đó, hơn nữa chị ấy còn bị vài cái tên côn đồ hạ độc, không nghĩ tới tại nơi phồn hoa này Chân Ôn Nhu cũng có lúc bị lật thuyền vào cống rãnh bất quá lúc bị mấy tên côn đồ mang đi, Chân Ôn Nhu vẫn còn có chút thần chí thừa dịp mấy tên côn đồ kia không chú ý liền chạy tới nhà vệ sinh nam núp vào, không nghĩ tới vừa vặn lại gặp Trình Hạo Vũ, theo Từ Tri Lễ hình dung thì Trình Hạo Vũ cũng không tệ lắm cho nên Chân Nam Nhân rất tự nhiên liền liên tưởng đến đằng sau câu chuyện cổ tích.... đơn giản là Chân Ôn Nhu mượn được tính đem Trình Hạo Vũ làm quá mạnh, dù sao Chân Nam Nhân đối với cách làm của bà chị này có thể làm ra loại chuyện như vậy là không ngoài ý muốn. Nhưng mà theo lời Từ Tri Lễ kể tiếp Chân Nam Nhân kinh hãi rồi bởi vì chị mình rõ ràng chiếm xong tiện nghi của người ta lại dám đưa cho người ta 300 tệ lộ phí đêm, Chân Nam Nhân ngẫm lại cũng biết vì cái gì người ta không buông tha cho tỷ tỷ mình rồi, bạn của Từ Tri Lễ sẽ nghèo sao? Đối với một kẻ không phải là Ngư Lang hơn nữa còn rất đàn ông, lại tiền cả đêm sau khi kích tình như vậy người chị mình rõ ràng trả tiền cho hắn... rõ ràng chính là vũ nhục người ta mà.

Nghe Từ Tri Lễ nói tới chỗ này Chân Nam Nhân đối với bà chị mình có cảm giác có tội mãnh liệt như vậy .

“Anh đói bụng.” Cùng Chân Nam Nhân giải thích nửa ngày, Từ Tri Lễ bụng đã sớm kêu lên, đúng lúc Chân Nam Nhân cũng có cảm giác vậy nên cũng không cùng Từ Tri Lễ dây dưa thêm, trực tiếp liền vén lên tay áo đi vào phòng bếp.

“Em biết làm cơm?” Từ Tri Lễ tựa ở cửa phòng bếp vốn là hắn còn tính hai người cùng nhau đi nhà hàng, không nghĩ tới Chân Nam Nhân lại liền bắt đầu động thủ.

“Đúng vậy, ngài nghĩ tôi không biết” Chân Nam Nhân từ trong tủ lạnh lấy ra nguyên liệu, thuần thục làm món ăn.

Từ Tri Lễ nhìn Chân Nam Nhân rửa đồ, làm canh đột nhiên cảm giác Chân Nam Nhân trên người khí chất nữ tính lại thêm một chút, không có giả đàn ông nữa.

“Đến nếm thử ” Chân Nam Nhân nhanh chóng làm cái ba món ăn, một súp không thể chờ đợi được muốn cho Từ Tri Lễ nếm thử tay nghề của nàng.

“Cũng được ” Từ Tri Lễ không nghĩ tới Chân Nam Nhân tay nghề lại có thể thỏa mãn được kẻ hay bắt bẻ như mình, thật sự là người không thể xem bề ngoài.

58. Chương 58: Đây Coi Như Là Thành Lập Quan Hệ Nam Nữ Sao?

Ăn xong bữa tối sau, Từ Tri Lễ lười nhác ngồi trên ghế sofa trong phòng khách, thoạt nhìn rất nhàn nhã thích ý còn Chân Nam Nhân ở trong phòng bếp đổ tạp dề đi rửa chén rất giống một nữ nhân bình thường, Chân Nam Nhân hận nghiêng răng nghiêng lợi vì sao chứ...

“Em đi công ty lúc làm việc có thói quen mang cơm trưa sao?” Ngồi ở trên ghế Từ Tri Lễ đột nhiên hỏi Chân Nam Nhân một cái rất vấn đề kỳ quái.

“Mang, bằng không anh mời nhân viên nhỏ như tôi đi ăn cơm trưa chắc!” Chân Nam Nhân bị hỏi đến không hiểu ra sao, thật sự là kẻ nhàn rồi.

“A, vậy em ngày mai nhớ mang thêm cho anh 1 hộp.”

Chân Nam Nhân trong nháy mắt không nói gì, Từ Tri Lễ người này chẳng lẽ là từ xã hội phong kiến xuyên qua tới đây sao? Như thế nào giai cấp địa chủ lại bóc lột cùng áp bách đến mức như vậy? Chính mình mỗi ngày dưới tay hắn làm việc đã bị thăm lăm rồi, bây giờ thê thảm hơn... hắn còn muốn gia tăng bóc lột...Chân Nam Nhân thực không biết mình cũng bị hắn hành hạ đến khi nào nữa.

“Lão bản, làm cơm trưa rất tốn thời gian.”

“Đúng vậy, cho nên em ngày mai nhớ dậy sớm một chút.”

“Lão bản thật sự không mang theo như vậy, tôi không phải là bảo mẫu của ngài.” Chân Nam Nhân chu miệng, trong mắt bao hàm lệ thủy.

“Ai nói là bảo mẫu ” Từ Tri Lễ nhìn nhìn Chân Nam Nhân

“Chẳng lẽ em liền không có một chút tự giác mình thân là bạn gái của tôi sao?”

Bạn gái? Chân Nam Nhân cảm thấy chính mình chỉ cần cùng Từ Tri Lễ sống chung một chỗ, đầu óc của mình liền hoàn toàn theo không kịp suy nghĩ của hắn, nằng khi nào thì biến thành bạn gái của nhà tư bản - địa chủ - kẻ bóc lột - kẻ lợi dụng này...sao nằng không biết.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Nhìn Chân Nam Nhân vẻ mặt nghi hoặc, ngây ngốc Từ Tri Lễ biết rõ người này căn bản cũng không có một chút tính tự giác của 1 cô gái, nếu ví như Viên Lệ Lệ rõ ràng hắn đối với cô ta một chút ý tứ cũng không có vậy mà cô gái đó vẫn như cũ đối với hắn không thay đổi, thỉnh thoảng còn làm hắn vài trận kinh hãi...nhưng cái vị trước mặt hắn... Từ Tri Lễ lần đầu tiên cảm thấy mình như là bắt chó đi cày xen vào việc của người khác.

“Ngài không sao chứ” Chân Nam Nhân nhìn Từ Tri Lễ một bộ dạng đau lòng, nằng đặc biệt sợ hãi Từ Tri Lễ đột nhiên cuồng tính đại phát.. đột nhiên sẽ cầm dao giết người cho hả giận... nằng tin tưởng loại chuyện như vậy Từ Tri Lễ thật sự làm được... thật sự.

“Được rồi, tôi ngày mai sẽ giúp ngài làm cơm trưa” Chân Nam Nhân thần phục vì một hộp cơm mà bị mất tính mạng thì tuyệt đối không có lời gì cả.

“Nhưng là....tôi có thể được đi muộn nửa giờ không? Nấu cơm thật sự rất phí thời gian.”

Từ Tri Lễ thật sâu nhìn Chân Nam Nhân một cái, ánh mắt rất thâm thúy, Chân Nam Nhân tự xưng là rất tinh khiết rất ngây thơ, đương nhiên xem không hiểu ánh mắt sâu như vậy nằng rất ngu ngốc cùng Từ Tri Lễ nhìn nhau.

Sau đó, Từ Tri Lễ thật dài thở dài một hơi, được rồi hắn sai rồi... hắn từ vừa mới bắt đầu thì không nên đem tư duy của Chân Nam Nhân so với người thường..như này quá vũ nhục con người.

“ok, yêu cầu này anh đồng ý.” Từ Tri Lễ rất tao nhã đứng người lên, tay trái ở trong túi quần, từ từ đi đến trước mặt Chân Nam Nhân, tay phải nâng lên cằm của Chân Nam Nhân, nháy mắt.

“Vậy bây giờ anh có thể nhắc em nhớ một chút nghĩa vụ của bạn gái không?” Sau đó rất nhanh Chân Nam Nhân cảm giác được một cái gì đó ướt át để lên đôi môi của mình.

“Ngu ngốc, nhắm mắt lại ” Từ Tri Lễ bị Chân Nam Nhân nhìn chăm chăm phải rất cục nịnh không được mở miệng nhắc nhở Chân Nam Nhân, còn thuận tiện dùng tay của mình che kín mắt Chân Nam Nhân.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edito : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Sau đó ... hết thấy cái gì nên phát sinh đều đã xảy ra, Chân Nam Nhân toàn thân đau nhức nằm tại trên giường của mình, nhìn nhìn trần nhà lại đang nhìn xem kẻ nằm ở bên cạnh mình Từ Tri Lễ, tay của hắn còn bá đạo để tại eo nhỏ của mình sau đó, nàng mê mang...chính mình cứ như vậy vinh dự trở thành địa vị bà chủ sao ?

59. Chương 59: Có Một Loại Người Gọi Là Nam Phụ

Đang khi Chân Nam Nhân bị Từ Tri Lễ ấn xuống quyền sở hữu một tuần lễ sau nàng lại lại một lần nữa gặp được Đả Nhiệm Đông.

“Vận khí thật tốt, lại gặp được cậu ” Trên mặt Đả Nhiệm Đông vui vẻ cười, xem ra gặp được Chân Nam Nhân hắn thật sự rất vui vẻ.

Còn Chân Nam Nhân tựa hồ cũng không phải là muốn như vậy, thấy hắn vẻ mặt vui sướng thì nàng ngược lại chính là vẻ mặt tang thương, hữu khí vô lực cùng hắn lên tiếng chào hỏi, liền chuẩn bị tránh đi.

“Hả? Cậu làm sao vậy?” Đả Nhiệm Đông thấy Chân Nam Nhân vẻ mặt tang thương, nhìn không được ngăn cản bước chân của nàng.

“Không có việc gì ~” Chân Nam Nhân lắc lắc đầu, ài ~ mấy ngày này nàng quả thực không phải là cuộc sống của 1 người, kể từ khi Từ Tri Lễ công khai bước chân vào trong sinh hoạt của nàng sau, tựa hồ cũng chưa có dự định rời đi, mỗi ngày đúng hạn đến nhà nàng ra tay, tại nhà nàng đi ngủ còn có coi nàng là gối ôm ... nàng quả thực là làm toàn bộ chức vụ của 1 người làm, 1 bạn gái nào mệt nhọc như nàng chưa....

“Nam Nam, đã lâu cũng không cùng với bạn hàn huyên, khó được có dịp gặp được cậu, chúng ta tìm quán cà phê ngồi một chút đi.”

” Minh... ” Chân Nam Nhân còn chưa nói hết lời thì có một cái tay trắng nõn đặt lên bả vai Chân Nam Nhân, không chút khách khí tuyên thệ quyền sở hữu của mình.

“Thực xin lỗi, tôi nghĩ cô ấy hiện tại không có thời gian, bởi vì cô ấy cần lập tức còn phải giúp tôi nấu cơm.”

Được rồi này thật không phải là chính nàng tự mình đa tình... suy nghĩ nhiều, nghe được Từ Tri Lễ vừa nói như vậy, nàng cảm giác mình trong nháy mắt liền từ một viên chức nhỏ, cô hầu gái thăng cấp thành nữ chính trong phim thần tượng? Từ Tri Lễ chính là 1 kẻ bá đạo, vô lương nhưng lại tám đời giàu có cho nên đời này không chỉ có một yêu nghiệt là đủ, hơn nữa còn nhờ có một ông cha tương đối trâu bò, nhìn lại một chút Đả Nhiệm Đông vẻ mặt bị thương thấy thế nào cũng là vận năm nam phụ... mặc kệ hắn thập toàn thập mỹ thế nào biên kịch nói không để cho người, chính là không để cho người... mà hắn còn làm cho nữ chủ mỗi một lần bị thương tổn đều ở trước mặt của hắn, làm cho hắn tâm ngứa một chút, lại không chiếm được... cho nên Chân Nam Nhân ở trong lòng nhỏ nhỏ khinh bỉ biên kịch phim vô lương.

“Nấu cơm? Nam Nam này... ” Đả Nhiệm Đông đối với Từ Tri Lễ đột nhiên xuất hiện trong lòng đầy sóng gió, đối với kẻ trước mắt này vẻ mặt không có hảo ý trong lòng bắt đầu không ngừng tính toán .

“Cái gì này ... kia, một người nam nhân nếu là thích Chân Nam Nhân cứ việc nói thẳng, đừng nói uống cà phê gì chứ... ” Từ Tri Lễ từ nhỏ đã bị phần đông ong bướm bao quanh, hơn nữa gia đình hun đúc tạo thành tính tình của hắn bây giờ đối với vấn đề thích thì phải muốn, không có do dự, nhưng hắn quên mất không phải là tất cả mọi người như hắn, nhất là Nhiệm Đông trên thực tế tên này là nam nhưng có chút ngượng ngùng.

“Từ Tri Lễ ngài nói bậy bạ gì đó! Tôi cùng Đả Nhiệm Đông là bạn bè tốt nhiều năm, có nói giỡn cũng đừng nói linh tinh vậy !”

Chân Nam Nhân lời này vừa nói ra, Đả Nhiệm Đông liền thấy được trong mắt Từ Tri Lễ một loại nụ cười gọi là gian kế thực hiện được lập tức hắn cảm nhận được cảm giác bị thất bại, mình còn quá thấp, Từ Tri

Lẽ muốn Chân Nam Nhân đem câu này nói ra chính là làm cho Chân Nam Nhân trực tiếp bác bỏ hẳn, nếu là hẳn tiếp tục không biết tốt xấu cùng Chân Nam Nhân tỏ tình đó mới gọi là mình tự tìm đường chết.

“Nam Nam, nếu cậu đã bận rộn như vậy thì lần khác gặp nhau nói chuyện, mình đi trước đây.” Sau đó, hẳn mang theo một bụng buồn bực cùng buồn rầu chậm rãi đi, đi xa rồi mới dám quay đầu lại nhìn xem ChânNamNhân đi theo Từ Tri Lễ vừa cãi nhau ầm ĩ vừa đi quay về chỗ ở trong nháy mắt, cảm giác khổ sở lại tăng lên vài phần.

60. Chương 60: Thanh Xuân

“Ôn Nhu!NamNam! Các con đã dậy chưa! Nếu không rời giường 2 con đều bị muộn rồi!” Chân mẹ đã làm xong bữa sáng, bắt đầu ở trước cửa phòng hai nữ nhi bắt đầu kêu gọi.

“Con đã dậy từ nãy rồi!” Lúc ấy Chân Ôn Nhu mới vừa vặn dậy rồi xem hôm nay mình sẽ mất gì nàng mỗi ngày khi rời giường chuyện thứ nhất chính là trang điểm ăn mặc, cho nên vì để đẹp trước mặt mọi người, Chân Ôn Nhu mỗi ngày đều dậy sớm nửa giờ.

Trong nhà còn một người nữ nhi khác là Chân Nam Nhân, tóc ngắn như ổ gà, quần áo rộng thùng thình nhìn thế nào cũng giống là con trai một chút tự giác là nữ sinh cũng không có.

“Mẹ, buổi sáng tốt lành ~” Chân Ôn Nhu đối với Chân mẹ đầu tiên là hôn một cái, mới ngồi ở trên bàn bắt đầu ăn điểm tâm, đúng là động tác ưu nhã giống như là ăn cái gì ở nước Pháp vậy.

Chân Nam Nhân nhìn dáng vẻ của Chân Ôn Nhu trong lòng đã lạnh mình một chút vội vàng đến buồng vệ sinh rửa mặt, rồi đem sữa đậu nành một hơi uống sạch sẽ rồithuận tay ăn bánh tiêu thoáng cái liền chảy ra khỏi nhà cũng không để ý sau lưng mẹ và tỷ tỷ thế nào.

Vừa mới đi ra khỏi nhà Chân Nam Nhân trong miệng ngậm bánh tiêu, liền thấy được đối diện trong tòa đối diện kia có 1 hộ gia đình mới chuyển vào Chân Nam Nhân chỉ là thoáng dừng chân, rồi liền lập tức nhanh chóng chạy đi, nên biết hôm nay hôm nàng làm nhiệm vụ vệ sinh.

Đảm Nhiệm Đông đứng tại chân nhà mình, nhìn chăm chú vào nhà mới đây đã là lần thứ 3 hẳn dọn nhà bởi vì nguyên nhân công tác của cha mẹ, hẳn đối với cuộc sống dọn đến dọn đi đã tập mãi thành thói quen , bắt quá cha mẹ cũng cùng hẳn bảo đảm qua là lần này liền an định lại sẽ không lại dọn đi bất quá đây đối với hẳn đều không có ý nghĩa gì, cùng lắm thì vẫn là từ một địa phương xa lạ dời đến một địa phương xa lạ khác mà thôi.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Đang khi hẳn âm thầm ngăn người hẳn cảm thấy sau lưng nhảy vào 1 tầm mắt liền theo bản năng hướng sau lưng nhìn lại, một con mắt thật to, 1 nam sinh trong miệng đang ngậm một cái bánh tiêu vẻ mặt tò mò nhìn hẳn, đầu tóc loạn loạn, trên người đồng phục học sinh cũng rộng thùng thình thoát nhìn cùng một nam sinh bình thường không có gì khác biệt, bất quá về sau chuyện xưa chính là ai cũng không ngờ rằng....(L: mắt với mũi nhìn thế thành nam. bảo sao... bị rút..)

Rồi đến 1 ngày... Chân Nam Nhân đã cùng Đảm Nhiệm Đông hợp ý nhau thành 1 cặp huynh đệ có tình cảm vững chắc.

Có 1 lần trời mưa to, Đảm Nhiệm Đông cùng Chân Nam Nhân cùng nhau chạy đội mưa về nhà đúng là không nghĩ tới nhà Chân Nam Nhân thế nhưng không có ai vì vậy Đảm Nhiệm Đông liền kêu Chân Nam Nhân về nhà của mình.

“Nam Nam, cậu trước mặc tạm cái áo T-shirt này đi ” Đảm Nhiệm Đông từ trong tủ quần áo lấy ra một áo màu trắng đưa cho Chân Nam Nhân.

“A ” Chân Nam Nhân toàn thân ướt ngượng ngùng, tiếp nhận áo của Đảm Nhiệm Đông đưa tới liền trực tiếp trước mặt hẳn đem quần áo ướt của mình cởi ra mặc áo của bạn mà cả cái quá trình lưu loát liền mạch, còn Đảm Nhiệm Đông liền trực tiếp như vậy thấy được Chân Nam Nhân mặc áo lót trong nháy mắt choáng, thiếu chút ngã .

” Cậu...cậu là nữ?”

“Ừ, có vấn đề gì không?” Chân Nam Nhân bình thản đến cho người ta giận sôi, đối với ý thức khác biệt nam nữ căn bản không có, cũng không cảm giác mình có cái gì kỳ quái.

Bất quá từ đó về sau, Đảm Nhiệm Đông đối với Chân Nam Nhân rõ ràng cũng không có như trước kia mà có đôi khi thậm chí sẽ nhìn Chân Nam Nhân mà tự dưng đỏ mặt....

Mà Chân Nam Nhân chính thức hiểu được giữa nam nữ khác nhau, hiểu được cái gì là thích, nhưng lại tại thời điểm thấy Nhiệm Đông bị người ta tỏ tình lúc ấy Chân Nam Nhân đứng ở bên cạnh, nhìn cái nữ sinh tết hai bím tóc kia về mặt đỏ bừng hướng Đảm Nhiệm Đông đưa ra một phong tình màu hồng Chân Nam Nhân mới đột nhiên phát hiện, gương mặt Đảm Nhiệm Đông thật sự có đẹp trai. (L : @@)

Lông mày đậm, mắt to sáng ngời, một nụ cười lộ lên như ánh mặt trời đúng là kiểu người nữ sinh thích nhất, Chân Nam Nhân đột nhiên cảm giác trái tim của mình không hiểu nhói một chút.

“Cậu làm sao vậy?” Đảm Nhiệm Đông thuận tay nhét thư vào túi quần của mình.

“Không có, không có việc gì...” Chân Nam Nhân có một chút tâm tình đột nhiên khác thường, cố làm ra vẻ nhẹ nhàng cùng Đảm Nhiệm Đông nói sau đó tiếp tục cùng nhau về nhà.

Hai người đều không nghĩ tới cái này sắp nảy sinh mối tình đầu nhưng lại bị việc Đảm Nhiệm Đông ra nước ngoài bóp chết, đến lúc rời đi hai người cũng không ai nói ra trước, cho đến nhiều năm về sau Đảm Nhiệm Đông trở lại, người và vật đã không còn.

61. Chương 61: Nàng Dâu Xấu Phải Gặp Cha Mẹ Chồng (1)

“Bữa tối muốn ăn cái gì ” Chân Nam Nhân vừa về tới nhà cũng rất tự giác đi tới phòng bếp, mặc vào tạp dề liền bắt đầu lấy gạo nấu cơm chuẩn bị bữa tối .

“Gặp được tình nhân cũ làm sao lại không bình thường đây? Bình thường em nấu cơm cũng không tích cực như vậy ” Từ Tri Lễ rõ ràng là ghen, nói đều mang theo vị chua, nhưng hết lần này tới lần khác người trong cuộc không có cảm giác.

“Ai không bình thường? Tôi nếu như là không làm cơm ngải đói chết ở chỗ này làm sao bây giờ, tôi sẽ mưu sát không thành vì ngài mà khiến tôi bị liên lụy thật không đáng giá ” Chân Nam Nhân vừa chọn đồ vừa đáp lại Từ đại thiếu gia

“Á...từ từ...Sao tôi như thế nào gửi thấy hương vị chua ?”

Từ Tri Lễ hướng phòng bếp nhìn nhìn không lên tiếng, vừa lúc đó chuông cửa nhà Chân Nam Nhân đột nhiên vang lên, hù dọa Chân Nam Nhân không hiểu run rẩy một chút.

Là ai? Đây là câu hỏi lớn nhất của nội tâm nàng, nàng ở nơi này đã lâu như vậy ngoại trừ vài người mang đồ ăn đến... vậy mà bây giờ lại có người ấn chuông. Chân Ôn Nhu...không thể.. chị ta biết đằng hoàng nhân chuông cửa sao? No, chị ấy vẫn luôn là dùng chân đá cửa!

Đang khi Chân Nam Nhân bắt đầu nghĩ có nên hay không đem Từ Tri Lễ giấu đi thì Từ Tri Lễ đã tự giác đứng lên, đi mở cửa căn bản liền không có cảm giác đến Chân Nam Nhân không bình thường.

Đang khi Từ Tri Lễ mở cửa sau, rất kinh ngạc mấy giây, không có một thanh âm gì cả, Chân Nam Nhân càng ngày càng cảm thấy lạ...chẳng lẽ là cướp bóc ? Đang khi Chân Nam Nhân nhin không được thò đầu ra hướng cửa nhìn thì chỉ nghe được Từ Tri Lễ đem cửa chính rất nhanh đóng kín, sau đó về mặt bình tĩnh trở lại phòng khách lại lần nữa ngồi xuống đây hết thấy bắt đầu làm cho Chân Nam Nhân cảm giác được chuyện này không có đơn giản như vậy, lại nhìn lại một chút về mặt kì quặc của Từ Tri Lễ quá bình tĩnh nàng không có can đảm mở miệng hướng Từ Tri Lễ hỏi, cũng chỉ đem nghĩ vẫn giữ lại trong lòng của mình cảm giác thật khó chịu!

Đang khi hết thấy lại trở về bình thường thì chuông cửa lại bắt đầu vang lên, cái này... Chân Nam Nhân lập tức.... cũng không còn trông nom Từ Tri Lễ, lập tức liền bộ dạng sum xoe đi mở cửa.

Bất quá, khi mở cửa chính Chân Nam Nhân liền ngốc rồi, trước mắt nàng dĩ nhiên là một đôi vợ chồng, hơn nữa còn là rất bình thường đây cũng làm cho Chân Nam Nhân càng nghi ngờ, đây là cái chuyện gì?

“Xin chào tiểu cô nương, cháu có thể để cho chúng ta đi vào ngồi một chút sao?” 1 Lão tiên sinh vẻ mặt nụ cười làm cho Chân Nam Nhân không đành lòng cự tuyệt, thoáng cái cũng không còn kịp phản ứng đem người cho vào trong nhà... ài... này nếu là thật đến đây cướp bóc thì chính mình phải hảo hảo kiểm điểm một chút!

Chân Nam Nhân dẫn đôi vợ chồng đi vào phòng khách, lại rót cho hai người chén nước mới phát hiện, mặt Từ Tri Lễ rất âm trầm cũng giống như 1 cơn bão táp đang tới.

“Ngài làm sao vậy? Người ta ai chọc giận ngài sao sắc mặt kém thế.” Chân Nam Nhân lặng lẽ hỏi Từ Tri Lễ. Nhưng Từ Tri Lễ lại hung hăng một cái liếc mắt... Móa! Nàng trêu ghẹo ai chứ?

“Tiểu cô nương, cháu bao nhiêu tuổi? Làm việc ở đâu? Trong nhà còn có những người nào..?” Lão tiên sinh cũng không trông nom sắc mặt Từ Tri Lễ đã rất thói tự nhiên hướng Chân Nam Nhân hỏi thăm tin tức.

Cái này... Từ Tri Lễ rốt cục mở miệng nói chuyện.

“Lão già! Ông hỏi hết chưa!”

“Người cái tiểu tử này! Có ai nói chuyện đối với trưởng bối như vậy sao!” Lão tiên sinh vừa cùng Từ Tri Lễ nói chuyện, tính tình ôn hoà khi nãy lập tức liền bay đi góc nào...

“Tiểu cô nương, đừng sợ... bọn họ vẫn luôn là như vậy, thói quen là tốt rồi ” Ngồi ở một bên bác gái lúc này rốt cục nói chuyện.

“Tri Lễ! Còn không mau giới thiệu một chút!”

Từ Tri Lễ rất quỷ dị nhìn Chân Nam Nhân một cái mở miệng nói ra

“Ông lão già mà ta bắt kính này chính là cha anh, bên kia người châm ngòi thổi lửa chính là mẹ anh.”

Được rồi này thật không phải là nàng suy nghĩ nhiều, Từ Tri Lễ thật sự là rất bình thường... rất bình thường lại là con ruột của vợ chồng hoà ái kia sao? Có thể sinh ra con trai yêu nghiệt như vậy chẳng lẽ là gen có bao nhiêu biến dị! Hơn nữa, dường như hình thức nói chuyện của nhà này rất kỳ lạ đi.

Từ mẹ giống như nhìn ra Chân Nam Nhân hoài nghi, tự nhiên từ trong bao móc ra một vật, đưa tới trước mặt Chân Nam Nhân, Chân Nam Nhân tỉ mỉ nhìn xong...choáng... Móa! Là giấy xác nhận ADN!

Xem ra có rất nhiều người cũng không tin Từ Tri Lễ là con của bọn họ... Chân Nam Nhân thoáng cái cảm giác mình hoài nghi cũng không có gì lạ.

62. Chương 62: Nàng Dâu Xấu Phải Gặp Cha Mẹ Chồng (2)

Chân Nam Nhân cái này hoàn toàn tin, Từ Tri Lễ chính là con của đôi vợ chồng trước mắt này... nhưng là vì cái gì Từ Tri Lễ sắc mặt thoát nhìn kém như vậy? Chẳng lẽ là hắn từ nhỏ bị ngược đãi? Nhưng nhìn cha mẹ của hắn cũng không giống.

“Tri Lễ còn không mau giới thiệu chúng ta với vị tiểu thư này” Từ mẹ vẻ mặt cười nhìn Chân Nam Nhân.

“A... đây là bạn gái của con Chân Nam Nhân, nếu là tình thế phát triển không có gì ngoài ý muốn, cô ấy sẽ là mẹ của cháu nội của ông bà.” Không nghĩ tới Từ Tri Lễ không nói thì thôi, vừa nói thì kinh người khiến 3 người kia tại chỗ lập tức kinh hãi rồi.

Đứng mũi chịu sào tự nhiên là Chân Nam Nhân, nàng khi nào thì đáp ứng muốn làm mẹ của con hắn! Hiện tại biến thành bạn gái của hắn kiêm bảo mẫu đã làm cho nàng rất buồn bực rồi... hơn nữa bất tự này sao có thể đi ngược... Từ Tri Lễ là gấp làm gì... cho dù nghĩ coi nàng như bia đỡ đạn...thời gian, địa điểm, tình cảnh...! Cha ruột mẹ ruột anh đều ở đây! Vạn nhất xảy ra chuyện gì thì làm sao bây giờ.

Cha mẹ Từ Tri Lễ cũng là một bộ dạng giật mình không thôi ...lão thiên à... này là cây vạn tuế vạn năm rốt cục muốn nở hoa sao? Bọn họ Nhị lão như thế nào đều không nghĩ tới sẽ từ miệng con trai nói được đến

một câu kích động như vậy.... thật sự là quá... Thật là làm cho người ta cực kích động! Bọn họ còn cho là đến khi mình chết đều không thấy cháu bắt quá chiếu theo hình thái phát triển như vậy phỏng đoán cũng mau... nhất là Từ mẹ thậm chí kích động nhịn không được rơi nước mắt.

Ba người lọt vào một trạng thái rất quỷ dị.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“Nếu như 2 người không có chuyện gì thì đi nhanh đi.” Từ Tri Lễ bực mình nhìn cha mẹ của mình hấn nói những lời này rất làm cho người ta kích động phải không? Không phải là trước kia bọn họ cho là con trai nhà sau sự kiện đả kích kia nên thế nào cũng không thân cận nữ nhân làm hại bọn họ cho là hấn bắt đầu không bình thường còn trăm phương ngàn kế tìm một đồng thực nữ cùng hấn thân cận, bằng không hấn sẽ trốn ra khỏi nhà tại bên ngoài chính mình gây dựng sự nghiệp.

“2 người khi nào giải quyết?” Từ ba ba tỉnh táo mở miệng, tuy là nói không cần gấp gáp lời này vừa nói ra không khí liền càng thêm khác thường ngay cả nội tâm Chân Nam Nhân cũng bắt đầu không nhịn được lớn tiếng hò hét: Từ ba ba à! Hai người đây là làm thế nào lại như vậy! Ta rốt cuộc biết tính tình biến thái của Từ Tri Lễ là từ nơi nào tới... là mỗi ngày bị 2 ngài chà đạp như vậy đứa bé phát triển bình thường mới là lạ! 2 ngài là có sợ con trai của 2 ngài không ai thêm lấy thì có cần thiết thấy được nữ nhân thì liền tóm vào cục dân chính sao? Ép duyên cũng không biến thái như thế!

“2 ngài hiện tại nhân rồi cực kỳ đúng không? ” Từ Tri Lễ đối với mình cha mẹ tự nhiên động kinh đã vô cùng quen rồi.

“Đúng vậy! Ông bây giờ gấp làm gì! Dù nói thế nào phải gấp được thông gia nói chuyện đã, bọn chúng sao lại đơn phương quyết định được đây! Như vậy là đối với thông gia là không tôn trọng” Từ mẹ cũng khuyên Từ ba ba không cần phải quá gấp.

Thông gia? Chân Nam Nhân từ nãy giờ bảo trì trầm mặc, hiện ở nhà biết rõ Từ Tri Lễ cùng nàng có quan hệ dường như cũng chỉ có Chân Ôn Nhu, phụ mẫu toàn bộ đều không biết... nếu là đôi vợ chồng tuyệt thế này cứ như vậy lờ mờ đi đến nhà nàng, lại mở miệng gọi thông gia phỏng đoán cha có thể bất tỉnh tại chỗ, mẹ sẽ trực tiếp cầm cây chổi coi bọn họ như người bệnh thần kinh đuổi ra ngoài.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“2 ngài không đi đừng trách con đây không lưu tình” Từ Tri Lễ xem ra cũng là đối với cha mẹ nhẫn đến cực hạn, rốt cục không thể nhịn được nữa mở miệng trực khách.

Vốn là Chân Nam Nhân còn tưởng rằng Từ ba ba cùng Từ mẹ sẽ tiếp tục sống ở chỗ này dù sao Từ Tri Lễ sẽ không vì vài câu của hấn mà gây ra lực sát thương gì... thế nhưng Chân Nam Nhân không nghĩ tới chính là Từ ba ba cùng Từ mẹ thật sự liền ngoan ngoãn đi! Bất quá Từ ba ba trước khi đi đối với Từ Tri Lễ nói 1 câu rất kỳ quái.

“Người kia giống như đã trở lại, ta không hi vọng con làm ra cái chuyện gì làm mình hối hận, mọi việc chính mình quyết định kĩ càng” Sau đó liền rời đi..đây hình như là câu nói nghiêm chỉnh nhất của Từ ba ba khi tới đây.

Bất quá làm Chân Nam Nhân không nghĩ tới chính là Từ Tri Lễ thế nhưng lại thâm trầm một hồi, đứng ở nơi đó không nhúc nhích nhưng lại rất nhanh khôi phục lại trực tiếp hướng phía nàng, đem nàng ôm ngang lên đi vào phòng ngủ.

“Uy! Anh làm gì! Tôi còn muốn nấu cơm!” Chân Nam Nhân giãy giụa lấy.

“Không có việc gì hôm nay liền ăn em” Từ Tri Lễ nói đem Chân Nam Nhân ôm đến giường, Chân Nam Nhân trước mặt càng ngày càng rõ ràng Từ Tri Lễ trên người đặc biệt có loại hương vị đem nàng bao vây... tim đập bắt đầu gia tốc lên....Xong rồi xong rồi... nàng giống như không thể hô hấp, sắp chết chìm tại trong ngực Từ Tri Lễ!

63. Chương 63: Chân Ôn Nhu Trở Về

Sau khi cha mẹ Từ Tri Lễ rời khỏi, Chân Nam Nhân khó có được sống qua vài ngày bình tĩnh cùng Từ Tri Lễ tình cảm tựa hồ đã nhanh chóng phát triển chiều hướng tốt, mỗi ngày động tác thân mật đã là thấy nhưng không thể trách thậm chí luôn luôn tương đối thân thiết... Từ Tri Lễ thế nhưng cũng bắt đầu đem ảnh chụp thân mật của hai người phát lên Microblogging của hắn... nàng vẫn cho là yêu nghiệt không chơi những cái này .

Lại một tuần nữa... Từ Tri Lễ rất khó được khi không có ở nhà cạnh nàng, sáng sớm cũng không biết chạy đi đâu Chân Nam Nhân cũng vui vẻ an nhàn tự tại, lười biếng nằm trên ghế hưởng thụ giấc ngủ trưa này... đúng lúc này một cái giọng nói vạn phần quen thuộc bên ngoài cửa nhà Chân Nam Nhân vang lên.

“ChânNamNhân! Mau mở cửa ra cho chị!” Gọi còn kèm theo tiếng đá cửa.

Được rồi những ngày an nhàn của nàng thật đúng là ngắn vừa rồi một Từ Tri Lễ, sau là Chân Ôn Nhu chẳng lẽ nàng kiếp trước là thiếu nợ hai người kia sao? Làm hại nàng đời này vì hai người làm trâu làm ngựa đến chết sao.

“Ôi trời... một chết ta” Chân Ôn Nhu vừa vào phòng trong liền lập tức chiếm cứ ghế vể mặt uể oải, mắt quàng thâm Chân Nam Nhân thật tò mò trong thời gian này chị ấy là bị bắt cóc đi nơi nào lại còn có thể trốn về thật sự là xem người không thể xem bề ngoài, Chân Ôn Nhu không thể xem nhẹ.

“Chị... chị mấy ngày nay đi nơi nào?” Chân Nam Nhân rất chủ động rót chén nước cho chị gái.

“Bị một tên khốn kiếp bắt cóc!” Chân Ôn Nhu một bộ mặt nghiêng răng nghiêng lợi làm cho Chân Nam Nhân hoàn toàn tin, chị ta cùng nam nhân kia thật sự có thù.

“Em nói xem ta nợ hắn cái gì! Không phải chỉ là đẩy hắn ngã sao? Như này ở xã hội hiện đại có gì kỳ quái sao! Huống chi rõ ràng hắn còn rất hưởng thụ mà! Đến cuối cùng ta liên tục cầu xin hắn đừng có lại làm bằng không buổi tối hôm đó ta bị hắn lấn qua lấn lại chết! Vậy mà... hắn ngược lại bắt đầu trả đũa đem hết thấy tội lỗi đều đổ đến trên đầu của ta, nói cái gì muốn ta phải chịu trách nhiệm! Van người chứ... hắn vừa nhìn liền biết không phải là cái tiểu nam sinh thuần khiết gì muốn tìm người chịu trách nhiệm đi tìm nữ nhân đầu tiên của hắn chứ?... Thật sự là tức chết ta... Hận nhất là hắn thế nhưng không biết từ chỗ nào lấy được tin tức biết ta núp ở nơi này né được vài ngày vẫn bị hắn bắt được, thật sự là tám đời nắm móc!” Chân Ôn Nhu thập phần tức giận nói đem cái chén nước trong tay trở thành Trình Hạo Vũ bóp chặt.

Điều này có thể nói rõ cái gì? Giải thích rõ người ta vừa ý chị quá... Chân Nam Nhân ở trong lòng yên lặng nói, bắt quá cái người gọi là Trình Hạo Vũ kia đoán chừng cũng là có ngược đãi gì đó bằng không làm sao sẽ cứ như vậy đem mình đẩy ngã 1 cô gái cường hãn đây? Mặc dù Chân Ôn Nhu quả thật có một chút tư chất câu dẫn.

Đúng lúc này, Từ Tri Lễ một buổi sáng sớm ra cửa đã trở lại, trong tay còn cầm một chút món ăn xem bộ dáng là đi chợ. Bất quá Chân Nam Nhân suy nghĩ một chút, Từ Tri Lễ buổi sáng 6 giờ rưỡi ra cửa hiện tại cũng đã 12 giờ ra cửa lâu như vậy liền vì mua đồ ăn? Có thể là đang nghĩ nghĩ Từ đại thiếu gia mười ngón tay không động vào cái gì là đại thiếu gia điển hình, hắn có thể nghĩ đến bỏ qua bộ dạng cao quý đi đến chợ đã là rất tốt rồi... tốn nhiều thời gian cũng là đúng.. có khi những người ở chợ coi hắn là minh tinh vây quanh xin ký tên cũng không chừng.

Từ Tri Lễ xách theo đồ ăn đi vào trong phòng thấy được Chân Ôn Nhu nằm co quắp ở trên ghế, kinh ngạc vẻ mặt ở trên mặt chợt lóe lên.

“2 người ở chung?” Chân Ôn Nhu quét Từ Tri Lễ một cái.

“Tạm cho là như vậy ” Ngẫm lại Từ Tri Lễ ở nơi này ăn cơm, ngủ có đôi khi ngay cả công sự đều cảm tới nơi này xử lý cũng cùng ở chung không có gì khác lắm.

Chân Ôn Nhu nhìn nhìn em gái đầu óc đơn giản nhà mình một cái thở dài, nàng cũng biết sẽ biến thành như vậy từ khi Từ Tri Lễ hưởng nàng hỏi thăm một chút chuyện về Chân Nam Nhân lúc đó nàng cũng cảm giác được Từ Tri Lễ không có hảo ý, đương nhiên bởi vì Từ Tri Lễ đưa ra không ít đồ trang điểm trong nước

cần bản không mua hối lộ nàng, cho nên nàng cũng rất xin lỗi nhận bây giờ suy nghĩ một chút, nàng lúc ấy như thế nào không thật thêm Từ Tri Lễ một chút chứ?

Từ Tri Lễ xách theo đồ ăn đi vào phòng bếp cất kỹ đồ sau mới đi ra, nhìn nhìn người chiếm cứ ghế, sắc mặt không thay đổi đem Chân Nam Nhân kéo vào trong ngực của mình ngồi ở ghế bên kia, trước mặt chị gái của mình làm ra hành động thân mật như vậy Chân Nam Nhân không có thói quen liền giãy giụa xuống trong thoáng chốc Chân Nam Nhân giống như người thấy được mùi từ người Từ Tri Lễ không giống lắm...có một mùi nhàn nhạt thuộc về nước hoa phụ nữ... nhưng khi Chân Nam Nhân coi lại vẻ mặt Từ Tri Lễ không có gì dị thường trong lòng liền bắt đầu tự trấn an mình nói không chừng là khi đi mua đồ ăn bị ám vào...

“Trong chốc lát đã xảy ra chuyện gì đều đừng quản ” Từ Tri Lễ tại bên tai Chân Nam Nhân lặng lẽ căn lơ tai khiến cho Chân Nam Nhân một hồi ngứa không khống chế được hướng trong ngực Từ Tri Lễ rụt lại. Chân Nam Nhân ngẩng đầu lên nhìn nhìn vẻ mặt Từ Tri Lễ như thế nào giống hồ ly đây? Đang khi Chân Nam Nhân hồ nghi thì chuông cửa lại lần nữa vang lên Chân Nam Nhân liền thấy kỳ quái như thế nào mấy ngày này nhiều người ghét thăm ngôi nhà rách của mình thế chứ...?

“Đừng động...anh đi mở cửa” Từ Tri Lễ đứng lên đi mở cửa, rất nhanh, một thân ảnh quen thuộc liền xuất hiện ở trước mặt Chân Nam Nhân cùng Chân Ôn Nhu.

My God! Lại là Trình Hạo Vũ. Chân Ôn Nhu sắc mặt trong nháy mắt hạ xuống dưới – 45 độ.

“Làm sao anh biết tôi ở chỗ này ” Chân Ôn Nhu tức giận hỏi.

Trình Hạo Vũ rất sâu nhìn Từ Tri Lễ một cái hết thấy rõ rành rành, thì ra là người bán đứng Chân Ôn Nhu là hắn! Chân Nam Nhân thoáng cái hiểu câu nói vừa rồi của Từ Tri Lễ.

“Không muốn ra cửa bị bắt thì tìm nơi khác vào, đi nào ” Trình Hạo Vũ một bộ mặt Tôn Ngộ Không không bay khỏi bàn tay của phật tổ, vốn là rất có vị nam nhân còn trong lúc đó làm cho Chân Nam Nhân rất muốn cười.

Chân Ôn Nhu ác hung hăng trợn mắt nhìn Từ Tri Lễ một cái, nàng cũng biết Từ Tri Lễ là loại người vĩnh viễn không thể tin, nàng thông minh như vậy đều bị Từ Tri Lễ lừa bốn trong tay, lại còn Chân Nam Nhân không phải là mặc hắn lừa bốn chơi sao... Chân Ôn Nhu vùng vẫy nhìn Chân Nam Nhân một cái đem hi vọng cuối cùng ký thác tại người muội muội than yêu... Em gái à! Ngàn vạn lần đừng làm cho tỷ tỷ thất vọng!

Bất quá Từ Tri Lễ không để cho gian kế của Chân Ôn Nhu thực hiện được, hắn một tay ôm Chân Nam Nhân vòng vào trong ngực mình.

Được rồi, hiện tại thế lực 2 bên đã rõ ràng Chân Ôn Nhu cũng không phải là gốc, nhìn Từ Tri Lễ một cái đem người nam nhân này tính vào danh sách nhân vật nguy hiểm rồi ngoan ngoãn đứng dậy đi theo Trình Hạo Vũ.

“Anh tại sao phải nói cho Trình Hạo Vũ đem chị của em mang đi. ” Chân Nam Nhân tại trong ngực của Từ Tri Lễ rầu rĩ nói.

“Em vừa rồi không phải nói rồi sao? Chúng ta bây giờ ở chung giữa, em cảm thấy anh sẽ ở nhà mà nhìn thêm một cái bóng đèn cực sáng sao?”

64. Chương 64: Chuẩn Bị Gặp Cha Mẹ Vợ?

Từ Tri Lễ là một người cực độ giáo hoạt điểm này Chân Nam Nhân đã sớm biết, hắn giáo hoạt cùng gian trá đã vượt qua mọi lời có thể nói ra của Chân Nam Nhân cho nên Chân Nam Nhân nhiều lần bị Từ Tri Lễ tàn phá sau rốt cục đã có kinh nghiệm đối với các yêu cầu của Từ Tri Lễ không nên quá phạm Chân Nam Nhân trên cơ bản cũng sẽ ngoan ngoãn làm theo bởi vì nàng rất rõ ràng nếu là nàng không làm thì 1 kết cục chưa chắc đã tốt hơn Chân Ôn Nhu.

Bất quá nói trở lại kể từ khi ba mẹ Từ Tri Lễ về rồi thái độ của Từ Tri Lễ đối với Chân Nam Nhân rõ ràng có cải thiện không giống như trước kia không có việc gì cũng chọc nàng chơi, nhìn nàng vẻ mặt rồi ren liền có một loại vui sướng bệnh hoạn điểm này Chân Nam Nhân thấy vui mừng nhưng lại có chút kỳ quái chẳng

lẽ là nàng bị Từ Tri Lễ hành hạ đã biến thành một kẻ thích ngược sao? Được rồi nàng hi vọng đây hết thấy đều là nàng suy nghĩ quá nhiều.

Bất quá ngược lại có một việc Chân Nam Nhân như thế nào đều không nghĩ tới, Từ Tri Lễ đem nàng điều tới làm trợ lý của hắn không bao lâu, thế nhưng cho nàng về nhà nghỉ ngơi vài ngày nói là tìm thời gian đi nhà nàng bái phỏng, làm cho nàng chuẩn bị sẵn sàng! Chân Nam Nhân trong nháy mắt thụ sủng nhược kinh Từ Tri Lễ này là muốn kết hôn sao... Đi bái phỏng... Nàng phỏng đoán chính mình trước tiên sẽ bị mẹ túm lại con nhóc chết tiệt thế mà không nói 1 câu gì....A! Mẹ ơi, nữ nhi bất hiếu!

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Chân Nam Nhân nhàm chán ngồi ở trên ghế Từ Tri Lễ hôm nay đã đi công ty đi làm, trong nhà chỉ có 1 mình nàng Từ Tri Lễ trước khi đi còn cùng nàng khai báo buổi trưa cùng buổi chiều đều không trở về để ăn cơm được... ài ~ nàng hôm nay thật sự là cô độc... cô độc.

Chân Nam Nhân nguyên bản chính là 1 kẻ yên lặng không được, nguyên bản đã thành thói quen cùng Từ Tri Lễ cãi nhau ầm ĩ , cũng rất tốt Từ Tri Lễ đi làm chỉ để lại nàng ở nhà một mình Chân Nam Nhân ưu thương vì vậy nàng móc ra di động nhắn tin cho Từ Tri Lễ.

đang làm gì vậy?

Bất quá tin nhắn gửi đi nửa ngày cũng không thấy Từ Tri Lễ hồi âm, lẽ ra hiện tại hắn là giờ ăn cơm trưa không bận đến mức ngay cả trả lời nàng một tin nhắn cũng không có chứ, vì vậy Chân Nam Nhân lại nhắn thêm 1 tin nhắn

5555 anh đừng không để ý tới em, nếu là ngay cả anh cũng không quan tâm, em liền biến thành cái mặt bánh bao Thiên Tân nổi danh nhất!

Đợi một lúc sau, ChânNamNhân rút cuộc đã thấy tin nhắn của Từ Tri Lễ trả lời.

vừa rồi phải mở ra 1 hội nghị tạm thời, một lúc nữa anh gọi điện cho em

Chân Nam Nhân chứng kiến tin nhắn vô cùng bình thường này trong lòng lại bắt đầu có chút kỳ quái, chẳng lẽ hắn không hiểu ẩn dụ của mình sao? Như thế nào tin nhắn bình thường như vậy, hắn lại nhắn tin lại thế này....may là Từ Tri Lễ di động cũng không cho bắt lộn kẻ nào cầm chứ nếu không nàng sẽ hiểu lầm là người khác cầm di động của hắn nhắn tin.

Nếu Từ Tri Lễ cũng trả lời nói hắn đang bận thì nàng cũng không tiếp tục quấy rầy Từ Tri Lễ nữa... suy nghĩ một chút nếu Từ Tri Lễ đã đưa ra quyết định muốn đi thăm cha mẹ của nàng, Chân Nam Nhân quyết định trước gọi điện thoại ẹ, để bà có chuẩn bị trước bằng không cứ như vậy mang về nhà, nàng sợ bị mẹ hù dọa chạy mất.

“Mẹ đang làm gì thế đây?”

“Ngoại trừ ở nhà xem ti vi ta có thể làm gì, hôm nay mặt trời mọc từ hướng tây hay sao làm sao con lại nghĩ tới gọi điện thoại cho ta, nói đi có phải hay không gặp chuyện gì, hay là không có tiền dùng?”

Chân mẹ nói chuyện làm Chân Nam Nhân xấu hổ thật sự là quá lâu nàng không có gọi điện thoại về nhà, làm hại mình bây giờ gọi điện đều như kỳ tích phát sinh, thật phải kiểm điểm chính mình rồi.

“Mẹ à, con muốn nói với mẹ 1 chuyện này, mẹ chuẩn bị tâm lý trước đi ” Chân Nam Nhân bắt đầu có chút sợ hãi phản ứng sau khi biết chuyện của mẹ.

“Nói đi ” Chân mẹ vừa cắn hạt dưa vừa nghe Chân Nam Nhân nói.

Chân Nam Nhân hít một hơi thật sâu được rồi, dù sao dù sao cũng là một lần chết, ở trong điện thoại nói so với ngay mặt nói bị đánh thì tốt hơn!

“Mẹ, bạn trai con dự định hai ngày nữa tới gặp mẹ, sau đó nói một chút về chuyện kết hôn.” Chân Nam Nhân nhanh chóng toàn bộ nói xong chuẩn bị tiếp nhận cơn bão lớn của mẫu thân đại nhân.

“A, biết rồi... khi nào thì đến, mẹ sẽ chuẩn bị.”

Khác so với Chân Nam Nhân nghĩ, Chân mẹ dường như không có cảm giác gì lạ, giống như là đã biết trước thế nhưng Nam Nhân không có lường trước được sao lại như này.. có phải là bình tĩnh trước bão không nhỉ...

“Mẹ, mẹ.... không kinh ngạc sao?”

“Kinh ngạc cái gì, con gái của mình mang bạn trai về nhà có cái gì kinh ngạc, đúng rồi có phải người mà lúc trước đã tới đứng ở cửa nhà chúng ta tìm con hay không ?”

Mẹ, người là thần tiên sao? Chân Nam Nhân thật sự sẽ nhịn không được, thiếu chút nữa mở miệng hỏi mẹ của mình.

” Mẹ...mẹ là làm sao mà biết được?”

“Lúc hần tới tìm con thì ta từ trên ban công thấy được. ” Chân mẹ nói như cây ngay không sợ chết đứng.

“Nam nhân kia bộ dạng cũng tốt, không biết nhân phẩm thế nào... dù sao chính con suy tính, con quyết định gì mẹ đều ủng hộ con, thôi nhé, mẹ cúp máy.” Chân mẹ lập tức sáng khoái cúp điện thoại, tiếp tục nồng nhiệt nhìn ti vi của bà, bên này Chân Nam Nhân bởi vì mẫu thân nói một câu mà cảm động vạn phần.

Mẹ ơi, con yêu mẹ đến chết mất!

65. Chương 65: Lần Đầu Tiên Mâu Thuẫn Bộc Phát

Chân Nam Nhân từ khi tốt nghiệp đại học đã nhiều năm, cũng công tác đã vài năm tự nhận là đã trở thành một vị nữ nhân tri thức đô thị điển hình, bất quá cho đến khi nàng gặp được Tô Uyển thì vỡ hoàn toàn, tan nát.... Cô gái đó nụ cười không chê vào đâu được, cùng với bằng địa học Cambridge, đã từng làm việc tại...Hết thấy hết thấy làm cho Chân Nam Nhân xấu hổ vô cùng, lần đầu tiên thấy máu khó thể lưu thông.

Ngày đó, Chân Nam Nhân vừa từ trong giấc mộng tỉnh lại, theo thói quen sờ sờ bên cạnh Từ Tri Lễ không có trở lại, đây là đêm đầu tiên sau khi hai người ở chung Từ Tri Lễ cả đêm không về ngủ, Chân Nam Nhân trong lòng không hiểu thấy một hồi bất an, vì vậy nàng lập tức rời giường rửa mặt cầm ví hướng chợ gần đó mua thức ăn chọn lựa toàn bộ món Từ Tri Lễ thích.

Đã qua mười hai giờ, Chân Nam Nhân cầm lấy cơm trưa chính mình làm đến công ty, hít một hơi thật sâu liền hướng bên trong đi vào, đi tới cửa phòng Từ Tri Lễ gặp được đồng nghiệp Tiểu Lý trước làm việc cùng hiện tại đã thay thế chức vụ của nàng, chuyện của Từ Tri Lễ cùng Chân Nam Nhân cả công ty cao thấp đều là biết cho nên tiểu Lý cũng chỉ là đối với Chân Nam Nhân cười cười cho Chân Nam Nhân đi vào dù sao vị hôn thê đi gặp vị hôn phu có lí do gì ngăn cản sao?

Chân Nam Nhân đứng ở cửa, đẩy ra cửa phòng làm việc, còn đặc biệt hưng phấn tiếng hô “ngạc nhiên không” bất quá nàng rất nhanh liền cảm nhận được chính mình tới thật không đúng thời điểm, nguyên nhân rất đơn giản bởi vì Từ Tri Lễ đang ở trong phòng làm việc họp các chủ quản trong công ty đều ngồi ở trên ghế mặt như gác nhìn Chân Nam Nhân, sau đó... sau đó nàng chạy.

Bất quá Chân Nam Nhân không có theo đường cũ chạy về nhà, mà là chạy tới phòng trà bên cạnh phòng làm việc của Từ Tri Lễ ẩn núp, cầm trong tay hộp cơm của Từ Tri Lễ Chân Nam Nhân đột nhiên cảm thấy chính mình giống như không còn là mình, ít nhất không phải là Chân Nam Nhân kia, trước kia nàng sẽ không là nữ nhân nhỏ nhen như vậy những thứ này chẳng lẽ chính là vì yêu thương làm cho người ta biến hóa sao? Chân Nam Nhân rất khó hiểu.

Chẳng bao lâu sau khi Chân Nam Nhân ngồi ở trong phòng trà chứng kiến các chủ quản từ cửa phòng Từ Tri Lễ đi ra, xem ra hội nghị đã kết thúc Chân Nam Nhân lúc này mới bưng hộp cơm co đầu rụt cổ đi ra, chạy vào phòng của Từ Tri Lễ.

“Như vậy lần hợp tác hạng này trước cứ quyết định như vậy, nếu là trong lúc thi hành có vấn đề gì thì chúng ta lại thương lượng.” Chân Nam Nhân trông thấy trong phòng làm việc còn có một vị mỹ nhân rất đẹp không đi ra hình như là người cùng hợp tác làm ăn với Từ Tri Lễ.

“Ừ ” Từ Tri Lễ đáp một tiếng, bất quá trên mặt lại không có vẻ mặt vui sướng gì ngược lại rất phức tạp, Chân Nam Nhân tự nhận là mình không có chỉ số thông minh cao như vậy có thể hiểu Từ Tri Lễ.

“Được rồi, vậy em sẽ không quấy rầy anh ” Nàng liếc nhìn Chân Nam Nhân một cái, khi đi qua người đó thì khóe miệng hơi cười giống như nụ cười của người thắng cuộc bất quá Chân Nam Nhân lại không chú ý tới, tầm mắt của nàng toàn bộ đều nhìn vào mặt Từ Tri Lễ, Từ Tri Lễ nhìn đối phương đi ra khỏi phòng làm việc mặt muốn giữ lại nhưng lại không có nói ra, cho đến khi đối phương hoàn toàn đi ra khỏi phòng làm việc, Từ Tri Lễ lúc này mới chú ý tới Chân Nam Nhân.

“Sao em lại tới đây?”

Chân Nam Nhân im lặng không lên tiếng từ giọng nói của Từ Tri Lễ nàng rõ ràng nghe được một cảm giác bức mình, bất quá nàng cũng chỉ biết rất lừa mình dối người an ủi chính mình có thể là chính mình vừa rồi đột nhiên tới không đúng lúc làm hại hấn mất hứng.

Thật sự rất kỳ quái vì cái gì mình làm vị hôn thê của hấn, hấn chính miệng tại trước mặt phụ mẫu hấn thừa nhận, chính mình luôn cảm giác hấn rất xa đây? Ngược lại là vị nữ nhân vừa rồi cùng hấn đứng chung một chỗ, không khí giữa hai người có cảm giác là lạ... làm cho nàng không tự chủ được cảm nhận được nguy cơ đến gần.

“Anh tới qua không có trở về, em sợ anh có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không, liền tới thăm anh một chút.” Chân Nam Nhân lần đầu tiên cảm thấy chính mình sao vì lợi ích toàn cục, chẳng lẽ mình thật sự hãy cùng phụ nữ truyền thống đồng dạng sao? Một khi thân thể cho ai chính mình liên cả đời là người của hấn, vốn là người thích tự do cũng bắt đầu mặc ịnh gông xiềng.

“Em thấy được, tôi không sao ” Từ Tri Lễ lần đầu tiên đối với Chân Nam Nhân nói lãnh đạm như vậy.

“A, vừa rồi cô gái kia thật xinh đẹp, là người công ty hợp tác lần này hay sao?” Chân Nam Nhân muốn thay đổi một chút không khí giữa hai người.

“Ừ, cô ấy gọi là Tô Uyển ” Từ Tri Lễ cúi đầu, tỉ mỉ nhìn bản kế hoạch.

“A, thoát nhìn 2 người giống như biết đã lâu rồi.”

“Chân Nam Nhân, em chừng nào thì cũng trở thành như vậy, không ngừng hỏi thăm những chuyện này ” Từ Tri Lễ đột nhiên như là bị người mò tới món của con cạp cái, xúc động đối với Chân Nam Nhân nói một không nề mặt.

Là em thay đổi sao? Chân Nam Nhân có chút dở khóc dở cười nghĩ tới.

“Thực xin lỗi ... vậy em đi đây.” Chân Nam Nhân lập tức đầu liền đi về, không dám nhìn Từ Tri Lễ nữa sợ chứng kiến vẻ mặt chán ghét của Từ Tri Lễ, đúng vậy nàng khi nào thì thay đổi, trở nên nhất gan như vậy.

” Sao đi rồi...” Nhìn xem Chân Nam Nhân thoáng cái từ phòng Từ Tri Lễ vọt ra, Tiểu Lý đang chuẩn bị đi vào có chút kỳ quái.

“Chuyện gì vậy ” Thấy được tiểu Lý, Từ Tri Lễ không chế tâm tình kích động của mình.

“Không có việc gì... chính là Nam Nam vừa rồi nhờ tôi mang hộp cơm đi hâm nóng một chút.” Mặc dù không biết hai người vừa rồi ở trong phòng làm việc xảy ra chuyện gì bất quá tiểu Lý vẫn là đem hộp cơm đưa đến trước mặt Từ Tri Lễ.

Cơm trưa? Từ Tri Lễ mở ra nắp chứng kiến bên trong toàn bộ là món ăn mình thích.... đột nhiên kinh ngạc một chút vừa rồi Chân Nam Nhân đến chỉ là vì đưa cơm trưa cho hấn sao? Từ Tri Lễ trong lúc nhất thời không biết nên làm sao bây giờ, hấn lần đầu tiên cảm nhận được chuyện này khó giải quyết.

66. Chương 66: Không Khí Mập Mờ

— “Anh đã về ” Từ Tri Lễ cảm giác mình buổi trưa có chút làm tổn thương tới Chân Nam Nhân, cho nên buổi chiều vừa đến giờ tan sở liền đã trở lại. (Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“A, anh đã trở lại ” Chân Nam Nhân có chút ngoài ý muốn, vốn là nàng còn tưởng rằng buổi trưa chộc tới Từ Tri Lễ sau hắc sẽ khoảng hai ngày cũng sẽ không tới nơi này, ai biết Từ Tri Lễ thế nhưng buổi chiều vừa tan tầm đã tới rồi.

“Anh tại sao trở về sớm như vậy ?” Chân Nam Nhân nằm trên ghế xem ti vi không có đứng dậy, nàng nghĩ làm ình nhìn bình thần một chút.

“Còn tưởng rằng anh hôm nay không trở lại, em cũng không nấu cơm.” Chân Nam Nhân tiếp tục ăn lấy điều khiển từ xa.

“Không có việc gì chúng ta lát nữa đi ra ngoài ăn.” Từ Tri Lễ đem âu phục của mình cởi ra, ngồi xuống bên cạnh Chân Nam Nhân nhìn nhìn Chân Nam Nhân bất an ăn lấy điều khiển từ xa, đẩy lòng len lén nở nụ cười nàng chẳng lẽ không biết nhanh như vậy ăn lấy điều khiển từ xa, không ngừng đổi kênh sẽ càng làm cho người sinh ra hoài nghi sao? Xem ra Chân Nam Nhân trong lòng không phải là chán ghét hắc mà là có chút sợ hãi không biết như thế nào đối mặt hắc thật là một người giấu không được bí mật.

“Hôm nay buổi trưa đối với em nói những câu kia không tốt thực xin lỗi.” Từ Tri Lễ nói xong câu đó rõ ràng cảm thấy Chân Nam Nhân cầm điều khiển tay dừng lại một chút, cả người cũng kinh hãi một chút Từ Tri Lễ cười khổ, chẳng lẽ hắc lời nói thực xin lỗi lại kinh ngạc như vậy?

“Còn nữa.... buổi trưa cơm trưa ăn thật ngon, cảm ơn em.”

” Không...không có gì ” ông trời à, Từ Tri Lễ đừng nên không khách khí như vậy chứ, làm hại nàng toàn thân nổi da gà nổi lên xem ra nàng thật sự đã mắc thích ngược đãi. “Đừng có dùng ánh mắt quái dị như vậy nhìn anh được hay không.” Từ Tri Lễ khước miệng khơi gợi lên vẻ tươi cười.

“Đói bụng không... Có muốn ngay bây giờ đi ăn cơm không?” Chân Nam Nhân suy nghĩ một chút, gật gật đầu... đói! Khó được khi Từ Tri Lễ mời, nàng thực hối hận bữa sáng mới ăn ba cái bánh bao một ly sữa đậu nành, cơm trưa ăn ba chén cơm, nếu là lão thiên gia có thể làm cho nàng lại một lần nữa lựa chọn thì tốt rồi... nàng nhất định mặc kệ đói đều chịu đựng! Từ Tri Lễ rất nhanh liền dẫn Chân Nam Nhân đến một nhà hắc Tây hắc hay ăn, Chân Nam Nhân vừa nhìn thực đơn...choáng... nơi này một phần bát tất đều đủ cho nàng ăn mì thịt bò nửa tháng!

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“Em muốn ăn gì.... ” Từ Tri Lễ căn bản là không có nhìn thực đơn. Chân Nam Nhân lắc đầu, nàng đối với cơm Tây một chút yêu thích cũng không có, còn không bằng đi ăn lẩu đó mới phù hợp với tính tình của nàng. Từ Tri Lễ yên lặng nhìn Chân Nam Nhân một cái, một bộ mặt trẻ con không được dạy bảo trực tiếp gọi tới phục vụ, xem thực đơn cũng không bằng trực tiếp hỏi món ăn nổi tiếng nhất ở đây... xem ra Từ Tri Lễ thật sự là khách quen của nhà hàng này .

Đang khi hai người đợi thức ăn mang lên, một cái thanh âm quen thuộc từ một bên truyền tới.

” Thật là trùng hợp, thế nhưng lại gặp nhau ở chỗ này, Tri Lễ xem ra chúng ta thật là có duyên.” Là Tô Uyển.

“Ừ ” Tô Uyển xuất hiện nằm ngoài dự liệu của Từ Tri Lễ cùng Chân Nam Nhân, mặc dù rất kinh ngạc nhưng là Từ Tri Lễ vẫn không có biểu hiện ra ngoài, bình thần đáp một tiếng.

“Tôi là một mình đến ăn bữa tối, hi vọng 2 người không ngại ...” Tô Uyển không có nói hết lời chỉ là rất có hàm nghĩa ở giữa hai người quét tới quét lui.

“Ừ, không có việc gì, em ngồi đi.” Nếu đã là người quen của Từ Tri Lễ, Chân Nam Nhân cũng không tiện cự tuyệt mặc dù trong lòng nàng rất không thích Tô Uyển . “Thật vậy ? Cảm ơn nhiều.” Tô Uyển mặt tách ra một nụ cười hoàn mỹ, không thể chờ đợi được ngồi ở bên cạnh Từ Tri Lễ, Chân Nam Nhân trên mặt lập tức rất lúng túng. (L: tiểu tam ghét...)

“Tri Lễ, vị tiểu thư này là ai, anh còn không có cùng em giới thiệu đây.” Tô Uyển nghiêm nhiên một bộ dạng nữ chủ nhân Chân Nam Nhân từ trong đáy lòng cảm thấy nữ nhân này không có hảo ý.

“Cô ấy là Chân Nam Nhân là vị hôn thê của tôi, vị này là Tô Uyển là bạn học đại học của anh.” Từ Tri Lễ tựa hồ có điểm không muốn giới thiệu bất quá khi Từ Tri Lễ giới thiệu xong chỉ thấy Tô Uyển kinh ngạc

rất làm ra vẻ.

“Thực thẹn thùng, tôi không nhìn ra quan hệ của 2 người, chúng ta hay là đổi chỗ ngồi đi. ” Tô Uyển trong lời nói ám chỉ Chân Nam Nhân nhìn xem không xứng với Từ Tri Lễ, nhưng là đã đề xuất đổi chỗ ngồi làm cho Chân Nam Nhân lập tức cùng như nuốt con ruồi.

67. Chương 67: Đây Coi Như Là Bất Kể Thông Dân Sao?

Nhà hàng này hiệu suất rất cao ba người không có đợi bao lâu, món ăn của Từ Tri Lễ cùng Chân Nam Nhân đã mang tới đây, mà bát tét của Tô Uyển cũng đã tới rồi, Tô Uyển cùng Từ Tri Lễ là bạn học thời đại học, mà Chân Nam Nhân cùng Từ Tri Lễ hiện tại có quan hệ vợ chồng sắp cưới nguyên vốn là hần nên rất hòa hài lại có vẻ có chút quý dị, Từ Tri Lễ ý từng ngậm từng ngậm ăn không một chút ý tứ muốn nói chuyện, Tô Uyển thời điểm này cũng có vẻ có chút bình tĩnh kỳ quái, Chân Nam Nhân đầu tiên là nhìn nhìn Từ Tri Lễ, coi lại Tô Uyển cũng không có ý tứ mở miệng vì vậy ba người trong lúc đó một mực yên lặng yên, người không biết còn tưởng rằng ba người là đôi bụng lâu chưa ăn cơm, liên tục vùi đầu ăn.

Cũng không bao lâu, Tô Uyển buông xuống dao nĩa.

“Xin lỗi, tôi đi toilet 1 chút ” Nói xong, cũng không chờ hai người đáp lại đứng dậy.

Chân Nam Nhân nhìn nhìn Tô Uyển, coi lại xem sắc mặt người kia có biến hóa yên lặng cúi đầu không lên tiếng, đem mình làm một đà điều đem đầu óc của mình hoàn toàn tắt máy, không hề hồ đùng nghĩ ngợi lung tung, nằng rất sợ hãi suy đoán của mình biến thành sự thật... thật sự rất sợ.

Một lát sau, Tô Uyển còn chưa có trở lại ngược lại di động Từ Tri Lễ vang lên, Từ Tri Lễ nhìn thoáng đi động liền đối với Chân Nam Nhân nói ra.

“Chuyện của công ty, anh đi ra ngoài nghe điện thoại. ” Nói xong cũng đứng dậy ly khai.

Chân Nam Nhân yên lặng ăn, cổ họng lại bắt đầu không hiểu có vị nghẹn ngào không nuốt được, nằng biết rõ Từ Tri Lễ đang gạt nằng có lẽ là vội vàng thoát thân, Từ Tri Lễ thể nhưng quên mất chuồng di động của hần là nằng cài đặt! Hần lúc ấy còn ngại nằng nhầm chán cho hần download rất nhiều tiếng chuông hay nhưng là bây giờ những thứ này lại đã trở thành chứng cứ nhắc nhở nằng – Từ Tri Lễ đang nói dối.

Chân Nam Nhân vành mắt bắt đầu đỏ lên, mũi cũng bắt đầu tắc, nằng vội vàng đứng dậy đi tới phòng rửa tay nghĩ khi hai người kia về sửa sang lại chính mình, có lẽ là nằng thật sự rất ngu đi lại vẫn nghĩ tại này việc đến nước này mà nằng lại còn... vạn nhất là nằng suy nghĩ... Vạn nhất là nằng hiểu lầm .... Vạn nhất... Chân Nam Nhân nghĩ một đường đi tới cửa phòng rửa tay, có thể là vạn nhất của nằng là đúng.... tại cầu thang bên cạnh, Chân Nam Nhân phát hiện Từ Tri Lễ cùng Tô Uyển.

Chân Nam Nhân lỗ tai giống như là trong nháy mắt mất thính giác bình thường, nghe không được bất luận thanh âm của ai, nằng chỉ thấy Tô Uyển cùng Từ Tri Lễ giống như là đang tranh luận những gì đó... sau đó Tô Uyển rất kích động xông lên ôm lấy Từ Tri Lễ sau đó xem ra nằng vô số lần hôn Từ Tri Lễ sau đó... Không có sau đó, Từ Tri Lễ đẩy ra Tô Uyển sau liền thấy được nằng, Tô Uyển cũng nhìn thấy hơn nữa một bộ mặt của người thắng cuộc hướng nằng cười một chút.

Nằng cười đã chưa? Đúng vậy thật sự nằng ta cười đã, chứng kiến nam nhân của mình cùng những nữ nhân khác hôn môi, nằng rõ ràng không có giống như phim truyền hình thậm chí nhân vật chính trong phim xông lên cho bọn họ một người một cái tát vang dội ngược lại là giống như kẻ đầu gối đứng ở nơi đó thật sự là buồn cười... ngay cả chính nằng đều muốn cười nhạo mình... Chân Nam Nhân, này thật sự là đùa ngốc.

“NamNam” Từ Tri Lễ hô tên Chân Nam Nhân thoáng cái Chân Nam Nhân trong cơ thể nước mắt đã để dành lâu cứ như vậy tìm được một điểm đột phá, tràn xuống.

“NamNam” Từ Tri Lễ nhích tới gần Chân Nam Nhân, đang chuẩn bị ôm lấy Chân Nam Nhân, trong đầu không ngừng suy tư ứng làm như thế nào giải thích với nằng thì Chân Nam Nhân thoáng cái liền tránh ra, toàn thân từ trên xuống dưới mỗi một tế bào tựa hồ cũng kháng cự Từ Tri Lễ đụng vào, trong đầu nằng trống rỗng thoáng cái liền chạy đã không có bất kỳ suy nghĩ gì... hiện tại nằng chỉ muốn chạy nhanh, càng nhanh càng tốt, cả người cũng chỉ còn lại bản năng duy nhất là chạy.

Khi Chân Nam Nhân tránh hấn đụng vào Từ Tri Lễ sững sốt một chút, hấn vốn là muốn tìm 1 một lí do thoái thác thoảng cái liền quên mất không còn một mảnh, cô gái ngốc kia không tin lời hấn nói, ngay cả hấn cũng đều không tin, đang khi Từ Tri Lễ định thần lại thì Chân Nam Nhân thoảng cái liền hướng nhà hàng chạy tới, Từ Tri Lễ theo bản năng cũng đuổi theo, đương sự ba người thoảng còn lại 2, đang lúc Tô Uyển cũng chuẩn bị đuổi theo Từ Tri Lễ phục vụ nhà hàng vội vàng cản lại nàng.

“Tiểu thư xin lỗi mấy vị còn chưa thanh toán. ” Hấn vừa rồi đã không cẩn thận thả đi 2 người chạy nếu là người này chạy nữa như vậy tiền cơm của bọn họ phải bị khấu trừ vào tiền lương của hấn!

Tô Uyển oán hận dậm chân một cái, không tình nguyện về đó trả tiền.

68. Chương 68: Giải Thích Chính Là Che Dấu

“ChânNamNhân!” Từ Tri Lễ sít sao đuổi theo sau lưng Chân Nam Nhân lớn tiếng hô tên nàng, Chân Nam Nhân nhiều năm luyện võ thuật cũng không phải là uống công luyện tập, chạy tới mấy con phố chẳng như không làm cho Từ Tri Lễ đuổi theo khoảng cách kéo ra ngày càng lớn.

“Chân Nam Nhân em đứng lại đó cho tôi!” Từ Tri Lễ không ngừng sau lưng Chân Nam Nhân hô to, trông thấy Chân Nam Nhân không có ý định dừng bước, Từ Tri Lễ không ngừng thở phì phò, từ từ dừng bước, hấn biết rõ dùng thực lực của mình là căn bản không có biện pháp đuổi theo Chân Nam Nhân... nhưng là chẳng lẽ như vậy cho Chân Nam Nhân chạy trốn sao? Không... cái này căn bản là không thể nào, không có sự đồng ý của hấn... Chân Nam Nhân cũng dừng nghĩ thoát khỏi hấn!

Từ Tri Lễ nhìn nhìn hướng Chân Nam Nhân ly khai, xoay người liền lên một chiếc taxi ven đường thẳng đến nhà Chân Nam Nhân, hấn vẫn tương đối thích ôm cây đợi thỏ.

Chân Nam Nhân ra sức chạy đặc biệt muốn đem toàn bộ khí lực trên người dùng hết... gió thổi qua... nước mắt thể nhưng một chút cũng chảy không ra ngoài, không biết chạy bao lâu Chân Nam Nhân không có ở nghe được tiếng gào của Từ Tri Lễ ở sau lưng nàng thì ra là nam nhân này chỉ thể thôi... Chân Nam Nhân tự giễu cười cười, lau lau mồ hôi trên mặt, buông lỏng cơ thể có chút hư mềm vô lực hướng nhà mình đi đến, ai biết vừa mở ra cửa nhà, Chân Nam Nhân liền thấy được gương mặt Từ Tri Lễ vạn phần quen thuộc.

“Em rốt cục đã trở lại. ” Từ Tri Lễ dựa bên cạnh cửa, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Chân Nam Nhân.

Chân Nam Nhân vừa thấy Từ Tri Lễ lập tức cảm giác mình giống như là tên hề, rõ ràng cứ như vậy bị Từ Tri Lễ đùa bỡn trong tay, Chân Nam Nhân trừng nhìn Từ Tri Lễ một cái, xoay người liền chuẩn bị xuống lầu.

Nơi nào có Từ Tri Lễ thì nàng bây giờ là một phút cũng không muốn nán lại!

Nhưng Chân Nam Nhân toàn thân khí lực đều bị hao tổn, về chỗ của nàng còn chạy trốn... Từ Tri Lễ bước nhanh về phía trước, thoảng cái đem Chân Nam Nhân bắt được sau đó sít sao vòng vào trong ngực mang vào phòng.

“Em nghe anh giải thích!” Từ Tri Lễ bắt lấy bả vai Chân Nam Nhân, hận không thể lay tỉnh nàng.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“Giải thích cái gì? Giải thích 2 người là yêu nhau đến cỡ nào? Bạn học cũ vừa thấy mặt đã không thể chờ đợi được phát ra tình yêu tia chớp?” Chân Nam Nhân vẻ mặt không tin.

“Từ Tri Lễ, đừng nói cho những gì tôi thấy đều là hoa mắt.”

” Anh...” Từ Tri Lễ lần đầu tiên phát hiện, chính mình ăn nói thành vô lực như vậy.

“Từ Tri Lễ, anh còn muốn giải thích cái gì!” Chân Nam Nhân hận không thể lập tức thoát khỏi khống chế của Từ Tri Lễ.

“Là...anh cùng cô ấy đã từng có một đoạn quá khứ... Nhưng đều là quá khứ rồi... chúng ta đã có 2 – 3 năm không có liên lạc, anh cũng không biết vì sao cô ấy đột nhiên sẽ trở lại anh...”

Chân Nam Nhân yên lặng nhìn xem hấn muốn giải thích hết thấy, mặt không chút thay đổi hỏi

“Người ngày đó ba mẹ anh nói trước khi đi, là chị ta đi.”

” Đúng... đây chẳng qua là ba của anh sợ cô ấy đột nhiên trở lại sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cho nên ... ” Từ Tri Lễ càng giải thích càng vô lực loại cảm giác này giống như năm đó khi Tô Uyển phải ra khỏi nước đi đào tạo sâu, hẳn không cách nào lưu lại người yêu lúc đó chỉ có thể tro mắt nhìn nàng rời đi, cái loại cảm giác này không tốt... vô cùng không tốt.... hẳn không thích.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“Từ Tri Lễ, anh có biết hay không anh bộ dáng bây giờ rất xấu? Một loại người không nữ... thật sự rất buồn nôn ” Chân Nam Nhân lần đầu tiên nói ra lời như vậy, làm cho Từ Tri Lễ rung động nhúc nhích.

Buồn nôn... Đúng vậy, hẳn thật sự rất buồn nôn, đến bây giờ hẳn thậm chí không thể phán đoán hẳn rốt cuộc muốn là ai! Nhìn xem Chân Nam Nhân trong con mắt nhìn ra bộ dáng của hẳn, cùng phong thái thường ngày của hẳn hoàn toàn ngược lại.

“Chúng ta tách ra một thời gian đi. ” Chân Nam Nhân cũng không nói là chia tay, có lẽ ở trong lòng của nàng cũng là mơ hồ không bỏ được cái nam nhân này đi.

69. Chương 69: Ai Mới Là Tiểu Tam Chân Chính?

Đưa ra yêu cầu tách ra một thời gian sau, Từ Tri Lễ thật sự không có tại trước mặt Chân Nam Nhân xuất hiện, hai người tiến vào thời kì chiến tranh lạnh bất quá tại trong lúc này quan hệ của Chân Ôn Nhu cùng Trình Hạo Vũ ngược lại là có biến động thật lớn cái nam nhân này lại có thể làm cho bà chị nàng dẫn hẳn đi gặp cha mẹ, xem ra quan hệ của hai người xem như đã định, Chân Nam Nhân cũng đã chuẩn bị gọi Trình Hạo Vũ làm tỷ phụ.

Chân Nam Nhân cùng Từ Tri Lễ chiến tranh lạnh đã hai tuần lễ thì một người khách không mời mà đến tìm tới cửa, bất quá thể nhưng không phải là như Chân Nam Nhân là Tô Uyển, ngược lại là Viên Lệ Lệ, cái người đã biến mất thật lâu điều này làm cho Chân Nam Nhân ngược lại nghi ngờ thật lâu. Hai người đến quán cà phê gần đó ngồi xuống, Viên Lệ Lệ nói với nàng mục đích đến đây của mình, Chân Nam Nhân mới hiểu được thì ra là Viên Lệ Lệ là giúp Tô Uyển làm thuyết khách giúp Tô Uyển thị uy.

Chân Nam Nhân uống một ngụm cà phê, nhin không được cười làm nữ nhân được như Viên Lệ Lệ coi như là một loại thất bại lớn, thế nhưng đi giúp đỡ tình địch của mình đến uy hiếp một tình địch khác... Nàng ta chỉ số thông minh xác định không vấn đề sao?

“Chân tiểu thư, tôi nhớ cô chắc đã biết Tô Uyển đi.”

“Ừ, gặp mặt hai lần.” Hơn nữa còn để lại ấn tượng cực kỳ xấu, Chân Nam Nhân ở trong lòng yên lặng nói, trên mặt ngược lại không có lộ ra vẻ mặt, xem ra nàng cũng mau tu luyện thành tinh .

“Tôi muốn hỏi một chút, Từ Tri Lễ giải thích thế nào quan hệ của bọn họ ?” Viên Lệ Lệ một bộ dạng cao cao tại thượng khiến cho Chân Nam Nhân trong lòng không thoải mái.

“Bọn họ chỉ là bạn học thời đại học mà thôi không phải sao?”

“Hắn nói như vậy với cô ?” Viên Lệ Lệ vừa nhìn liền là một bộ dạng biết rõ chân tướng cái này... Chân Nam Nhân ngược lại là thấy hứng thú muốn từ cô gái này nghe một chút tin tức nào.

“Ba người chúng tôi đều là cùng học 1 trường đại học, cùng một khoa, tôi cùng Tô Uyển là bạn tốt rất nhiều năm đời này ngoại trừ Tô Uyển, Từ Tri Lễ cũng có gái khác ở một chỗ tôi sẽ không đồng ý” Viên Lệ Lệ từ từ nói, Chân Nam Nhân cũng hiện ra vẻ kiên nhẫn vô cùng tốt từ từ nghe Viên Lệ Lệ nói đến về chuyện tình 2 người bạn tốt yêu cùng một nam sinh trong đó tình tiết đơn giản chính là nam chủ yêu vô luận ao ở bên ngoài đều so với bạn tốt mình không bằng vì vậy nàng cũng vui vẻ sau lưng hai người yên lặng thủ hộ.

“Sau đó thì sao?” Chân Nam Nhân uống cà phê, biểu hiện ra đối với này chuyện xưa này cực rất hứng thú.

“Tô Uyển nói cậu ấy phải ra nước ngoài đào tạo chuyên sâu, Từ Tri Lễ đương nhiên không đồng ý, hẳn yêu cô ấy như vậy ngay cả 2 bên cha mẹ cũng đã chấp nhận chuyện hai người lúc nào cũng có thể kết hôn, nếu lúc này ra khỏi nước ai đều sẽ không đồng ý, Từ Tri Lễ thậm chí làm đến mức chuyển bị hôm lễ của hai

người, thậm chí Từ Tri Lễ đều nguyện ý cùng Tô Uyển xuất ngoại nhưng Tô Uyển vẫn không thể nào đáp ứng, tôi cũng không biết cô ấy là thể nào cuối cùng Từ Tri Lễ là tại trong phi trường khóc uy hiếp Tô Uyển nếu là cô ấy thật sự ly khai thì hai người chia tay, Từ Tri Lễ khóc... cô có biết không đó là điều khó gặp cỡ nào, tôi vẫn cho là hẳn không có nước mắt.” Viên Lệ Lệ nói đến đây, yên lặng quấy ly cà phê.

Chân Nam Nhân nghe Viên Lệ Lệ nói đến đây cũng cảm thấy vài phần ngạc nhiên thì ra là Từ Tri Lễ cũng có một mặt như vậy xem ra nàng thật không có phúc khí thậm chí ngay cả những thứ này cũng không thấy.

“Về sau Tô Uyển đi, Từ Tri Lễ cũng rời khỏi nhà một mình hẳn thành lập công ty bắt quá hẳn đem tên sửa lại, cô cần phải đoán được mà chính là ZL, tôi cho rằng sau khi Tô Uyển ly khai, tôi liền có cơ hội cho dù hẳn không thể lập tức tiếp nhận mình nhưng là nước chảy đá mòn nhưng là tôi không nghĩ tới.. hai năm hẳn ngẫm đồng ý có sự tồn tại của tôi, nhưng không có cho tôi bất kỳ cơ hội nào tới gần hẳn.” Viên Lệ Lệ tự giễu cười cười.

“Bất quá điều tôi không nghĩ tới chính là, cô lại xuất hiện phá vỡ tất cả cân bằng đó...cô có biết hay không cô thật sự rất đáng ghét.”

Hiện tại cô rốt cuộc đã biết không phải sao? Chân Nam Nhân tại trong lòng yên lặng nói.

70. Chương 70: Là Người Đi Đường

Khoảng cách Viên Lệ Lệ tìm mình đã là chuyện hai ngày trước, Chân Nam Nhân nằm trên ghế tâm tình nhìn ánh mặt trời ngoài sân thượng sáng lạn khí trời thành đối lập ngoài ý muốn, dựa theo lời Viên Lệ Lệ mà nói mình là nhúng tay vào chuyện giữa Tô Uyển cùng Từ Tri Lễ, nàng mới là tiểu tam khiến người ta phải nhỏ, là nàng làm trở ngại sự phối hợp hoàn mỹ giữa vương tử cùng công chúa.

Ngẫm lại thật đúng là khiến người ta phiền chán đây bất quá lời mà Viên Lệ Lệ nói nàng cũng không phải quá mức để ý, dù sao làm người như Viên Lệ Lệ coi như là thất bại.

Chân Nam Nhân đứng dậy đi vào trong phòng bếp rót nước uống, kỳ thật Tô Uyển là như thế nào nàng căn bản cũng không để ý, ngược lại là lâu như vậy một chút bóng dáng cũng không trông thấy Từ Tri Lễ mới là nàng tâm phiền ý loạn, chẳng lẽ hẳn như vậy không thể chờ đợi được đánh về phía Tô Uyển sao? Chẳng lẽ mình chính là để hẳn tiêu khiển trong thời gian nhàn chán sao? Thật sự là bi ai... người ta rất có bối cảnh chính mình chỉ là bóng lưng.

Vừa lúc đó, di động Chân Nam Nhân vang lên, một chuỗi số không quen xuất hiện trên màn hình điện thoại di động.

“Alo? Ai đó?”

“Chân tiểu thư, cô chẳng lẽ không nhớ ra tôi sao?” Một cái giọng rất quen thuộc, quen thuộc đến làm người ta chán ghét... không cần phải nói nhất định là Tô Uyển, nếu không thì có ai sẽ gọi điện ỉnh vào lúc này đây? Xem ra Viên Lệ Lệ không có thể đạt tới hiệu quả như cô ta muốn, nên nàng ta rất cực muốn đích thân ra sân.

“Xin chào Tô Uyển tiểu thư, xin hỏi tìm tôi có chuyện gì không?”

“Nói trắng ra tôi muốn cô rời đi Từ Tri Lễ” Quả nhiên là ở nước ngoài sống có khác nói đều trực tiếp, dứt khoát, không lưu tình như vậy.

“Tôi có thể xin hỏi cô một chút cô là dùng thân phận gì yêu cầu tôi rời đi Từ Tri Lễ?” Chân Nam Nhân không cho rằng Tô Uyển so với mình cao hơn, cho nên chính mình cũng không cần thiết phải đối với nàng khúm núm nên biết bây giờ tiểu Tam so với vợ cả đều n bừa bãi hơn, huống chi nàng cũng không phải là tiểu Tam.

“Tốt, cô không phải là tự nhận là bạn gái Từ Tri Lễ, vị hôn thê sao? Vậy tôi hỏi một chút cô vì cái gì từ buổi sáng hôm đó anh ta luôn tự mình nói tới đón tôi, mọi cuộc tụ hội hẳn liên tục đi cùng tôi, thậm chí cả buổi tối cũng không trở về chỗ của cô... vì sao nào... 2 người chiến tranh lạnh đến bây giờ hẳn một cú điện thoại không có gọi cho cô... Vì cái gì, hẳn tối ngày hôm qua ở chỗ này của tôi suốt cả đêm...”

Chân Nam Nhân không có lại nghe tiếp, trực tiếp cúp điện thoại.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Không cần thiết nghe đúng không? Lời nói cũng đã rõ ràng như vậy nàng nếu như là thật đúng nghe không hiểu, liền thật sự là đưa ngọc thì ra là chỉ là nói dối, những thứ lãng mạn kia thì ra là đều là nàng tự mình đa tình.

Chân Nam Nhân bấm cái dây số quen thuộc kia, nàng cũng chỉ biết muốn nghe Từ Tri Lễ xác nhận dù cho là lần cuối cùng, nàng bị thương nghiêm trọng hơn đâu sao.

“Alo, anh đang ở đâu? ” Chân Nam Nhân bấm số gọi Từ Tri Lễ.

“Anh ở công ty.” Từ Tri Lễ đối với Chân Nam Nhân chủ động gọi điện thoại tới rất vui vẻ, còn tưởng rằng Chân Nam Nhân quyết định hoà giải.

“Tôi chỉ hỏi anh mấy câu, anh nhất định phải trả lời cho đúng.”

“Ừ.”

” Từ sao hôm chị của tôi về anh một buổi sáng tỉnh mơ đi nơi nào, vài ngày sau đó anh một đêm không có tin tức là đi nơi nào, cuối cùng tối hôm qua anh ngủ ở chỗ nào.”

“...” Từ Tri Lễ bị câu hỏi ngoài dự liệu khiến cho có chút không biết làm sao bây giờ, hắn rất muốn biết là ai đem chuyện này nói cho Chân Nam Nhân.

“Anh nói không nên lời phải không? Để tôi giúp anh, ngày hôm chị của tôi trở về ngày đó anh một buổi sáng tỉnh mơ đi sân bay đón Tô Uyển về nước, vài ngày sau anh chiều cổ Tô Uyển đến hừng đông, về phần tối hôm qua anh như cũ là tại chỗ Tô Uyển ngủ, có cái gì không đúng anh có thể nói.”

Đầu bên kia điện thoại Từ Tri Lễ giống như chết yên lặng, Chân Nam Nhân khóe miệng kéo ra một nụ cười đây là tốt nhất câu trả lời rồi không phải sao? Sau đó cúp điện thoại.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Ài... ta chấp tay... anh chỉ là 1 hòn ngọc lưu ly mà thôi, 1 nửa của tôi không phải là anh.... Đáng tiếc Từ Tri Lễ không phải là anh ..

71. Chương 71: Bắt Đầu Mới

Còn chưa chờ đến Từ Tri Lễ có bất kỳ động tác nào thì Chân Nam Nhân cũng đã thoát đi khỏi thành phố này, nơi này nàng đã từng có được lý tưởng phấn đấu chờ Từ Tri Lễ đuổi tới chỗ Chân Nam Nhân đã là nhà trống, khi hắn muốn đi tìm Chân Ôn Nhu hỏi thăm tin tức lại ngoài ý muốn bị chị ta cầm cây chổi chạy ra mà ngay cả Trình Hạo Vũ cũng là đối với mình nói năng thận trọng... xem ra chính mình thật đúng là kẻ địch của công chúng.

Hai năm... nói dài kỳ thật cũng không dài... bắt quá chính tờ lịch lo mà thôi... nếu nói ngắn có đôi khi làm cho người ta đau khổ khó chịu được.... trong nháy mắt Chân Nam Nhân đã rời đi thành phố đã hai năm, rời đi Từ Tri Lễ cũng hai năm, Từ Tri Lễ giống như trước, ăn cơm, đi làm, ngủ, vẫn như cũ ở tại trong phòng kia, bắt quá cùng lúc trước kia bất đồng là hiện tại chỉ còn có hắn, mà căn phòng tựa hồ cũng không có thay đổi gì quá lớn, hắn vẫn như cũ độc thân, không phải là tìm không được mà người hắn phù hợp đã rời đi, đối với Tô Uyển hắn đã không có bất kỳ tình yêu nào... dù sao cũng là mối tình đầu, lúc trước đủ loại không thôi ngược lại làm hại hắn mất đi tình yêu này khiến 1 kẻ luôn luôn khôn khéo như hắn thành ra không được?

Bắt quá, muốn nói không có thay đổi là không thể nào, Chân Ôn Nhu muốn cùng Trình Hạo Vũ kết hôn, cái bại hoa du đãng nhiều năm làm nữ vương bệ hạ rốt cục muốn tìm cây tre cổ này có lẽ chính là biến hoá lớn nhất trong hai năm đi, hôn lễ liền định là một tháng sau, lâu như vậy đã qua Chân Nam Nhân sẽ vẫn như cũ không trở lại đi, tại hôn lễ của chị gái chắc hẳn định có thể lần nữa nhìn thấy nàng đi, Từ Tri Lễ an ủi chính mình.

“Nancy phần văn kiện này phiền toái cô đọc một chút, đợi lát nữa họp dung tới.”

“Ừ, ok, mình lập tức liền xem.” Tại trong hoàn cảnh mới Chân Nam Nhân cảm giác giống như là biến thành một người khác, trên công tác hay là đối đãi xử sự với mọi người đều gần như hoàn mỹ, tựa hồ chuyện tổn thương đã hoàn toàn quá khứ, nàng bây giờ đã thoát biến thành 1 nữ nhân khôn khéo thực thụ.

Không muốn như trong tiểu thuyết nói, nam chính và nữ chính tại bất kì nơi nào trên thế giới cũng sẽ gặp nhau, nàng cùng Từ Tri Lễ cách xa lắc... đừng nói là thấy mà mà ngay cả tin tức của hắn cũng không thấy, xem ra Trung Quốc lớn như vậy, em và anh chẳng qua là trong một viên cát trong đó mà thôi.

Đúng lúc này điện thoại nội bộ của Chân Nam Nhân đột nhiên vang lên.

“A lô?”

“Sao rồi... công tác đã quen chưa?” Đầu bên kia điện thoại là một giọng tiếng Trung còn chưa thuần bắt quá thanh âm lại mang theo hơi thở nam tính đặc biệt có chút động lòng người.

“Lão bản, một câu nói ngài hỏi tôi đã hai năm.. không thấy mặt sao...Tôi rất – tốt” Chân Nam Nhân không có chút nào bị giọng nói kia mê hoặc khuynh đảo. (L : đoán xem là ai... đây mới là kẻ xứng đáng gọi là nam phụ đi...)

“Ha ha... vậy cô vì cái gì ngăn người?” Đầu bên kia điện thoại rõ ràng không tin.

Chân Nam Nhân ngẩng đầu lên hướng phía đối diện mình nhìn lại, một thân ảnh cao ngất đứng ở trong phòng làm việc, trong tay cầm điện thoại đối với mình cười một chút mà gương mặt đó lại là vị tiểu công tiên sinh đã từng gặp ở Las Vegas, có lẽ cần phải gọi tên của hắn là Wiltshire... Có đôi khi duyên phận kỳ diệu là như vậy nói không chừng ngày nào đó bạn ở trên đường gặp phải người nào thì tương lai của bạn sẽ cho bạn một kết quả ảnh hưởng khác như vậy... Wiltshire chính là như vậy, khi Chân Nam Nhân tại thành phố này gần như cùng đường thì lại gặp Wiltshire tới công ty rồi lại mời nàng đi phỏng vấn tại Khó Quốc tập đoàn, đây là nàng điều như cũng không nghĩ tới bất quá cuối cùng nàng thế nhưng lại qua hết cửa nọ vòng kia một đường ôm chặt được chức vị này, bất quá cho đến khi công tác một thời gian ngắn, Chân Nam Nhân mới biết được Wiltshire rõ ràng là lão đại của mình, đương nhiên Wiltshire cũng là thật kinh ngạc... xem ra người Trung Quốc nói duyên thật đúng.

Cứ như vậy, Chân Nam Nhân nhờ nơi này bắt đầu làm lại một lần nữa xuất phát, quyết tâm quên Từ Tri Lễ.

72. Chương 72: Xin Chào, Đã Lâu Không Gặp

Chân Nam Nhân không nghĩ tới chính mình sẽ nhận được thiệp mời của Chân Ôn Nhu...đi không đây? Nàng không muốn lại gặp đến người chính mình không muốn gặp ...không đi sao vậy cũng không được...đây là chị ruột của mình! Không đi thì chị ta sẽ đem mình lột gân, rút xương... Đang khi Chân Nam Nhân cầm lấy cái thiệp mời không biết nên làm thế nào cho phải thì thân ảnh kia che đi Chân Nam Nhân, Wiltshire ở trước mặt Chân Nam Nhân lập tức cảm giác mình là nhỏ nhắn cỡ nào.

“Lão bản, phiền toái ngài không cần phải ngăn trở tôi tắm nắng được không?” Wiltshire là người gốc Hoa từ nhỏ sống ở nước ngoài, ngoại trừ khi buôn bán đàm phán có thể chứng kiến bộ mặt Wiltshire không giận mà có uy thì khi bình thường Wiltshire cùng nhân viên coi như là hòa hợp, Chân Nam Nhân cũng không thích lãnh đạo khí thế cao cao tại thượng, đối với Wiltshire thái độ tự nhiên cũng là vui mừng.

“Chẳng lẽ tôi là quan tâm một chút nhân viên của mình cũng là có tội à? Tôi thật là nhớ không nhớ rõ luật pháp Trung Quốc có quy định như vậy?”

“Tôi hiện tại gặp một vài vấn đề, ngài đừng đến phiền tôi được không...lão đại” Nàng hiện tại đầu đau chết.

“A, tôi không ra vẻ làm đàn anh thật nhiều năm....” Wiltshire khoe khoang từ mình trộm học được từ người khác vài câu ca từ, có vẻ như chẳng ra cái gì cả.

“Có cần cho em thêm 1 một chút tiền lương cấp cứu không?”

“Van ngài, tiền có thể giải quyết mọi vấn đề sao? À, cho ngài xem một chút đây là thiệp mời hôn lễ của chị gái tôi.”

“A ~ tỷ tỷ của em thật xinh đẹp ” Wiltshire thật lòng than thở, nói thật nữ nhân xinh đẹp có rất nhiều, nhưng vừa xinh đẹp lại có khí chất đặc biệt thì không nhiều lắm, hẳn không nghĩ tới chị của Chân Nam Nhân thế nhưng là một người trong số đó.

“Là biểu tỷ sao?”

Chân Nam Nhân ác lạnh nhìn Wiltshire một cái.

“Là tỷ tỷ ruột! Mặc dù chúng ta lớn lên không quá giống, nhưng là hoàn toàn có thể đi làm giám định ADN!”

“Được rồi thực xin lỗi, nếu là hôn lễ của chị gái thì vì cái gì phải do dự đây? Chẳng lẽ em đang sợ gì? Chẳng lẽ, em đối với tỷ phu ... ” Được rồi, Chân Nam Nhân vô lực nhìn Wiltshire một cái, người này thật sự là xem quá nhiều phim truyền hình không nghĩ tới Wiltshire hiểu tình hình Trung Quốc theo hướng này...lại còn nhiều khi dẫn theo nàng điên cuồng đi càn quét các loại máy ghi âm và ghi hình rõ ràng có một cái di chứng.

Bất quá ngẫm lại Wiltshire lời nói cũng đúng... nàng sợ cái gì? Điều hai năm nói không chừng Từ Tri Lễ đã sớm kết hôn, nàng vẫn còn ở nơi này tức tức cái gì? Đi thì đi.

Nhìn xem Chân Nam Nhân trong nháy mắt lại khôi phục tinh thần Wiltshire len lén ở trong lòng cười, à ~ thật đúng là đứa nhỏ dễ kích động.

Vài ngày sau, Chân Nam Nhân ngồi máy bay trở lại thành phố xa đã lâu

Tại hôn lễ Chân Ôn Nhu thay đổi tác phong nữ vương trước kia tại hôn lễ là 1 tiểu nữ nhân phong tư thậm chí ngay cả trên mặt cũng có đồ ửng Chân Nam Nhân nhìn mà trợn trợn ngạc nhiên, biết nữa đời người thì ra là Chân Ôn Nhu còn có 1 mặt như vậy.

Chân Nam Nhân không nghĩ tới khi nàng phía trước ngồi nhìn chị gái mình chân chậm rãi bước lên thăm mà ở phía sau nàng Từ Tri Lễ đã ở yên lặng nhìn nàng, phảng phất muốn đem hai năm bổ sung cho đủ

Tóc của nàng hơi dài, trên mặt trang điểm nhẹ nhàng nhìn qua trưởng thành rất nhiều, bất quá vẫn là kẻ không có tim không có phổi cười vẫn như cũ, nàng như cũ là Chân Nam Nhân chưa bao giờ thay đổi.

Sau hôn lễ chính là yến hội, Chân Nam Nhân không biết nàng là ra cửa đốt hương hay là phạm vào Thái Tuế thế nhưng lại cùng Từ Tri Lễ ngồi một bàn! Từ Tri Lễ kia nụ cười thật đúng là chói mắt, Chân Nam Nhân cúi đầu vùi đầu ăn tuyệt không muốn nhìn đến gương mặt Từ Tri Lễ vì vậy khi vợ chồng Chân Ôn Nhu và Trình Hạo Vũ đến mời rượu liền thấy được cảnh tượng kì dị như sau.

Từ Tri Lễ khoe miệng không có hảo ý cười nhận lấy rượu của vợ chồng bọn họ ánh mắt lại gắt gao nhìn thẳng cái người vùi đầu ăn Chân Nam Nhân, giống như một con chuột tinh thành tấn công mèo, làm hại Chân Ôn Nhu trong lòng liên tục tính toán có nên hay không đánh yểm trợ làm cho Chân Nam Nhân sớm một chút rời sân

“Anh nói... chuyện của muội muội em để nó tự lo, nó cũng không phải là trẻ con gì nữa, chuyện của nó chính nó sẽ làm chủ. ” Trình Hạo Vũ có chút ghen khi lão bà của mình đem chuyện của người khác từng giây từng phút nhớ ở trong lòng, ngược lại đem hẳn cái lão công này ném đi đâu.

“Tỷ, chúc 2 người vui vẻ, ” Chân Nam Nhân thừa lúc chị gái nhàn rỗi, cho tỷ tỷ của mình một cái ôm to đùng.

“Cẩn thận một chút làm bị thương cháu nhỏ của em ” Chân Ôn Nhu bị động tác của Chân Nam Nhân hù đến .

Lập tức, Chân Nam Nhân hiểu lí do chị gái kết hôn hóa ra là chơi xảy ra có sinh mạng, bất quá như vậy cũng tốt 9 tháng sau chính mình lên chức dì .

” Em vội về vậy sao?”

“Ừ, ngày mai còn đi làm, em chi xin nghỉ hôm nay.” Kỳ thật còn có một nguyên nhân chính là nàng muốn tách rời nhanh Từ Tri Lễ.

Biết rõ muội muội của mình lo lắng cái gì, Chân Ôn Nhu cũng không có giữ lại, chỉ là ở trong lòng yên lặng chúc phúc Chân Nam Nhân thật có thể thoát ly được nanh vuốt của Từ Tri Lễ sao...

73. Chương 73: Duyên Tới Duyên Đi Đều Là Mộng

Tham gia xong hôn lễ, Chân Nam Nhân lập tức liền lên máy bay trở về, chuyện của Từ Tri Lễ kết thúc đi, ở trên máy bay Chân Nam Nhân ngày thơ nghĩ tới.

“Nam Nam ~ giúp tôi một việc ~” Trở lại công ty đi làm Wiltshire liền ở trong điện thoại cùng Chân Nam Nhân làm nũng, chọc cho Chân Nam Nhân nổi da gà một hồi, mỗi một lần Wiltshire gọi nàng như vậy luôn không có chuyện gì tốt, tại nơi này làm hai năm nàng đã lĩnh giáo rồi.

“Nói đi lão bản, cầu xin người khác cũng không cần phải dùng lời buồn nôn như vậy hơn nữa còn không thể nào làm nũng đến buồn nôn tới như vậy.”

“Ừ! Tan tầm theo giúp tôi đi mua cái chiếc nhẫn.” Wiltshire thật vui vẻ nói ra yêu cầu của mình.

Chân Nam Nhân tại bên kia trợn mắt, thật không biết mình lúc trước là con mắt nào có tật xấu đem 1 người như vậy từ tiểu thụ thành ...công, thật sự là uống phí năng nhiều năm tu luyện.

Sau khi tan việc, Chân Nam Nhân đã bị Wiltshire kéo đi tới trung tâm thương mại lớn nhất, thay nhau thử mang các loại nhẫn, Chân Nam Nhân nhìn xem những thứ giá cả của chiếc nhẫn này tâm trong lặng lẽ cho Wiltshire một cái danh hiệu phá gia chi tử chiếc nhẫn mắc như vậy!... Đổi thành nhà là bao nhiêu mét vuông ... Đáng giận nhất là là người bán hàng lại còn nói đây là thiết kế mới nhất có phong cách, một chút chiết khấu cũng không có.... Quá khinh người! Chiếc nhẫn này nếu là mua, ai dám mang.

Đang khi Chân Nam Nhân ai oán nhìn xem mặt nhẫn nguyên một đám giá cả cao ngất rồi phê phán Trung Quốc bây giờ giàu nghèo chênh lệch quá lớn, nơi phương xa một thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở trong mắt Chân Nam Nhân.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Em gái nhà người ! Từ Tri Lễ tại sao lại ở chỗ này!

Wiltshire vội vàng đi một bên trả tiền cũng không còn chú ý tới Chân Nam Nhân, còn khi nàng thấy được Từ Tri Lễ Chân Nam Nhân liền làm bộ thưởng thức đồ đeo tay không nhìn tới Từ Tri Lễ, cũng âm thầm ở trong lòng cầu nguyện Từ Tri Lễ đừng có thấy mình.

“Ồ, thật là có duyên... lại gặp được em ở chỗ này. ” Từ Tri Lễ một bộ nụ cười gian kế thực hiện được trời mới biết hẳn vì tìm Chân Nam Nhân ở nơi nào mà đã theo đuổi bao lâu cứ vậy mà có thể buông tha ư?

” Ách... Ha ha ” Chân Nam Nhân miễn cưỡng kéo ra một nụ cười tươi tắn.

“Đúng vậy, thật là tình cờ.”

Chân Nam Nhân hận không thể lập tức bỏ rơi Wiltshire rồi đi, nàng một người chạy trước rồi nói sau.

“Hử? Nancy, vị này là?” Wiltshire giao xong tiền kêu tên tiếng anh của Chân Nam Nhân.

“A, vị này là bằng hữu của tôi - Từ Tri Lễ, ” Chân Nam Nhân chỉ vào Từ Tri Lễ hướng Wiltshire giới thiệu.

“Vị này là lão bản của tôi – Wiltshire.”

“Nhĩ hảo ” Từ Tri Lễ đưa tay mình ra.

“Hạnh ngộ” Wiltshire cũng hiện ra khí chất của một phần tử tinh anh.

Từ Tri Lễ cao thấp quét Wiltshire một lần, sau đó liền hết thấy đau lòng.

Từ Tri Lễ? Wiltshire ở trong lòng nhớ lại, hình như lần trước tại Las Vegas gặp được Chân Nam Nhân, Từ Tri Lễ đã ở bên cạnh nàng, dường như thật đúng là có duyên phận.

“Từ tiên sinh xin lỗi, tôi phải đi trước ” Wiltshire đối với Từ Tri Lễ cười cười liền lôi kéo Chân Nam Nhân ly khai, đối với Từ Tri Lễ sức chiến đấu của Chân Nam Nhân cùng lực phòng ngự là hoàn toàn không thể chống lại, phương pháp tốt nhất chính là vội vàng mang theo Chân Nam Nhân rời đi.

“Người kia, là bạn trai cũ ” Wiltshire lái xe, Chân Nam Nhân ngồi ở ghế cạnh.

“Hử?” Chân Nam Nhân xù lông quay mặt đi, nhìn nhìn Wiltshire, lão bản này đến Trung Quốc học xem bói đúng không.

“Em nên biết, bằng hữu vừa thấy mặt thì không khí chung quanh không như vậy nhất là người Trung Quốc trên cơ bản chia tay chính là cả đời không qua lại với nhau, cho dù trở thành bằng hữu cũng sẽ không quá thân mật, đây chính là tôi tại Trung Quốc vài năm tổng kết được ” Wiltshire khoe khoang nói.

“Được rồi, coi như ngài đoán trúng ” Chân Nam Nhân càng nghĩ càng buồn bực.

Bên kia, Từ Tri Lễ trở lại khách sạn của chính mình, uống 1 chai rượu đỏ nhìn ngoài cảnh đêm ngoài cửa sổ xem ra hành động của mình phải nhanh hơn, Chân Nam Nhân à ...em thật đúng là làm cho người ta không yên tâm.

74. Chương 74: Ngựa Khôn Không Nhai Lại Cỏ

Tục ngữ nói là hay ngựa khôn không an lại cỏ nhưng Chân Nam Nhân như thế nào cũng không nghĩ tới Từ Tri Lễ thế nhưng sẽ xuất hiện tại cửa lớn nhà mình, hơn nữa còn luôn miệng nói muốn nàng? Van người chứ...! Làm sao có thể nói như vậy...Thực xem nàng như thang mây ! Lăn qua lăn lại là về sao...Thực xin lỗi ta lăn xa !

Ai biết Từ Tri Lễ thế nhưng cười cứ như vậy không hề cố kỵ sờ đầu nàng.

“Anh nhớ được lúc trước anh không giống như có nói em đi đi, hưởng chi trái đất tròn em lăn đi 1 khoảng cách xa cũng không phải 1 vòng sao cuối cùng vẫn là trở lại bên cạnh anh, Chân Nam Nhân em liền nhận mệnh đi.”

Em gái nhà người nhận mệnh! Chân Nam Nhân hung hăng đập Từ Tri Lễ, trực tiếp mở cửa làm cho Từ Tri Lễ không có cơ hội vào cửa.

“Em làm sao vậy?” Bởi vì Từ Tri Lễ mấy ngày liên tiếp tập kích, giống như quỷ xuất hiện ở quanh nhà Chân Nam Nhân, làm cho nàng tinh thần nhanh chóng bị tiêu hao, cả người cũng có vẻ tiêu tụy, ngay cả mọi người đều thấy được nàng có gì lạ, ân cần thăm hỏi nàng.

“Không có việc gì ” Chân Nam Nhân mệt mỏi vuốt vuốt thái dương của mình, nàng hiện tại rốt cuộc hiểu rõ Từ Tri Lễ rốt cuộc là có tính toán gì thì ra là hắn là muốn hành nàng về mặt tinh thần, từ đó đạt tới mục đích hèn hạ của hắn.... hử! Nàng là tuyệt đối sẽ không khuất phục! Nàng muốn cho Từ Tri Lễ biết cái gì gọi là thà chết chứ không chịu khuất phục!

Nhưng điều làm Chân Nam Nhân không ngờ tới là nàng cho rằng Từ Tri Lễ giá thị trường cao như vậy, như nàng một người không cần tiền, hai không thích sắc tuyệt đại chính là đồ mới mẻ chờ một thời gian sau hắn mệt nhọc, hắn sẽ ngoan ngoãn trở về thành phố B, coi chừng kẻ có tài có mao như Tô Uyển nhưng là chuyện thực chứng minh, nàng sai rồi.... khi nàng cùng Từ Tri Lễ chống lại đã là một tuần lễ sau, nàng mệt mỏi thân thể về nhà Từ Tri Lễ thế nhưng không có ở cửa nhà nàng! Nàng lập tức thật muốn phóng pháo ăn mừng nhưng không đợi nàng cao hứng nàng trợn tròn mắt, Từ Tri Lễ thế nhưng từ cửa đối diện nhà nàng đi ra, còn đặc biệt gian trá nhìn nàng mỉm cười nói về sau bọn họ chính là hàng xóm ! Em gái nhà người đây là cái quái gì thế.. Ông chú kì quái đối diện đâu rồi... Đi nơi nào... thúc thúc à cháu trong nháy mắt là nhớ thúc thúc cỡ nào, trong nháy mắt cảm giác được kẻ kia nụ cười bỉ ổi là mê người cỡ nào!

“Có cần tới nhà anh ăn bữa tối làm quen không? Ăn mừng chúng ta đã trở thành hàng xóm. “

Chân Nam Nhân này mới phát hiện Từ Tri Lễ thế nhưng mặc tạp dề! Giống như nam nhân nội trợ trong gia đình.

Ăn bữa tối? Chân Nam Nhân nhìn nhìn Từ Tri Lễ, thôi... đối với quen biết với Từ Tri Lễ tự nói với mình, hẳn càng muốn mời thì lại càng không thể đi, bởi vì là chuyện vô cùng nguy hiểm.

Chân Nam Nhân đem chuyện mấy ngày nay đều thổ lộ hết ỉn tại bạn bè coi như là quen thuộc, Wiltshire cho câu đầu tiên

“Rất đơn giản” Wiltshire một bộ mặt dễ như trở bàn tay.

“Tìm bạn trai mới, làm cho hẳn chết tâm, ha ha.”

Chân Nam Nhân trong lúc đó rất hồi hận hỏi Wiltshire vấn đề này.

“Này... nếu là tìm không được, em cảm thấy tôi thế nào?” Wiltshire trong ánh mắt lóe lên một loại ánh mắt mong chờ.

“Hử ~ lúc ngài không cười là max điểm tôi có thể cân nhắc, nhưng là khi ngài cười một tiếng .... Thôi ” Chân Nam Nhân nhớ tới một câu rất kinh điển nói: không phải là ta không cười, cười một tiếng phẫn liên đi, Wiltshire thì ngược lại, người có thể tưởng tượng một kẻ đẹp trai lãnh khốc nghiêm túc cười rộ lên trong ngu ngốc thế nào? Chân Nam Nhân xác định chính mình không có ham mê như vậy.

“Ha ha, em không cần phải đả kích tôi như vậy được hay không, tôi biết rõ chúng ta là bằng hữu, ta tại sao có thể đối với bằng hữu ra tay đây?” Wiltshire cười vỗ vỗ vai Chân Nam Nhân, ngoan ngoãn trở phòng làm việc của mình.

“Này...Nancy, cậu nói xem lão bản có phải hay không thích cậu? Ta như thế nào cảm giác bộ dáng của hẳn có điểm lạ ? Nhất là khi cậu nói không thể nào.” Một bên đồng nghiệp bắt đầu tụ tập náo nhiệt tới đây.

“Làm sao có thể!” Chân Nam Nhân trực tiếp bác bỏ ảo tưởng, Wiltshire loại nam tử khẩu vị nàng như vậy thật đúng là không phải bình thường nữ nhân tiêu phí được đâu.

75. Chương 75: Cứu Một Mạng Người

Ngày này mỗi khi buổi sáng rời giường Chân Nam Nhân không hiểu cảm thấy chính mình đầu óc rất choáng váng, toàn thân không mạnh mẽ, có một loại dự cảm bất tường nổi lên trong đầu... không thể nào.... chẳng lẽ nàng là nóng rần lên?

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

55555 ngàn vạn lần đừng vậy...! Nàng hôm nay có một hội nghị rất quan trọng phải tham gia, hơn nữa sốt lên lên tñay khiến nàng toàn thân vô lực ngay cả muốn đứng lên cũng gian nan, rót ly nước thì làm không được, không chừng nàng bệnh chết ở trong phòng này cũng không có người phát hiện.... 55555 đáng thương nàng.

Đang khi bị bệnh giày vò đến nửa mê nửa tỉnh, Chân Nam Nhân cảm giác cửa nhà mình tựa hồ có động tĩnh gì... chẳng lẽ là ăn trộm? Chân Nam Nhân cười khổ, thật sự là đen đủi... không nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ đến mức này, trong nháy mắt, Chân Nam Nhân nghĩ tới cách vách nhà mình là Từ Tri Lễ... ai ~ thôi... nàng hiện tại đã không có biện pháp suy nghĩ bởi vì nàng hoa lệ lệ ngắt đi...trước khi hôn mê nàng còn muốn : ăn trộm tiên sinh.... cầu xin van ngài... trộm chút ít tiền coi như xong... ngàn vạn đừng tới hái hoa, làm một tên trộm phải có chuyên nghiệp của trộm...! (L : trộm cũng cần có chuyên môn sao...?)

Cũng không biết hôn mê bao lâu, khi Chân Nam Nhân tỉnh lại, cảm giác được trên đầu của mình có người đặt túi chườm đá, không đợi nàng phản ứng Chân Nam Nhân liền cảm giác cửa phòng ngủ có người đẩy ra, có người đi vào trong gian phòng, con mắt của Chân Nam Nhân chỉ mở ra một đường nhỏ đủ để cho nàng xem là ai đi vào gian phòng của nàng.

Chỉ thấy Từ Tri Lễ bưng một chậu nước đi đến, đem chậu nước để ở cạnh giường, đầu tiên là lấy túi chườm đá trên đầu Chân Nam Nhân xuống, sờ sờ trán xác định nhiệt độ hạ hơn lúc trước, lúc này mới yên tâm vắt khô khăn lông, liền trực tiếp đem chăn của Chân Nam Nhân vén lên .

Từ Tri Lễ hẳn muốn làm gì?... Không đợi Chân Nam Nhân từ suy nghĩ xem Từ Tri Lễ là thế nào, thì nàng thiếu chút nữa bị động tác của Từ Tri Lễ hù chết.

Trong lúc đó Từ Tri Lễ lưu loát vén lên chăn, đem Chân Nam Nhân trở mình, liền trực tiếp đem bàn tay vào sau lưng giúp nàng lau lưng Chân Nam Nhân kinh ngạc nói không ra lời, đành phải nhắm mắt giả bộ cái gì cũng không biết.

“Nếu là tỉnh rồi thì mau uống thuốc đi” Từ Tri Lễ vừa lau lưng cho Chân Nam Nhân vừa nói, hẳn xem ra Chân Nam Nhân nguy trạng thật đúng là đủ thất bại rồi... có ai gặp qua một người đang hôn mê mà người toàn thân cứng ngắc? Nhất là sau lưng hoàn toàn kéo căng ai cũng nhìn ra được nàng ta đã tỉnh hay chưa?

Được rồi... nàng tỉnh sai, Chân Nam Nhân thất bại quay mặt nhìn nhìn Từ Tri Lễ

“Anh là vào bằng cách nào ” Nàng hiện tại tò mò nhất là chuyện này.

“Chẳng lẽ em quên lầu dưới có một nhà mở khóa vương ” Từ Tri Lễ xoa xoa khăn lông, đáp trả nghi vấn của nàng.

“Anh đi gọi mở khóa vương!” Chân Nam Nhân đột nhiên kích động dị thường một cái, người này rõ ràng gọi mở khóa vương mở khóa! Nàng trong lúc đó rất lo lắng một ngày nào đó khi nàng bình yên ngủ thời điểm Từ Tri Lễ sẽ tìm đến lầu dưới tìm mở khóa vương cạy cửa phòng của nàng ra, sau đó tiến dần từng bước đối với nàng thực hành vô lễ.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Từ Tri Lễ phảng phất có thuật đọc tâm, liếc trắng Chân Nam Nhân một cái.

“Em yên tâm, tôi còn không có vô sỉ đến mức này, tôi so với việc phi pháp xâm phạm nhà người khác thì anh càng ưa thích em tự động đem chìa khóa đó cho anh, đương nhiên nếu là em mời anh vào ở thì tốt hơn.”

“Không thể nào!” Chân Nam Nhân lập tức mãnh liệt chối bỏ, mặc dù lần này xem như Từ Tri Lễ cứu nàng, nhưng chuyện tình quá khứ kia cũng không phải là đơn giản như vậy mà coi như xong ! Viên đạn bọc đường này nàng còn nhịn được! Từ Tri Lễ có bản lĩnh nhà người liền cứ việc phóng ngựa tới đây đi!

76. Chương 76: Có Một Số Việc Không Phải Nói Tha Thứ Liền Tha Thứ

“Hi!, đi làm.”

Chân Nam Nhân có chút kinh ngạc nhìn vẻ mặt đầy nụ cười của Từ Tri Lễ, có ai nói cho nàng biết vì cái gì Từ Tri Lễ sẽ cùng nàng đồng thời ra cửa! Chẳng lẽ người này len lén trong nhà mình cài đặt camera sao? Sáng sớm liền gặp gỡ hân, hôm nay khẳng định công tác không thuận lợi... phải cẩn thận.

Chân Nam Nhân hoàn toàn đem sự xuất hiện của Từ Tri Lễ trở thành hoàng lịch.

“Em đối với hàng xóm luôn luôn lãnh đạm như vậy à?” Từ Tri Lễ khóa cửa lại, đi theo sau Chân Nam Nhân.

Loại chuyện như vậy là mỗi người khác nhau, mỗi người khác nhau! Anh có biết hay không ? Trừ phi tôi là ngu ngốc, bằng không có quỷ mới đối với anh mà hiền hòa ! Anh là đồ lợn giống! Đại biến thái!

Chân Nam Nhân đứng ở trước thang máy chờ, trong lòng nhưng vẫn hung hăng mắng Từ Tri Lễ.

Rất nhanh, Chân Nam Nhân liền thấy được hiệu quả, Từ Tri Lễ thậm chí ba cái hắt hơi.... một người xem ra có lúc trù ẻo cũng là rất cường đại , Chân Nam Nhân âm thầm nhớ kỹ, nếu là lần sau Từ Tri Lễ còn dám đến trêu chọc nàng, nàng liền ở trong lòng không ngừng mắng hân, mặc dù vô lực cùng trí lực thì Chân Nam Nhân rất không muốn thừa nhận mình đều chẳng qua vì Từ Tri Lễ nhưng là, nàng tin tưởng, ta đánh không chết người, chẳng lẽ thì không thể ghê tởm chết nhà người sao? Cho dù dù thế nào việc không được, buồn nôn không chết được nhà người, ta liền cho nhà người hắt xì tới chết!

Bất quá, làm cho Chân Nam Nhân không nghĩ tới chính là khi nàng buổi tối khi về nhà, lại thấy được trên bàn ăn nhà mình rất bình dị có ba món ăn, một món súp... này là quỷ thần tác quái sao? Chân Nam Nhân trong đầu thoáng cái hiện lên ý nghĩ này, bất quá cũng rất mau bị đẩy ngã bởi vì Từ Tri Lễ cầm ngay nồi cơm điện từ trong phòng bếp đi ra, vẻ mặt tươi cười kêu gọi nàng ăn cơm.

Ách....Nàng không phải là đi nhầm cửa đi.

“Anh...anh là vào bằng cách nào!” Chân Nam Nhân tay run run, chỉ vào Từ Tri Lễ vẻ mặt hoảng sợ.

“Lần trước em đột nhiên ngã bệnh sau, anh sợ em ngày nào đó lại bị bệnh ở nhà chết cũng không có người biết rõ, nhưng là em lại không cho phép gọi mở khóa vương, nên anh liền cầm lấy chìa khóa thuận đánh thêm.”

Từ Tri Lễ không có chút nào cảm giác đánh chìa khoá của phòng ốc người khác là một việc chuyện rất nghiêm trọng.

“Anh.....mau lấy chìa khóa trả cho tôi!”

“ok” Từ Tri Lễ thể nhưng rất sáng khoái liền chuyển chìa khóa cho Chân Nam Nhân, Từ Tri Lễ sáng khoái như vậy làm hại Chân Nam Nhân không có thói quen, cầm lấy chìa từ tay Từ Tri Lễ, Chân Nam Nhân trong nội tâm một hồi thấp thỏm.

“Anh, còn gì nữa không?”

“Hử? Anh liền làm mười chiếc, nếu em mất anh có thể ược.”

Được rồi... nàng cũng biết Từ Tri Lễ ở đâu mà đơn giản như vậy được.

“Toàn bộ trả cho tôi! Nếu là anh dám cầm cái chìa khóa nào len lén tiến vào nhà, tôi liền báo cảnh sát!”

“Tiến vào nhà bạn gái mình cũng coi như phạm pháp sao, anh cũng không ngại đi cục cảnh sát ngồi chờ hôm vài ngày.” Từ Tri Lễ xoay người lại đi vào trong phòng bếp cầm hai bộ bát đĩa đi ra, thuận tiện cời xuống tạp dề.

“Ai là bạn gái của anh! Chúng ta đã chia tay tay! Đã sớm chia tay !” Chân Nam Nhân hét lên, không biết tại sao chỉ cần vừa gặp phải Từ Tri Lễ, nàng lại thế này.

“Anh có đồng ý sao?” Từ Tri Lễ bình thản nhìn nàng.

“Mau ngồi xuống ăn cơm đi ” Từ Tri Lễ xới cơm.

“Anh...” Từ Tri Lễ bộ dáng kia thật sự đem nàng tức đến hộc máu, cái gì gọi là hấn đồng ý ? Chẳng lẽ hấn không đồng ý chính mình liền cả đời không có thể tách ra khỏi hấn sao? Đây coi như là logic gì! Mark cũng không có nói như vậy! Bất quá xem một chút 3 món trên bàn Chân Nam Nhân thật sự là cảm giác được mình có chút đói bụng, mặc dù rất không muốn nhưng là Chân Nam Nhân vẫn rất mất mặt ngồi xuống, có chút lúng túng cầm lấy bát đĩa, gấp một khối gà xé phay, ừ ~ cũng không tệ lắm... không nghĩ tới Từ Tri Lễ thể nhưng cũng sẽ nấu ăn .

Không ý thức, Chân Nam Nhân cũng buông xuống một chút phòng bị, muốn ăn hết thấy, hu hu ~ nàng thật mất mặt!

“Về chuyện Tô Uyển, anh muốn nói với em là thực xin lỗi, hiện tại anh cùng cô ấy thật sự một chút quan hệ cũng không có, chúng ta...” Chân Nam Nhân không nghĩ tới cái tên đã lâu kia không có nghe được sẽ như vậy đột nhiên xuất hiện, hơn nữa còn là miệng Từ Tri Lễ chủ động nhắc tới, không đợi Từ Tri Lễ nói xong, Chân Nam Nhân đột nhiên nặng nề buông xuống chén, cắt đứt lời Từ Tri Lễ nói.

“Nếu là anh muốn nói với tôi để cho chúng ta trở lại như trước kia thì thôi đi. ” Chân Nam Nhân nghiêng mặt đi, không muốn nhìn thấy Từ Tri Lễ vẻ mặt gì

“Chuyện Tô Uyển tôi tuyệt không muốn nghe, anh cùng nàng ta có gì gì cũng không cần cùng với tôi nói, tôi hiện tại rất tốt, anh với Tô Uyển song túc song phi đừng tới trông nom chuyện của tôi, Không có ai có vẻ vĩ đại.... anh cũng không phải là chúa cứu thế, tôi chính là một dân chúng bình thường muốn sống qua cuộc sống của mình vậy được rồi, ngựa khôn không ăn lại cỏ, anh nếu như thực cảm thấy thực xin lỗi thì liền cách tôi ra xa một chút... càng xa càng tốt, đời này tôi cũng không muốn tại gặp lại anh.”

Chân Nam Nhân bị Từ Tri Lễ nháo như vậy, một chút muốn ăn cũng không có nhìn xem món ăn trên bàn liền buồn nôn, đứng dậy trực tiếp trở lại phòng ngủ, đem cửa phòng khóa lại, trực tiếp đem mình chui vào trong chăn, cưỡng chế chính mình ngủ.

“Chân Nam Nhân, muốn anh buông tha cho em chết cũng không thể.” Từ Tri Lễ đứng ở cửa phòng ngủ nói, cũng không trông nom Chân Nam Nhân có nghe hay không, xoay người đem thức ăn trên bàn thu thập một chút, đi ra khỏi nhà Chân Nam Nhân.

77. Chương 77: Chuyện Quá Khứ Về Game Online

“Làm sao vậy?” Nhìn xem Chân Nam Nhân sắc mặt càng ngày càng kém hơn, Wiltshire rất quan tâm hỏi.

“Không có việc gì” Chân Nam Nhân mệt mỏi vuốt vuốt thái dương của mình tiếp tục làm việc.

Nhìn Chân Nam Nhân cậy mạnh, Wiltshire muốn khuyên nàng nghỉ ngơi một chút, muốn cho nghỉ thêm hai ngày nhưng là.. hay thôi.... Chân Nam Nhân sẽ không tiếp nhận hảo ý của hắn .

Wiltshire trở lại trong phòng làm việc của mình, mở ra một cái Game Online, đăng nhập vào trò chơi này, thoáng cái một cái tên quen thuộc hiện ra trên màn hình máy tính

giang hồ vô song (nếu là mọi người quên có thể trở về đến chương 35 xem một chút), một cái bạch y kiếm hiệp ở trước mắt hắn, mở ra ô phối ngẫu nhìn xem cái tên đã đã lâu không có sáng, trong lòng âm thầm không hiểu.

Ba năm trước đây, sự nghiệp của hắn mới vừa vặn khởi bước tại Trung Quốc, mặc dù ở nước ngoài hắn đã là có chút danh tiếng thương nhân rồi nhưng ở Trung Quốc thì hoàn cảnh xã hội không đồng dạng như vậy, sự nghiệp của hắn phát triển gặp một chút trở ngại, vì vậy hắn chỉ có thể đem công ty ở nước ngoài giao cho Phó tổng thay mình quản lý, chính mình liền đi tới Trung Quốc vì hiểu rõ ý tưởng của người trẻ tuổi Trung Quốc điều cần thiết chính là đi tìm hiểu điều tra bên ngoài, vài người bạn đề cử hắn chơi một trò Game Online nghe nói nhiều người trẻ tuổi chơi, vì vậy hắn liền tại 1 tài khoản, sau 1 hồi chịu khó đầu tư nhưng không bao lâu những người cùng thời gian kia lv đều tăng nhanh vọt... có thể là do chính mình là người ngoại quốc, bình thường nói chuyện trao đổi cũng đã có vấn đề , chớ nói chi là những ô vuông phiên phức kia... vì vậy hắn luôn luôn đều không nói lời nào, lại làm cho người ta hiểu lầm hắn là đại thần ít nói, rất nhanh có một người tên là “ta là gay ai sợ ai” sắm vai nữ sắc tìm tới cửa, mở miệng câu nói đầu tiên dĩ nhiên là muốn hắn làm chồng của cô ấy trong trò chơi, đối với tình hình con gái Trung Quốc luôn luôn không phải đều là dịu dàng hướng nội sao? Như thế nào đột nhiên hào phóng như vậy? Dù sao hắn chơi cái trò chơi này chỉ là vì hiểu rõ tư tưởng của trẻ tuổi, trò chơi đối với hắn cần bản không có cái gì hấp dẫn, hắn bỏ qua coi như đối phương không có chuyện gì to tát, nhưng là... làm hắn không nghĩ tới chính là, đối phương dĩ nhiên là quần quít chặt lấy mình, mỗi ngày chỉ cần hắn vừa lên mạng nhìn thấy hắn câu nói đầu tiên là làm phu quân em đi.... một phen cuồng oanh loạn tạc hắn khuất phục, bất quá làm hắn không nghĩ tới chính là... nữ sinh này cũng rất hài hước, dưới sự dẫn dắt của nàng hắn chính thức đi tới thế giới của người trẻ tuổi, mỗi ngày xem bọn họ nói chuyện phiếm, hiểu rõ vài tin tức hữu dụng, bất quá duy nhất không tốt chính là khi hắn chân chính cùng đối phương ở trong trò chơi bá đường thành thân sau đối phương lại chẳng nhiều lần login, điều này làm hắn có chút mất mát.

Bất quá đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh dù sao chuyện trong trò chơi có ai thật, ai giả...? Nhưng là có một ngày, hắn tại máy tính của Chân Nam Nhân thấy được cái game quen thuộc kia, 1 nhân vật quen thuộc, tên quen thuộc ... hắn nghĩ người, thì ra đây chính là cái người Trung Quốc gọi là duyên phận sao? Lúc này Chân Nam Nhân đã trong công ty hắn công tác một thời gian, đối với Chân Nam Nhân hắn ngay từ đầu đã có hảo cảm, dù sao tại Las Vegas gặp nhau rất hài kịch, vì vậy hắn bắt đầu từ từ đến gần nàng, hiểu rõ nàng, thậm chí có chút ít vượt qua giới hạn thủ trưởng cùng nhân viên.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Cho đến ngày nam nhân gọi là Từ Tri Lễ lại lần nữa xuất hiện ở bên Chân Nam Nhân, cùng với anh mắt của Chân Nam Nhân, hắn mới thật sự hiểu được, duyên phận chân chính cùng nghiệt duyên có khác biệt, nhất là người nam nhân kia đem hắn đơn độc hẹn đi ngoài, đem 1 hồi nói... người nam nhân này rất tuyệt, hắn sẽ cho nàng 1 cuộc sống an ổn, hắn thuyết phục chính mình không hề đối với nàng ấy có bất kỳ ảo tưởng nào nữa.

Wiltshire cầm con chuột.

Bạn xác định xoá bỏ nhân vật này?

Hơi do dự một chút, Wiltshire nhấn xuống yes, chuyện về Game Online này cứ như vậy kết thúc đi.

78. Chương 78: Tôi Có Con Của Anh Ấy

Đối với sự xuất hiện của Tô Uyển, Chân Nam Nhân đã có chuẩn bị tâm lý nhất định dù sao Từ Tri Lễ đã bên này hơn một tháng nếu là Tô Uyển một chút hành động cũng không có, ngay cả chính nàng cũng không tin, cho nên khi Tô Uyển đi vào công ty tìm được nàng, nàng rất bình tĩnh.

“Nói đi có chuyện gì? Cô không phải mất công từ thật xa chạy tới nơi này chỉ là mời tôi uống 1 ly cà phê.” Chân Nam Nhân cùng Tô Uyển đến một quán coffee cạnh công ty dù sao loại chuyện như vậy vỡ lở ra chỉ làm đề tài cho người khác tăng thêm một chút mới bất quá mà thôi, nàng không muốn trở thành kẻ làm chủ đề.

“Cô biết tôi vì cái gì tới.” Tô Uyển không nghĩ tới lâu như vậy không gặp Chân Nam Nhân cũng không có đuổi mình, trước kia nàng chỉ là đem quan hệ của mình cùng Từ Tri Lễ tiết lộ cho Chân Nam Nhân, cô ta liền dễ dàng đi xa tha hương thật không nghĩ đến đã lâu như vậy gặp lại Chân Nam Nhân, nàng đối với mình thế nhưng một chút sắc mặt cũng không thay đổi, Tô Uyển định ổn tinh thần...được ăn cả ngã về không lần này, nàng tất phải đem Chân Nam Nhân hoàn toàn đuổi ra khỏi thế giới của Từ Tri Lễ.

“Tôi không biết cô bây giờ lại xuất hiện ở trước Từ Tri Lễ là vì nguyên nhân gì, cô đã hai năm trước ly khai vì cái gì liền lại hiện ra ở trước mặt của hắn? Có lẽ hai năm qua, cô trôi qua cũng không như ý đây là chỉ phiếu 10 vạn nhân dân tệ, tôi hi vọng cô dừng lại, vĩnh rời đi xa khỏi Từ Tri Lễ. ” Tô Uyển đem chính mình ngụy trang đã trở thành bạn gái thực của Từ Tri Lễ, cố làm ra vẻ nghiêm chỉnh làm cho Chân Nam Nhân thực vì Từ Tri Lễ cảm thấy mặc niệm.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“Hình như cô là hiểu lầm, tôi cùng Từ Tri Lễ đã không còn có cái gì, tôi lần trước không cẩn thận xuất hiện ở trước mặt Từ Tri Lễ chỉ là bởi vì tôi muốn tham gia lễ kết hôn của tỷ tỷ mình mà thôi, cô đem Từ Tri Lễ xem như bảo bối còn Chân Nam Nhân tôi không giống như cô... hơn nữa cô là dùng thân phận gì tới yêu cầu tôi đây? Bạn gái của hắn? Hay là lão bà?”

Chân Nam Nhân câu nói sau cùng thiếu chút nữa đem Tô Uyển khí tuyệt.... lão bà? Bọn họ còn chưa kết hôn bạn gái? Từ Tri Lễ căn bản sẽ không có thừa nhận qua, trong công ty hắn mỗi người đều không đáng lo, nếu là Từ Tri Lễ thật sự thừa nhận thân phận của nàng nàng có lẽ còn không có để ý sự tồn tại của Chân Nam Nhân ...nhưng Từ Tri Lễ.. hắn ngược lại theo chân cô ta hấp tấp chạy tới cái thành phố này, đem việc công ty giao vào tay người khác, vì Chân Nam Nhân vứt bỏ hết thấy nàng như thế nào! Từ Tri Lễ là một thương nhân hắn biết rõ như thế nào trả giá thật nhỏ đổi lấy ích lợi cao nhất, nàng tuyệt đối không cho phép Từ Tri Lễ cứ như vậy vì Chân Nam Nhân mai một tài hoa của mình.

“Tôi không phải của bạn gái, càng không phải lão bà, nhưng tôi là mẫu thân mang thai con của anh ấy, tôi nghĩ thân phận này đủ chưa?” Tô Uyển từ trong bao lấy ra hế ra bệnh án của bệnh viện.

Chân Nam Nhân nhin không được cười lên, thật đúng là đủ cầu huyết , hài tử còn có, xem ra cách cưới mà có con không xa .

“Nếu như cô là muốn dùng hài tử đến uy hiếp tôi... thật xin lỗi, tôi không phải là phụ thân của nó, cũng cùng phụ thân của nó không có bất kỳ quan hệ gì, nếu là thật có quan hệ tôi nghĩ bây giờ kỹ thuật mới có thể đủ cho cô bình an đem đứa bé này giải quyết, hơn nữa tâm lý của tôi cũng sẽ không yếu ớt đến sẽ đối với cô sinh ra áy náy, dù sao vì một đứa bé chưa có sinh ra chắc là sẽ không làm cho lòng tôi có thương hại, nếu là cô thật sự thông minh không bằng đem con sinh hạ cầm lấy giám định AND chứng nhận đi tìm hắn, làm cho hắn trốn cũng trốn không thoát ấy...” Chân Nam Nhân nhấp một hớp cà phê.

“Xin lỗi, tôi còn phải làm việc... đi trước, lần này tôi mời cô ” Nói xong Chân Nam Nhân tiêu sái rời đi.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Hô ~ thoáng cái đem khí tức của hai năm trước tất cả đều vắng đi ra, nhìn xem Tô Uyển bộ dáng kia nàng toàn thân cảm giác sáng khoái!

79. Chương 79: Ai Là Của Ai Số Mệnh Đã Định?

Đã về, mau ngồi xuống ăn cơm đi.”

Đối với Từ Tri Lễ ở trong nhà mình hóa thân thành nữ đầu bếp, mỗi ngày tan sở về nhà đều sẽ thấy Từ Tri Lễ đeo cái tạp dề trong nhà của mình ra vào nàng đã không có cảm giác, nhưng là hôm nay thì khác... Tại trước đây mấy giờ, mẹ của con hần còn cố ý chạy đến trước mặt nàng tuyên cáo chủ quyền, bây giờ nhìn đến Từ Tri Lễ chỉ làm tinh thần đã bình phục của mình lại nhắc lên cuồng phong, tại trước mặt Tô Uyển nàng còn có thể giả bộ làm như cái gì không để ý, dù sao Tô Uyển chết hay sống cùng nàng không quan hệ... chính mình quản không được nam nhân còn tìm nàng ra về... đây không phải là tự tìm cách vớ vẩn hay sao? Cho nên Tô Uyển cần phải cảm tạ, cảm tạ nàng cho tới bây giờ cũng không đánh phụ nữ... dù sao cùng là phụ nữ tôi gì phải khó dễ nhau... bất quá Từ Tri Lễ không thể như này... một nam nhân không quản nửa người dưới của mình giống như cầm thú! Giờ là thời buổi mọi người đồng tâm hiệp lực tạo dựng xã hội hoà hài, hần lại còn dám ăn sạch sẽ chạy lấy người, như này chủ nghĩa xã hội khoa học để lại một điểm nhớ! Có thể dự đoán một chút nếu là thêm vài loại người như Từ Tri Lễ quốc gia của nước mình nữ nhân chưa lập gia đình mà có bầu sẽ thẳng tắp bay lên! Sinh con hoang trở thành xu thế! Ngẫm lại cảm thấy đáng sợ... cho nên, đối với Từ Tri Lễ không thể nuông chiều, tuyệt đối không thể...

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“Mau ngồi xuống, anh hôm nay vừa học một món ăn mới, em nếm thử” Từ Tri Lễ dường như đem Chân Nam Nhân kéo đến trên chỗ ngồi, giống như hầu hạ 1 lão Phật gia vậy.

Mà Chân Nam Nhân ăn một chút, yên lặng buông đũa xuống

“Anh không nên ở chỗ này.”

Từ Tri Lễ kỳ quái, hần vì cái gì không nên, Chân Nam Nhân chính là vợ tương lai của hần, hần không ở chỗ này thì ở nơi nào?

“Hôm nay Tô Uyển đã tới tìm tôi” Chân Nam Nhân nhìn về mặt Từ Tri Lễ trong nháy mắt lạnh xuống.

Tô Uyển? Từ Tri Lễ tại trong lòng suy nghĩ, nàng ta như thế nào chạy đến nơi đây, xem ra hôm nay Tô Uyển nhất định là cùng Chân Nam Nhân nói gì đó làm cho nàng mất hứng.

“Cô ta tới làm gì.”

“Tìm cha của đứa bé về nhà.” Từ Tri Lễ có bản lĩnh anh đừng nói là anh không biết!

“Hài tử? Cô ấy khi nào thì kết hôn? Sau anh không có nghe qua...” Từ Tri Lễ trong lòng dần dần dâng lên một dự cảm xấu.

“Thân là người trong cuộc, anh đừng giả bộ...nàng ta hôm nay tới chính là cùng tôi tuyên cáo chủ quyền, trả lại anh cho cô ấy... nhìn nàng ta đem giấy kiểm tra của bệnh viện, anh cho rằng không có cái này cô ta dám cây ngay không sợ chết đứng tới tìm tôi sao?” Chân Nam Nhân trong lòng đã đem Từ Tri Lễ phán quyết án tử hình, nhận định cha của hài tử chính là Từ Tri Lễ.

“Anh không có!” Từ Tri Lễ không nghĩ tới Tô Uyển sẽ có một chiêu như vậy, hần khi nào thì cùng nàng ta phát sinh qua quan hệ! Mà ngay cả năm đó yêu thương hai người cũng là không có gì... huống chi hiện ở trong lòng của hần đã có một người khác!

“Em chờ một chút!” Từ Tri Lễ lập tức chạy trở về chỗ của mình, lấy ra điện thoại di động tìm được số của Tô Uyển gọi.

Chứng kiến Từ Tri Lễ gọi Tô Uyển không kỳ quái, dù sao nàng tất cả nói cũng đã làm xong chuẩn bị.

“A lô?”

“Tô Uyển cô đang ở đâu?”

“Anh biết rõ còn cố hỏi sao?” Tô Uyển ngồi ở trên giường khách sạn, trong tay bưng một ly rượu đỏ

“Anh gọi điện thoại cho em đơn giản chính là vì chiều hôm nay em đi tìm gặp Chân Nam Nhân đi... cho nên anh không cần vòng vo, anh muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi.”

“Cô dựa vào cái gì nói cô có con của tôi?” Từ Tri Lễ lần đầu tiên cảm thấy Tô Uyển là kẻ không từ thủ đoạn nào.

“Em là thật sự có, anh không tin sao? Em có đi kiểm tra, cần anh có thể xem, hoàn toàn là có thật.”

“Em xác định cái thai đó là của tôi?”

“Từ Tri Lễ anh có ý gì!” Tô Uyển giống như bị người dẫm lên cái đuôi, thoáng cái gào to.

“Tôi có ý gì, trong lòng của chính cô tự biết!”

Pằng một cái Từ Tri Lễ hung hăng cúp điện thoại, điện thoại bên kia Tô Uyển vô lực rũ tay xuống, nàng đã được ăn cả ngã về không... nàng nhất định phải lấy được Từ Tri Lễ!

80. Chương 80: Đại Kết Cục

“Từ Tri Lễ, anh trở về tìm Tô Uyển đi.” Chân Nam Nhân nhìn xem đồ ăn trên bàn, trong lòng có điểm mỗi như nếu đây là chuyện hết thấy đều đã xảy ra... nàng nên tiếp nhận, không phải sao? Nếu Từ Tri Lễ không thuộc về nàng, nàng cũng không phải cưỡng cầu, mặc dù Từ Tri Lễ thật sự rất tuấn tú, rất có tiền, hiện tại cũng rất hiểu được săn sóc người, chiều cố người, làm cho nàng thật sự có điểm không bỏ được, nhưng là... hai năm trước nàng đã tránh được 1 lần rồi... cho nên trốn lần thứ nhất cũng không xong.. vậy phải tìm 1 nơi khác bắt đầu.

Từ Tri Lễ đứng bên cạnh cửa giống như đã hiểu Chân Nam Nhân có ý tưởng gì, đi tới trước mặt nàng hung hăng giữ chặt cằm của Chân Nam Nhân, ép nàng nhìn hai mắt của mình sau đó lại hung ác hôn lên môi của nàng, dùng sức cắn dường như muốn tạc trên người của nàng lưu lại ấn kí vĩnh viễn của chính mình.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

“Chân Nam Nhân, anh cảnh cáo em, em lần này dám một mình len lén chuồn mất, nếu như bị anh không cẩn thận bắt được, em liền thật sự chết chắc rồi ” Từ Tri Lễ uy hiếp nàng.

Được rồi, Từ Tri Lễ từ trước đến nay nói được là làm được , điểm này nàng hết sức tin tưởng.

“Từ Tri Lễ... Chúng ta đánh cuộc được hay không?”

” Đánh cuộc gì?” Từ Tri Lễ rất hoài nghi Chân Nam Nhân.

“Đánh cuộc, em có phải hay không là số mệnh anh đã định.”

Từ Tri Lễ hung hăng gõ đầu Chân Nam Nhân.

“Em là xem phim quá nhiều đúng không!”

“Tôi là nói thật!” Chân Nam Nhân rung rung che lấy đầu của mình, Từ Tri Lễ...em thật sự thích anh khi phún hắc trên cợt em... dù nói thế nào so với anh hiện tại bị bạo lực hành hạ tốt hơn nhiều!

” ...em muốn đánh cuộc như thế nào?” Từ Tri Lễ không nói gì nhìn Chân Nam Nhân, trong lòng âm thầm đã quyết định, về sau không cho phép Chân Nam Nhân nhìn vào cái phim nhảm chán này nữa.

“Chuyện anh cùng Tô Uyển, chính 2 người tự giải quyết, chuyện đứa bé không liên quan gì tới tôi, tôi mặc kệ... coi như thừa dịp trong khoảng thời gian này đi chơi một vòng, chờ chuyện của anh giải quyết xong, anh liền tới tìm em khi nào tìm thì em sẽ lấy anh... nếu như là anh muốn cùng Tô Uyển kết hôn tôi cũng không ngăn cản , chỉ cần anh tìm người để cho em lời nhắn là được..em cũng tự tìm người mà gả?” Chân Nam Nhân lời còn chưa nói hết đã bị Từ Tri Lễ ngăn lại miệng, đương nhiên... là dùng miệng của hắn.

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Chín tháng sau.

Chân Nam Nhân khiêng va ly của mình đứng trạm xe buýt chờ.

Ai ~ tìm công tác an toàn làm cả đời lại khó như vậy sao? Ly khai khỏi công ty của Wiltshire, Chân Nam Nhân ngầy ngầy ngô ngô trải qua cuộc sống bằng tiền dành dụm, mỗi ngày thoải mái nhàn nhã không tính là tiêu sái... cho đến một ngày ngân hàng thẻ tín dụng phát đến trên điện thoại của nàng thì lúc đó nàng mới cảm giác được nguy cơ, vì vậy bắt đầu ngựa không dừng vó tìm việc làm.... thật vất vả mới tìm nhà, công ty mới công tác mấy tháng liền bị thủ trưởng chuẩn bị quy tắc ngầm, nàng đương nhiên không theo! Vì vậy rất kiên quyết bán cho đối phương một quả dấm, vinh quang trên mặt của đối phương để lại một mắt gấu mèo ... vì vậy, nàng bị cuốn gói .

Ai, nàng rất buồn bực... Wiltshire à, tôi rất nhớ ngài!

Rất nhanh xe bus đến đây, Chân Nam Nhân yên lặng lên xe, vận khí rất tốt chiếm được một vị trí, nhìn ngoài cửa sổ Chân Nam Nhân đột nhiên có điểm nghỉ đến 1 người đã thật lâu không có xuất hiện...đã lâu như vậy, hẳn có lẽ cùng Tô Uyển kết hôn đi, đến con cũng có rồi... ài.... thực... con mẹ nó hạnh phúc.

Đang khi Chân Nam Nhân ưu thương, xe bus bị ngừng lại.

Hử? Đây là có chuyện gì? Rõ ràng nơi này không phải điểm dừng... đang lúc Chân Nam Nhân tò mò ngẩng nhìn một cái thân ảnh tiêu sái đi lên xe.

Trong nháy mắt Chân Nam Nhân ngầy người, có ai nói cho nàng biết... Từ Tri Lễ tại sao lại ở chỗ này?

“Lão bà nên về nhà, chín tháng em cũng chơi đủ lâu rồi ” Từ Tri Lễ đứng ở bên cạnh Chân Nam Nhân, thừa dịp đại não của Chân Nam Nhân còn chưa kịp thời nhanh chóng đem Chân Nam Nhân mang xuống xe.

“Anh tại sao lại ở chỗ này!” Cho đến khi Từ Tri Lễ dẫn nàng trở về trên xe, Chân Nam Nhân lúc này mới tỉnh táo.

“Em đừng quên nơi này là thành phố B, anh ở chỗ này là rất bình thường. ” Từ Tri Lễ không chút hoang mang khởi động xe.

“Anh...anh không phải là cùng Tô Uyển kết hôn sao?”

“Anh chỉ thừa nhận em mới là vợ anh.”

“Tô Uyển thì sao đây?” Chân Nam Nhân liên tục không yên nhớ đến nữ phụ vạn năm kia.

“Cô ấy kết hôn.”

“Anh xem! Anh còn nói chưa cùng nàng ta kết hôn!” Chân Nam Nhân hận không thể đem cái va ly trong tay mình hung hăng đánh tới Từ Tri Lễ.

“Anh có nói chú rể là anh sao?” Nhìn xem Chân Nam Nhân có vẻ mặt tức giận kia... hẳn rất vui vẻ, ít nhất chứng minh Chân Nam Nhân trong lòng vẫn là thật sự quan tâm hẳn, dù iệng dao găm có chút chán ghét.

“Nàng ta lại cam tâm tình nguyện gả cho người khác? Cô ta còn mang thai con anh mà.”

“Đứa bé kia không phải là của anh, là cô ấy cùng một lão bản tại 1 tiệc rượu không cẩn thận lưu lại, bắt quá hoàn hảo... lão bản kia và lão bà vẫn luôn không có hài tử, lần này anh buộc nàng ta đem con sinh ra, sau đó giám định ADN xong lão bản kia liền quyết đoán cùng lão bà hẳn ly hôn, buộc Tô Uyển gả cho hẳn... dù sao lão bản kia cũng mới hơn 40 tuổi, cũng xứng với Tô Uyển.”

“Cất... vậy anh trong khoảng thời gian này sẽ không đi trêu chọc nữ nhân nào khác chứ?”

Thoáng cái Từ Tri Lễ phanh xe không có báo trước.

“Anh muốn hại chết tôi hả...” Chân Nam Nhân thiếu chút nữa bị Từ Tri Lễ hù cho chết.

“Anh không ngại cho em đêm nay thử một chút, xem anh trong khoảng thời gian này có hay không trêu chọc ai...”

Vì vậy, buổi tối hôm đó Chân Nam Nhân rất khắc sâu hiểu được....Từ Tri Lễ thật sự kìm nén thật lâu...em biết sai rồi...lão bản ...em sai rồi...tha cho em....

(Bạn đang đọc truyện Lão bản, em sai rồi ! edit : Tuyết Liên. Chúc bạn có 1 mùa hè vui vẻ)

Cảm nhận của editor :

Đôi khi sai lầm còn có cơ hội sửa chữa...

Đôi khi những thứ đã bỏ qua không thể như trước...

Đôi khi đó chính là định mệnh... mà định mệnh có tránh cũng không thoát.

Coi như từ anh nhìn đầu tiên Chân Nam Nhân xem Từ Tri Lễ thành 1 mỹ nhân thời điểm đó đã là nhất kiến chung tình.

Và khi không biết từ khi nào chọc ChânNamNhân là 1 thú vui cuộc sống, được hung hăng dạy dỗ nàng coi như hẳn là 1 lão bản rất có đạo đức trừ hoạ cho thế gian rồi...

Câu chuyện khép l ở đây, chúc độc giả 1 mùa hè vui vẻ...

Trân trọng tình yêu nhé!

Mất đi thì sẽ hối tiếc...

Qua đi hãy để cho nó qua đi.. buông tay ình sáng khoái

End!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lao-ban-em-sai-roi>